

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

PAKIET INFORMACYJNY

kierunek **PEDAGOGIKA**

STUDIA II STOPNIA

Rok akademicki 2012/2013

Europejski System Transferu Punktów

CZĘŚĆ II.A

INFORMACJE O STUDIACH

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

Nazwa kierunku:	pedagogika
Poziom kształcenia:	studia drugiego stopnia
Profil kształcenia:	ogólnoakademicki
Forma studiów:	stacjonarne, niestacjonarne
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:	magister
Przyporządkowanie do obszaru lub obszarów kształcenia:	nauki społeczne, nauki humanistyczne
Wskazanie dziedzin (nauki lub sztuki) i dyscyplin (naukowych lub artystycznych), do których odnoszą się efekty kształcenia:	dziedzina nauk społecznych, dyscyplina pedagogika

1. Wskazanie związku z misją uczelni i jej strategią rozwoju:

Uniwersytet Zielonogórski został powołany w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej w Zielonej Górze oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze¹.

Zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Zielonogórskiego podstawowymi kierunkami działalności uniwersytetu są: prowadzenie badań naukowych, kształcenie studentów i doktorantów oraz upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, techniki, sztuki i kultury.

Uniwersytet dochowuje wierności tradycji i zwyczajom akademickim, czerpie z nich w sytuacjach nieuregulowanych prawnie, a swoje cele i zadania wypełnia z poszanowaniem ludzkiej godności. Uniwersytet kieruje się w swojej działalności zasadami zgodnymi z Kartą Uniwersytetów Europejskich.

Uniwersytet wspiera indywidualizację kształcenia studentów. Proces edukacyjny w Uniwersytecie Zielonogórskim jest organizowany z poszanowaniem zasady spójności kształcenia i badań naukowych oraz prawa studiujących do swobodnego rozwijania ich zamiłowań i indywidualnych uzdolnień.

¹ Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 roku o utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze (Dz. U. Nr 74, poz. 785)

Uniwersytet Zielonogórski jest uczelnią otwartą zarówno na najnowsze osiągnięcia naukowe i techniczne, jak i na zapotrzebowanie społeczne dotyczące usług edukacyjnych realizowanych w duchu służby na rzecz dobra wspólnego z uwzględnieniem szczególnych potrzeb edukacyjnych młodzieży niepełnosprawnej.

Do zadań edukacyjnych Wydziału, obok kształcenia studentów, należy również kształcenie ustawiczne prowadzone zarówno w formie studiów podyplomowych jak i w formie cyklicznych wykładów i seminariów popularyzujących najnowsze osiągnięcia nauki i techniki. Kształcenie kadry naukowej Wydział prowadzi poprzez systemy seminariów naukowych.

Program kształcenia na kierunku pedagogika realizuje misję kształcenia studentów w oparciu o wiedzę i najnowsze badania w obszarze nauk społecznych i humanistycznych. Rezultaty badań prowadzonych przez pracowników wydziału, doświadczenia z uczestnictwa w projektach krajowych i międzynarodowych są wykorzystywane w konstruowaniu programu kształcenia oraz jego realizacji. Program kształcenia wpisuje się w strategię elastycznego studiowania, bowiem umożliwia studentowi wybór modułów, przedmiotów, form i treści kształcenia odpowiednio do jego zainteresowań i oczekiwań. Program jest opracowany zgodnie z zaleceniami wynikającymi z udziału Uczelni w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego oraz z przepisami wewnętrznymi Uczelni²

2. Ogólne cele kształcenia oraz możliwości zatrudnienia (typowe miejsca pracy) i kontynuacji kształcenia przez absolwentów:

Celem kształcenia na studiach drugiego stopnia jest poszerzenie kompetencji studenta w obszarze pedagogiki, w szczególności jej subdyscyplin, przygotowanie go do pracy zawodowej oraz prowadzenia badań naukowych. Absolwent jest przygotowany do aktywności w różnych obszarach działań edukacyjnych oraz do pracy w: szkolnictwie (po ukończeniu specjalności nauczycielskiej – zgodnie ze standardami kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela); placówkach opiekuńczo-wychowawczych, animacji kulturalnej i pomocy społecznej; przedszkolach i placówkach oświatowych; poradniach specjalistycznych; państwowej i samorządowej administracji; służbie zdrowia, a także instytucjach profilaktyki społecznej i wymiaru sprawiedliwości. Jest przygotowany do planowania indywidualnej praktyki pedagogicznej oraz podejmowania roli kierowniczej w placówkach oświatowych.

Student wybiera specjalność, której ukończenie poszerzy jego kompetencje zawodowe³:

- **Animacja kultury**

Studia drugiego stopnia na specjalności animacja kultury kształcą pedagogów czasu wolnego, animatorów aktywności kulturalnej różnych kategorii społecznych, opiekunów amatorskich zespołów artystycznych, moderatorów interakcji społecznej w grupach i środowisku lokalnym. Absolwenci są w szczególności przygotowani do pracy w wielodzinowych instytucjach kultury, a także w ograniczonym zakresie do pracy w innych instytucjach kultury i mediach.

² Uchwała nr 454 Senatu UZ z dnia 30 listopada 2011, w sprawie wytycznych dotyczących projektowania i uchwalania programów kształcenia dla kierunków studiów pierwszego i drugiego stopnia w Uniwersytecie Zielonogórskim

³ Poniższe opisy przygotowania zawodowego w ramach poszczególnych specjalności nie są równoważne z uprawnieniami do wykonywania zawodu, które określają poszczególne ustawy

Dodatkowo absolwenci studiów drugiego stopnia są przygotowani do prowadzenia badań terenowych - monograficznych, sondażowych, biograficznych i badań w działaniu oraz prowadzenia zajęć warsztatowych w wybranej dziedzinie kultury symbolicznej.

Absolwent może być zatrudniony m.in. w instytucjach kultury, administracji samorządowej i państwowej, lokalnych mediach (prasa, radio, telewizja), instytucjach oświatowych (np. do realizacji zajęć pozalekcyjnych), agencjach usługowych (fotograficznych, filmowych, koncertowych), agencjach reklamowych, prywatnych szkołach artystycznych i innych instytucjach edukacji artystycznej, w działach marketingu firm prywatnych i państwowych. Absolwent animacji kultury może prowadzić również samodzielną działalność artystyczną lub prywatną działalność gospodarczą w obszarze aktywności wolnoczasowej.

- **Edukacja medialna i informatyczna**

Celem kształcenia jest pogłębienie wiedzy i umiejętności studenta z zakresu mediów i technologii komunikacyjno-informacyjnych. Przygotowanie go do prowadzenia działalności naukowo-badawczej w obszarze pedagogiki medialnej. Dla absolwentów studiów I stopnia w zakresie edukacji medialnej i informatycznej studia drugiego stopnia dają możliwość uzyskania uprawnień do prowadzenia zajęć w wszystkich poziomach edukacji szkolnej.

Może znaleźć zatrudnienie w szkole podstawowej, gimnazjum i liceum oraz we wszelkiego rodzaju instytucjach kulturalno-oświatowych i edukacyjnych, przedsiębiorstwach i organizacjach samorządowych, mass mediach, wydawnictwach medialnych itp.

- **Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna**

Sylwetkę absolwenta studiów drugiego stopnia tej specjalności charakteryzują trzy zakresy kompetencji nauczyciela:

- A. Pogłębione rozumienie istoty człowieka i w ślad za tym roli edukacji w jego rozwoju i na tym podłożu szczegółowego rozumienia dziecka i uwarunkowań jego aktywności.
- B. Znajomość zasad analizy rzeczywistości (aspekt metodologiczny), w jakiej funkcjonują oraz ich stosowanie w badaniu, w doborze metod służących do eksploracji określonych sytuacji dziecka, uwarunkowań jego osiągnięć edukacyjnych.
- C. Poznanie istotnych dla współczesnej edukacji strategii działania pedagogicznego oraz umiejętnego i elastycznego ich realizowania w praktyce. Wiąże się to z pogłębionym rozumieniem integracji jako głównej idei edukacji małego dziecka analizowanej na tle szerszego kontekstu i tendencji światowych.

- **Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka**

Absolwent tej specjalności jest wyposażony w wiedzę i umiejętności w zakresie pracy opiekuńczo-wychowawczej w szeroko rozumianym środowisku społecznym oraz do pracy profilaktycznej z dziećmi i młodzieżą. Łączenie wiedzy psychologicznej i pedagogicznej z aktywnością praktyczną, realizowaną w różnorodnych instytucjach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych dla dzieci, oraz zajęciami warsztatowymi i terapeutycznymi wyposażają absolwenta w praktyczne umiejętności pracy z dziećmi zagrożonymi niedostosowaniem społecznym, niedostosowanymi oraz z dziećmi i młodzieżą o szczególnych potrzebach edukacyjnych.

Absolwent specjalności jest przygotowany do diagnozowania zaburzeń w podstawowym zakresie oraz podejmowania działalności terapeutycznej. Odznacza się wrażliwością społeczną, empatią i tolerancją. Jest przygotowany do: pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą a także osobami starszymi; współpracy i wsparcia pedagogicznego

rodziców (opiekunów); współpracy ze służbami wspierającymi dziecko i rodzinę oraz instytucjami opieki i wychowania w środowisku; pracy z jednostkami zagrożonymi niedostosowaniem społecznym i ich rodzinami (opiekunami); projektowania, realizowania szkolnej oraz środowiskowej działalności profilaktycznej.

- **Pomoc społeczna i socjoterapia**

Absolwent tej specjalności jest przygotowany do samodzielnego diagnozowania i rozwiązywania teoretycznych i praktycznych problemów z obszaru pomocy społecznej. Uzyskuje także podstawowe kompetencje w zakresie prowadzenia grup socjoterapeutycznych i edukacyjno - rozwojowych.

Absolwent jest przygotowywany do pracy w instytucjach pomocy społecznej, w instytucjach oświaty i wychowania, w poradniach oraz instytucjach prowadzących działalność profilaktyczną.

- **Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym**

Absolwent tej specjalności poza pogłębioną wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, uzyskuje szersze podstawy teoretyczne i praktyczne do projektowania i wdrażania i ewaluacji lokalnych i szkolnych strategii profilaktycznych. Jest przygotowany także do prowadzenia badań pedagogicznych oraz podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Dodatkowo, absolwent tej specjalności uzyskuje specjalistyczne umiejętności potrzebne do pracy resocjalizacyjnej i prowadzenia doradztwa specjalistycznego z osobami o zróżnicowanych przejawach i stopniu niedostosowania społecznego w środowisku otwartym i instytucjach publicznych takich, jak np.: sądy (kuratorzy sądowi), kuratorskie ośrodki pracy z młodzieżą, policyjne izby dziecka, ośrodki resocjalizacji i terapii uzależnionych, ośrodki socjoterapii, zakłady poprawcze oraz zakłady karne i schroniska dla nieletnich.

Absolwent pedagogiki, niezależnie od wybranej specjalności może pogłębić swoją wiedzę rozpoczynając studia doktoranckie lub podyplomowe w obszarze nauk społecznych lub humanistycznych.

3. Wymagania wstępne (oczekiwane kompetencje kandydatów) :

Warunkiem podjęcia studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika jest uzyskanie kwalifikacji pierwszego stopnia w obszarze nauk humanistycznych lub społecznych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Krajowych Ramach Kwalifikacji.

Osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia drugiego stopnia na kierunku pedagogika musi posiadać kompetencje niezbędne do kontynuowania kształcenia na studiach drugiego stopnia na tym kierunku. W szczególności powinien posiadać następujące kompetencje:

- zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i subdyscyplinach pedagogiki i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
- ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi
- ma uporządkowaną wiedzę na temat wychowania i kształcenia, jego filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych, psychologicznych i medycznych podstaw

- zna wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej
- ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym
- ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach
- ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach
- zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów
- ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących
- zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
- ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody
- ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej
- ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej
- ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych
- ma wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne oraz sposobach ich działania.
- potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
- potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
- posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie i prowadzenie prostych badań pedagogicznych; potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań
- potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
- potrafi posługiwać się zasadami i normami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w celu rozwiązania konkretnego zadania, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych

Kandydat, który w po ukończeniu studiów pierwszego stopnia nie uzyskał części wymaganych kompetencji, może podjąć studia, jeśli uzupełnienie braków kompetencji może być zrealizowane przez zaliczenie zajęć w wymiarze nieprzekraczającym 30 punktów ECTS.

Studia na specjalność animacja kultury mogą podjąć absolwenci animacji kultury, kulturoznawstwa, edukacji artystycznej z tytułem licencjata bez spełnienia wymagań wstępnych, natomiast absolwenci innych kierunków lub specjalności w trakcie studiów dodatkowo uzupełniają wiedzę i umiejętności na zajęciach w ramach bloku wyrównawczego (ścieżka B w planie studiów), będącego syntezą wybranych treści specjalistycznych.

Od kandydatów na specjalność edukacja medialna i informatyczna wymagana jest dodatkowo zaawansowana wiedza i umiejętności w zakresie mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnych. Dla kontynuacji specjalizacji nauczycielskiej wymagane jest ukończenie studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika na specjalności Edukacja Informatyczna i Medialna (lub pokrewnym z uprawnieniami nauczycielskimi).

Kandydaci na specjalność edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna muszą posiadać kompetencje zgodne ze standardami kształcenia nauczycieli uzyskane na studiach pierwszego stopnia w tej samej lub pokrewnej specjalności.

4. Zasady rekrutacji

Uprawnione do podjęcia studiów drugiego stopnia są osoby, które mają tytuł magistra, licencjata lub równorzędny oraz spełniają warunki rekrutacji. Rekrutację na Uniwersytecie Zielonogórskim prowadzi SEKCJA REKRUTACJI

Kandydaci na studia przyjmowani są według kolejności na liście rankingowej sporządzonej na podstawie punktacji za przeliczony wynik ukończenia studiów wpisany do dyplomu i za zgodność kierunku ukończonych studiów z wybranym kierunkiem studiów drugiego stopnia. Zgodność kierunku rozumiana jest jako zgodność kierunku oraz specjalności. Za kierunek pokrewny, uważa się kierunek pedagogika (wszystkie specjalności). Jako kryterium dodatkowe brana jest pod uwagę liczba punktów za przeliczoną ocenę z egzaminu dyplomowego.

Osoby przyjęte na studia drugiego stopnia mogą być zobowiązane do uzupełnienia różnic programowych dotyczących wiedzy ogólnej z zakresu studiów pierwszego stopnia w terminach ustalonych przez dziekana.

Warunkiem kontynuowania kształcenia na studiach drugiego stopnia w ramach specjalności głównej nauczycielskiej jest uzyskanie efektów kształcenia określonych dla studiów pierwszego stopnia na kierunku o tej specjalności.

Szczegółowe zasady rekrutacji przyjęte uchwałą Senatu UZ na określony rok akademicki⁴ są podawane do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na stronie internetowej Uczelni w zakładce Rekrutacja.

II. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Podstawę prawną dla opracowania efektów kształcenia dla kierunku pedagogika, na studiach pierwszego stopnia stanowią:

⁴ Uchwała Senatu UZ nr 395 z dnia 29 maja 2012 w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2012/2013

- Rozporządzenie MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych.
- Załączniki 1 i 2 do rozporządzenia MNiSW z dnia 2 listopada 2011 roku, w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego
- Załącznik 1 do Rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia
- Rozporządzenia MNiSW z dnia 17 stycznia 2012 roku, w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela,

1. Tabela odniesień efektów kierunkowych do efektów obszarowych

Efekty kształcenia zostały opracowane w oparciu o wzorcowe efekty kształcenia dla kierunku pedagogika stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia. Efekty te zostały sformułowane z wykorzystaniem zbioru opracowanego dla dwóch obszarów: nauk społecznych i nauk humanistycznych. Wiedza pedagogiczna pozwala zrozumieć przebieg tych procesów w warunkach stabilizacji systemów społecznych i środowisk wychowawczych dobrze wypełniających swoje funkcje oraz w warunkach zmian społecznych, kryzysów środowisk, instytucji edukacyjnych, idei, wzorów wychowania i ich konsekwencje dla praktyki edukacyjnej. Czerpiąc z osiągnięć nauk humanistycznych i społecznych pedagogika dokonuje oglądu praktyki edukacyjnej i wychowawczej z różnych perspektyw, co służyć może lepszemu wyjaśnieniu badanych procesów i zjawisk. Pedagogika opisuje kondycję psychospołeczną różnych jednostek, podlegających procesom socjalizacji przez całe życie, interesuje się zarówno tymi, które uzyskują dobre zaspokojenie swoich potrzeb w grupach społecznych (rodzynie, kręgu rówieśników) i instytucjach (przedszkola, szkoły, domy kultury), jak i jednostkami i grupami wykluczonymi w społeczeństwie, potrzebującymi pomocy i wsparcia.

Dwuobszarowe opisanie efektów wynika także z istniejącego stanu prawnego. Pedagogika, jako dyscyplina naukowa zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, została ulokowana w naukach społecznych, a wcześniej lokowana była w naukach humanistycznych. Ta zmiana skutkuje koniecznością opisanie efektów kształcenia dla kierunku pedagogika w oparciu o efekty dla obu obszarów niemal w równych proporcjach.

Kod efektu kierunkowego	Efekty kształcenia dla kierunku studiów pedagogika . Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika absolwent:	Odniesienie do efektów obszarowych
WIEDZA		
K_W01	zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	H2A_W02 H2A_W03
K_W02	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk	H2A_W05 H2A_W03
K_W03	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, jej nurtach i systemach pedagogicznych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	H2A_W06
K_W04	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki (zna główne szkoły, orientacje badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych i humanistycznych; zna mapę stanowisk i podejść metodologicznych; rozumie postulat wieloparadygmatyczności prowadzenia badań w pedagogice)	H2A_W03 S2A_W06
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	H2A_W04
K_W06	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	H2A_W04 S2A_W05
K_W07	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych	S2A_W03 S2A_W04 S2A_W08 S2A_W09
K_W08	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych	S2A_W02 S2A_W03 S2A_W07
K_W09	ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych	S2A_W03 S2A_W05
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach	S2A_W02 S2A_W03 S2A_W07
K_W11	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii	H2A_W05
K_W12	ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych	H2A_W03 H2A_W06
K_W13	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	S2A_W01 S2A_W08
K_W14	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji, zna wybrane systemy edukacyjne innych krajów	S2A_W09

K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach	S2A_W04
K_W16	ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne oraz sposobach ich działania.	S2A_W07
K_W17	ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu wybranej specjalności	
UMIĘJĘTNOŚCI		
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych	S2A_U01 H2A_U01
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	S2A_U02 H2A_U01
K_U03	potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych	H2A_U08
K_U04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	S2A_U09 S2A_U10H 2A_U06H2 A_U11
K_U05	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi	S2A_U02 S2A_U03 S2A_U05 H2A_U06
K_U06	posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki	S2A_U02 S2A_U03 S2A_U08 H2A_U02 H2A_U03
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	S2A_U01 S2A_U03
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	H2A_U02 S2A_U06
K_U09	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	S2A_U04 S2A_U07
K_U10	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych	S2A_U04 S2A_U07
K_U11	potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	

K_U12	potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny stosując oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym	H2A_U05
K_U13	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	H2A_K01 H2A_K06
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	H2A_K02 S2A_K01 S2A_K04
K_K03	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	H2A_K01
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	S2A_K04 S2A_K05
K_K05	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	H2A_K04 S2A_K04
K_K06	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych	S2A_K05 S2A_K07
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	S2A_K02 H2A_K02
K_K08	ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata	S2A_K04 H2A_K05

III. PROGRAM STUDIÓW

1. Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji: **120**

2. Liczba semestrów: **4**

3. Opis poszczególnych modułów kształcenia

W ramach programu przewidziane są 4 moduły.

Moduł podstawowy

Moduł ten obejmuje 360 godzin, za które student może uzyskać 52 punktów ECTS. Moduł podstawowy obejmuje przedmioty podstawowe dla kierunku pedagogika, w tym także z dyscyplin pokrewnych np. psychologia, socjologia, nauki o zdrowiu czy filozofia. Przedmioty wchodzące w skład tego modułu są realizowane przede wszystkim w dwóch pierwszych semestrach studiów dając podstawę do kształcenia w ramach specjalności. Każdy student niezależnie od wybranej specjalności musi zaliczyć wszystkie przedmioty wchodzące w skład tego modułu. Efekty kształcenia uzyskane w ramach tego modułu opisuje matryca efektów kształcenia stanowiąca **Załącznik nr 2**.

Przedmiot	Liczba godzin	ECTS
Andragogika	30	4
Antropologia kulturowa	30	5
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	30	4
Logika	30	4
Metodologia badań społecznych	30	5
Metody statystyczne w pedagogice	30	4
Pedagogika ogólna	30	5
Pedagogika porównawcza	30	5
Pedeutologia	30	3
Współczesne koncepcje filozofii i etyki	30	5
Współczesne problemy psychologii	30	4
Współczesne problemy socjologii	30	4

Moduł rozszerzający

Moduł ten obejmuje 30 godzin i 4 punkty ECTS. Student może wybrać jeden lub 2 przedmioty tak, aby zrealizować założoną liczbę punktów. Celem modułu jest umożliwienie studentowi wyboru wykładów monograficznych prowadzonych przez samodzielnych pracowników, także gości spoza uczelni. Efekty kształcenia osiągane w tym module są uzależnione od dokonanej przez studenta wyboru i są opisane w opisie przedmiotu.

Moduł specjalnościowy

Celem wprowadzenia modułu specjalnościowego jest umożliwienie studentom uzyskania efektów kształcenia w obszarze wybranych subdyscyplin pedagogiki. W szczególności przygotowanie absolwentów do prowadzenia badań i funkcjonowania na rynku pracy, który w przypadku pedagogiki nastawiony jest także na posiadanie specyficznych efektów kształcenia związanych z różnymi obszarami aktywności zawodowej i badawczej pedagoga. Zatrudnialność absolwenta pedagogiki jest w wielu obszarach regulowana przepisami branżowymi, np. nauczycielskimi, których wytyczne są uwzględniane w programie studiów, a w szczególności w modułach specjalnościowych. W programie przewidziano 6 modułów związanych ze specjalnościami: animacja kultury, edukacja medialna i informatyczna, edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka, pomoc społeczna i socjoterapia, resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym.

Każdy moduł jest zbiorem od 9 do 13 przedmiotów, pozwala uzyskać 44 punkty ECTS i obejmuje 330 godzin zajęć dydaktycznych. Wybrany przez studenta moduł specjalnościowy prowadzi do uzyskaniu efektów kształcenia wykazanych w macierzy dla danego modułu.

Moduł dyplomowy

Moduł dyplomowy pozwala uzyskać 20 punktów ECTS i obejmuje 120 godzin. Celem modułu jest poprowadzenie studentów do samodzielnego przygotowania pracy magisterskiej. Student może wybierać prowadzącego seminarium spośród samodzielnych pracowników stanowiących minimum kadrowe na danym kierunku oraz zatrudnionej przez Wydział, wspomagającej kadry emerytowanych profesorów. Student wybiera prowadzącego seminarium kierując się swoim zainteresowaniami oraz obszarem badawczym prowadzących zajęcia. Efekty kształcenia dla modułu są opisane w macierzy i opisie przedmiotu seminarium magisterskie.

Pełny opis modułów i przedmiotów wchodzących w ich skład stanowi **Załącznik nr 1** do programu studiów.

4. Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk

Poza specjalnością nauczycielską, edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna, nie przewidziano praktyk w programie studiów.

Praktyki na specjalnościach nauczycielskich są opisane w sylabusach (załącznik nr 1).

5. Opis sposobów sprawdzania efektów kształcenia (dla programu) z odniesieniem do konkretnych modułów kształcenia, form zajęć i sprawdzianów.

Przedmioty realizowane w czasie trwania studiów kończą się zaliczeniem z oceną. W wyjątkowych przypadkach np. wykład monograficzny możliwe jest zaliczenie bez oceny. Tryb, zasady zaliczania, egzaminowania oraz odwołania od oceny proponowanej przez prowadzącego zajęcia określa REGULAMIN STUDIÓW Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Sprawdziany i egzaminy odbywają się w formie ustnej bądź pisemnej. Efekty kształcenia weryfikowane są poprzez oceny formatywne, w trakcie trwania zajęć, oraz oceny podsumowujące na ich zakończenie. Poza testami, kolokwiami, przewidziano realizację projektów, raporty, ocenę prac grupowych, udział w dyskusji, prowadzenie badań, prezentacje studenckie i wiele innych. Opis sposobów sprawdzania efektów kształcenia dla konkretnych modułów/przedmiotów/form zajęć jest wskazany w ich opisie.

Praca magisterska i egzamin dyplomowy stanowią sprawdzian osiągnięcia przez studenta wszystkich zakładanych efektów kształcenia. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest zaliczenie przedmiotów przewidzianych planem studiów oraz przygotowanie i pozytywna ocena pracy magisterskiej. Szczegółowe zasady dotyczące prac dyplomowych opisuje Regulamin Studiów UZ (Rozdział 7. Praca dyplomowa)

Egzamin dyplomowy prowadzony jest w formie ustnej. Obejmuje ogólne zagadnienia teoretyczne z zakresu nauk pedagogicznych oraz treści zawartych w pracy magisterskiej. Praca magisterska powinna być pracą o charakterze badawczym. Student w oparciu o wiedzę teoretyczną, i praktyczną powinien wykazać się umiejętnością analizy i syntezy badanych w pracy zjawisk, umiejętnością wnioskowania i uogólniania. O ocenie końcowej decyduje ocena z pracy magisterskiej, ocena egzaminu dyplomowego i średnia ocen przebiegu studiów (Regulamin Studiów UZ, §68)

PLANY STUDIÓW STACJONARNYCH

PLAN STUDIÓW STACJONARNYCH

KIERUNEK: PEDAGOGIKA 2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zal	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																								
						Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS																				
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																						
Moduł podstawowy - obowiązkowy			360	52		150					22					150					22					30					4					30					4				
1.	14.7-WP-PED-AK	Antropologia kulturowa	30	5	E	15	15		E/ZO	5																																			
2.	08.1-WP-PED-LOG	Logika	30	4	Zo	15	15		ZO/ZO	4																																			
3.	14.0-WP-PED-MBS	Metodologia badań społecznych	30	5	E	15	15		E/ZO	5																																			
4.	05.0-WP-PED-PedO	Pedagogika ogólna	30	5	E	15	15		E/ZO	5																																			
5.	05.1-WP-PED-Pd	Pedeutologia	30	3	Zo		30		ZO	3																																			
6.	14.4-WP-PED-WPP	Współczesne problemy psychologii	30	4	Zo						15	15		Zo/ZO	4																														
7.	14.2-WP-PED-WPS	Współczesne problemy socjologii	30	4	Zo						15	15		Zo/ZO	4																														
8.	08.1-WP-PED-WKF	Współczesne koncepcje filozofii i etyki	30	5	E						30			E/ZO	5																														
9.	05.7-WP-PED-PedP	Pedagogika porównawcza	30	5	E						15	15		E/ZO	5																														
10.	05.9-WP-PED-MS	Metody statystyczne w pedagogice	30	4	Zo						15		15	ZO/ZO	4																														
11.	05.5-WP-PED-AD	Andragogika	30	4	Zo											15	15		Zo/ZO	4																									
12.	05.9-WP-PED-EzPz	Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	30	4	Zo																					30		Zo				4													

Moduł rozszerzający - ograniczonego wyboru			30	4							30		4				
1.	16.9-WP-PED-WMD1	Wykład monograficzny 1	15	2	Zal						15		2				
2.	16.9-WP-PED-WMD2	Wykład monograficzny 2	15	2	Zal						15		2				
3.	16.9-WP-PED-WMD3	Wykład monograficzny 3	15	2	Zal						15		2				
4.	16.9-WP-PED-WMD4	Wykład monograficzny 4	15	2	Zal						15		2				
5.	16.9-WP-PED-WMD5	Wykład monograficzny 5	15	2	Zal						15		2				
6.	05.9-WP-PED-TR	Translatorium pedagogiczne	30	4	Zal							30	4				
7.	05.9-WP-PED-TD	Teoria decyzji	30	4	Zal						30		4				
8.	05.9-WP-PED-Part	Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	30	4	Zal						30		4				
Moduł dyplomowy			120	20			30		2	30		2	30		2	30	14
Moduły specjalnościowy ~300 godz.			330	44			60		6	60		6	120		20	90	12
Razem w planie studiów:																	
	AK		840	120			225		30	225		30	225		30	165	30
	EMil		840	120			240		30	225		30	240		30	135	30
	EWiP		945	120			255		30	255		30	255		30	180	30
	POWiP		840	120			225		30	240		30	240		30	135	30
	PSiS		840	120			240		30	225		30	225		30	150	30
	RzPS		840	120			225		30	225		30	210		30	180	30

Moduł 1 - Animacja kultury

KIERUNEK: P E D A G O G I K A

2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zajęć	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4							
						Forma zajęć			Forma zajęć	ECTS	Forma zajęć			Forma zajęć	ECTS	Forma zajęć			Forma zajęć	ECTS	Forma zajęć			Forma zajęć	ECTS			
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S					
1.		Ścieżka A lub B (do wyboru)	75	10		15	30			6		30			4													
2.	14.9-WP-PED-KSex	Społeczne i kulturowe uwarunkowania zachowań seksualnych	15	2	E						15			E	2													
3.	14.7-WP-PED-KST	Kultura symboliczna w terapii	30	3	Zo													30	Zo	3								
4.	05.9-WP-PED-WPA	Warsztat artystyczno-pedagogiczny	45	7	Zo													45	Zo	7								
5.	14.7-WP-PED-DzKu	Wiedza o dziedzictwie kulturowym	30	6	Zo													30	Zo	6								
6.	04.9-WP-PED-PAPA	Programy aplikacyjne projektów animacyjnych	30	4	Zo												15	15	Zo	4								
7.	15.3-WP-PED-PRK	Promocja i reklama w kulturze	45	6	E																15	30		E/ZO	6			
8.	16.2-WP-PED-OrgI	Organizacja i reżyseria imprez masowych	30	3	Zo																	30		Zo	3			
9.	10.3-WP-PED-PrDK	Prawne i systemowe regulacje działalności kulturalnej	30	3	Zo																	30		Zo	3			
Razem w module			330	44	x	15	30	0	x	6	15	30	0	x	6	15	45	75	x	20	15	90	0	x	12			

Ścieżka A (dla kontynuujących specjalność)

	05.9-WP-PED-EdMK	Edukacja międzykulturowa	45	6	Zo	15	30		ZO	6																		
	14.7-WP-PED-SUK	Systemy upowszechniania kultury	30	4	Zo						30		ZO	4														

Ścieżka B (dla pozostałych)

	14.7-WP-PED-TMAK	Teorie kultury i animacji z metodyką	45	6	E	30	15		E	6																		
	14.7-WP-PED-PoKM	Wiedza o kulturze popularnej i mediach	30	4	E						10	20	E/ZO	4														

Moduł 2 -Edukacja medialna i informatyczna

KIERUNEK: P E D A G O G I K A

2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																	
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS													
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S															
1.		Blok fakultatywny A i B	105	12	ZO			60	ZO	6			45	ZO	6																							
2.	03.4.9-WP-KM	Kultura medialna	45	6	E											15		30	E/ZO	6																		
3.	03.4-WP-PED-PFT	Przekaz filmowy i telewizyjny	30	4	ZO													30	ZO	4																		
4.	05.1-WP-PED-PrM	Projekt medialny	30	4	ZO													30	ZO	4																		
5.	11.3-WP-PED-TIDL	Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	45	6	E											15		30	E/ZO	6																		
6.	11.3-WP-PED-TAK	Techniki animacji komputerowej	30	5	ZO																									30	ZO	5						
7.	11.3-WP-PED-bsd	Bezpieczeństwo systemów i danych	15	2	ZO																								15	ZO	2							
8.	11.3-WP-PED-PI	Projekt informatyczny	30	5	ZO																								30	ZO	5							
Razem w module			330	44	x	0	0	60	x	6	0	0	45	x	6	30	0	120	x	20	0	0	75	x	12													

Blok fakultatywny A																					
1A	11.3-WP-PED-JPrg	Języki programowania	30	3	ZO			30	ZO	3											
	11.3-WP-PED-NNI	Nowe narzędzia ICT	15	2	ZO			15	ZO	2											
	11.3-WP-PED-MNAM	Metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	15	1	ZO			15	ZO	1											
	05.1-WP-PED-MMWP	Multimedialny warsztat pedagoga	30	4	ZO								30	ZO	4						
	11.3-WP-PED-SAE	Sieciowe aplikacje edukacyjne	15	2	ZO								15	ZO	2						
Blok fakultatywny B																					
1B	11.3-WP-PED-SDEP	Struktury danych i elementy programowania	30	3	ZO			30	ZO	3											
	11.3-WP-PED-AOSK	Architektura i operacyjne systemy komputerowe	15	2	ZO			15	ZO	2											
	03.4.9-WP-PEM	Podstawy edukacji medialnej	15	1	ZO			15	ZO	1											
	11.3-WP-PED-MTI	Multimedialne technologie informacyjne	30	4	ZO								30	ZO	4						
	11.3-WP-PED-SK	Sieci komputerowe	15	2	ZO								15	ZO	2						
Blok fakultatywny C (kwalifikacje nauczycielskie)																					
1C	05.0-WP-PED-PS	Pedagogika szkolna na III i IV poziomie kształcenia	60	4	ZO/ZO	30		30	ZO/ZO	4											
	05.1-WP-PED-MNJP	Metodyka nauczania języków programowania	30	2	ZO			30	ZO	2											
	05.1-WP-PED-MNITI	Metodyka nauczania informatyki i technologii informacyjnej na III i IV etapie edukacyj	60	6	ZO/ZO							30		30	ZO/ZO	6					
	05.0-WP-PED-PP1u	Praktyka pedagogiczna I - (30 godz.)		1	ZO															ZO	1
	05.0-WP-PED-PP2u	Praktyka pedagogiczna II - (60 godz.)		2	ZO															ZO	2
	05.0-WP-PED-PP2u	Praktyka pedagogiczna III - (60 godz.)		2	ZO																ZO

Praktyka pedagogiczna I - (30 godz.) Opiekuńczo-wychowawcza - Realizowana po drugim semestrze - we wrześniu ciągła (gimnazjum lub szk. śr., punkty do III semestru)

Praktyka pedagogiczna II - (60 godz.) Realizowana na trzecim semestrze jako praktyka śródroczna - w gimnazjum.

Praktyka pedagogiczna III - (60 godz.) Realizowana na czwartym semestrze jako praktyka śródroczna - w szkole średniej.

Moduł 3 - Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4								
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS				
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S						
1.	05.5-WP-PED-TPEP	Teoretyczne podstawy pedagogiki przedszkolnej	45	4	E	15	30		E/ZO	4																			
2.	05.6-WP-PED-PS	Pedagogika specjalna	30	2	Zo	15	15		Zo	2																			
3.	05.5-WP-PED-ER	Oświata i polityka edukacyjna	30	2	Zo						30			Zo	2														
4.	05.5-WP-PED-TPEW	Teoretyczne podstawy pedagogiki wczesnoszkolnej	45	4	E						15	30		E/ZO	4														
5.	05.5-WP-PED-MPOW	Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej	30	2	Zo												30		Zo	2									
6.	05.5-WP-PED-DP	Diagnoza pedagogiczna	30	3	Zo												30		Zo	3									
7.	05.5-WP-PED-PZT	Pedagogika zdolności i twórczości	60	6	Zo											30	30		ZO	6									
8.	05.5-WP-PED-ER	Edukacja regionalna	15	1	Zo											15			ZO	1									
9.	05.6-WP-PED-TPIK	Teoretyczne podstawy integracji w kształceniu	30	4	E											15	15		E/ZO	4									
10.	05.5-Wp-PED-Pr	Praktyka pedagogiczna (50h)		4	Zo														ZO	4									
11.	14.0-WP-PED-ProS	Profilaktyka społeczna	30	4	Zo																15	15		Zo/Zo	4				
12.	05.1-WP-PED-PPOO	Podstawy prawne i organizacyjne oświaty	30	2	Zo																	30		Zo	2				
13.	05.5-WP-PED-IPE	Innowacje w pedagogice elementarnej	60	6	Zo																30	30		Zo/Zo	6				
Razem w module			435	44	x	30	45	0	x	6	45	30	0	x	6	60	105	0	x	20	45	75	0	x	12				

Moduł 4 - Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2012/2013
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																		
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS														
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																
1.	05.6-WP-PED-PS	Pedagogika specjalna	45	6	E	15	30		E/Zo	6																													
2.	05.9-WP-PED-PedR	Pedagogika resocjalizacyjna	30	4	E						15	15		E/Zo	4																								
3.	14.5-WP-PED-PPO	Prawne podstawy opieki	30	2	Zo							30		ZO	2																								
4.	05.0-WP-PED-WPO	Współczesne problemy opieki i wychowania	60	8	E											30	30		E/ZO	8																			
5.	05.9-WP-PED-PorP	Poradnictwo pedagogiczne	45	7	E											15	30		E/ZO	7																			
6.	05.0-WP-PED-WPD	Współczesne problemy dzieci i młodzieży	30	3	Zo											30			Zo	3																			
7.	14.9-WP-PED-PPŚF	Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji	15	2	Zo													15	ZO	2																			
8.	05.9-WP-PED-WTPR	Współczesne tendencje w profilaktyce i resocjalizacji	45	6	E																						15	30			E/ZO	6							
9.	05.9-WO-PED-PPŚL	Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym	30	6	Zo																						15	15			ZO/ZO	6							

Moduł 5 - Pomoc społeczna i socjoterapia

KIERUNEK: P E D A G O G I K A

2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4					
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			
1.	05.7-WP-PED-P 05.9-WP-PED-PIP	Fakultet: Psychopedagogika/ Poradnictwo i pomoc	30	2	Zo		30		ZO	2																
2.	05.6-WP-PED-PSI	Podstawy socjoterapii	30	4	E	15	15		E/ZO	4																
3.	05.9-WP-PED-TPPz	Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego	30	4	E						15	15		E/ZO	4											
4.	14.0-WP-PED-ProS	Profilaktyka społeczna	15	2	Zo							15		ZO	2											
5.	14.9-WP-PED-KZL	Kierowanie zespołami ludzkimi	30	3	Zo											15	15		ZO/ZO	3						
6.	10.9-WP-PED-Pro	Prawo rodzinne i opiekuńcze	15	2	Zo												15		ZO	2						
7.	12.2-WP-PED-PPS	Podstawy psychiatrii	30	5	Zo											15	15		ZO/ZO	5						
8.	14.9-WP-PED-MPzG	Metodyka pracy z grupą	15	3	Zo												15		ZO	3						
9.	14.5-WP-PED-TPPs	Teoria i praktyka pracy socjalnej	45	7	E											15	30		E/ZO	7						
10.	14.5-WP-PED-SyPS	Systemy pomocy społecznej na świecie	30	4	Zo																15	15		ZO/ZO	4	
11.	12.9-WP-PED-PG	Podstawy gerontologii	30	4	E																15	15		E/ZO	4	
12.	14.5-WP-PED-IPS	Instytucje pomocy społecznej	15	2	Zo																	15		ZO	2	
13.	14.2-WP-PED-SST	Socjologia społeczności terytorialnej	15	2	Zo																	15		ZO	2	
Razem w module			330	44	x	15	45	0	x	6	15	30	0	x	6	45	90	0	x	20	30	60	0	x	12	

Moduł 6 - Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2012/2013
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zal	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																			
						Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS															
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																	
1.	05.6-WP-PED-AaDR	Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	45	6	E	15	30		E/ZO	6																														
2.	10.0-WP-PED-PrPR	Prawne podstawy resocjalizacji	45	6	E						15	30		E/ZO	6																									
3.	05.6-WP-PED-PNS	Profilaktyka niedostosowania społecznego	30	4	Zo												30		ZO	4																				
4.	05.6-WP-PED-MR	Metodyka resocjalizacji	30	5	E											15		15	E/ZO	5																				
5.	10.0-WP-PED-PrPP	Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	30	6	E											15	15		E/ZO	6																				
6.	05.6-WP-PED-RiT	Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	30	5	E											15	15		E/ZO	5																				
7.	10.4-WP-PED-KrKr	Kryminologia z elementami kryminalistyki	30	4	E																15	15				E/ZO	4													
8.	12.2-WP-PED-IWR	Psychologia sądowa	30	2	Zo																30					ZO	2													
9.	05.6-WP-PED-TSP	Trening stylu pracy w resocjalizacji	30	2	Zo																	30				ZO	2													
10.	05.6-WP-PED-PomP	Probacja i pomoc postpenitencjarna	30	4	Zo																15	15				ZO/ZO	4													
Razem w module			330	44	x	15	30	0	x	6	15	30	0	x	6	45	60	15	x	20	60	30	30	x	12															

PLANY STUDIÓW NIESTACJONARNYCH

PLAN STUDIÓW NIESTACJONARNYCH

KIERUNEK:

PEDAGOGIKA

2012/2013

POZIOM STUDIÓW:

II stopnia

CZAS TRWANIA

4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4								
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS				
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S						
Moduł podstawowy - obowiązkowy			216	52		90					90					18					18								
1.	14.7-WP-PED-AK	Antropologia kulturowa	18	5	E	9	9		E/ZO	5																			
2.	08.1-WP-PED-LOG	Logika	18	4	Zo	9	9		ZO/ZO	4																			
3.	14.0-WP-PED-MBS	Metodologia badań społecznych	18	5	E	9	9		E/ZO	5																			
4.	05.0-WP-PED-PedO	Pedagogika ogólna	18	5	E	9	9		E/ZO	5																			
5.	05.1-WP-PED-Pd	Pedeutologia	18	3	Zo		18		ZO	3																			
6.	14.4-WP-PED-WPP	Współczesne problemy psychologii	18	4	Zo						9	9		Zo/ZO	4														
7.	14.2-WP-PED-WPS	Współczesne problemy socjologii	18	4	Zo						9	9		Zo/ZO	4														
8.	08.1-WP-PED-WKF	Współczesne koncepcje filozofii i etyki	18	5	E						18			E/ZO	5														
9.	05.7-WP-PED-PedP	Pedagogika porównawcza	18	5	E						9	9		E/ZO	5														
10.	05.9-WP-PED-MS	Metody statystyczne w pedagogice	18	4	Zo						6		12	Zo/ZO	4														
11.	05.5-WP-PED-AD	Andragogika	18	4	Zo											9	9		Zo/ZO	4									
12.	05.9-WP-PED-EzPz	Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	18	4	Zo																18			Zo	4				

Moduł rozszerzający - ograniczonego wyboru			18	4						18		4				
1.	16.9-WP-PED-WMD1	Wykład monograficzny 1	9	2	Zal					9			2			
2.	16.9-WP-PED-WN	Wykład monograficzny 2	9	2	Zal					9			2			
3.	16.9-WP-PED-WN	Wykład monograficzny 3	9	2	Zal					9			2			
4.	16.9-WP-PED-WN	Wykład monograficzny 4	9	2	Zal					9			2			
5.	16.9-WP-PED-WN	Wykład monograficzny 5	9	2	Zal					9			2			
6.	05.9-WP-PED-TR	Translatorium pedagogiczne	18	4	Zal						18		4			
7.	05.9-WP-PED-TD	Teoria decyzji	18	4	Zal					18			4			
8.	05.9-WP-PED-Part	Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	18	4	Zo					18			4			
Moduł dyplomowy			72	20		18		2	18		2	18		2	18	14
Moduły specjalnościowe ~300 godz.			198	44		36		6	36		6	72		20	54	12
Razem w planie studiów:																
Animacja kultury			504	120		135		30	135		30	135		30	99	30
Edukacja medialna i informatyczna			504	120		144		30	135		30	144		30	81	30
Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna			567	120		153		30	153		30	153		30	108	30
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka			504	120		135		30	144		30	144		30	81	30
Pomoc społeczna i socjoterapia			504	120		144		30	153		30	189		30	126	30
Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym			504	120		135		30	135		30	126		30	108	30

Moduł 1 - Animacja kultury

 KIERUNEK: PEDAGOGIKA 2012/2013
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA: 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał.	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4								
						Forma zajęć			Forma zał.	ECTS	Forma zajęć			Forma zał.	ECTS	Forma zajęć			Forma zał.	ECTS	Forma zajęć			Forma zał.	ECTS				
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S						
1.		Ścieżka A lub B (do wyboru)	45	10		9	18			6		18			4														
2.	14.9-WP-PED-KSex	Społeczne i kulturowe uwarunkowania zachowań seksualnych	9	2	E						9			E	2														
3.	14.7-WP-PED-KST	Kultura symboliczna w terapii	18	3	Zo												18	Zo	3										
4.	05.9-WP-PED-WPA	Warsztat artystyczno-pedagogiczny	27	7	Zo												27	Zo	7										
5.	14.7-WP-PED-DzKu	Wiedza o dziedzictwie kulturowym	18	6	Zo												18	Zo	6										
6.	04.9-WP-PED-PAPA	Programy aplikacyjne projektów animacyjnych	18	4	Zo											9	9	Zo	4										
7.	15.3-WP-PED-PRK	Promocja i reklama w kulturze	27	6	E															9	18		E/ZO	6					
8.	16.2-WP-PED-Orgl	Organizacja i reżyseria imprez masowych	18	3	Zo																18		Zo	3					
9.	10.3-WP-PED-PrDK	Prawne i systemowe regulacje działalności kulturalnej	18	3	Zo																18		Zo	3					
Razem w module			198	44	x	9	18	0	x	6	9	18	0	x	6	9	27	45	x	20	9	54	0	x	12				

Ścieżka A (dla kontynuujących specjalność)

	05.9-WP-PED-EdMK	Edukacja międzykulturowa	27	6	Zo	9	18		ZO	6																			
	14.7-WP-PED-SUK	Systemy upowszechniania kultury	18	4	Zo							18		ZO	4														

Ścieżka B (dla pozostałych)

	14.7-WP-PED-TMAK	Teorie kultury i animacji z metodyką	27	6	E	18	9		E	6																			
	14.7-WP-PED-PoKM	Wiedza o kulturze popularnej i mediach	18	4	E						8	10		E/ZO	4														

Moduł 2 -Edukacja medialna i informatyczna

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2012/2013
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4												
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS								
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S										
1.		Blok fakultatywny A i B	63	12	Zo			36	ZO	6			27	ZO	6																		
2.	03.4.9-WP-KM	Kultura medialna	27	6	E											9		18	E/ZO	6													
3.	03.4-WP-PED-PFT	Przekaz filmowy i telewizyjny	18	4	Zo													18	ZO	4													
4.	05.1-WP-PED-PrM	Projekt medialny	18	4	Zo													18	ZO	4													
5.	11.3-WP-PED-TIDL	Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	27	6	E											9		18	E/ZO	6													
6.	11.3-WP-PED-TAK	Techniki animacji komputerowj	18	5	Zo																						18	ZO	5				
7.	11.3-WP-PED-bsd	Bezpieczeństwo systemów i danych	9	2	Zo																						9	ZO	2				
8.	11.3-WP-PED-PI	Projekt informatyczny	18	5	Zo																						18	ZO	5				
Razem w module			198	44	x	0	0	36	x	6	0	0	27	x	6	18	0	72	x	20	0	0	45	x	12								

Blok fakultatywny A																				
1A	11.3-WP-PED-JPrg	Języki programowania	18	3	ZO			18	ZO	3										
	11.3-WP-PED-NNI	Nowe narzędzia ICT	9	2	ZO			9	ZO	2										
	11.3-WP-PED-MNAM	Metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	9	1	ZO			9	ZO	1										
	05.1-WP-PED-MMWP	Multimedialny warsztat pedagoga	18	4	ZO							18	ZO	4						
	11.3-WP-PED-SAE	Sieciowe aplikacje edukacyjne	9	2	ZO							9	ZO	2						
Blok fakultatywny B																				
1B	11.3-WP-PED-SDEP	Struktury danych i elementy programowania	30	3	ZO			30	ZO	3										
	11.3-WP-PED-AOSK	Architektura i operacyjne systemy komputerowe	15	2	ZO			15	ZO	2										
	03.4.9-WP-PEM	Podstawy edukacji medialnej	15	1	ZO			15	ZO	1										
	11.3-WP-PED-MTI	Multimedialne technologie informacyjne	30	4	ZO							30	ZO	4						
	11.3-WP-PED-SK	Sieci komputerowe	15	2	ZO							15	ZO	2						
Blok fakultatywny C (kwalifikacje nauczycielskie)																				
1C	05.0-WP-PED-PS	Pedagogika szkolna na III i IV poziomie kształcenia	60	4	ZO/ZO	30		30	ZO/ZO	4										
	05.1-WP-PED-MNJP	Metodyka nauczania języków programowania	30	2	ZO			30	ZO	2										
	05.1-WP-PED-MNITI	Metodyka nauczania informatyki i technologii informacyjnej na III i IV etapie edukacji	60	6	ZO/ZO						30	30	ZO/ZO	6						
	05.0-WP-PED-PP1u	Praktyka pedagogiczna I - (30 godz.)		1	ZO													ZO	1	
	05.0-WP-PED-PP2u	Praktyka pedagogiczna II - (60 godz.)		2	ZO													ZO	2	
	05.0-WP-PED-PP2u	Praktyka pedagogiczna III - (60 godz.)		2	ZO															ZO

Praktyka pedagogiczna I - (30 godz. Opiekuńczo-wychowawcza - Realizowana po drugim semestrze - we wrześniu ciągła (gimnazjum lub szk. śr., punkty do III semestru)
 Praktyka pedagogiczna II - (60 godz. Realizowana na trzecim semestrze jako praktyka śródroczna - w gimnazjum.
 Praktyka pedagogiczna III - (60 godz Realizowana na czwartym semestrze jako praktyka śródroczna - w szkole średniej.

Moduł 3 - Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4							
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS			
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S					
1.	05.5-WP-PED-TPEP	Teoretyczne podstawy edukacji przedszkolnej	27	4	E	9	18		E/ZO	4																		
2.	05.6-WP-PED-PS	Pedagogika specjalna	18	2	Zo	9	9		Zo	2																		
3.	05.5-WP-PED-ER	Oświata i polityka edukacyjna	18	2	Zo						18			Zo	2													
4.	05.5-WP-PED-TPEW	Teoretyczne podstawy edukacji wczesnoszkolnej	27	4	E						9	18		E/ZO	4													
5.	05.5-WP-PED-MPOW	Metodyka pracy opiekunów wychowawczej	18	2	Zo												18		Zo	2								
6.	05.5-WP-PED-DP	Diagnoza pedagogiczna	18	3	Zo												18		Zo	3								
7.	05.5-WP-PED-PZT	Pedagogika zdolności i twórczości	36	6	Zo											18	18		ZO	6								
8.	05.5-WP-PED-ER	Edukacja regionalna	9	1	Zo											9			ZO	1								
9.	05.6-WP-PED-TPIK	Teoretyczne podstawy integracji w kształceniu	18	4	E											9	9		E/ZO	4								
10.	05.5-Wp-PED-Pr	Praktyka pedagogiczna (50h)		4	Zo														ZO	4								
11.	14.0-WP-PED-ProS	Profilaktyka społeczna	18	4	Zo																		9	9		ZO/ZO	4	
12.	05.1-WP-PED-PPOO	Podstawy prawne i organizacyjne oświaty	18	2	Zo																			18		Zo	2	
13.	05.5-WP-PED-IPE	Innowacje w pedagogice elementarnej	36	6	Zo																		18	18		ZO	6	
Razem w module			261	44	x	18	27	0	x	6	27	18	0	x	6	36	63	0	x	20	27	45	0	x	12			

Moduł 4 - Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka

KIERUNEK: PEDAGOGIKA 2012/2013
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4										
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS						
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S								
1.	05.6-WP-PED-PS	Pedagogika specjalna	27	6	E	9	18		E/Zo	6																					
2.	05.9-WP-PED-PedR	Pedagogika resocjalizacyjna	18	4	E						9	9		E/Zo	4																
3.	14.5-WP-PED-PPO	Prawne podstawy opieki	18	2	Zo							18		ZO	2																
4.	05.0-WP-PED-WPO	Współczesne problemy opieki i wychowania	36	8	E											18	18		E/ZO	8											
5.	05.9-WP-PED-PorP	Poradnictwo pedagogiczne	27	7	E											9	18		E/ZO	7											
6.	05.0-WP-PED-WPD	Współczesne problemy dzieci i młodzieży	18	3	Zo											18			Zo	3											
7.	14.9-WP-PED-PPŚF	Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji	9	2	Zo													9	ZO	2											
8.	05.9-WP-PED-WTPR	Współczesne tendencje w profilaktyce i resocjalizacji	27	6	E																	9	18		E/ZO	6					
9.	05.9-WO-PED-PPŚL	Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym	18	6	Zo																	9	9		ZO/ZO	6					
Razem w module			198	44	x	9	18	0	x	6	9	27	0	x	6	45	36	9	x	20	18	27	0	x	12						

Moduł 5 - Pomoc społeczna i socjoterapia

KIERUNEK: P E D A G O G I K A

2012/2013

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																						
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS																		
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																				
1.	05.7-WP-PED-P 05.9-WP-PED-PIP	Fakultet: Psychopedagogika/ Poradnictwo i pomoc	18	2	Zo		18		ZO	2																																	
2.	05.6-WP-PED-PSt	Podstawy socjoterapii	18	4	E	9	9		E/ZO	4																																	
3.	05.9-WP-PED-TPPz	Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego	18	4	E						9	9		E/ZO	4																												
4.	14.0-WP-PED-ProS	Profilaktyka społeczna	9	2	Zo							9			ZO	2																											
5.	14.9-WP-PED-KZL	Kierowanie zespołami ludzkimi	18	3	Zo												9	9		ZO/ZO	3																						
6.	10.9-WP-PED-Pro	Prawo rodzinne i opiekuńcze	9	2	Zo													9			ZO	2																					
7.	12.2-WP-PED-PPS	Podstawy psychiatrii	18	5	Zo												9	9		ZO/ZO	5																						
8.	14.9-WP-PED-MPzG	Metodyka pracy z grupą	9	3	Zo													9			ZO	3																					
9.	14.5-WP-PED-TPPs	Teoria i praktyka pracy socjalnej	27	7	E												9	18		E/ZO	7																						
10.	14.5-WP-PED-SyPS	Systemy pomocy społecznej na świecie	18	4	Zo																		9	9		ZO/ZO	4																
11.	12.9-WP-PED-PG	Podstawy gerontologii	18	4	E																	9	9		E/ZO	4																	
12.	14.5-WP-PED-IPS	Instytucje pomocy społecznej	9	2	Zo																		9			ZO	2																
13.	14.2-WP-PED-SST	Socjologia społeczności terytorialnej	9	2	Zo																		9			ZO	2																
Razem w module			198	44	x	9	27	0	x	6	9	18	0	x	6	27	54	0	x	20	18	36	0	x	12																		

Moduł 6 - Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2012/2013
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zal	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																	
						Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS	Forma zajęć			Forma zal	ECTS													
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S															
1.	05.6-WP-PED-AaDR	Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	27	6	E	9	18		E/ZO	6																												
2.	10.0-WP-PED-PrPR	Prawne podstawy resocjalizacji	27	6	E						9	18		E/ZO	6																							
3.	05.6-WP-PED-PNS	Profilaktyka niedostosowania społecznego	18	4	Zo												18		ZO	4																		
4.	05.6-WP-PED-MR	Metodyka resocjalizacji	18	5	E											9		9	E/ZO	5																		
5.	10.0-WP-PED-PrPP	Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	18	6	E											9	9		E/ZO	6																		
6.	05.6-WP-PED-RiT	Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	18	5	E											9	9		E/ZO	5																		
7.	10.4-WP-PED-KrKr	Kryminologia z elementami kryminalistyki	18	4	E																9	9			E/ZO	4												
8.	12.2-WP-PED-PsS	Psychologia sądowa	18	2	Zo																18				ZO	2												
9.	05.6-WP-PED-TSP	Trening stylu pracy w resocjalizacji	18	2	Zo																		18		ZO	2												
10.	05.6-WP-PED-PomP	Probacja i pomoc postpenitencjarna	18	4	Zo																9	9			ZO/ZO	4												
Razem w module			198	44	x	9	18	0	x	6	9	18	0	x	6	27	36	9	x	20	36	18	18	x	12													

CZĘŚĆ II.B
KATALOG PRZEDMIOTÓW
dla kierunku **PEDAGOGIKA**
STUDIA II STOPNIA

SPIS TREŚCI

MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY	40
Andragogika	40
ANTROPOLOGIA KULTUROWA	43
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	47
Logika.....	49
Metody statystyczne w pedagogice	51
Metodologia badań społecznych	54
Pedagogika ogólna	58
Pedagogika porównawcza	61
Pedeutologia	64
Współczesne koncepcje filozofii i etyki.....	67
Współczesne problemy psychologii.....	69
Współczesne problemy socjologii.....	71
MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU	73
Translatorium pedagogiczne	73
Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	76
MODUŁ DYPLOMOWY	79
Seminarium magisterskie I, II, III, IV	79
MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE	82
Moduł 1 Animacja kultury	83
Edukacja międzykulturowa	84
Organizacja i reżyseria imprez masowych	86
Prawne i systemowe podstawy działalności kulturalnej	88
Programy aplikacyjne projektów animacyjnych	90
Promocja i reklama w kulturze.....	92
Społeczne i kulturowe uwarunkowania zachowań seksualnych	94
Systemy upowszechniania kultury	97
Teorie kultury i animacji z metodyką	99
Warsztaty artystyczno-pedagogiczne	102
Wiedza o dziedzictwie kulturowym	104
Moduł 2 Edukacja Medialna i Informatyczna	106
Architektura i operacyjne systemy komputerowe	107
Bezpieczeństwo systemów i danych	109
Metodyka nauczania informatyki i technologii informacyjnej na III i IV etapie edukacji	112
Języki programowania.....	115
Kultura medialna	117
Metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	120
Multimedialne technologie informacyjne	122
Multimedialny warsztat pedagoga	125

Nowe narzędzia ICT.....	127
Podstawy edukacji medialnej	129
Projekt informatyczny	132
Przekaz filmowy i telewizyjny	138
Sieciowe aplikacje edukacyjne.....	140
Sieci komputerowe	142
Struktury danych i elementy programowania	144
Techniki animacji komputerowej.....	146
Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	149
Moduł 3 Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna	152
Diagnoza pedagogiczna.....	153
Edukacja regionalna	155
Innowacje w pedagogice elementarnej.....	158
Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej	161
OŚWIATA I POLITYKA EDUKACYJNA	164
Pedagogika specjalna	167
Pedagogika zdolności i twórczości.....	171
Praktyka pedagogiczna magisterska w pRzedzszkolu	174
PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W KL. I-III	176
Teoretyczne podstawy pedagogiki przedszkolnej.....	178
Teoretyczne podstawy edukacji wczesnoszkolnej	181
Teoretyczne podstawy integracji w kształceniu	184
Moduł 4 Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza.....	187
Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym	188
Pedagogika specjalna	191
Pedagogika resocjalizacyjna	195
Prawne podstawy opieki.....	198
Poradnictwo pedagogiczne.....	201
Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji.....	204
Współczesne problemy dzieci i młodzieży	207
Współczesne problemy opieki i wychowania	210
Współczesne tendencje w profilaktyce i resocjalizacji	214
Moduł 5 Pomoc społeczna i socjoterapia.....	217
Instytucje pomocy społecznej	218
Kierowanie zespołami ludzkimi.....	220
Metodyka pracy z grupą	222
Podstawy gerontologii	223
Podstawy psychiatrii	226
Podstawy socjoterapii.....	228
Poradnictwo i pomoc- fakultet	230
Prawo rodzinne i opiekuńcze	232
Profilaktyka społeczna	234
Psychopedagogika - fakultet	236
Socjologia społeczności terytorialnej	238
Systemy pomocy społecznej na świecie.....	240
Teoria i praktyka pracy socjalnej	242
Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego.....	244
Wykład monograficzny	246
Moduł 6 Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	248
Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	249

Kryminologia z elementami krymianlistyki.....	252
Metodyka resocjalizacji.....	255
Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	258
Prawne podstawy pesocjalizacji.....	260
Probacja i pomoc postpenitencjarna.....	262
Profilaktyka niedostosowania społecznego.....	265
Psychologia sądowa	268
Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	271
Trening stylu pracy w resocjalizacji.....	274

MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY

ANDRAGOGIKA

Kod przedmiotu: O5.5-WP-PED-AD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Małgorzata Olejarz

Prowadzący: dr Małgorzata Olejarz, dr Sylwia Słowińska,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą rozwoju refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych, andragogicznych teorii uczenia się, koncepcji pracy edukacyjnej z dorosłymi, badań nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się. Rozwijanie u studentów umiejętności refleksyjnego, krytycznego i twórczego myślenia o współczesnych problemach edukacji dorosłych.

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Wprowadzenie do andragogiki: podstawowe pojęcia, przedmiot i społeczne funkcje andragogiki; miejsce andragogiki wśród nauk o edukacji, historyczny rozwój refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych w Polsce i na świecie.

Całościowe uczenie się jako centralna idea edukacyjna: przesłanki idei uczenia się przez całe życie, strategie wprowadzania *Lifelong Learning* do praktyki edukacyjnej, oblicza całościowego uczenia się.

Andragogiczne koncepcje dorosłości: społeczne, psychologiczne i kulturowe aspekty rozwoju człowieka dorosłego.

Andragogiczne teorie uczenia się: teoria Uczenia się Transformatywnego Jacka Mezirowa, teoria uczenia się sytuacyjnego, biograficznego; podejście społeczno-kulturowe.

Koncepcje pracy edukacyjnej z ludźmi dorosłymi: technologiczny, humanistyczny i krytyczny model pracy edukacyjnej z dorosłymi.

Badania nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się: perspektywa biograficzna w teorii i praktyce andragogicznej.

Ćwiczenia:

Dorosłość jako podstawowa kategoria pojęciowa andragogiki: koncepcje i kategoryzacje dorosłości, rozumienie dorosłości, „pozorna dorosłość”, „odraczanie dorosłości”.

Dorosły jako uczeń: motywacje edukacyjne dorosłych.

Formalne i pozaformalne instytucje edukacji dorosłych: szkolnictwo wyższe, lokalne instytucje kształcenia i dokształcania dorosłych (badania terenowe).

Andragogiczne problemy starzenia się i starości: edukacja i uczenie się w okresie późnej dorosłości; Uniwersytety Trzeciego Wieku (badania terenowe).

Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji i wykluczenia społecznego: edukacja osób dorosłych niepełnosprawnych, ubogich, długotrwale bezrobotnych, niedostosowanych społecznie itd. (badania terenowe).

Obszary nieformalnej edukacji dorosłych: uczenie się w miejscu pracy, edukacja w świecie kultury popularnej, uczenie się społeczne, uczenie się biograficzne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny, wykład interaktywny.

Ćwiczenia: metoda warsztatowa, autorskie prezentacje studentów, praca w grupach, burza mózgów, dyskusja, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student potrafi definiować i objaśnić podstawowe pojęcia, przedmiot i funkcje andragogiki oraz scharakteryzować główne nurty badań w obszarze edukacji dorosłych.
K_W06	Potrafi rozróżnić i wyjaśnić, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym.
K_W12	Potrafi wskazać i opisać główne współczesne teorie uczenia i nauczania dorosłych.
K_U01	Student potrafi obserwować zjawiska społeczne pod kątem problematyki edukacji dorosłych i całościowego uczenia się, wyszukiwać informacje na ten temat, przetwarzać je i interpretować w oparciu o różne źródła wiedzy.
K_U05	Potrafi zaprezentować i argumentować własne pomysły, uwagi i sugestie w zakresie analizowanych problemów edukacji dorosłych i całościowego uczenia się, również w odniesieniu do poglądów prezentowanych w literaturze przedmiotu, kierując się przy tym zasadami etycznymi.
K_K01	Student jest otwarty na zdobywanie nowej wiedzy i umiejętności z zakresu andragogiki, jest świadomy konieczności ciągłego rozwoju zawodowego i osobistego.
K_K03	Docenia znaczenie i użyteczność wiedzy z zakresu andragogiki dla upowszechniania i realizowania idei całościowego uczenia się, w kontekście swojej przyszłej pracy jako pedagoga.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem i podstawą zaliczenia jest pozytywna ocena z pracy pisemnej o charakterze problemowym ocenianej według podanych kryteriów lub z testu z progami punktowymi.

Ćwiczenia – warunkiem i podstawą zaliczenia jest pozytywna ocena z prezentacji wybranego tematu z zakresu edukacji dorosłych, lub z pracy pisemnej o charakterze problemowym ocenianej według podanych kryteriów oraz aktywność na zajęciach.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	47 godz.
Prezentacja i praca pisemna	20 godz.	20 godz.

Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Malewski M., Andragogika w perspektywie metodologicznej, Prace Pedagogiczne Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1990.
2. Malewski M., Teorie andragogiczne. Metodologia teoretyczności dyscypliny naukowej, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1998.
3. Malewski M., Od nauczania do uczenia się. O paradygmatycznej zmianie w andragogice, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław 2010.
4. Illeris K., Trzy wymiary uczenia się, Poznawcze, emocjonalne i społeczne ramy współczesnej teorii uczenia się, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław 2006.
5. Knowles M., Holton E., Swanson R., Edukacja dorosłych. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2009.
6. Solarczyk – Ambrozik E., Kształcenie ustawiczne w perspektywie globalnej i lokalnej, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2004.
7. Kurantowicz E., O uczących się społecznościach. Wybrane praktyki edukacyjne ludzi dorosłych, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław, 2007.
8. Kargul J. Obszary pozaformalnej i nieformalnej edukacji dorosłych. Przesłanki do budowy teorii edukacji całościowej, Wydawnictwo Naukowe DSWE, Wrocław 2005.
9. Alheit P., Podwójne oblicze całościowego uczenia się, „Teraźniejszość–Człowiek-Edukacja”, 2002/2.
10. Bron A., Rozumienie uczenia się w teoriach andragogicznych, „Teraźniejszość – Człowiek - Edukacja” 2006/4.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dyskursy Młodych Andragogów (tom 2-12), red. J. Kargul/ M. Olejarz/ S. Słowińska, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra.
2. Dubas E., Zmieniająca się dorosłość. Od dorosłości konwencjonalnej do dorosłości subiektywnej [w:] Andragogiczne wątki, poszukiwania, fascynacje, red. E. Przybylska, Wydawnictwo UMK, Toruń 2001.
3. Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji, red. A. Fabiś, Wydawnictwo GWSP, Mysłowice 2007.
4. Dominice P., Uczyć się z życia. Biografia edukacyjna w edukacji dorosłych, Wydawnictwo WSHE, Łódź 2006.

ANTROPOLOGIA KULTUROWA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-AK

Typ przedmiotu: podstawowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Dorota Angutek

W: Dr Dorota Angutek, Dr Magdalena
Pokrzyńska

Prowadzący: Ćw: Dr Ewa Kowalska, Dr Ryszard
Małachowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykłady	15	2	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	15	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wdrożenie treści antropologicznych przydatnych dla pedagogów różnych specjalności w praktyce zawodowej.

Zapoznanie studentów z przełomowymi wydarzeniami historyczno-kulturowymi w dziejach Europy oraz ze współczesnymi zjawiskami społeczno-kulturowymi w Europie oraz na obszarach jej wpływów w celu poprawnego diagnozowania sytuacji społecznej, bytowej i etnicznej (kulturowej) podopiecznych oraz ułatwienia komunikacji z nimi

Uświadomienie i eliminacja europocentrycznych mitów oraz przesądów etnicznych na rzecz poglądów i postaw typowo relatywistycznych.

Umiejętność dyskusowania w zespołach nad wskazanymi zagadnieniami z użyciem profesjonalnych pojęć i charakterystyk współczesnych zjawisk kulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

1. Podstawowe zagadnienia, zadania i obszary badawcze dyscyplin antropologicznych, podzielone według kryterium teoretycznego i opisowego (typy kultur tradycyjnych i współczesnych: nowe miejskie diaspory, grupy tubylcze, protonarody, postkolonialne państwa wieloetniczne, kultury ponowoczesne, tradycjonalistyczne).

2. Spotykane formy etnocentryzmu i europocentryzmu, stereotypów i mitów na temat „obcych” (od megalomanii przez ksenofobię do etnocydu). Światopoglądowa reakcja relatywistów kulturowych.
3. Przełomowe wydarzenia w dziejach kultury euro-atlantycznej implikujące zmianę formuły światopoglądowej. Kolejne „odczarowania świata”: archaiczna Grecja, okres odkryć geograficznych, Reformacja, Oświecenie, globalizacja, ponowoczesność.
4. Charakterystyka wybranych nowych zjawisk kulturowych w skali globu: kreolizacja i indygenizacja a homogenizacja, tradycja wynaleziona, folklorizm a postfolklorizm, nowoplemiennność, turystyka zarobkowa, peryferyzacja centrum, kompresja czasu i przestrzeni, hiperrzeczywistość, symulakry i symulacje, karnawalizacja życia i kultury.
5. Pokoleniowe formy osobowości kulturowych według Davida Riesmana (osobowość tradycyjna, wewnątrzsterowna, zewnątrzsterowna i nowe modele osobowości) a współczesny problem światopoglądowego dryfowania jednostek.

Ćwiczenia:

1. Podstawowe dychotomie w antropologii: kultura/natura swój/obcy, orbis interior/orbis exterior, tradycja/modernizacja kulturowa (nowoczesność), sacrum/profanum, symbol/rzecz; kultura/cywilizacja.
2. Dewiant i dewiacja kulturowa a relatywizm kulturowy i tolerancja społeczna w świetle antropologii kulturowej.
3. Polacy o „obcych” w świetle badań Ewy Nowickiej i jej zespołu a problemy asymilacji i akulturacji mniejszości etnicznych i narodowych w Polsce (z uwypukleniem problemów w lubuskim).
4. Praktyczne rozpoznawanie nowych współczesnych zjawisk kulturowych (scharakteryzowanych na wykładzie nr 4) oraz umiejętność praktycznego ich diagnozowania. Odszukiwanie odpowiedników tych zjawisk w Polsce na przykładach zaczerpniętych z polskiej prasy lub autopsji i próby rozwiązywania edukacyjnych i społecznych problemów wokół nich.
5. Pedagogie kodu kolekcji i integracji w społeczno-kulturowej interpretacji Basila Bernsteina.

METODY KSZTAŁCENIA:

W: Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Ćw: Praca w grupach na bazie literatury antropologicznej i etnograficznych materiałów źródłowych z wyznaczonymi przez prowadzącego zadaniami do realizacji, quizy, zestawienia tabelaryczne.

Samodzielna lektura prac antropologicznych i etnograficznych (artykułów podręczniki, monografie) oraz dyskusowanie ich treści w czasie ćwiczeń i konsultacji.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Ma wiedzę antropologiczną uporządkowaną na poziomie ogólnym i pogłębioną w zakresie nowych zjawisk kulturowych, typów więzi kulturowych oraz rządzących nimi prawidłowości.
K_W16	Ma pogłębioną wiedzę na temat systemów norm kulturowych i reguł organizacyjnych oraz struktur, istotną dla zrozumienia funkcjonowania nowych pokoleń, typów kulturowych osobowości i przedstawicieli obcych grup etnicznych i narodowych w Polsce, subkultur, ruchów społecznych etc.
K_U12	Potrąfi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury stosując nowe podejścia i osiągnięcia antropologii kulturowej, w celu określenia znaczeń tradycyjnych i nowoczesnych zjawisk społeczno-kulturowych i zna ich miejsce w procesie kulturowo-historycznym
K_K08	Student zna konsekwencje wynikające z procesów zmiany kulturowej i potencjalnych zagrożeń wynikających z utraty dziedzictwa narodowego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin ustny z materiału wykładów i lektur obowiązkowych.

Zaliczenie z ćwiczeń na podstawie pracy w grupach i kolokwiów.

Ocena końcowa jest średnią z uzyskanych ocen częściowych.

Dwie lektury obowiązkowe na egzamin do wyboru z niżej podanych:

R. Benedict, Wzory kultury, Muza, Warszawa 2001.

M. Mead, Kultura i tożsamość, PWN, Warszawa 1978.

E. Hall, Ukryty wymiar, PIW, Warszawa 19871.

E. Hall, Poza kulturą, PWN, Warszawa 1984.

- E. Redliński, Konopielka, Świat Książki, Warszawa 2006.
 J. Kosiński, Malowany ptak, Warszawa 1988.
 L. Stomma, Antropologia kultury wsi polskiej XIX wieku, PAX, Warszawa 1986.
 L. Stomma, Słońce rodzi się 13 grudnia, Łódź 1981.
 M. Golka, Imiona wielokulturowości, Muza, Warszawa 2010.
 W. J. Burszta, W. Kuligowski, Sequel. Dalsze przygody kultury w globalnym świecie, Muza, Warszawa 2005.
 E. Fromm, Mieć czy być, Rebis, Warszawa 1999.
 B. Lewenstein i in (red.), Partycypacja społeczna i aktywizacja w rozwiązywaniu problemów społeczności lokalnych, WUW, Warszawa 2010.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	35 godz.
Przygotowanie do testu:	20 godz.	22 godz.
Konsultacje:	10 godz.	15 godz.
Przygotowanie do egzaminu	5 godz.	5 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	3 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

WYKŁADY (część literatury zna tylko prowadzący):

1. W. J. Burszta, Antropologia kultury, Poznań 1998. **(Podręcznik)**
2. Ch. Janks, Kultura, przeł. W. J. Burszta, Poznań 2000. **(Podręcznik)**.
2. D. Angutek, Romantyczne korzenie antropologicznego rozumienia zjawiska kultury, w: Aksjologiczne źródła pojęć, red. A. Pałubicka, G. A. Dominiak, Bydgoszcz 2005, 137-147.
1. W. H. Goodenough, W poszukiwaniu roboczej teorii kultury, w: Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej. Kontynuacje, red. M. Kempny, E. Nowicka, Warszawa 2004.
2. S. Vincenz, Nowa Itaka, w: Antropologia kultury, red. A. Mencwel, Warszawa 2000.
3. A. Barnard, Antropologia. Teoria i historia, Warszawa 2005. **(Podręcznik)**.
4. R. Deliege, Historia antropologii. Szkoły, teorie, autorzy, Warszawa 2011. **(Podręcznik)**.
5. M. Sahlins, Pierwotne społeczeństwo dobrobytu, w: Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej, red. M. Kempny, E. Nowicka, Warszawa 2003.
6. M. A. Kowalski, Sztuka fraszobliwa, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1988.
7. 1. D. Riesman, Samotny tłum, Muza, Warszawa 1996.
8. A. Eliot, Konceptje „ja”, Sic!, Warszawa 2007.
9. A. Rrenaut, Era jednostki, Ossolineum, Wrocław 2009.
10. G. Agamben, Wspólnota, która nadchodzi, Sic!, Warszawa 2008.
11. J. Kmita, Późny wnuk filozofii, Poznań 2010.
12. D. Angutek, Magiczne źródło filozofii greckiej, Bydgoszcz 2003.
13. D. Angutek, Kulturowe wymiary krajobrazu, Zielona Góra 2012.
14. Słownik etnologiczny. Terminy ogólne, red. Z. Staszczak, Warszawa-Poznań 1987.
15. D. Angutek, Obcy w przestrzeni kulturowej współczesnej Europy, Zielona Góra 2009, Wprowadzenie.
16. J.J. Preece, Prawa mniejszości, Sic!, Warszawa 2007.
17. M. Golka, Imiona wielokulturowości, Muza, Warszawa 2010.
18. W. Kalaga (red.), Dylematy wielokulturowości, Universitas, Kraków 2004.
19. Karnawalizacja. Tendencje ludyczne w kulturze współczesnej, red. J. Grad, H. Mamzer, Poznań 2004;

20. Teoria karnawalizacji. Konteksty i interpretacje, red. A. Stoffa, A. Skubaczewska-Pniewska, Wyd. UMK, Toruń 2011.
21. B. Łaciak, Obyczajowość polska czasu transformacji, czyli wojna postu z karnawalem, Warszawa 2007.
22. Karnawały w kulturze, „Konteksty” 2002, nr 3-4. Teksty do wyboru.
23. E. Hobsbawm, T. Ranger, Tradycja wynaleziona, Wyd UJ, Kraków 2008.
24. U. Hannerz, Powiązania transnarodowe, Wyd UJ, Kraków 2006.
25. Ch. Barker, Studia kulturowe. Wyd. UJ, Kraków 2003.

Literatura uzupełniająca:

- 1..A. K. Paluch, Mistrzowie antropologii społecznej, Warszawa 1990. **(Podręcznik)**.
- 2.E. Nowicka, Świat człowieka – świat kultury. Wydanie nowe, Warszawa 2007.
3. Świat człowieka – świat kultury. Antologia tekstów klasycznej antropologii, red. E. Nowicka, M. Głowacka-Grajper, Warszawa 2007 **(Podręcznik)**.
4. A. Appadurai, Nowoczesność bez granic. Kulturowe wymiary globalizacji, przeł. Z. Pocek, 2005.
- 5.M. Bogunia-Borowska, M. Śleboda, Globalizacja i konsumpcja, Universitas, Kraków 2003.
- 6.. H. Donnan, Th. M. Wilson, Granice tożsamości, narodu, państwa, przeł. M. Głowacka-Grajper, Kraków 2007
- 7 F. Barth, A. Gingrich i inni, Antropologia. Jedna dyscyplina, cztery tradycje: brytyjska, niemiecka, francuska i amerykańska, przeł. J. Tegnerowicz, Kraków 2007 **(Podręcznik)**.
8. V. Turner, Gry społeczne, pola i metafory, Kraków 2005
9. E. Szczecińska-Musielak, Pozanaukowe fascynacje innością kulturową, Scholar, Warszawa 2010.

ĆWICZENIA (literatura obowiązująca studentów zaznaczona tłustym drukiem):

- 1. W. J.Burszta, Antropologia kultury, Poznań 1998, roz. I, IV.**
1. A.L. Kroeber, Istota kultury, przeł. P. Sztompka, Warszawa 1973, rozdz. XVII.
2. Ch. Janks, Kultura, przeł. W. J. Burszta, Poznań 2000. (Podręcznik).
- 4. Asymilacja, Akulturacja, Witalizm, Natywizm, w: Słownik etnologiczny. Terminy ogólne, PWN, Warszawa 1987.**
- 5. E. Nowicka (red.), Swoi i obcy, WUW, Warszawa 1990.**
6. B.A. Orłowska, Kultura łemkowska w wielokulturowej społeczności, w : S. Dudra i inni (red.), Łemkowie, Bojkowie, Rusini, tom 2, Zielona Góra-Słupsk 2009 (lub literatura o innych mniejszościach).
7. A. Pokrzyńska, Bukowińczycy w Polsce, Zielona Góra 2010 (lub literatura o innych mniejszościach).
- 8.A. Perzanowski, Odmieńcy. Antropologiczne studium dewiacji, WUW, Warszawa 2009, s. 18-57.**
9. M. Buyta-Budzyńska, Mniejszości narodowe – bogactwo czy problem, ISP PAN, Warszawa 2003.
- 10. K. Obuchowski, Osobowość wobec zmian cywilizacji, czyli o ludziach roli, uczenia się i o autorach siebie, w: Kalaga W. (red.), Dylematy wielokulturowości, Kraków 2004.**
- 11. G. Dziamski, Hybrydyczna tożsamość Europy Środkowej po 1989 roku, w: ibidem.**
- 12. Do relaizacji tematu nr 4: wycinki z prasy popularnonaukowej i codziennej: “Wiedza i Życie”, ”National Geographic”, „Focus”, inne**
13. B. Lewenstein i in (red.), Partycypacja społeczna i aktywizacja w rozwiązywaniu problemów społeczności lokalnych, WUW, Warszawa 2010.
- 14. B. Bernstein, Odtwarzanie kultury, PIW, Warszawa 1990.**

EDUKACJA ZDROWOTNA I PROMOCJA ZDROWIA

Kod przedmiotu: 059-WP-PED-EzPz

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Joanna Dec

Dr Joanna Dec

Dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Dr Wioleta Giemza - Urbanowicz

Dr Krzysztof Wąż

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- Pogłębienie wiedzy o zdrowiu i czynnikach je warunkujących
- Uświadomienie odpowiedzialności za zdrowie własne i innych
- Wzrost wiedzy o głównych problemach zdrowotnych oraz zasadach profilaktyki wybranych zaburzeń i chorób

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania oraz psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści ćwiczeń:

- Pojęcie zdrowia (definicje, ujęcia, modele, czynniki determinujące zdrowie)
- Edukacja zdrowotna (cele, koncepcje, etapy, czynniki wspierające i utrudniające)
- Podstawowe pojęcia: oświata zdrowotna, wychowanie zdrowotne, edukacja zdrowotna, kultura zdrowotna, pedagogika zdrowia
- Zachowania zdrowotne i prozdrowotne (definicja, wyznaczniki, mandala zdrowia)
- Promocja zdrowia a profilaktyka (definicje, cele, geneza, metody, poziomy profilaktyki)
- Najczęstsze problemy zdrowotne dzieci, młodzieży i młodych dorosłych
- Zdrowie seksualne i reprodukcyjne, bezpłodność, późne macierzyństwo)
- Zaburzenia odżywiania (bulimia, anoreksja, otyłość, diety)
- Medycyna niekonwencjonalna i alternatywne formy leczenia
- Choroby cywilizacyjne, szczepienia, epidemie
- Podstawowe umiejętności osobiste i społeczne młodych ludzi niezbędne dla poprawy, utrzymania i ochrony zdrowia psychicznego oraz ich kształtowanie w dzieciństwie i w młodości

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, metoda projektów, prezentacje multimedialne, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student ma pogłębioną wiedzę na temat zdrowia i czynników je warunkujących zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym.
K_W11	Student ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat głównych problemów zdrowotnych oraz zasad profilaktyki wybranych zaburzeń i chorób, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do zdrowia.
K_U07	Student ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania sytuacji zagrażających zdrowiu oraz świadomość odpowiedzialności za zdrowie własne i innych.
K_K02	Student wykazuje aktywność i wrażliwość w zakresie wdrażania zasad profilaktyki zdrowotnej; angażuje się we współpracę z instytucjami promującymi zachowania prozdrowotne; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele w zakresie ochorony zdrowia własnego i innych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Formą zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie z oceną. Weryfikacja efektów kształcenia będzie polegała na ocenie samodzielnie przygotowanych przez studentów prezentacji z wybranych zagadnień programowych. Warunkami zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z przedstawionej prezentacji pod względem treści, formy i sposobu prezentacji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	50 godz.
Konsultacje	15 godz.	20 godz.
Łącznie	90 godz. – 4 ECTS	88 godz. – 4 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	45 godz. – 2 ECTS	38 godz. – 2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	45 godz. – 2 ECTS	50 godz. – 2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bishop G. Psychologia zdrowia. Zintegrowany umysł i ciało, Wydawnictwo ASTRUM, Wrocław 2000
2. Heszen I., Sęk H., Psychologia zdrowia, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.
3. Karski B. (red.), Promocja zdrowia, wyd. IGNIS, Warszawa 1999
4. Lewicki Cz., Edukacja zdrowotna – systemowa analiza zagadnień, Rzeszów 2006.
5. Woynarowska B., Edukacja zdrowotna. Podręcznik akademicki, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gaweł A., Pedagogzy wobec wartości zdrowia, Kraków 2003.
2. Kowalski M., Gaweł A., Zdrowie. Wartość. Edukacja, Impuls, Kraków 2006.
3. Woynarowska B. (red.), Zdrowie i szkoła, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000
4. Woynarowska B., Kapica M. (red.) Teoretyczne podstawy edukacji zdrowotnej. Stan i oczekiwania, Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej, Warszawa 2001
5. Syrek E., Zdrowie w aspekcie pedagogiki społecznej, Katowice 2000
6. Sokołowska M., Skoczek G. (red.), Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia w szkole, Warszawa 2000
7. Ostrowska A., Styl życia a zdrowie, Warszawa 2000

UWAGI:-

LOGIKA

Kod przedmiotu: 8.1-WPSiNZ-P-L-2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Piotr Bylica, dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ, dr Dariusz Sagan

Prowadzący: dr Piotr Bylica, dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ, dr Dariusz Sagan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	I	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie studentów z najważniejszymi zagadnieniami logiki rozumianej w sensie szerokim jako obejmującej problemy semiotyki, logiki formalnej i ogólnej metodologii nauk.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Logika w sensie szerokim i jej działy.
2. Kategoria „naukowości” i klasyfikacje nauk.
3. Nazwy, stosunki między zakresami, podział logiczny.
4. Odmianny definicji. Błędy w definiowaniu.
5. Wnioskowania dedukcyjne.
6. Elementy klasycznego rachunku zdań. Prawa logiki wyrażone w formułach ze zmiennymi zdaniowymi.
7. Prawa logiki wyrażone w formułach ze zmiennymi nazwowymi: kwadrat logiczny, sylogizm kategoryczny.
8. Wnioskowania zawodne, ale wartościowe poznawczo: wnioskowania redukcyjne (indukcja enumeracyjna, kanony indukcji eliminacyjnej) i nieredukcyjne (wnioskowania przez analogię).
9. Sprawdzanie, dowodzenie, wyjaśnianie a podstawowe problemy ogólnej metodologii nauk.
10. Wybrane problemy komunikacji między użytkownikami języka: przyczyny nieporozumień, zabiegi retoryczne i erystyczne w dyskusji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny

Ćwiczenia: praca z książką, rozwiązywanie zadań, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Efekty kształcenia dla przedmiotu
K_U06	Student posiada wiedzę z zakresu logiki klasycznej, poprawnie posługuje się jej podstawowymi kategoriami; potrafi rozwiązywać elementarne zadania z zakresu klasycznego rachunku zdań; posiada podstawowe umiejętności logiczne: formułowanie definicji, podział logiczny, wnioskowania, analiza argumentów. Zna podstawowe zasady prowadzenia dyskursy w nauce.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia: zaliczenie na podstawie wykonanych zadań.

Wykład: test wyboru oraz zawierający pytania otwarte.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie do testu:	30 godz.	30 godz.
Konsultacje:	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Borkowski L., *Elementy logiki formalnej*, Warszawa 1972.
2. Bylica P., *Naturalizm metodologiczny jako warunek naukowości w kontekście relacji nauki i religii*, „Przegląd Filozoficzny – Nowa Seria” 2004, r. 13, nr 3 (51), s. 163-175.
3. Jodkowski K., *Wspólnoty uczonych, rewolucje naukowe i paradygmaty*, Lublin 1990.
4. Krajewski W., *Prawa nauki. Przegląd zagadnień metodologicznych*, Warszawa 1982.
5. Kwiatkowski T., *Logika ogólna*, Lublin 1988.
6. Stanosz B., *Wprowadzenie do logiki formalnej*, Warszawa 1998.
7. Ziemiński Z., *Logika praktyczna*, Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ajdukiewicz K., *Język i poznanie*, t. II, Warszawa 1985.
2. Marciszewski W., (red.), *Logika formalna. Zarys encyklopedyczny z zastosowaniem do informatyki i lingwistyki*, Warszawa 1987.
3. Marciszewski W., *Mała encyklopedia logiki*, Wrocław – Warszawa – Kraków 1988.
4. Pawłowski T., *Tworzenie pojęć i definiowanie w naukach humanistycznych*, Warszawa 1978.
5. Schopenhauer A., *Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów*, Warszawa 2000.
6. Widła T., Zienkiewicz D., *Logika*, Warszawa 2006

UWAGI:-

METODY STATYSTYCZNE W PEDAGOGICE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-MS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Edyta Mianowska

Prowadzący: dr E. Kołodziejska, dr E. Mianowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	6		2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	12			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu statystyki. Przygotowanie studentów do korzystania z programu SPSS w badaniach społecznych. Uświadomienie studentom ograniczeń w stosowaniu metod i narzędzi statystyki w badaniach społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z metodologii badań społecznych, metod i technik badań społecznych; umiejętność stawiania pytań, konstrukcji narzędzi badawczych. Podstawowa znajomość aplikacji środowiska MS Office; praca z arkuszem kalkulacyjnym, edycja tekstów, szczególnie umiejętność konstrukcji i formatowania tabel.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Statystyka i jej przedmiot: miejsce metod statystycznych w procedurze badawczej, rola, zadania, możliwości i ograniczenia, ważniejsze pojęcia statystyczne.

Pomiar i charakterystyka skal pomiarowych.

Porządkowanie, grupowanie i prezentacja wyników pomiaru: Szeregi, tablice wykresy, częstość, gęstość, procenty.

Miary położenia (tendencji centralnej). Miary rozproszenia (dyspersja).

Miary współzmienności (korelacja): wykres korelacyjny, miary siły związku, współczynnik korelacji liniowej Pearsona, współcz. korelacji rangowej Spearmana, stosunek korelacyjny, czteropolowy współczynnik korelacji - ϕ .

Rozkład normalny zmiennych losowych: rozkład normalny, powierzchnia pod krzywą normalną, przedziały ufności dla średniej w rozkładzie normalnym.

Testowanie hipotez: Hipoteza zerowa i alternatywna, obszar krytyczny, poziom istotności, błąd I i II rodzaju. Porównanie dwóch średnich – test t –Studenta, porównanie kilku średnich – jednokierunkowa analiza wariancji.

Testy zgodności rozkładu i testy niezależności: Test Chi-kwadrat, testy nieparametryczne

Ćwiczenia:

Przygotowanie badań ilościowych: omówienie etapów procesu badawczego ze szczególnym uwzględnieniem powiązań między problemami badawczymi, hipotezami a konstrukcją narzędzia pomiaru (ankieta).

Wczytanie i kontrola danych empirycznych do programu SPSS: opis zmiennych i kafeterii, eliminacja błędów kodowania, wartości spoza zakresu i braków (kontrola ankiet).

Podstawowa analiza zgromadzonych danych: określanie braków danych, obliczenie częstości, obliczanie podstawowych statystyk opisowych, opis próby badawczej (raport)

Przekształcanie surowych wyników: rekodowanie, nowe etykiety zmiennych i wartości zmiennych.

Testowanie zależności między zmiennymi: konstrukcja tabel krzyżowych, miara istotności związku, Chi-kwadrat, test t Studenta.

Raport z badań: analiza uzyskanych wyników, przygotowanie raportu, wizualizacja wyników

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, ćwiczenia indywidualne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W4	Student wskazuje różne metody doboru próby, rozróżnia skale pomiarowe, potrafi dobrać miary statystyczne do rodzaju danych empirycznych
K_U06	Student potrafi przygotować kwestionariusz ankiety do badań, poprawnie wczytać dane i przeprowadzić kontrolę poprawności ich wczytania.
K_U06	Potrafi wykonać obliczenia statystyczne korzystając z programu SPSS i zinterpretować uzyskane wyniki. Dobiera testy i wykorzystuje w badaniach zależności między zmiennymi Potrafi przygotować wielostronicowy raport z badań, omówić i zaprezentować graficznie wyniki.
K_K06	Krytycznie ocenia możliwość stosowania narzędzi statystyki i nowoczesnych technologii w badaniach społecznych, potrafi wskazać ich wady i ograniczenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest poprawne wykonanie wszystkich ćwiczeń przewidzianych programem oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium. Ocena z kolokwium stanowi 80% oceny z ćwiczeń. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	42 godz.
Opracowanie ankiety, raportu:	15 godz.	25 godz.
Konsultacje:	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym:	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E. (2006) *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa.
2. Bedyńska S., Brzezicka A (2007) *Statystyczny drogowskaz*, Warszawa.
3. Ferguson G., Takane Y., (1997) *Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice*, Warszawa.
4. Górniak J., Wachnicki J. (2000) *Pierwsze kroki w analizie danych SPSS Polska*, Kraków.
5. Guilford J.P. *Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice*.
6. Juszczak., (2001) *Statystyka dla pedagogów*, Toruń.

7. Malarska A. (2005) Statystyczna analiza danych wspomagana programem SPSS, Kraków.
8. Pavkov T. W., Pierce K. A. (2005) Do biegu, gotowi – start. Wprowadzenie do SPSS dla Windows, Gdańsk.
9. Sadowski W. (1999) Statystyka na co dzień, Warszawa.
10. Sobczak M. (2000) Statystyka, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Walker J., McLean M., Statystyka dla każdego.
2. Blalock H. Statystyka dla socjologów.
3. Góralski A., Metody opisu i wnioskowania statystycznego w psychologii i pedagogice.
4. Nawojczyk M. (2004) Przewodnik po statystyce dla socjologów, Kraków.
5. Wieczorkowska G. (2004) Statystyka. Wprowadzenie do analizy danych sondażowych i eksperymentalnych, Warszawa.
6. Szymczak W. (2008) Podstawy statystyki dla psychologów. Podręcznik Akademicki. Warszawa
7. (red.) Kwiatkowska G. E., Stasiuk K. (2008) SPSS w praktyce psychologicznej. Lublin.

UWAGI:

Materiały do zajęć znajdują się na stronie: www.ips.uz.zgora.pl/~emianows

METODOLOGIA BADAŃ SPOŁECZNYCH

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-MBS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab., prof. Ewa Narkiewicz-Niedbałec,

Prowadzący: dr Krzysztof Wąż, dr Marzena Sendyk,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	V	amin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	amin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie studentów z funkcjami nauki, cechami praktyki badawczej, założeniami badań ilościowych i jakościowych; charakterystykami poszczególnych paradygmatów w naukach społecznych (pozytywistycznym, humanistycznym, krytycznym, postmodernistycznym); Zaznajomienie studentów z podstawowymi pojęciami metodologicznymi, specyfiką badań społecznych;

Opanowanie przez studentów umiejętności projektowania własnych badań naukowych, doboru adekwatnego do celu badań paradygmatu, umiejętności doboru lub konstruowania narzędzi badawczych;

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza dotycząca metod i technik badań pedagogicznych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY:

Praktyka badawcza i praktyka pedagogiczna jako praktyki społeczna (w ujęciu Jerzego Kmity);

Co to jest nauka? Współczesna klasyfikacja nauk. Nauki dedukcyjne – nauki empiryczne; Nauki przyrodnicze – nauki społeczne; Wyodrębnienie się nauk społecznych; Wyjaśnianie i rozumienie jako procedury naukowe; Funkcje nauki;

Pojęcie paradygmatu i teorii naukowej; Paradygmaty w pedagogice – pozytywistyczny, humanistyczny, krytyczny i postmodernistyczny;

Badania ilościowe i jakościowe;

Sondaż diagnostyczny – dobór zmiennych, wskaźników, sformułowanie hipotezy, układanie ankiety; Zasady przeprowadzania badań, kodowanie danych, przygotowanie do analiz statystycznych;

Monografia pedagogiczna;

Badania eksperymentalne;
 Metoda indywidualnych przypadków;
 Rodzaje wypowiedzi w tekstach naukowych: orzekające, wartościujące i normatywne; Rodzaje wiedzy: wiedza potoczna a wiedza naukowa;
 Rodzaje związków występujących w rzeczywistości przyrodniczej i społecznej; Twierdzenia nauk empirycznych – hipotezy, generalizacje, prawa naukowe;
 Badania wzdłuż czasu, badania panelowe;
 Czy w badaniach ludzie kłamią? I co można na to zaradzić;
 Operacjonalizacja pojęć teoretycznych - prezentacja standaryzowanych skal pomiarowych w badaniach społecznych;
 Etyczne aspekty badań społecznych

ĆWICZENIA

Sprawdzenie stopnia opanowania pojęć: zmienna, wskaźnik, hipoteza, prawo nauki, regularność empiryczna - podstawowe kategorie teoretyczno-metodologiczne;
 Metody i techniki badań społecznych;
 Paradygmat badań ilościowych i jakościowych;
 Inspiracje teoretyczne i praktyczne w badaniach społecznych. Propozycje tematów projektów badawczych (w paradygmacie ilościowym) jako zadań do zrealizowania przez uczestników zajęć;
 Przedstawienie wybranego problemu w świetle literatury. Analiza tekstów z uwzględnieniem wypowiedzi orzekających, wartościujących i normatywnych.
 Ilościowa charakterystyka rzeczywistości powiązanej z podjętym problemem.
 Prezentacja projektu badań ilościowych;
 Analiza przykładów projektów i wyników badań jakościowych;
 Planowanie i realizacja badań jakościowych. Analiza i interpretacja danych jakościowych;
 Badania z wykorzystaniem Internetu;
 Problemy etyczne w badaniach społecznych.
 Analiza wybranych projektów badawczych;

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną;

Ćwiczenia: dyskusja, praca w małych grupach, praca z materiałem źródłowym; metody oparte na działaniu praktycznym – przygotowanie projektu badawczego i narzędzia do badań; prezentacja założeń teoretycznych do podjętej problematyki;

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student umie wskazać i scharakteryzować cechy dystynktywne praktyki badawczej (naukowej) w odróżnieniu od innych rodzajów praktyki społecznej; Potrafi nazwać i scharakteryzować podstawowe funkcje nauki; potrafi zaprezentować współczesną klasyfikację nauk i miejsce pedagogiki wśród nich; Potrafi opisać założenia metodologiczne różnych nauk, w tym nauk społecznych;
K_W04	Student potrafi nazwać i scharakteryzować główne orientacje badawcze nauk społecznych i humanistycznych, w tym pedagogiki i odpowiadające im metody badań; potrafi objaśnić pojęcie paradygmatu i teorii naukowej; potrafi rozpoznać podstawowe cechy paradygmatów obecnych we współczesnej pedagogice i podać kryteria ich doboru do badań; Potrafi wskazać powody

	występowania różnych paradygmatów prowadzenia badań w pedagogice; Student dostrzega i wskazuje różnice między ilościowym a jakościowym podejściem do badań; Student potrafi sformułować hipotezy odnoszące się do prawidłowości występujących w zbiorowościach społecznych oraz potrafi odróżniać w tekstach naukowych generalizacje historyczne i prawa nauki od innych składników języka naukowego;
K_U06	Student potrafi opisać strukturę procesu badawczego, wyróżniając i charakteryzując poszczególne jego etapy. Potrafi sformułować problemy badawcze, wytypować zmienne i wskaźniki, dobrać stosownie do podejmowanej problematyki odpowiednie metody i techniki badań, skonstruować wybrane narzędzia badawcze, a także dokonać analizy ilościowej oraz opisu jakościowego uzyskanych wyników badań; potrafi wybrać najbardziej adekwatną do podjętego celu badań perspektywę teoretyczną i metodologiczną; potrafi scharakteryzować konsekwencje metodologicznych wyborów dokonywanych przez różnych badaczy i siebie;
K_K05	Student jest świadomy istnienia etycznego wymiaru badań naukowych, zna podstawowe założenia etyczne przy uprawianiu nauki, a w szczególności nauk społecznych; potrafi dostrzec problemy i dylematy moralne, jakie mogą pojawić się przy prowadzeniu badań; potrafi uzasadnić swoje postępowanie w analizowanych przypadkach i zadbać o zgodną z nimi realizację badań własnych;

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach; ocena z projektu badań ilościowych przygotowanego przez studenta; ocena poprawności rekonstrukcji założeń metodologicznych projektu badań jakościowych sporządzonej na podstawie wybranej literatury;

Egzamin pisemny z całości materiału;

Ocena końcowa – średnia z ćwiczeń i egzaminu;

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	46 godz.
Przygotowanie do egzaminu i egzamin:	20 + 3 godz.	26+3 godz.
Łącznie 93 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie Earl, Badania społeczne w praktyce, PWN Warszawa 2003;
2. Babbie Earl, Podstawy badań społecznych, PWN, Warszawa 2008;
3. Batorski Dominik, Olcoń-Kubicka Marta, Prowadzenie badań przez Internet - podstawowe zagadnienia metodologiczne, w: „Studia Socjologiczne” 2006, nr 3.
4. Frankfort-Nachmias Chava, Nachmias David, Metody badawcze w naukach społecznych, Poznań 2001;
5. Flick Uwe, Projektowanie badania jakościowego, PWN, Warszawa 2010;
6. Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach pedagogicznych, Zielona Góra 1993, 1994, 1996;
7. Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach społecznych, Zielona Góra 2006;
8. Łobocki Mieczysław, Metody i techniki badań pedagogicznych, Impuls, Kraków 2007;
9. Nowak Stefan, Metodologia badań społecznych, PWN, Warszawa 1985;
10. Palka Stanisław, Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna, GWP, Gdańsk 2006;
11. Rubacha Krzysztof, Metodologia badań nad edukacją, Wamp Warszawa 2008;
12. Silverman David, Interpretacja danych jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
13. Silverman David, Prowadzenie badań jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
14. Pilch Tadeusz, Zasady badań pedagogicznych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1995;
15. Sztumski Janusz, Wstęp do metod i technik badań społecznych, Katowice, 1995;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Amsterdamski Stefan, Między historią a metodą. Spory o racjonalność nauki, PIW, Warszawa 1983;
2. Brzeziński Jerzy, Metodologia badań psychologicznych, PWN, Warszawa 2002;
3. Chalmers Alan, Czym jest to, co zwiemy nauką? Rozważania o naturze, statusie i metodach nauki. Wprowadzenie do współczesnej filozofii nauki, (tłum.) Adam Chmielewski, Wyd. Siedmiogród, Wrocław 1997;
4. Denzin Norman K., Lincoln Yvonna S., Metody badań jakościowych, t. 1 i 2, Warszawa 2009
5. Grobler Adam, Metodologia nauk, Wydawnictwo Aureus, Wydawnictwo Znak, Kraków 2006;
6. Kmita Jerzy, O kulturze symbolicznej, Warszawa 1983;
7. Kuhn Thomas S., Struktura rewolucji naukowych, tłum. H. Ostromecka, PWN, Warszawa 1968;
8. Lutyńska Krystyna, Wywiad kwestionariuszowy, Przygotowanie i sprawdzenie narzędzia badawczego, Ossolineum 1984;
9. Mayntz Renate Holm Kurt, Hübner Peter, Wprowadzenie do metod socjologii empirycznej, PWN, Warszawa 1985;
10. Miles. Matthew B., A. Michael Huberman Analiza danych jakościowych, przekł. Stanisław Zabielski, Trans Humana, Białystok 2000;
11. Metodologia pedagogiki zorientowanej humanistycznie, (red.), Dariusz Kubinowski, Marian Nowak, Impuls, Kraków 2006;
12. Ossowski Stanisław, O osobliwościach nauk społecznych, PWN, wyd. 4, Warszawa 2001;
13. Paprzycka Emilia, Kobiety żyjące w pojedynkę, Toruń 2008;
14. Shaughnessy John, Zechmeister Eugene B., Zechmeister Jeanne S. (2002), Metody badawcze w psychologii, GWP, Gdańsk
15. Stefanowska Małgorzata, Odbiorcy kultury - deklaracje i rzeczywistość, PWN, Warszawa, 1988;
16. Sułek Antoni, Metody analizy socjologicznej: wybór tekstów Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 1986;
17. Sułek Antoni, Ogród metodologii socjologicznej, "Scholar", Warszawa 2002;
18. Wójcicki Ryszard, (1991), Teorie w nauce, cz. 1, IFiS PAN, Warszawa.

UWAGI:

-

PEDAGOGIKA OGÓLNA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PedO

Typ przedmiotu: OBOWIĄZKOWY

Język nauczania: JĘZYK POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: MIROSŁAW KOWALSKI

Prowadzący: MIROSŁAW KOWALSKI; ANITA FAMUŁA-
JURCZAK; IWONA RUDEK, EWA
KOWALSKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15		I MU	Egzamin	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I MU	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- rozbudzenie refleksji nad złożonością problematyki pedagogicznej na płaszczyźnie teoretycznej, świadomość wielości możliwości kształtowania teoretycznych podstaw koncepcji pedagogicznych;
- profesjonalna alfabetyzacja edukacyjna; zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat pedagogiki ogólnej;
- zapoznanie z dylematami współczesnej pedagogiki ogólnej; uwrażliwienie na probabilistyczne podstawy teorii wychowania; kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów pedagogicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Pedagogika ogólna a pozostałe subdyscypliny pedagogiczne (pogranicza dyscyplin naukowych).

Pedagogika jako nauka antropologiczna i humanistyczna.

Naukowy status pedagogiki ogólnej.

Pedagogika ogólna a przemiany cywilizacyjne.

Wielości współczesnych pedagogii i zróżnicowania ich recepcji.

Pedagogika ogólna a praktyka edukacyjna.

Powstanie i ewolucja tożsamości pedagogiki. Wieloaspektowość podstawowych pojęć pedagogicznych.

Studia nad językiem pedagogiki.

Naukoznawcze i metodologiczne przesłanki ujmujące współczesne myślenie o pedagogice ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY ĆWICZEŃ:

Cechy pedagogiki jako nauki.

Pedagogika na tle zmian zachodzących w społeczeństwie.
 Pedagogie wychowania.
 Relacje między teorią a praktyką pedagogiczną.
 Pedagogika a nauki o wychowaniu.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

ĆWICZENIA:

Metody podające, dyskusja moderowana

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01 K_W02	Wymienia i definiuje terminy używane w pedagogice ogólnej. Wskazuje na źródła pedagogiki ogólnej. Rozpoznaje miejsce pedagogiki ogólnej w systemie nauk. Opisuje nauki o wychowaniu.
K_U04 K_U08	Ocenia rolę pedagogiki w zmieniającym się społeczeństwie. Porównuje teorię z praktyką pedagogiczną.
K_K03 K_K04	Ma świadomość potrzeby prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych w aspekcie planowania pracy pedagogicznej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD

Forma zaliczenia wykładu: egzamin.

Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty kształcenia w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91 – 100%), dobry plus (81 – 90%), dobry (71 – 80%), dostateczny plus (61 – 70%), dostateczny (51 – 60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

ĆWICZENIA:

Wiedza zostanie sprawdzona w formie prac sprawdzających - kartkówek. Przewiduje się przeprowadzenie trzech piętnastominutowych kartkówek nawiązujących do zagadnień omawianych na ćwiczeniach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. Każda kartkówka może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia kartkówki jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18. (Ocena końcowa: bdb – 18-16 punktów; db – 15- 13 punktów; dst – 12-10,5 punktów).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (STACJONARNE):

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
udział w konsultacjach	15 godz.	9 godz.
udział w zaliczeniu wykładu	2 godz.	2 godz.
przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	27 godz.
przygotowanie się do prac sprawdzających	30 godz.	27 godz.
przygotowanie się do zaliczenia wykładu	30 godz.	45 godz.
Łącznie	137 godz. – 5 ECTS	128 godz. – 5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. 1, T. 2, Warszawa 2003.

2. Gnitecki J., *Zarys pedagogiki ogólnej*, Poznań 1999.
3. Gnitecki J., *Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej*, Poznań 2007.
4. Hejnicka–Bezwińska T., *Pedagogika ogólna*, Warszawa 2008.
5. Schulz R., *Wykłady z pedagogiki ogólnej*, T.1, Toruń 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.
2. Gnitecki J. (red.), *Pedagogika jako formacja intelektualna refleksji we współczesnym dyskursie humanistycznym*, Poznań 2005.
3. Kwieciński Z. (red.), *Alternatywy myślenia o/dla edukacji*, Warszawa 2000.

UWAGI:-

PEDAGOGIKA PORÓWNAWCZA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-PedP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr Ewa Kobyłecka-Pasterniak, mgr Mariusz Pacholak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15			Egzamin	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z głównymi koncepcjami pedagogiki porównawczej, strategiami przemian edukacyjnych i polityką oświatową Unii Europejskiej. Przygotowanie studentów do analizy porównawczej wybranych systemów edukacji w kontekście problemów i zjawisk o charakterze globalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza za zakresu nauk o wychowaniu i antropologii kulturowej. Znajomość dawnych i współczesnych teorii nurtach wychowania. Wiedza o funkcjonowaniu nauczyciela (wychowawcy, opiekuna) w zawodzie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Geneza i główne koncepcje pedagogiki porównawczej.
2. Rola Pedagogiki porównawczej w systemie nauk.
3. Strategie reform oświatowych na świecie.
4. Współczesne przemiany systemów edukacyjnych w świecie.
5. Wybrane aspekty międzynarodowej współpracy w dziedzinie oświaty i wychowania (UNESCO, ONZ, EAEA, ESREA, OECD, Bank Światowy).
6. Polityka oświatowa Unii Europejskiej i wybrane raporty edukacyjne.
7. Prezentacja i analiza wybranych systemów edukacyjnych (USA, Japonia, Szwecja, Finlandia, Niemcy, Polska).
8. Tendencje rozwojowe systemów edukacyjnych na świecie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pokaz, dyskusja, metody problemowe, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W09	Student opisuje kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych.
K_W10	Definiuje cele, opisuje strukturę, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych.
K_W14	Opisuje strukturę i funkcjonowanie systemu edukacji oraz wybrane systemy edukacyjne innych krajów
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin pisemny, przygotowanie prezentacji wybranego systemu edukacyjnego (indywidualnie lub grupowo). Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny wynikającej z przygotowania i przedstawienia prezentacji dotyczącej wybranego systemu edukacyjnego oraz aktywność/udział w ćwiczeniach. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	50 godz.	62 godz.
Przygotowanie do egzaminu	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Egzamin	5 godz.	5 godz.
Łącznie 125 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	3 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dzięwulak D., Systemy szkolne Unii Europejskiej, Wyd. „Żak”, Warszawa 1997.
2. Gmerek T., Edukacja i nierówności społeczne. Studium porównawcze na przykładzie Anglii, Hiszpanii i Rosji, Wyd. Impuls, Kraków 2011.
3. Gmerek T., Społeczne funkcje szkolnictwa w Finlandii, Seria: Studia i monografie Wyższej Szkoły Humanistycznej w Lesznie, Poznań – Leszno 2007.
4. Grzybowski P.p., Edukacja europejska – od wielokulturowości ku międzykulturowości, Wyd. Impuls, Kraków 2009.
5. Herbst M., Herczyński J., Levitas A., Finansowanie oświaty w Polsce – diagnoza, dylematy, możliwości, Wyd. „Scholar”, Warszawa 2009.
6. Kupisiewicz Cz., Paradygmaty i wizje reform oświatowych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1994.
7. Leppert R.(red.), Edukacja w świecie współczesnym. Wybór tekstów z pedagogiki porównawczej, Wyd. „Impuls”, Kraków 2000.
8. Nowosad I., Perspektywy rozwoju szkoły. Szkice z teorii szkoły, IBE, Warszawa 2003.
9. Potulicka E., Rutkowiak J., Neoliberalne uwikłania edukacji, Wyd. Impuls, Kraków 2010.

10. Pachociński R., Pedagogika porównawcza. Podręcznik dla studentów pedagogiki, Wyd. „Trans Humana”, Białystok 1995.
11. Prucha J., Pedagogika porównawcza. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2004.
12. Śliwerski B. (red.), Pedagogika, t.2: Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, Gdańsk 2006.
13. Śliwerski B., Problemy współczesnej edukacji. Dekonstrukcja *polityki* oświatowej III RP, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009.
14. Wojnar I. Bogaj A., Kubin J., Strategie reform oświatowych na tle porównawczym, Komitet Prognoz „Polska 2000Plus” przy Prezydium PAN, Warszawa 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gromkowska-Melosik A., Gmerek T., Problemy nierówności społecznej w teorii i praktyce edukacyjnej, Wyd. Impuls, Kraków 2008.
2. Hörner W., Szymański M.S. (red.), Transformacje oświatowe a europejskie perspektywy, Warszawa 1998.
3. Ładyżyński A., Edukacja w krajach rozwiniętych. Skrypt dla studentów pedagogiki porównawczej, Oficyna Wydawnicza Fundacji Uniwersyteckiej, Stalowa Wola 1999.
4. Małachowski R., Pedagogika w Europie i na świecie. Bibliografia pedagogiczna 1989-1998, BEL Studio Sp. z o.o., Warszawa-Zielona Góra 2004.
5. Nowosad I., Autonomia szkoły publicznej w Niemczech. Poszukiwania – konteksty – uwarunkowania, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
6. Pachociński R., Oświata i praca w erze globalizacji, IBE, Warszawa 2006.
7. Pachociński R., Strategie reform oświatowych na świecie, IBE, Warszawa 2003.
8. Pachociński R., Oświata XXI wieku. Kierunki przeobrażeń, IBE, Warszawa 1999.
9. Rabczuk W., Szkolnictwo prywatne w świecie, IBE, Warszawa 2000.
10. Śliwerski B., Współczesna myśl pedagogiczna. Znaczenia, klasyfikacje, badania, Wyd. Impuls, Kraków 2009.
11. Świętochowska U., Systemy edukacyjne cywilizacji przełomu XX i XXI wieku, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2001.
12. Wybrane raporty międzynarodowe.

UWAGI:-

PEDEUTOLOGIA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-Pd

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Pasterniak-Kobyłecka

dr Klaudia Błaszczuk, dr hab. Inetta

Prowadzący: Nowosad prof. UZ, dr Ewa Pasterniak-Kobyłecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z kontekstem społeczno-kulturowym roli nauczyciela; różnymi aspektami jego funkcjonowania w zawodzie; głównymi koncepcjami kształcenia nauczycieli. Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza za zakresu nauk o wychowaniu, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Pedeutologia jako subdyscyplina pedagogiki. Teoretyczne ujęcia osoby nauczyciela.
2. Geneza polskiej myśli pedeutologicznej.
3. Oczekiwania społeczne wobec nauczycieli. Ambiwalencja roli, ewolucja funkcji zawodowych, autorytet nauczyciela.
4. Formalno-prawne uwarunkowania zawodu nauczyciela.
5. Etyka zawodu nauczyciela.
6. Start zawodowy. Pierwsze spotkanie nauczyciela z klasą.
7. Wiedza akademicka i wiedza osobista nauczyciela. Ukryty program nauczyciela.
8. Współpraca nauczycieli z rodzicami i instytucjami w środowisku lokalnym.
9. Tożsamość zawodowa nauczycieli.
10. Wypalenie zawodowe.
11. Różnorodność koncepcji kształcenia, doksztalcenia i samokształcenia nauczycieli.
12. Dylematy bycia nauczycielem. Zawód czy misja. Profesjonalizm nauczyciela.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, debata, opis, metody problemowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student opisuje różne koncepcje kształcenia nauczycieli, ich genezę, treści i efekty.
K_W07	Opisuje relacje między nauczycielem, uczniami i ich rodzicami w aspekcie społeczno-kulturowej roli nauczyciela.
K_W16	Opisuje i analizuje treści z zakresu etyki zawodowej.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji oczekiwań społecznych wobec nauczycieli.
K_U02	Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli.
K_U04	Potrafi budować złożone wypowiedzi ustne i pisemne na tematy związane z przedmiotem badań pedeutologii.
K_K01	Rozumie potrzebę nieustannego doskonalenia zawodowego i rozwoju osobistego.
K_K05	Dostrzega i formułuje problemy etyczne i moralne związane z pracą nauczyciela-wychowawcy.
K_K07	Jest wrażliwy na problemy edukacyjne, chętny do współpracy z rodzicami uczniów, innymi nauczycielami oraz przedstawicielami nadzoru pedagogicznego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (25% ogólnej oceny); opracowanie referatu/prezentacji/posteru wybranego tematu z zakresu pedeutologii (50%); przygotowanie indywidualnie lub w grupach pracy pisemnej lub sporządzenie portfolio (25%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	45 godz.
Konsultacje	8 godz.	10 godz.
Łącznie 73 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Day Ch., Rozwój zawodowy nauczycieli. Uczenie się przez całe życie, tłum. J. Michałak, GWP, Gdańsk 2004.
2. Dylak S., Wizualizacja w kształceniu nauczycieli, Wydawnictwo UAM, Poznań 1995.
3. Jodłowska B., Start – szok zawodowy – twórcza praca nauczyciela, WSiP, Warszawa 1991.
4. Kawecki I., Wiedza praktyczna nauczyciela, „Impuls”, Kraków 2004.
5. Kobyłecka E., Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych, „Impuls”, Kraków 2005.
6. Korczyński S., Obraz nauczyciela w polskiej myśli pedeutologicznej, WSP, Opole 1992.
7. Konarzewski K., Sztuka nauczania. (Nauczyciel), t.1, PWN, Warszawa 1993.
8. Kwiatkowska H., Pedeutologia, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.
9. Lewowicki T., Problemy kształcenia i pracy nauczycieli, Wydawnictwo ITE, Warszawa – Radom 2007.
10. Nowosad I., Nauczyciel-wychowawca czasu polskich przełomów, „Impuls”, Kraków 2001.
11. Piłula B., Stałe cechy osobowości nauczyciela determinantami jakości jego pracy zawodowej, Wydawnictwo UKW, Bydgoszcz 2010.

12. Speck O., Być nauczycielem. Trudności wychowawcze w czasie zmian społeczno-kulturalnych, tłum. E. Cieślik, GWP, Gdańsk 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chętkowski D., Nauczycielskie perypetie (o wojnie wszystkich ze wszystkimi), GWP, Gdańsk 2010.
2. Czerepaniak-Walczak M., Aspekty i źródła profesjonalnej refleksji nauczyciela, Wydawnictwo „Edytor”, Toruń 1997.
3. Dróżka W., Generacja wielkiej zmiany: studium autobiografii średniego pokolenia nauczycieli polskich, Wydawnictwo UHPiJK, Kielce 2008.
4. Homplewicz J., Etyka pedagogiczna, Wydawnictwo WSP, Rzeszów 1996.
5. Kwiatkowska H., Tożsamość nauczycieli. Między anomią a autonomią, GWP, Gdańsk 2005.
6. Michałak J. M., Poczucie odpowiedzialności zawodowej nauczyciela. Studium teoretyczno-empiryczne, IBE, Warszawa 2003.
7. Nauczyciel jutra, red. E. Perzycka, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2006.
8. Nauczyciel w świecie współczesnym, red. B. Muchacka, M. Szymański, „Impuls” Kraków 2008.
9. Nauczyciel – Tożsamość – Rozwój, red. M. Szymański, Wydawnictwo AP, Kraków 2007.
10. Nauczyciele i rodzice. W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy, red. Oficyna Wydawnicza UZ, AP, Zielona Góra, Kraków 2004.
11. O humanizacji pracy zawodowej nauczyciela, red. E. Kobyłecka, Wydawnictwo Naukowe PTP Oddział w Poznaniu.
12. Problemy współczesnej pedeutologii: teorie – praktyka – perspektywy, red. D. Ekiert-Oldroyd, Wydawnictwo UŚ, Katowice 2003.
13. Rylke H., Klimowicz G., Szkoła dla ucznia: jak uczyć życia z ludźmi, WSiP, Warszawa 1992.
14. Szempruch J., Nauczyciel w zmieniającej się szkole. Funkcjonowanie i rozwój zawodowy, Wydawnictwo Oświatowe FOSZE, Rzeszów 2001.
15. W poszukiwaniu wyznaczników kompetencji nauczyciela XXI wieku, red. E. Koziół, E. Kobyłecka, Wyd. UZ, Zielona Góra 2002.
16. Witkowski L., Edukacja i humanistyka. Nowe konteksty humanistyczne dla nowoczesnych nauczycieli, IBE, Warszawa 2000.
17. Współczesność a kształcenie nauczycieli, red. H. Kwiatkowska, T. Lewowicki, S. Dylak, WSP ZNP, Warszawa 2000.

UWAGI:-

WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE FILOZOFII I ETYKI

Kod przedmiotu: 8.1-WPSiNZ-P-WKFE-2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Paweł Walczak

Prowadzący: dr Paweł Walczak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	30	2	II	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybranymi współczesnymi kierunkami i koncepcjami filozoficznymi oraz podstawowymi doktrynami etycznymi XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu idei filozoficznych na kształt i rozwój współczesnych nurtów w pedagogice.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Marksizm i neomarksizm; Pozytywizm i neopozytywizm; Egzystencjalizm; Fenomenologia i materialna etyka wartości; Współczesne odmiany utilitaryzmu; Personalizm; Filozofia dialogu.

Wybrane nurty współczesnej filozofii wychowania: filozoficzne podstawy aksjocentryzmu i paidocentryzmu; Chrześcijańska pedagogika personalno-egzystencjalna; Pedagogika emancypacyjna; Pedagogika przewycięzania obcości; Pedagogika agatologiczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny z elementami wykładu problemowego i konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Efekty kształcenia dla przedmiotu
K_W11	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat wybranych nurtów współczesnej filozofii i etyki, jej historycznego rozwoju, problemów i dziedzin; rozumie i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami filozofii, rozróżnia główne nurty i stanowiska. Zna wybrane filozoficzne koncepcje człowieka, jego rozwoju i edukacji, na konkretnym przykładzie potrafi wskazać ich znaczenie dla rozwoju kultury i nauki oraz potrafi opisać ich rolę w kształtowaniu się idei pedagogicznych.
K_W16	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu wybranych współczesnych doktryn etycznych; prawidłowo posługuje się pojęciami: etyka, moralność, norma, wartości,

	szczęście, praca, osoba, godność osobowa, dialog. Potrafi w twórczy sposób formułować i rozstrzygać problemy etyczne w odniesieniu do sytuacji związanych z pracą pedagoga. Dostrzega specyfikę systemu norm moralnych na tle innych systemów norm społecznych.
K_U12	Student potrafi analizować i interpretować wybrane teksty filozoficzne, potrafi opisać rozważany w tekście problem, wskazać podstawowe tezy i argumenty autora, potrafi ocenić ich doniosłość i poprawność pod względem merytorycznym i metodologicznym.
K_K05	Rozróżnia potoczną i profesjonalną refleksję etyczną. Ma świadomość doniosłości myśli filozoficznej i etycznej w odniesieniu do praktyki pedagogicznej; dostrzega potrzebę refleksji etycznej i konieczność przestrzegania zasad etyki zawodowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD: zaliczenie na podstawie testu z progami punktowymi. Test z różnymi typami zadań: pytania testowe wolnego wyboru, zadania tekstowe (analiza fragmentów), pytania otwarte. Zaliczenie otrzymuje student, który uzyska 50% punktów.

Test sprawdza wiedzę z zakresu treści realizowanych na wykładzie.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do egzaminu:	80 godz.	92 godz.
Konsultacje i egzamin:	15 godz.	15 godz.
Łącznie 125 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gerald L. Gutek, *Filozofia dla pedagogów*, GWP, Gdańsk 2007
2. *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, <http://www.ptta.pl/pef> (stosowne hasła),
3. Jan Galarowicz, *Na ścieżkach prawdy*, Kraków 1992
4. Zbigniew Kuderowicz (red.), *Filozofia XX wieku (tom I-II)*, Wiedza Powszechna, Warszawa 2002
5. Józef Tischner (red.), *Filozofia współczesna*, Kraków 1989
6. Bogusław Śliwerski, *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Impuls, Kraków 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jan A. Kłoczopwski, *Filozofia dialogu*, W drodze, Poznań 2005
2. V. Bourke, *Historia etyki*, Wydawnictwo „Krupski i S-ka.” Toruń 1994
3. *Etyka. Zarys*, Wyd. UJ, Kraków 1992
4. *Filozofia. Podstawowe pytania*, pod red. E. Martena i M. Schnädelbacha, przeł. K. Krzemieniowa, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995
5. J. Hołówka, *Etyka w działaniu*, Wyd. Prószyński i S-ka, Warszawa 2002
6. *Przewodnik po etyce*, pod red. P. Singera, KiW, Warszawa 1998
7. L. Stevenson, D.L.Haberman, *Dziesięć koncepcji natury ludzkiej*, Wrocław 2001
8. Jacek Filek, *Filozofia odpowiedzialności XX wieku. Teksty źródłowe*, Kraków 2004
9. Paweł Walczak, *Wychowanie jako spotkanie. Józefa Tischnera filozofia człowieka jako źródło inspiracji pedagogicznych*, Impuls, Kraków 2007

UWAGI:-

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PED-WPP

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Marcin Florkowski

Dr Marcin Florkowski, psycholog, dr Jerzy Herberger, dr Urszula Gembara, dr Dorota Niewiedział.

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze współczesnym stanem teoretycznym i metodologicznym psychologii jako nauki oraz z osiągnięciami tych dyscyplin psychologicznych. Dodatkowym celem jest rozwijanie umiejętności rozumienia i interpretowania zachowań ludzi, ludzkiej motywacji, potrzeb, celów itd. Omawiany związek psychologii jako nauki z innymi dyscyplinami naukowymi (ekonomią, socjologią, medycyną, pedagogiką).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej i osobowości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady: Wprowadzenie do przedmiotu. Elementy neuropsychologii i neuronauki. Współczesne osiągnięcia psychologii poznawczej. Neopsychoanalityczne teorie rozwoju – teorie związku z obiektem. Elementy współczesnej psychologii społecznej: Dynamika małych grup społecznych, manipulacje społeczne i wpływ społeczny. Psychologia międzykulturowa i tematyka gender w psychologii.

Ćwiczenia: Psychologia ekonomiczna. Psychologia polityczna i marketing polityczny. Elementy psychologii zdrowia i psychopatologii. Psychologia reklamy. Psychologia wychowania i edukacji. Psychologia pozytywna i jakości życia. Współczesne nurty terapeutyczne w psychologii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy. Wykład konwersatoryjny. Dyskusja. Prezentacje i referaty. Analiza przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektów kształcenia
K-W06	Potrafi rozpoznać podstawowe fakty dotyczące poszczególnych okresów w cyklu życia, potrafi objaśniać prawidłowości rozwojowe.
K-W07	Potrafi scharakteryzować grupy społeczne i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych.
K-W11	Opisuje i charakteryzuje psychologiczne prawidłowości dotyczące kształcenia i funkcjonowania, tak w kontekście normy jak i patologii.
K-U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu wybranych problemów psychologii oraz powiązanych z tym dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych i wychowawczych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym.

Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia.

Oceną końcową jest średnia ważona ocen z ćwiczeń i z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	26 godz.	32 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	25 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Przygotowywanie prezentacji lub referatu	10 godz.	5 godz.
Zaliczenie końcowe	1 godz.	1 godz.
Zaliczenie ćwiczeń		1 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	39 godz. – 2 ECTS	28 godz. – 1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. J. Strelau (2005) *Psychologia. Podręcznik akademicki*. Gdańsk. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Kosslyn S.M., Rosenberg R.S (2006). *Psychologia. Mózg, człowiek, świat*. Kraków: Wydawnictwo Znak.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wojciszke B. (2002). *Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.
2. Okun B. (2001). *Skuteczna pomoc psychologiczna*. Warszawa: Wydawnictwo IPZiT.
3. Sęk H. (2011). *Psychologa kliniczna*. Wydawnictwo Naukowe PWN. Tom 1, tom 2.

UWAGI:-

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-WPS

Typ przedmiotu: OBOWIĄZKOWY

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Lech Szczegóła

Prowadzący: Dr Lech Szczegóła, mgr Artur Kinal

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		1	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z charakterem i problematyką zmian w organizacji i funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw, zachodzących w nich procesach i skutkach dla życia codziennego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Geneza, natura i skutki globalizacji.
- Spółeczny i kulturowy wymiar globalizacji.
- Procesy imigracji na świecie i w Polsce.
- Zmiany w tożsamości kulturowej i narodowej.
- Nowe formy komunikacji, integracji i aktywności społecznej.
- Subkultury, nowe ruchy społeczne a przemiany systemu wartości.
- Polska i Polacy w perspektywie integracji europejskiej i procesów globalnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

- Ćwiczenia: analiza problemu z dyskusją, opracowywanie raportów nt. wybranego problemu społecznego.
- Wykład konwencjonalny z elementami prezentacji.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu Opis efektu

K_W07 Student ma wiedzę o procesach kształtujących nowoczesne formy więzi społecznych oraz ich

	zagrożenia.
K_W08	Student ma wiedzę o problemach funkcjonowania współczesnych systemów społecznych oraz ich skutkach dla procesu socjalizacji.
K_W09	Student ma wiedzę o wpływie przemian kulturowych na społeczne funkcjonowanie jednostek i grup.
K_U01	Student ma umiejętność analizy i interpretacji powstawania nowych zjawisk w kulturze i życiu społecznym i ich skutkach dla osobowości oraz jej relacji z otoczeniem.
K_U04	Student potrafi wykorzystać nabytą wiedzę do napisania pracy analitycznej odnoszącej się do współczesnych problemów społecznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena udziału w dyskusjach, kolokwium, praca pisemna.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium	45 godz.	45 godz.
przygotowanie pracy pisemnej	10 godz.	20 godz.
konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie	90 godz. – 4 ECTS	88 godz. – 4 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	35 godz. – 1 ECTS	23 godz. – 1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Giddens A., Socjologia, Warszawa PWN, 2004.
2. Marody M., Giza-Poleszczuk A., Przemiany więzi społecznych, Warszawa Scholar, 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Zagórski K. (red.), Życie po zmianie. Warunki życia i satysfakcje Polaków, Warszawa Scholar, 2009.

UWAGI:-

MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU

TRANSLATORIUM PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-TR

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Michał Głazewski

Prowadzący: Michał Głazewski, Lech Sałaciński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład			III	zal.	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład			III	zal.	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Uzyskanie przez studenta umiejętności wyrażenia w języku docelowym treści tekstu napisanego w języku źródłowym. Nabycie kompetencji tłumaczenia i rozumienia tekstów obcojęzycznych, przy czym "tłumaczenie" można rozumieć zarówno jako proces przekładu jak i wynik tego procesu, czyli przetłumaczony na inny język tekst z języka źródłowego. Umiejętność tłumaczenia pisemnego, tzn. interpretacji znaczenia tekstu napisanego w języku źródłowym i stworzenie odpowiednika przekazującego to samo znaczenie w języku docelowym. Ukazanie znaczenia m.in. kontekstu kulturowego, różnic systemowych obu języków, różnego alfabetu i systemu zapisu, funkcjonowania idiomów. Przedstawienie sposobów interpretacji i analizowania tekstu ze względu na jego cechy, tj. gramatyka, semantyka, składnia, idiomy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna język obcy angielski i/lub niemiecki (do wyboru lub oba) na poziomie B2: rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w standardowych wypowiedziach, które dotyczą spraw związanych z edukacją i zdarzeń typowych dla pracy w szkole, placówce wychowawczej, organizacji czasu wolnego itd. Potrafi radzić sobie z większością sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć w pracy w instytucji edukacyjnej w kraju, gdzie mówi się danym językiem. Potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi na tematy pedagogiczne. Potrafi opisywać doświadczenia, wydarzenia, marzenia, nadzieje i aspiracje, uzasadniając bądź wyjaśniając swoje opinie i plany. Student zna terminologię używaną w pedagogice w językach docelowych i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; ma wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi; ma wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej; potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań; ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia translatoryki, historia refleksji nad tłumaczeniem (Translation Studies), metafraza i parafraza, tłumaczenie ustne (symultaniczne, konsekwentne, tłumaczenie de liaison, tłumaczenie a vista, tłumaczenie konferencyjne), tłumaczenie pisemne, tłumaczenie maszynowe (komputerowe); Rodzaje tłumaczenia: literackie, naukowe, poezji, tekstów śpiewanych, techniczne, tekstów ekonomicznych, tekstów prawnych, medyczne, akademickie, komercyjne, tekstów religijnych, dubbing i napisy; Warsztat pracy tłumacza: słowniki jedno- i dwujęzyczne, ogólne oraz specjalistyczne; literatura fachowa z zakresu specjalizacji; teksty równoległe i modelowe; dostęp do grona ekspertów w danej dziedzinie, gdy konieczna jest konsultacja; komputerowy edytor lub inne narzędzie pozwalające na szybką edycję i korektę tekstu; elektroniczne narzędzia wspomagające tłumaczenie; dostęp i wykorzystanie Internetu; specjalizacje translatorskie: tłumacz przysięgły, tłumacz konferencyjny, tłumacz kabinowy, tłumacz sądowy, tłumacz ekonomiczny, tłumacz wojskowy, tłumacz literacki, tłumacz symultaniczny, tłumacz freelancer, tłumacz konsekwentny; Metody oceny sukcesu translatorskiego: wierność przekładu, autentyczność przekładu; ekwiwalencja: ekwiwalencja formalna (odwzorowana w tłumaczeniu dosłownym) i ekwiwalencja funkcjonalna; (dynamiczna); Problemy translatorskie: problemy z tekstem źródłowym, np. zmiany wprowadzane do tekstu podczas procesu tłumaczenia, teksty nieczytelne lub trudne do czytania, teksty źle wydrukowane bądź zawierające błędy ortograficzne, teksty niedokończone, teksty źle napisane - wieloznaczne lub niezrozumiałe, brak odnośników w tekście (np. podpisy do brakujących obrazków), tekst źródłowy zawiera tłumaczenie cytatu, który na początku był napisany w języku oryginalnym, a tekst oryginalny jest niedostępny, co sprawia, że tłumaczenie jest prawie niemożliwe; oczywiste nieścisłości w tekście źródłowym; Problemy językowe: dialekty i neologizmy; niewytłumaczone akronimy i skróty; nazwy własne ludzi, organizacji, miejsc, itd.; niezrozumiały żargon; nieznane idiomy; gwara; różnice stylistyczne, takie jak zwroty istniejące w tekście źródłowym, których odpowiedników brakuje w tekście docelowym; różnice pomiędzy dwoma językami dotyczące znaków przestankowych; interferencja językowa, czyli podświadome mylenie cech jednego języka z drugim; błędy językowe (ortograficzne, gramatyczne) w tekście źródłowym; Inne problemy translatorskie: rymy, kalambury i tempo poetyckie; subtelne, ale ważne własności językowe jak eufonia lub dysharmonia; specyficzne odnośniki kulturalne, humor, stosowanie terminologii fachowej (np. medycznej, technicznej) problemy związane z nazwami wielkich liczb, z zapisem dat, godzin etc. niezajomość kontekstu użycia danego słowa w tekście oryginalnym; nieprzetłumaczalność tekstów; Tłumaczenie pedagogiczne jako sposób nauki drugiego języka, wykorzystywane do wzbogacenia (i ocenienia) słownictwa studenta w drugim języku, pomagania w przyswojeniu nowych struktur składniowych i sprawdzenia zrozumienia tekstu; Translacje tekstów pedagogicznych: praktyczne ćwiczenia przekładowe na wybranych współczesnych angielskich i niemieckich tekstach z zakresu edukacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, ćwiczenia translatorskie

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w tekstach pedagogicznych na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy z zakresu edukacji. Potrafi formułować wypowiedzi ustne i pisemne w szerokim zakresie tematów pedagogicznych, a także wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań edukacyjnych. Rozumie trudniejsze, dłuższe teksty, dostrzega znaczenia ukryte, wyrażone pośrednio. Potrafi posługiwać się językiem w kontaktach społecznych i edukacyjnych, czyta i rozumie teksty w języku obcym odnoszące się do zagadnień wychowania i nauczania. Formułuje jasne, dobrze zbudowane, szczegółowe wypowiedzi pisemne dotyczące problemów pedagogicznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

zaliczenie, obecność na zajęciach, aktywność, przygotowanie pracy zaliczeniowej ocenianej wg kryterium *pass-fail*

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	15 godz.	15 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

2. B. Kielar, Zarys translatoryki, Warszawa 2003.
3. J. Pieńkos, Przekład i tłumacz we współczesnym świecie. Aspekty lingwistyczne i pozalingwistyczne, PWN, Warszawa 1993.
4. Ł. Bogucki, Tłumaczenie wspomagane komputerowo", Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. E.Tabakowska, Tłumacząc się z tłumaczenia, wyd. Znak, Warszawa 2009.
2. E.Tabakowska, O przekładzie na przykładzie. Rozprawa tłumacza z „Europą” Normana Daviesa, wyd. Znak, Warszawa 2008.
3. T. P. Bukowski, M. Heydel, Współczesne teorie przekładu. Antologia, wyd. Znak, Warszawa 2009.
4. J. Kozak, Przekład literacki jako metafora, PWN, Warszawa 2008.

UWAGI:-

PARTNERSTWO EDUKACYJNE A KAPITAŁ SPOŁECZNY W ASPEKTCIE JEDNOSTKOWYM I ZBIOROWYM

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-Part

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Bochno

Prowadzący: dr Ewa Bochno,
dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu różnych wymiarów partnerstwa edukacyjnego i budowania sieci kapitału społecznego. Przygotowanie studentów do budowania projektów sieci partnerstwa publicznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu nauk o wychowaniu, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Partnerstwo – współpraca w edukacji – analiza pojęć, związków i zależności

Kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym (pojęcia, wymiary, cechy, znaczenie)

Partnerstwo edukacyjne a kultura szkoły / placówki edukacyjnej (pojęcie, wymiary, tworzenie)

Od relacji partnerskich do demokracji w klasie szkolnej / grupie / szkole / placówce edukacyjnej / lokalnym środowisku

Budowanie sieci kapitału społecznego w klasie szkolnej / grupie / szkole / placówce edukacyjnej / lokalnym środowisku

Budowanie partnerstwa publicznego na rzecz edukacji w regionie

METODY KSZTAŁCENIA:

Warsztaty oraz praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student definiuje różne rodzaje struktur społecznych w instytucjach życia społecznego oraz opisuje zachodzące między nimi relacje przyczyniające się do budowania partnerstwa.

K_W08	Charakteryzuje procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, umie ocenić prawidłowości i zakłócenia.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych (partnerstwo); analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_K07	Potrafi pracować w zespole umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z przygotowanego i przeprowadzonego warsztatu – projektu (indywidualnego lub grupowego) dotyczącego budowania sieci partnerstwa edukacyjnego w wybranym środowisku czy grupie.

Warunkiem zaliczenia jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny); oraz przeprowadzenie warsztatu – projektu (50% ogólnej oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 70 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	2 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dudzikowa M. i. in. Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia, Impuls, Kraków: 2011
2. Dudzikowa M., Co z rozwojem kapitału społecznego w szkole? Postawienie problemu [w:] „Gorące” problemy edukacji w Polsce. Ekspertyzy i opinie, red. T. Lewowicki, Komitet Nauk Pedagogicznych PAN, Wyższa Szkoła Pedagogiczna ZNP, Warszawa 2007.
3. Dudzikowa M., Erozja kapitału społecznego w szkole w kulturze nieufności [w:] Wychowanie. Pojęcia procesy konteksty, tom 4, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak – Walczak, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008.
4. Dudzikowa M., Wawrzyniak – Beszterda R., (red.), Doświadczenia szkolne pierwszego rocznika reformy, Impuls, Kraków 2010.
5. Elsner D., Szkoła jako ucząca się organizacja. Szansa dla ambitnych, MENTOR, Chorzów 2003.
6. Herbst M. (red.), Kapitał ludzki i kapitał społeczny a rozwój regionalny, Wydawnictwo Scholar, Warszawa 2007.
7. Kaźmierczak T., Rymsza M. (red.), Kapitał społeczny, ekonomia społeczna, Instytut Spraw Publicznych, Warszawa 2007.
8. Kwiatkowski M., Kapitał społeczny a edukacja, „Teraźniejszość, Człowiek, Edukacja” 2003 nr 3 (23).
9. Mendel M., Partnerstwo rodziny, szkoły i gminy, Wyd. A. Marszałek, Toruń 2000.
10. Nowosad I., Szymański M. J., (red.), Nauczyciele i rodzice. Część 3. W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy, Wyd. UZ, Zielona Góra – Kraków, 2004.
11. Płócińska M., Rylke H., Czas współpracy i czas zmian, WSiP, Warszawa 2002.
12. Putman D., R., Samotna gra w kręgle. Upadek i odrodzenie wspólnot lokalnych w Stanach Zjednoczonych, przekł. P. Sandura, S. Szymański, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.
13. Śliwerski B., Klinika szkolnej demokracji, Impuls, Kraków 1996.
14. Śliwerski B., Problemy współczesnej edukacji. Dekonstrukcja polityki oświatowej III RP, PWN, Warszawa 2009.
15. Tuohy D., Dusza szkoły, przeł. K. Kruszewski, PWN, Warszawa 2002.

16. Winiarski M., Rodzina, szkoła, środowisko lokalne. Problemy edukacji środowiskowej, IBE, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bruner J., Kultura edukacji, przekł. T. Brzostowska – Tereskiewicz, Wydawnictwo Universitas, Kraków: 2006.
2. Elsner D., Szkoła jako ucząca się organizacja. Szansa dla ambitnych, MENTOR, Chorzów 2003.
3. Klimowicz M., Bokajło A.W. (red.), Kapitał społeczny – interpretacje, impresje, operacjonalizacja, Wydawnictwa Fachowe CeDeWu.pl, Warszawa 2010.
4. Moroń D., (red.), Kapitał ludzki i społeczny. Wybrane problemy teorii i praktyki, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2009.
5. Szczepański M.S (red.), .Kapitał społeczno-kulturowy a rozwój lokalny i regionalny, Śląskie Wydawnictwa Naukowe, Wyższa Szkoła Zarządzania i Nauk Społecznych, Tychy 2000.
6. Sztompka P., Zaufanie. Fundament społeczeństwa, Wydawnictwo Znak, Kraków 2007.

UWAGI:-

MODUŁ DYPLOMOWY

SEMINARIUM MAGISTERSKIE I, II, III, IV

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-SM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prowadzący seminarium

Samodzielni pracownicy Wydz. PSiNoZ

Prowadzący: stanowiący minimum kadrowe kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					20
Seminarium	120 (30)	2	1-4	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	72(18)		1-4	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru. Znajomość struktury pracy naukowej. Nabycie przez studenta umiejętności przygotowania narzędzia badawczego i przeprowadzenia badań oraz redagowania tekstu naukowego. Przygotowanie pracy magisterskiej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności pedagogicznej z zakresu studiów pierwszego stopnia. Znajomość metodologii badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium;
- Ustalenie tematu pracy oraz celów badań;
- Analiza i prezentacja problemu na podstawie dobranej literatury;
- Przeprowadzenie badań własnych;
- Opracowanie i interpretacja wyników badań;
- Przygotowanie tekstu naukowego;

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01 K_W07	Student zna terminologię używaną w pedagogice, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych,

K_W16	organizacyjnych, moralnych, etycznych), rodzajach więzi społeczno-wychowawczych i ich roli w przebiegu procesu opiekuńczego, wychowawczego, terapeutycznego i profilaktycznego; rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz sposobach ich działania pedagogicznego i prawidłowościach wynikających dla procesów pedagogicznych.
K_U01	Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej.
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych.
K_U04	Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych.
K_U06	Student posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki
K_K02	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania;
K_K03	Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	120 godz.	72 godz.
Przygotowanie do zajęć:	100 godz.	78 godz.
Przygotowanie pracy magisterskiej (w tym prowadzenie badań):	250 godz.	320 godz.
Konsultacje	20 godz.	20 godz.
Łącznie 490 godz. – 20 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	6 ECTS	4 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym (badania):	5 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie Earl, Badania społeczne w praktyce, PWN Warszawa 2003;
2. Babbie Earl, Podstawy badań społecznych, PWN, Warszawa 2008;
3. Batorski Dominik, Olcoń-Kubicka Marta, Prowadzenie badań przez Internet - podstawowe zagadnienia metodologiczne, w: „Studia Socjologiczne” 2006, nr 3.
4. Frankfort-Nachmias Chava, Nachmias David, Metody badawcze w naukach społecznych, Poznań 2001;
5. Flick Uwe, Projektowanie badania jakościowego, PWN, Warszawa 2010;
6. Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach pedagogicznych, Zielona Góra 1993, 1994, 1996;
7. Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach społecznych, Zielona Góra 2006;
8. Łobocki Mieczysław, Metody i techniki badań pedagogicznych, Impuls, Kraków 2007;
9. Nowak Stefan, Metodologia badań społecznych, PWN, Warszawa 1985;
10. Palka Stanisław, Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna, GWP, Gdańsk 2006;
11. Rubacha Krzysztof, Metodologia badań nad edukacją, Wamp Warszawa 2008;
12. Silverman David, Interpretacja danych jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
13. Silverman David, Prowadzenie badań jakościowych, PWN, Warszawa 2008;

14. Pilch Tadeusz, Zasady badań pedagogicznych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1995;
15. Sztumski Janusz, Wstęp do metod i technik badań społecznych, Katowice, 1995;

Dostosowana do podejmowanej przez studentów problematyki prac dyplomowych. Literatura w języku polskim i obcym.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:-

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE

MODUŁ 1
ANIMACJA KULTURY

EDUKACJA MIĘDZYKULTUROWA

Kod przedmiotu: 05.9-WP- PED - EdMK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta KostECKA

Prowadzący: dr Jolanta KostECKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18		I	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zrozumienie podstawowych dylematów edukacji i komunikacji międzykulturowej. Poznanie programów edukacyjnych w zakresie przedmiotu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia: tożsamość kulturowa, narodowa, obszary komunikacji międzykulturowej (czas, przestrzeń, sens), edukacja międzykulturowa. Bariery w komunikacji międzykulturowej : uprzedzenia, stereotypy, nietolerancja, ksenofobia. Konteksty edukacji międzykulturowej : polityka wielokulturowości, media masowe i procesy globalizacji (telewizja, Internet). Edukacja szkolna : regionalizm i edukacja międzykulturowa. Programy edukacyjne realizowane przez stowarzyszenia i organizacje non profit. Pogranicza i mniejszości etniczne w Polsce.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny wykład konwersatoryjny, autorskie prezentacje projektów studentów, praca w grupach, burza mózgów, dyskusja panelowa, gry symulacyjne, badania terenowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę z zakresu edukacji międzykulturowej, umie wskazać jej teoretyczne i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi
K_U08	Potrafi sprawnie operować wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania działań

	praktycznych
K_K07	Potrafi kompetencje komunikacyjne wykorzystać do współpracy z profesjonalistami jak i osobami nie będącymi fachowcami w zakresie edukacji międzykulturowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład : egzamin– pisemna praca o charakterze problemowym oceniana według podanych kryteriów lub test z progami punktowymi.

Ćwiczenia: aktywny udział w zajęciach, prezentacja projektu edukacyjnego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	93 godz.
Realizacja projektu:	25 godz.	25 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	4 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

5. Hall E.T., Taniec życia, Warszawa 1999
6. Hall E.T., Poza kulturą, Warszawa 2001
7. Kapciak A., Koprowicz L., Tyszka A., Komunikacja międzykulturowa – zderzenia i spotkania, Warszawa 1996
8. Mała ojczyzna. Kultura, edukacja, rozwój lokalny., red Theiss W., Warszawa 2001
9. Mikułowski-Pomorski J., Komunikacja międzykulturowa, Kraków 1999
10. Nikitorowicz J., Edukacja międzykulturowa: kreowanie tożsamości dziecka, Gdańsk 2007
11. Nikitorowicz J., Edukacja regionalna i międzykulturowa, Warszawa 2009

ORGANIZACJA I REŻYSERIA IMPREZ MASOWYCH

Kod przedmiotu: 16.2-WP-PED-Orgl

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j.polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jan Andrzej Fręś

Prowadzący: dr Jan Andrzej Fręś

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie podstawowej wiedzy o zakresie zadań organizatora imprezy masowej (kulturalnej, rekreacyjnej, sportowej) zgodnie z aktualnym stanem prawnym w tym zakresie oraz zasadami reżyserowania takich imprez.
Umiejętność zaplanowania i stworzenia samodzielnego projektu imprezy masowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończony kurs metodyki kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Planowanie i programowanie imprezy masowej. Formułowanie oferty dla klienta (np. samorządu terytorialnego).
Kształtowanie preliminarza kosztów imprezy, scenariusz i program imprezy.
Zasady reżyserii imprez kulturalno artystycznych i rekreacyjnych.
Zasady bezpieczeństwa imprez masowych, zezwolenia na organizację imprezy.
Marketing, PR i sponsoring imprezy masowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda projektu, pogadanka, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja, giełda pomysłów, symulacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10 K_W15	ma wiedzę z zakresu funkcjonowania instytucji kultury ;zna metody, cele i funkcje organizacji imprez , ma podstawową wiedzę o podmiotach działalności kulturalnej, ich różnicowaniach i specyfice
K_U10	potrafi posługiwać się ujęciami teoretycznymi z obszaru kultury, animacji i pedagogiki do analizowania i interpretowania strategii animowania aktywności społeczno-kulturalnej, potrafi generować rozwiązanie problemów aktywności i twórczości amatorskiej, jej

promocję i planowanie efektów

K_K02
K_K06

potrafi wykorzystać elementarną wiedzę z teorii kultury i animacji do powiązania jej z problematyką organizacji instytucjonalnych form działalności kulturalnej i animacyjnej i odwołać się do typologii uczestników tych instytucji: jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach kultury i animacji – celowych formach aktywności kulturalnej (grupy twórcze, stowarzyszenia), docenia konieczność współpracy z innymi podmiotami instytucjonalnymi w środowisku lokalnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena wykonania przez studenta zadań cząstkowych oraz pozytywna ocena samodzielnie wykonanego projektu/scenariusza imprezy masowej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	16 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	54 godz.
Konsultacje	15 godz.	5 godz.
Łącznie 75godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

12. B. Jung: Zarządzanie i marketing w kulturze i rekreacji. Warszawa 1995.
13. Organizacja imprez sportowych. Red. B. Ryba, Warszawa 1996.
14. J. Strugarek: Organizacja i prowadzenie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych. Poznań 2007.
15. Ustawa z dn. 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych – „Dziennik Ustaw” 2009, nr 62. z późniejszymi zmianami.
16. J. B. Bigham, S. Windhaus: Dobra organizacja. Praktyczny poradnik dla tych, którzy nie lubią tracić czasu. Warszawa 2001.
17. Teoria i metodyka rekreacji. Zagadnienia podstawowe. Red. I. Kielbasiewicz-Drozdowska, W. Siwiński, AWF Poznań 2001.
18. B. Dobrzańska: Propozycja festynu sportowo-rekreacyjnego. „Lider” 2002, nr 1.

PRAWNE I SYSTEMOWE PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI KULTURALNEJ

Kod przedmiotu: 10.3-WP-PED-PrDK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Maciej Kostecki

Prowadzący: mgr Maciej Kostecki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	8		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie wiedzy na temat podstawowych zagadnień systemu prawa i prawnych aspektów działalności kulturalnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe zagadnienia prawoznawstwa (pojęcie prawa, gałęzi prawa, źródeł prawa, podmiotów prawa, stosunku prawnego, organów tworzenia i stosowania prawa w Polsce). Instytucjonalne podstawy działalności kulturalnej (aspekty prawne). Umowy w działalności kulturalnej. Zagadnienie zatrudnienia w działalności kulturalnej (formy i sposoby zatrudnienia wynikające z prawa pracy oraz prawa cywilnego). Elementy regulacji prawnych reklamy, kinematografii oraz prawa prasowego w Polsce. Wybrane zagadnienia prawa autorskiego (utwór, podmiot praw autorskich, autorskie prawa majątkowe, autorskie prawa osobiste, ochrona praw autorskich, prawa pokrewne).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład interaktywny, pogadanka dyskusja, praca w grupach, analiza przypadków, prezentacja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W16	Ma pogłębioną wiedzę na temat przepisów prawa cywilnego dotyczących funkcjonowania instytucji kultury; ma wiedzę z zakresu prawa autorskiego
K_U04	Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się ustnie i pisemnie o problemach prawnych dotyczących kultury
K_K07	Jest przygotowany pod względem prawnym do współpracy zarówno z profesjonalistami i osobami nie będącymi specjalistami w tej dziedzinie w zakresie działalności kulturalnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Obecność i aktywny udział w zajęciach; kolokwium w formie testu na ocenę pozytywną 50% pozytywnych odpowiedzi

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	62 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

19. Golał R. Opodatkowanie działalności kulturalnej, Warszawa 2005.
20. Golał R., Zamówienia publiczne w sferze kultury, Warszawa 2008.
21. Karpowicz A., Podręcznik prawa autorskiego dla studentów uczelni artystycznych, Warszawa 2001.
22. Redelbach A., Wstęp do prawoznawstwa, Toruń 2002.

PROGRAMY APLIKACYJNE PROJEKTÓW ANIMACYJNYCH

Kod przedmiotu: 04.9-WP-PED-PAPA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Sylwia Słowińska

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	3	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z programami dotacyjnymi umożliwiającymi finansowanie projektów animacyjnych i zachęcenie do podejmowania samodzielnych starań o pozyskanie środków zewnętrznych na działania animacyjne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z teorii kultury i animacji oraz metodyki animacji kultury lub teorii kultury i animacji z metodyką.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zasady pozyskiwania środków zewnętrznych na projekty animacyjne, fundusze europejskie jako źródło finansowania projektów animacyjnych; fundusze i programy rządowe; programy organizacji pozarządowych krajowych i zagranicznych; przykłady projektów zrealizowanych w ramach wybranych programów; zasady przygotowania wniosku o dofinansowanie.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, prezentacja, dyskusja, warsztat, praca w grupach, analiza przypadku

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Opis efektu
K_W10	student jest w stanie wymienić programy dotujące projekty animacyjne, scharakteryzować je podając ich cele, potencjalnych beneficjentów oraz rodzaje dofinansowywanych działań; definiuje czym jest fundusz, program, grant; rozróżnia grantodawcę i grantobiorcę, rodzaje beneficjentów; rozumie różnice między projektem i wnioskiem; potrafi wyjaśnić czym są koszty kwalifikowalne i niekwalifikowalne i podać ich przykłady; wymienia typy grantodawców i grantobiorców; zna przykłady projektów

	realizowanych przy wsparciu omawianych programów unijnych i krajowych.
K_U01 K_U10	student potrafi wyszukiwać możliwości dotowania projektów animacyjnych i ocenić ich przydatność dla planowanych przedsięwzięć; potrafi dobrać adekwatnie do planowanych działań animacyjnych programy wsparcia; potrafi sporządzić wniosek o dofinansowanie w ramach wybranego programu dotacyjnego.
K_K05	student jest świadomy konieczności etycznego działania przy pozyskiwaniu wsparcia zewnętrznego dla własnych projektów animacyjnych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład i ćwiczenia - zaliczenie oceną.

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest przygotowanie prezentacji na temat określonych programów aplikacyjnych i przykładowych projektów animacyjnych ocenianej na podstawie przyjętych kryteriów oraz przygotowanie wniosku o dofinansowanie w ramach jednego z omawianych programów, ocenianego na podstawie kryteriów oceny wniosku. Ocena z ćwiczeń stanowi średnią arytmetyczną obu ocen.

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywnie zaliczone kolokwium pisemne.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	55 godz.	67 godz.
Konsultacje:	3 godz.	3 godz.
Łącznie godzin – 88 – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

23. Możliwości finansowanie kultury w latach 2007-2013, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2008.

24. Projekty kulturalne - krok po kroku, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

UWAGI: -

PROMOCJA I REKLAMA W KULTURZE

Kod przedmiotu: 15.3 -Wp – Ped- Prk

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: Dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student będzie potrafił przedstawić i zanalizować podstawowe pojęcia z zakresu reklamy i promocji. Student będzie umiał wybrać właściwą formę reklamy i opracować plan promocji akcji, imprezy czy wydarzenia kulturalnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy wiedzy o mediach i kulturze popularnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Reklama - podstawowe pojęcia, funkcje i cele. Rodzaje reklamy ze względu na treść i medium. Komercyjna i społeczna reklama w kulturze. Adresat komunikatu reklamowego. Skuteczność i wpływ reklamy. Promocja – definicje, zakres pojęciowy. Promocja i edukacja kulturalna. Działalność samorządów regionalnych i innych podmiotów w sferze promocji kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny i problemowy

Ćwiczenia: metoda projektu, dyskusja, praca w grupach, giełda pomysłów, burza mózgów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05 Ma usystematyzowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu reklamy i promocji kultury, obejmującą terminologię, teorię i metody badań

K_U10 Potrafi właściwie dobrać metody pracy, środki i sposoby postępowania, by w sposób efektywny wywiązać się z zawodowych powinności

K_K05 student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób

profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej przy pozyskiwaniu wsparcia zewnętrznego dla własnych projektów reklamowych; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pozyskiwaniem dotacji na działania związane z pracą animatora kultury w instytucji prywatnej bądź państwowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin; pisemna praca o charakterze problemowym oceniana według podanych kryteriów lub/i test z progami punktowymi.

Ćwiczenia – zaliczenie z oceną –aktywny udział w zajęciach , realizacja projektu- zaplanowanie kampanii reklamowo- promocyjnej w zakresie działalności kulturalnej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	93 godz.
Realizacja projektu:	25godz.	25godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	4 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

25. Heat R., Reklama. Co wpływa na jej skuteczność, GWP,2006
26. Kall. J., Reklama, PWE, 2009
27. Levinson J.C., Reklama partyzancka. Efektywna strategia dla małej firmy, One Press 2006
28. Pawlicz A., Promocja produktu turystycznego . Turystyka miejska, Difin, 2008
29. Przydatek E. ,Przydatek J., Promocja, 2007
30. Tymochowicz P., Biblia skuteczności, Trans 2007

SPOŁECZNE I KULTUROWE UWARUNKOWANIA ZACHOWAŃ SEKSUALNYCH

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-KSex

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Krzysztof Wąż

Prowadzący: Dr Krzysztof Wąż, dr Joanna Dec

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykłady	15	1	II	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		II	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat roli społecznych i kulturowych uwarunkowań aktywności seksualnej człowieka oraz przemian obyczajowości seksualnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawowa wiedza z zakresu socjologii, psychologii społecznej i pedagogiki seksualnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Seksualność i aktywność seksualna człowieka. Zagadnienia podstawowe
Socjalizacja seksualna. Agendy socjalizacji seksualnej. Moralność i obyczajowość seksualna
Mity, tabu i stereotypy związane z seksualnością i aktywnością seksualną
Społeczne i kulturowe aspekty normy i patologii w zachowaniach seksualnych
Kultura a seksualność. Erotyzm w kulturze i sztuce. Religia a seksualność człowiek
Przykłady sporów i dyskusji wokół problemów związanych z seksualnością człowieka:
antykoncepcja, planowanie rodziny, in vitro, aborcja, pornografia, prostytutka
Seksualność współczesnych Polaków. Przegląd rezultatów badań
Seks a Internet. Medialny obraz seksualności i aktywności seksualnej współczesnych Polaków
Społeczne i kulturowe uwarunkowania aktywności seksualnej. Podsumowanie zajęć

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W11	Student potrafi wskazać biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania seksualności człowieka oraz prawidłowości dotyczące rozwoju psychoseksualnego i aktywności seksualnej; rozumie znaczenie normy i zaburzeń w odniesieniu do seksualności człowieka i aktywności seksualnej; potrafi scharakteryzować rolę poszczególnych agend w procesie socjalizacji seksualnej
K_W16	Student rozumie znaczenie i potrafi wyróżnić normy i reguły moralne będące komponentami etyki restrykcyjnej, liberalnej i etyki „złotego środka” w odniesieniu do obyczajowości seksualnej; potrafi wskazać prawne uregulowania związane z aktywnością seksualną i odnieść je do opisu konkretnej sytuacji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą ewaluacji efektów kształcenia jest test z programi punktowymi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	15 godz.	9 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Praca własna – przygotowanie do egzaminu, studiowanie literatury	20 godz.	26 godz.
Łącznie 39 godz. (2 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	19 godz. (1 ECTS)	13 godz.(0,5 ECTS)
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bancroft J., *Seksualność człowieka*, Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2011
2. Beisert M., *Psychologia zaburzeń seksualnych*, w: *Psychologia kliniczna*, tom 2, red. H. Sęk, PWN, Warszawa 2007
3. Chomczyńska-Miliszkiwicz M., *Edukacja seksualna w społeczeństwie współczesnym. Konteksty pedagogiczne i psychologiczne*, UMCS, Lublin 2002
4. Giddens A., *Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach*, PWN, Warszawa 2007
5. Gola B., *Modele zachowań seksualnych w prasie młodzieżowej i poglądach nastolatków*, Wyd. UJ, Kraków 2008
6. Izdebski Z. (2010), *Rozwój seksualny*, w: B. Woynarowska, A. Kowalewska, Z. Izdebski, K. Komosińska, *Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa
7. Izdebski Z. (2012), *Seksualność Polaków na początku XXI wieku. Studium badawcze*, Wyd. UJ, Kraków
8. Izdebski Z, Niemiec T, Wąż K, *(Zbyt)młodzi rodzice*, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2011
9. Lew-Starowicz Z.: *Seks w kulturach świata*, Ossolineum, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk – Łódź 1987
10. Łaciak B., *Obyczajowość polska czasów transformacji czyli wojna postu z karnawalem*, Wyd. TRIO, Warszawa 2005
11. Pankowska D., *Wychowanie a role płciowe*, GWP, Gdańsk 2005
12. *Seksualność człowieka w cyklu życia*, red. M. Beisert, WN PWN, Warszawa 2006
13. *Seksuologia społeczna*, red. K. Imieliński, PWN, Warszawa 1974
14. Szlendak T., *Supermarketyzacja. Religia i obyczaje seksualne młodzieży w kulturze konsumpcyjnej*, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Block J.D., *Intymność w związku*, GWP, Gdańsk 2006
2. Boczkowski K.: *Homoseksualizm*, PZWL, Warszawa 1988
3. Kozakiewicz M., *Z księgi zakazów*, Wyd. JJK, Warszawa 2006
4. Kurzępa J., *Zagrożona niewinność. Zakłócenia rozwoju seksualnego współczesnej młodzieży*, Impuls, Kraków 2007
5. Paprzycka E., *Kobiety żyjące w pojedynkę. Między wyborem a przymusem*, Wyd. Żak, Toruń 2008
6. Pawlik W., *Grzech. Studium z socjologii moralności*, Zakład Wydawniczy NOMOS, Kraków 2007
7. *Zagrożenia okresu dorastania*, red. Z. Izdebski, Wyd. UZ, Zielona Góra 2008

UWAGI: -

SYSTEMY UPOWSZECHNIANIA KULTURY

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-SUK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot:

Prowadzący:

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Ćwiczenia	30		II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	15		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z pojęciem systemu w naukach społecznych, różnymi systemami upowszechniania kultury, komponentami strukturalnymi odmiennych systemów, powiązaniem między systemami – lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym, zapoznanie ze znaczeniem systemów upowszechniania kultury dla innych systemów – edukacyjnego, politycznego, gospodarczego i społeczno-kulturowego oraz dla jednostek i grup społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji, metodyka animacji kultury, instytucje kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Francuski, niemiecki, włoski, angielski i amerykański system upowszechniania kultury na tle programu upowszechniania kultury w Polsce. Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004 – 2013 wraz z kolejnymi jej aktualizacjami. Narodowe programy kultury. Struktura administracyjna kraju a upowszechnianie kultury. Miejsce animatora kultury w polskim systemie upowszechniania kultury. Podmiotowość społeczeństwa w systemie upowszechniania kultury. Aktywność pedagogiczna animatora kultury a system upowszechniania kultury. Animator kultury wobec celów i zasad wychowania artystycznego. Socjalizacja – powstawanie istoty społecznej jako podstawa systemu upowszechniania kultury. Strategie rozwoju kultury w gminie, powiecie i województwie w systemie upowszechniania kultury: perspektywy – szanse – zagrożenia. Możliwości wykorzystania środków z funduszy strukturalnych i mechanizmu finansowego Unii Europejskiej. Analiza SWOT. Finansowanie przedsięwzięć kulturalnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda prezentacji; metoda gier symulacyjnych; metoda dyskusji panelowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	student ma pogłębioną wiedzę o różnych systemach upowszechniania kultury i rozumie relacje zachodzące między nimi; ma wiedzę o systemie normatywnym różnicującym strategię i strukturę różnych komponentów systemów upowszechniania kultury; umie zdefiniować ich źródła i specyficzne odmierności
K-W09	ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach konstytuowania się różnych systemowych strategii upowszechniania kultury
K-W10	ma uporządkowaną i rozszerzoną wiedzę o celach, strukturach i funkcjach instytucji kultury

	tworzących system działalności upowszechnieniowej
K-U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania danych na temat funkcjonowania różnych makro, mezo i mikrosystemów upowszechniania kultury; potrafi dokonać interpretacji edukacyjnego, kulturotwórczego i społeczno-kulturowego potencjału różnych systemów upowszechniania kultury
K-U07	ma pogłębione umiejętności diagnozowania i oceniania (wnioskowania) różnych aspektów istniejących w praktyce społecznej systemów upowszechniania kultury i ich wpływu na aktywność kulturalną grup społecznych i jednostek; potrafi powiązać specyfikę rozpoznawanych systemów z motywami wzorami uczestnictwa w kulturze
K_U08	potrafi racjonalnie posługiwać się koncepcjami i teoriami opisującymi systemy upowszechniania kultury do podejmowania działań praktycznych w wybranych systemach upowszechniania
K_K07	jest wrażliwy, otwarty i asertywny we współpracy z podmiotami tworzącymi alternatywne systemy upowszechniania kultury; akceptuje ich odrębności ale gotowy jest także do obrony własnej koncepcji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Prezentacja materiału autorskiego z diagnozy wybranego systemu upowszechniania kultury oraz audytoryjna obrona wniosków z diagnozy.

Aktywność własna w grze symulacyjnej i dyskusji panelowej.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z ocen za aktywność w dyskusji, grze symulacyjnej oraz prezentacji diagnozy systemu upowszechniania kultury.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	15 godz.
Praca samodzielna (przygotowanie do zajęć):	60 godz.	80 godz.
Próba gry symulacyjnej w grupie:	10 godz.	5 godz.
Konsultacje:	15 godz.	15 godz.
Łącznie 115 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela:	55 godz. 2 ECTS	godz. 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

31. Narodowa Strategia Rozwoju Kultury, Ministerstwo Kultury, Warszawa 2005.
32. Projekty Kulturalne – Krok po kroku – Narodowe Centrum Kultury Warszawa 2004.
33. Agata Etmanowicz, Joanna Senetra-Szeliga. Projekt w Programie „Kultura 2000”, Ministerstwo Kultury, Warszawa 2004.
34. Kultura. Gospodarka. Media – Ogólnopolski Kongres, Instytut Sztuki, Kraków 2002.
35. Stanisław Lis. Finansowanie kultury w Polsce. Programy i organizacje zagraniczne. Centrum Animacji Kultury. Warszawa 2001.
36. Strategia Rozwoju Kultury w Województwie Lubuskim – Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, Praca Zbiorowa, Zielona Góra 2004.

TEORIE KULTURY I ANIMACJI Z METODYKA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-TMAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ
mgr Marek Zadłużny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	I/1	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		I/1	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoriami kultury, jej składnikami, społecznymi i filozoficznymi uwarunkowaniami wyodrębniania kultur i subkultur, ich typologicznym zróżnicowaniem, zapoznanie ze specyficznym językiem dyscyplinowym ujmującym zakres pojęciowości z różnych obszarów kultury i animacji. Zapoznanie studentów z genezą i obszarem definicyjnym animacji kultury oraz jej współczesnych kontekstów i przestrzeni praktyki społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Niezaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji, metodyka animacji kultury, instytucje kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i eksplikacja pojęcia animacja kultury; role społeczno-zawodowe animatorów kultury; projektowanie działań animacyjnych w różnych środowiskach społecznych; zasady, metody, formy i techniki pracy animatora w powiązaniu z różnymi strategiami animacji kultury; uczestnicy działalności kulturalnej i animacyjnej, w tym specyfika, formy i typologia amatorskiego ruchu artystycznego; działalność imprezowa – klubowa i masowa; instytucje animacji kultury i inne przestrzenie życia społecznego objęte działaniami animacyjnymi. Teorie kultury w różnym ujęciu dyscyplinowym: antropologicznym, socjologicznym, pedagogicznym, psychologicznym i filozoficznym. Szerokie i wąskie rozumienie kultury. Teorie wartości jako ramy strategii animacji kultury oraz strategii upowszechnienia kultury. Zagadnienie semiotyki w procesie społecznego komunikowania – tworzenia, przekazywania i odbierania treści kultury. Społeczne uczestnictwo w kulturze – jego uwarunkowania i korelaty. Problematyka czasu wolnego i jego konteksty a modelowanie projektów animacyjnych. Transmisja wzorów kultury w relacjach międzygeneracyjnych, instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych, profesjonalnych i amatorskich. Kultura wysoka i niska, elitarna i popularna, uniwersalna i lokalna, kontrkultura, subkultury i kultura alternatywna. Problematyka potrzeb kulturalnych. Geneza animacji kultury: pedagogika humanistyczna, postmodernizm, pedagogika społeczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda podająco-systematyzująca - na akademickim wykładzie audytoryjnym.
Metoda prezentacji i metoda gier symulacyjnych na ćwiczeniach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K-W05	student ma uporządkowaną wiedzę na temat dziedzin kultury symbolicznej, subkultur, potrafi ją zastosować do analizowania różnicowań kulturowych różnych kategorii społecznych, zna terminologię z zakresu różnych teorii kultury i animacji i potrafi zdefiniować wiodące ujęcia kultury, zna metodykę pracy kulturalnej i animacyjnej
K-W08	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych jako aktorach procesu animacyjnego i instytucjach kultury z punktu widzenia aktywności kulturalnej różnych grup społecznych
K-W13	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach społecznych biorących udział w procesie animacji społeczno-kulturalnej
K-W14	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu działalności kulturalnej i animacji kultury w Polsce i wybranych krajach Europy
K-U02	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z pedagogiki, socjologii i antropologii kultury do rozwiązywania złożonych problemów uczestnictwa w kulturze i animacji kultury, potrafi diagnozować potrzeby i motywy uczestnictwa w działalności kulturalnej i animacyjnej, potrafi projektować działalność animacyjną
K-U10	potrafi wybrać i zastosować właściwą metodę, technikę i strategię animacji kultury dla efektywnego aktywizowania różnych podmiotów procesów animacyjnych
K-U11	potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwań autorskich strategii uczenia się przez całe życie
K-K03	docenia znaczenie nauk o kulturze dla rozwoju jednostki i tworzenia więzi w środowiskach społeczno-kulturalnych, ma pozytywne nastawienie do ciągłego modernizowania wiedzy z zakresu kultury i metodyki animacji jako podstaw warsztatu animatora kultury
K-K06	odznacza się odpowiedzialnością za przygotowanie się do zadań profesjonalnych, czuje się odpowiedzialny za animowane podmioty i dokonywanie selekcji wartości kulturowych, akceptuje konieczność współpracy ze specjalistami z różnych dziedzin w planie działań animacyjnych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin testowy z wiedzy objętej treściami wykładu – test jednokrotnego wyboru

Przygotowanie i przeprowadzenie prezentacji wybranych zagadnień tematycznych oraz zaplanowanie i przeprowadzenie działań animacyjnych w grupie słuchaczy – na ćwiczeniach i konwersatoriach

Ocena z egzaminu stanowi końcową ocenę z przedmiotu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach –	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć –	50 godz.	68 godz.
Przygotowanie do egzaminu –	30 godz.	30 godz.
Konsultacje –	15 godz.	15 godz.
Egzamin -	3 godz.	3 godz.
Łącznie 143 godz.- 6 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela -	3 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

37. Dyczewski L., Animator kultury lokalnej, (w) Kultura polska w procesie przemian, Lublin 1993.
38. Gajda J. (red.), Animacja kulturalna jako problem pedagogiczny, Lublin 1994.

39. Gajda J. Żardecki W., (red.), Dylematy animacji kulturalnej, Lublin 2001.
40. Jankowski D., Wychowawcze perspektywy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1988.
41. Jankowski D., Kargul J., Kowalewski F., Przyszczypkowski K., Podstawy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1996.
42. Jedlewska B., Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych, Lublin 2001.
43. Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
44. Burszta W., Antropologia kultury. Tematy, teorie, interpretacje, Poznań 1998.
45. Czerwiński M., Kultura i jej badanie, Ossolineum 1985.
46. Grad J., Karczmarek U., Organizacja i upowszechnianie kultury w Polsce. Zmiany modelu, Poznań 1996.
47. Jakubowski W., Edukacja w świecie kultury popularnej, Kraków 2006..
48. Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
49. Kłoskowska A., Kultura masowa, Warszawa 1982.
50. Kłoskowska A.,(red.), Encyklopedia kultury polskiej XX wieku. Pojęcia i problemy kultury, Wrocław 1991 i następne.
51. Nowicka E., Świat człowieka – świat kultury, Warszawa 2006.
52. Strinati D., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998.
53. Tyszka A., Uczestnictwo w kulturze. O różnorodności stylów życia, Warszawa 1972, i tegoż: Ideały i interesy kultury, Warszawa 1987. Kopczyńska M., Animacja społeczno-kulturalna, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

UWAGI:

Przedmiot jest syntezą dwóch przedmiotów: teorii kultury i animacji oraz metodyki animacji kultury i stanowi ścieżkę „b” dla studentów nie będących absolwentami animacji kultury

WARSZTATY ARTYSTYCZNO-PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-WP-A

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mgr Jarosław Dulęba

Prowadzący: Mgr. Paweł Matyjasik
Mgr. Piotr Azarkiewicz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	45	4		Zaliczenie z oceną	
Laboratorium					
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	27	4		Zaliczenie z oceną	
Laboratorium					

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do pracy metodą warsztatową z grupą. Efektem wspólnej pracy jest przygotowanie i prezentacja działania artystycznego (spektakl taneczny, teatralny, happening).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu pracy warsztatowej. Znajomość podstawowych technik teatralnych i tanecznych. Znajomość techniki i technologii teatralnych (obsługa nagłośnienia, techniki oświetleniowe, przygotowanie scenografii i kostiumów)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada umiejętność przygotowania i przeprowadzenia warsztatów z wybranej techniki artystycznej (teatr, taniec, fotografia –w zależności od specjalności prowadzącego zajęcia). Potrafi współpracować z grupą, jest otwarty na sugestie współuczestników warsztatów, potrafi modelować pracę grupy w zależności od zmieniających się warunków. Potrafi oprzeć i uzasadnić swoje działania w opierając je na wybranych teoriach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej, studio fotograficznym lub w plenerze. Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W13	Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki (edukacja artystyczna), obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U08	Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw

teoretycznych, poglądów różnych autorów

K-K07	Student potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w
K-K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania z zakresu przygotowania i wykonania działań związanych z realizacją warsztatów artystycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz udział w przygotowaniu i realizacji spektaklu zaliczeniowego.

Ocena końcowa z przedmiotu jest wypadkową aktywności na zajęciach oraz poziomu wykonanej pracy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	50 godz.
Zaliczenie (spektakl powarsztatowy):	8 godz.	5 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 93 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	4 ECTS	4 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kącki A. Teatr materii ożywionej, Poznań, 2004
2. Jawłowska A. Więcej niż teatr PIW, Warszawa, 1987
3. Brook P. Pusta przestrzeń WaiF, Warszawa, 1997
4. Welsch Estetyka poza estetyką UNIVERSITAS, Kraków, 2005
5. Milczarek-Pankowska K. Współczesny teatr poszukujący WSiP, Warszawa, 1986
6. Szyszkowa M. Wokół człowieka, PWN, Warszawa 1986

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grotowski J, Człowiek w działaniach parateatralnych, PWN, Kraków 1988
2. Strzelecki Z., Współczesna scenografia polska, Arkady, Poznań 1956

WIEDZA O DZIEDZIDZICTWIE KULTUROWYM

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-DZK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Irena Lew

Prowadzący: dr Irena Lew

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zrozumienie ciągłości dziedzictwa kulturowego i jego wkładu w kulturę współczesną. Wyrobienie świadomości pluralizmu kulturowego i tolerancji wobec innych grup etnicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tradycja – dziedzictwo – transmisja dziedzictwa kulturowego. Lud – kultura ludowa, etnografia, etnologia, antropologia kultury – zmienność pojęć i zakresów badawczych. Geneza polskiej kultury ludowej. Grupy etniczne na terenie Polski – wielokulturowość polskiego obszaru etnicznego. Kultura społeczna – obrzęd, zwyczaj, obyczaj, obrzędowość – dawna i współczesna. Ubiór tradycyjny i jego funkcje kulturowe i społeczne. Twórczość ludowa. Sakrum i profanum we współczesnej kulturze ludowej. Folklor i folklorizm – społeczne funkcje. Sytuacja demograficzna i kulturowa na Ziemiach Zachodnich – adaptacja i integracja kulturowa. Wkład kultury polskiej w kulturę europejską.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny z prezentacją audiowizualną, autorskie prezentacje studentów, praca w grupach, symulacyjne, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W09	Ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych; zna strukturę organizacyjną, funkcję i cele instytucji chroniących dziedzictwo narodowe; ma wiedzę o uczestnikach i podmiotach działalności na polu ochrony dziedzictwa narodowego
K_W10	
K_W15	
K_U01	Posiada umiejętność wyszukiwania, interpretowania i przetwarzania informacji na temat kultury narodowej, potrafi czerpać informacje z różnych źródeł i ocenić ich wiarygodność

K_K02	Ma ugruntowane poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju oraz w wymiarze globalnym; zna metody ochrony dziedzictwa kulturowego; jest gotowy do podejmowania wyzwań na tym polu; umie współpracować w grupie jak i przyjąć pozycję lidera
K_K08	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – zaliczenie z oceną – autorskie prezentacje wybranych tematów i problemów z zakresu wiedzy o dziedzictwie narodowym lub praca pisemna o charakterze problemowym oceniana według podanych kryteriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	87 godz.
Realizacja projektu:	25 godz.	25 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	4 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

54. Burszta J., Kultura ludowa – kultura narodowa, Warszawa 1974
55. Bukarba I., Kultura ludowa na co dzień, Warszawa 1990
56. Dyczewski L., Kultura polska w procesie przemian, Lublin 1995
57. Kołodziejska B., Przemiany kultury ludowej w Zielonogórskim, Zielona Góra 1996.
58. Tomicki R., Kultura, dziedzictwo, tradycja

MODUŁ 2
EDUKACJA MEDIALNA I INFORMATYCZNA

ARCHITEKTURA I OPERACYJNE SYSTEMY KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-AOSK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: mgr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z budową i funkcjonowaniem komputera, przygotowanie do samodzielnego montażu, diagnozowania i naprawy zestawu komputerowego. Zapoznanie z zasadami funkcjonowania oraz konstrukcją nowoczesnych systemów operacyjnych, zasadami ich użytkowania i administrowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna najnowsze rozwiązania w dziedzinie komputerów osobistych klasy PC i komputerów przenośnych. Potrafi obsługiwać najnowsze systemy operacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Podstawowe pojęcia z zakresu architektury komputerów. Jednostka centralna, urządzenia peryferyjne, płyta główna, pamięci, procesor, częstotliwość taktowania, pamięć operacyjna, magistrala, chipset. Identyfikacja podstawowych elementów komputera osobistego i odczytywanie ich parametrów.
2. Konfiguracja zestawu komputerowego do potrzeb określonego użytkownika wraz z doбором odpowiednich jego elementów.
3. Rozpoznawanie podstawowych usterek. Zasady postępowania przy usuwaniu awarii.
4. Podstawowe pojęcia z zakresu systemów operacyjnych. Budowa systemu operacyjnego i zasady jego funkcjonowania. Licencje.
5. Dobór odpowiedniego systemu operacyjnego i jego instalacja. Sprawdzanie zgodności sprzętowej oraz dostępności niezbędnych sterowników.
6. Partycjonowanie i formatowanie dysku twardego. Podstawy administrowania systemami operacyjnymi Windows i Linux.
7. Prawa dostępu, zarządzanie użytkownikami i zasady bezpieczeństwa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie zdiagnozować i opisać usterkę zestawu komputerowego lub jego oprogramowania. Potrafi w podstawowym zakresie konfigurować system operacyjny i dostosowywać do potrzeb przyszłego użytkownika.
K_W05 K_U05 K_K01	Student projektuje i konfiguruje zestawy komputerowe oraz konfiguruje systemu operacyjne do zastosowań edukacyjnych np. w pracowniach komputerowych.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowe sprawdziany i wejściówki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	37 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Piotr Metzger, Anatomia PC. Wydanie XI, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2007
2. Paul McFedries, Windows 7 PL. Księga eksperta, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Scott Mueller, Rozbudowa i naprawa komputerów PC, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2005
2. Bartosz Danowski, Adam Chabiński, Montaż komputera PC. Ilustrowany przewodnik. Wydanie II, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010
3. Benjamin Mako Hill, Matthew Helmke, Corey Burger, Ubuntu. Oficjalny podręcznik. Wydanie V, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011
4. Łukasz Sosna, Linux. Komendy i polecenia. Wydanie III, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010

UWAGI: -

BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW I DANYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-BSD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	1	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wykazanie iż ochrona danych i praw autorskich jest obowiązkiem każdego obywatela i wynika z obowiązującego w Polsce prawa. Uświadomienie studentom, iż bez specjalnych zabezpieczeń komputery, systemy operacyjne oraz dane są łatwo dostępne dla osób do tego niepowołanych. Wyposażenie studentów w kompetencje umożliwiające ochronę komputera i danych, a także do odzyskiwania danych utraconych w wyniku zaniedbania lub awarii. Wyposażenie w kompetencje umożliwiające diagnozowanie systemu operacyjnego pod kontem poziomu jego zabezpieczeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Ochrona danych i systemów komputerowych. Konstytucja jako akt nadrzędny do całości porządku prawnego. Ochrona danych osobowych – ustawa i komentarze.
2. Prawa autorskie i prawa pokrewne.
 - pojęcie utworu
 - prawo do korzystania z utworu
 - dozwolony użytek osobisty utworu
 - umowa o przeniesienie autorskich praw majątkowych
 - utwór audiowizualny
 - nadawanie wykonań artystycznych przez organizacje radiowe i telewizyjne
3. Licencje: Open Source i GNU. Wolne oprogramowanie – wady i zalety z punktu widzenia bezpieczeństwa i ochrony danych.
4. System Windows – sposoby na obejście zabezpieczeń i możliwości przeciwdziałania utracie danych. Niebezpieczeństwa związane z szyfrowaniem NTFS oraz eksport i import kopii zapasowej certyfikatu i klucza szyfrowania plików.
5. Mechanizmy szyfrujące w pakietach biurowych. Przykład zabezpieczeń w arkuszu kalkulacyjnym. Archiwa chronionych hasłem. Aplikacje szyfrujące i niszczące pliki. Szyfrowanie partycji oraz ukrywanie partycji. Aplikacje do odzyskiwania danych z różnych nośników.

6. Praca w chmurze jako alternatywny sposób ochrony danych – wady i zalety; Gromadzenie danych w chmurze: Dokumenty Google, Microsoft SkyDrive, DropBox oraz rozwiązania komercyjne.
7. Systemy bootujące (CD i USB) jako narzędzia do odzyskiwania oraz kradzieży danych. Sposoby zabezpieczenia komputera przed systemami bootującymi. Mechaniczne - sprzętowe zabezpieczenia przed utratą danych - kieszenie i dyski przenośne.
8. Punkt przywracania systemu. Podział dysku na partycje. Tworzenie obrazu partycji systemowej na partycji z danymi – aplikacje. Odzyskiwanie systemu z obrazu dysku.
9. Anonimowość w sieci – aplikacje. Sieć Wi-Fi – niebezpieczeństwa i zabezpieczenia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Student określa zalety i wady wolnego oprogramowania. - Wskazuje sposoby obchodzenia zabezpieczeń systemowych oraz ich blokowania. - Określa wady i zalety szyfrowania NTFS. - Wskazuje alternatywne sposoby szyfrowania danych. - Określa sposoby odzyskiwania danych oraz trwałego ich niszczenia. - Określa możliwości i ograniczenia systemów bootujących (CD, USB). - Omawia możliwości archiwizowania danych w chmurze. - Wymienia aplikacje i sposoby tworzenia obrazu partycji systemowej oraz jej odzyskiwania. - Wymienia zasady bezpiecznego korzystania z sieci Wi-Fi.
K_W16	<p>Prezentuje wiadomości na temat podstawowych aspektów prawnych: ochrony danych osobowych, prawa autorskiego i praw pokrewnych, korzystania z aplikacji na licencjach Open Source i GNU.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Student stosuje wolne oprogramowanie, np. system Linux współpracujące z nim narzędzia. - Przeciwdziała próbom łamania zabezpieczeń systemowych. - Uzyskuje dostęp do danych (szyfrowanie NTFS) w przypadku awarii systemu Windows.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Szyfruje dane. - Odzyskuje dane z różnych nośników oraz dokonuje trwałego ich niszczenia. - Uzyskuje (oraz blokuje) dostęp do komputera i danych z zastosowaniem systemów bootujących (CD, USB). - Archiwizuje zaszyfrowane dane w chmurze. - Tworzy obraz partycji systemowej oraz w przypadku awarii systemu wykonuje jego odzyskiwanie. - Zabezpiecza sieć Wi-Fi oraz unika sytuacji, w których korzystanie z otwartych sieci jest ryzykowne.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej, prawa autorskiego i praw pokrewnych. - Rozumie potrzebę dbałości o ochronę danych osobowych współpracowników i uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac wykonywanych na zajęciach – progi punktowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	16 godz.	23 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jędryczkowski J., *Bezpieczeństwo systemu operacyjnego i ochrona danych osobowych* W: Furmanek M. (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
2. Flisak D., *Utwór multimedialny w prawie autorskim*, Wyd. Wolters Kluwer Polska sp. z o.o., Warszawa 2008.
3. Hetman J., *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z przepisami wykonawczymi*, Wyd. Biblioteka Analiz, 2007.
4. Mozgawa M., Poźniak-Niedzielska M., Szczotka J., *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, Wyd. Branta, Bydgoszcz 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jędryczkowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/00bezp.htm>.
2. Karpowicz A., *Podręcznik prawa autorskiego dla studentów uczelni artystycznych*, Wyd. RTW, Warszawa 2001.
3. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, <http://www.sejm.gov.pl/prawo/konst/polski/kon1.htm>.
4. *Prawo autorskie i prasowe z wprowadzeniem*, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2007.
5. Szaradowski R., *Ochrona danych osobowych. Komentarz do ustawy z dnia 29.08.1997*. Wyd. Zachodnie Centrum Organizacji, Zielona Góra 2000.

UWAGI: -

METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI I TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ NA III I IV ETAPIE EDUKACJI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-ISM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Elżbieta Kołodziejska

Prowadzący: dr Elżbieta Kołodziejska, mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	2	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		2	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do prowadzenia zajęć w zakresie technologii informacyjnej w gimnazjum i szkołach ponadgimnazjalnych. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w klasie, korzystania z otwartych zasobów internetowych w edukacji. Pokazanie ścieżki rozwoju w przyszłej pracy zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej, dydaktyki informatyki. Wiedza i umiejętności w zakresie TI.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Cele kształcenia i treści nauczania na III i IV etapie edukacyjnym.

Podmiotowość ucznia: style poznawcze i strategie uczenia się a style nauczania; nakład pracy i uzdolnienia w uczeniu się informatyki; kompetencje kluczowe ucznia gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej w zakresie informatyki i technologii informacyjnych.

Warsztat pracy nauczyciela informatyki. Dokumentacja pracy: podstawa programowa, program nauczania, plan wyników. Podręczniki szkolne i ich obudowa: dobór podręczników dla uczniów i nauczycieli, wsparcie on-line, poradniki metodyczne. Ewaluacja i ocena

Metodyka informatyki: nauczanie teoretycznych pojęć informatycznych(projekt „Informatyka bez prądu”), nauczanie aplikacji użytkowych, nauczanie algorytmiki i podstaw programowania. Metodyka wykorzystania zasobów sieciowych w szkole.

Rola nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym: autorytet, Interakcja ucznia i nauczyciela w toku lekcji, kierowanie pracą uczniów; kształtowanie postaw etycznych; ochrona własności intelektualnej.

Odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień uczniów: wspomaganie rozwoju poznawczego, kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów i wykorzystanie wiedzy; pomoc uczniom ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; kształtowanie umiejętności współpracy; praca z uczniem zdolnym.

Nauczyciel, opiekun pracowni komputerowej w szkole: regulamin pracowni, zasady ergonomii, etyka i prawo autorskie, ochrona zasobów komputerowych w pracowni.

Planowanie rozwoju zawodowego. Standardy przygotowania nauczyciela TI. Rozwój i awans zawodowy. Samokształcenie. Analiza i ocena własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Ćwiczenia:

Projektowanie działań edukacyjnych w kontekście nauczania Informatyki i Technologii Informacyjnych.

Przygotowanie do aktywnej pracy z mediami. Analiza organizacyjna (analiza zasobów, wytycznych, programów), analiza środowiska życiowego (kompetencje medialne, rzeczowe, społeczne, osobiste), planowanie projektu informatycznego z wykorzystaniem narzędzi komunikacyjnych (uczenie się w działaniu, transformacja wiedzy, umiejętności samodzielnego uczenia się), ewaluacja (wzory informatyczno-dydaktyczne, projekt i próba nowych metod przekazywania wiedzy).

Model planowania pracy z mediami. Nowe media w programach nauczania Informatyki i Technologii Informacyjnych. Koncepcja adaptacyjna, asymilacyjna, integracji nowych mediów z procesami nauczania i uczenia się. Przygotowanie pomieszczeń pod kątem wykorzystania mediów.

Planowanie jednostki tematycznej. Konspekt i plan lekcji, dobór celów lekcji oraz ich operacjonalizacja, dobór form i metod prowadzenia zajęć, ewaluacja wiedzy i umiejętności uczniów, ewaluacja pracy nauczyciela.

Nauczanie i uczenie się z użyciem komputera i Internetu. Wyzwania dotyczące uczenia się z uczniem komputera: rzeczywistość, rzeczywistość i wirtualność. Koncepcje metodyki informatyki. Prowadzenie lekcji przez studentów z podsumowaniem i omówieniem sytuacji problemowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny i problemowy. Ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i praca z partnerem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W13	Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych koncepcji metodyki informatyki. Ma wiedzę o celach kształcenia dla przedmiotu informatyka i technologie informacyjne.
K_W17	Zna typy i funkcje oprogramowania wspomagającego proces kształcenia. Student dokonuje oceny i dobiera podręczniki i oprogramowanie do szkolnej pracowni komputerowej,
K_U14 K_U03 K_U04	Student potrafi: zorganizować warsztat pracy nauczyciela TI, zastosować narzędzia sieciowe w swoim warsztacie pracy, zaproponować sposób współpracy z uczniem zdolnym. Student umie projektować działania edukacyjne w kontekście nauczania Informatyki i Technologii Informacyjnych.
K_W13 K_W16 K_U03 K_U14	Student potrafi zaplanować i zrealizować jednostkę tematyczną w zakresie informatyki i technologii informacyjnych na III i IV etapie edukacyjnym, w poszczególnych typach szkół; przygotować ewaluację zajęć. Student ma wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, koncepcjach pracy opartych na mediach, formach organizacji pracy z mediami, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej.
K_U04	Student krytycznie ocenia zasoby internetowe i ich przydatność w warsztacie pracy nauczyciela. Umie przygotować pomieszczenia szkolne pod kątem wykorzystania mediów w nauczaniu informatyki i technologii informacyjnych.
K_K01	Student jest w stanie przygotować plan rozwoju zawodowego nauczyciela.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z pracy pisemnej. Egzamin ma formę studium przypadku. Student musi odnieść się do losowo wybranej sytuacji szkolnej i zaproponować rozwiązanie.

Ćwiczenia – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz przygotowanie i prezentacja wybranej koncepcji metodyki informatyki.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych ze wszystkich form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne Studia niestacjonarne

Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	60 godz.	75 godz.
Egzamin i przygotowanie do niego:	10 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	4 godz.
Łącznie 135 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Metodyka nauczania Informatyki w szkole, red. Juszczyk S., Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń, 2001
2. Janczyk J., Morańska D., Musioł M., Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej. Toruń, 2004 Wyd. Adam Marszałek
3. Kron F. Sofos A., Dydaktyka mediów, GWP, Gdańsk 2009
4. Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. t.1 i 2., red. Kruszewski K., Warszawa, PWN 2002
5. Acman J., Ryll R., Awans zawodowy nauczyciela. Praktyczny poradnik., Warszawa, PWN 2005
6. Koba G., Poradnik metodyczny. Informatyka dla liceum ogólnokształcącego, Migra, Wrocław 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

5. Arends R.I., Uczymy się nauczać. tł. K. Kruszewski, Warszawa, WSiP, 2002
6. Gurbiel E., Hardt-Olejniczak G., Kołczyk E., Krupicka H., Łukojć K., Płoski Z., Sysło M. M., Witkowski J., Zuber R., Elementy Informatyki. Poradnik metodyczny dla nauczyciela, PWN, Warszawa 1997
7. Goźlińska E., Nie lekcje, lecz zajęcia edukacyjne, WSiP 2005
8. Koletyńska K., Sitko K, Nauczyciel na starcie, WSiP 2005
9. Informatyka 2000, Poradnik metodyczny dla nauczycieli szkoły podstawowej kl. IV-VI, M. Mordka i inni., wyd. Czarny Kruk, Bydgoszcz 2000

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych (<http://ekmti.kmti.uz.zgora.pl>).

JEZYKI PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-JPrg

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Piotr Bubacz

Prowadzący: dr inż. Piotr Bubacz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z nowoczesnym językiem programowania. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku C#. Zachęcenie do korzystania z tego języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do programowania w języku C#: stałe, zmienne, typy danych, komentarze.

Zintegrowane środowisko programistyczne Microsoft Visual Studio: kompilacja, debuggowanie, uruchamianie programów. podstawowa analiza błędów.

Instrukcje sterujące przebiegiem programu: instrukcja if, instrukcja case, instrukcje iteracyjne for i while do.

Podprogramy: dekompozycja zadań programistycznych na mniejsze fragmenty, które mogą być realizowane samodzielnie - procedury, funkcje.

Realizacja wybranych algorytmów w języku Visual C#.

Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student zapisuje typowe algorytmy w języku C#.
K_U05	Buduje własne procedury w języku C# wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka C# do rozwiązania prostych, szkolnych zadań.

K_W05 Student projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku C#.
K_U05
K_K01

K_U12 Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Włodarczyk M.: ITA 104 Wprowadzenie do programowania, Materiały elektroniczne IT Academy Lokalna
2. Liberty J.: C#. Programowanie, Helion, 2005
3. Pelland P.: Microsoft Visual C# 2005 Express Edition: Projektuj sam!, Promise, 2008
4. Celeda D.: Kurs C#, cz. I, http://www.centrumxp.pl/dotNet/20,1,kategoria,Kurs_C_cz_I.aspx

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

12. Lis M.: C#. Praktyczny kurs, Helion, 2007
13. D. Harel, Rzecz i istocie informatyki. Algorytmika, WNT, 2000

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

KULTURA MEDIALNA

Kod przedmiotu: 03.4.9-WP-KM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. UZ, dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek

Prowadzący: Prof. UZ, dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek
mgr Paulina Woźniak-Chojnacka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	3	Egzamin	
Konwersatorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	3	Egzamin	
Konwersatorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z treściami współczesnej kultury medialnej. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie współuczestnictwa w procesach współczesnej kultury. Przygotowanie do samodzielnego i świadomego funkcjonowania w społeczeństwie konsumpcyjnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Antropologia kulturowa. Podstawowe wiadomości z zakresu komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz funkcjonowania mediów i massmediów we współczesnym społeczeństwie informacyjnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁAD

- Rozumienie kultury w antropologii kulturowej. Struktura kultury (normatywna, symboliczna i materialna). Społeczne funkcje mediów. Kultura masowa - kultura popularna (popkultura) – kultura medialna. Kultura jako paidea czy kultura jako towar. Kultura w perspektywie postmodernistycznej. Trzy sfery kultury medialnej. Globalizacja (amerykanizacja kultury). Kultura informacyjna – cyberkultura.
- Historia kultury medialnej. Kultura medialna a jej cechy i uwarunkowania w dobie mediów tradycyjnych i elektronicznych. Techniczne środki komunikowania a kultura jako symbolizacja rzeczywistości – od kultury druku do kultury obrazu. Przemiany mediów i wynikające z nich szanse i zagrożenia dla kultury.
- Telewizja jako kultura. Telewizja wczoraj i dziś. Funkcje telewizji. Kulturotwórcza rola telewizji. Rodzaje telewizji. Wybrane formy i gatunki telewizyjne (program rozrywkowy, talk-show, reality-show, teleturniej.) Serial telewizyjny (format, telenowela, opera mydlana, sitcom).
- Tożsamość i ciało w kulturze medialnej. Stereotypy kobiecości i męskości. Reklama, moda, telenowela.

- Treści współczesnej kultury medialnej w komunikacji społecznej (transmisja treści artystycznych, transmisja wzorów kulturowych, nowe rytuały kulturowe, konstruowanie nowych doświadczeń społecznych).
- Przemysły medialne. Showbiznes. Przemysł filmowy - Hollywood – Bollywood. Przemysł muzyczny - muzyka młodzieżowa, wideoklipy. Prasa – kobieca, młodzieżowa, tabloidy. Moda
- Zjawiska kultury medialnej – kreacje społeczne, oddziaływania pedagogiczne. Ikony medialne – celebryci i idole medialni. Tabloidyżacja kultury. Kultura medialna w polityce.

KONWERSATORIUM

- Media i massmedia: media w historii kultury i cywilizacji, klasyfikacje mediów, funkcje mediów, media a jednostka i społeczeństwo, media tradycyjne i współczesne media cyfrowe.
- Kultura: geneza, aspekty rzeczywistości kulturowej, definicje kultury, dziedziny kultury, sześć grup definicji kultury wg Kroeber'a & Kluckhohn'a, płaszczyzny zjawisk kulturowych, kultura jako symbolizacja rzeczywistości, kultura informacyjna – cyberkultura, mass media jako nośniki kultury.
- Kultura masowa: pojęcie, charakterystyka i geneza rozwoju kultury masowej, kultura popularna – popkultura – kultura instant, globalizacja kultury, kultura jako towar, kształtowanie upodobań masowych, gadżety popkultury i wartości w stylu pop.
- Telewizja: geneza i funkcje telewizji, rola telewizji w kulturze, rodzaje telewizji, formy i gatunki telewizyjne, seriale telewizyjne, manga i anime.
- Reklama: definicja, funkcje, cechy i cele reklamy, historia i techniki reklamy, formy reklamy telewizyjnej, radiowej, outdoorowej, internetowej, wpływ reklamy na dzieci, młodzież i dorosłych.
- Analiza komunikatów medialnych: mechanizmy oddziaływania i wpływ mediów, czynniki perswazyjne w komunikatach medialnych, transmisje treści artystycznych i wzorów kulturowych, świat wartości kreowany w czasopiśmie młodzieżowych, obraz dziecka w mediach na podstawie analizy bajek telewizyjnych oraz prasy dziecięcej, moda i reklama jako element kultury medialnej.
- Wizerunek kobiety i mężczyzny w mediach na podstawie prasy i telewizji: stereotypy, reklama, moda, telenowele, płęć kulturowa a język i mass media.
- Przemysł filmowy i show biznes: kim jest widz filmowy, wzorce filmowe oraz funkcje i znaczenie filmów – Hollywood, Bollywood i Kino chińskie.
- Kultura medialna a nowe media: kultura konwergencji, muzyka i kultura wideoklipu, kultura młodzieżowa, kreacje społeczne i ikony medialne, tabloidyżacja kultury, kultura medialna a polityka, wartości kulturowe w grach komputerowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD

Wykład konwencjonalny i problemowy ilustrowany materiałami audio-wizualnymi.

KONWERSATORIUM

Pogadanka, pokaz, metoda projektu, praca z tekstem, praca w grupach, ćwiczenia wytwórcze.

Ocena końcowa z egzaminu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_W16	potrafi zdefiniować zjawiska kultury medialnej i scharakteryzować jej terminologię, teorię i metodykę tworzenia przekazów medialnych
K_U10	potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury medialnej, właściwych dla studiowanej dyscypliny stosując oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z krytycznym rozumieniem i tworzeniem przekazów medialnych
K_K01	posiada odpowiednio ukształtowaną krytyczną postawę wobec mediów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD

Efekty kształcenia zweryfikowane zostaną poprzez egzamin pisemny

KONWERSATORIUM

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez kontrolę pracy wytwórczej na zajęciach oraz okresowe sprawdziany wiedzy studentów (2 kolokwia). 80% oceny końcowej stanowią oceny z kolokwium. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność i obecność na zajęciach.

Ocena końcowa z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	60 godz.	79 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 148 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Godzic W., Telewizja jako kultura, Wydawnictwo RABID, Kraków 2002
2. Kłoskowska A., Kultura masowa. Krytyka i obrona, PWN, Warszawa 2006
3. Kultura popularna – Tożsamość – Edukacja, red. nauk. D.Hejwosz, W. Jakubowski, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010
4. Melosik Z., Tożsamość, ciało i władza w kulturze instant, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010
5. Mrozowski M., Media masowe. Władza, rozrywka, biznes, PWN, Warszawa 2001

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gadżety popkultury. Społeczne życie przedmiotów, red. nauk. W. Godzic, M. Żakowski, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007
2. Gajda J., Pedagogika kultury w zarysie, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006
3. Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, PWN, Kraków 2002
4. Gorman L., McLean D., Media i społeczeństwo. Wprowadzenie historyczne, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010
5. Jenkins H., Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007
6. Kobiety, mężczyźni i społeczeństwo, red. nauk. Z. Melosik, PWN, Warszawa 2008
7. Melosik Z., Szkudlarek T., Kultura, tożsamość i edukacja. Migotanie znaczeń, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009
8. Nowicka E., Świat człowieka-świat kultury. Systematyczny wykład problemów antropologii kulturowej, PWN, Warszawa 1998
9. Ogonowska A., Telewizja w edukacji medialnej, TAIWPN UNIVERSITAS, Kraków 2009
10. Strinati D., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998

UWAGI: -

METODY I NARZĘDZIA ALFABETYZACJI MEDIALNEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MNAM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Laboratorium	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	1	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Umiejętność wykorzystania i zastosowania poznanych wcześniej narzędzi medialnych i multimedialnych niezbędnych w przygotowaniu projektu multimedialnego. Umiejętność planowania i organizacji pracy w grupie. Przygotowanie do samodzielnego projektowania i opracowania zawartości projektu, prezentacji i omówienia przygotowanego projektu. Umiejętność wyjaśnienia sposobu zastosowania i wykorzystania opracowanego projektu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Biegła znajomość obsługi komputera, sieci Internet, pakietu MS Office, wiedza o mediach masowych; dobre przygotowanie w zakresie technologii informacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Laboratoria

1. Wykorzystanie metod i narzędzi medialnych i multimedialnych w opracowaniu projektu edukacyjnego.
2. Wstęp do projektowania i przygotowania materiałów wchodzących w skład projektu: omówienie elementów składowych projektu, obszarów tematycznych i wiekowych. Zebranie proponowanych tematów przez studentów.
3. Projekt i wykonanie projektów: wyznaczenie terminów, w których ma nastąpić fragmentaryczne prezentowanie i omówienie poszczególnych części projektu.
4. Prezentacja i omówienie opracowanych projektów: przedstawienie zakończonych projektów, omówienie ich zawartość, sposobów wykorzystania na zajęciach, omówienie głównych celów jakie mają spełniać prezentowane projekty. Prezentacja przykładowych sposobów realizacji zajęć w oparciu o przygotowane materiały medialne i multimedialne. Omówienie i ocena wykonanych projektów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, pogadanka, dyskusja, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W01	- Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.
K_W05	- ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę,
K_W06	- ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym,
K_W12	- ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych.
K_U01	- posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
K_U03	- potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych,
K_U12	- potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole.
K_K01	- ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego,
K_K02	- jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę,

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z prezentacji poszczególnych fragmentów projektu w wyznaczonych terminach oraz całościowe przedstawienie i omówienie projektu, jego głównych założeń edukacyjnych, sposobu wykorzystania przez uczniów i nauczyciela w procesie kształcenia.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	12 godz.	19 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	0,5 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa
2. Bednarek J., (2004), *Multimedia w kształceniu*, Warszawa
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
4. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno – informatycznej*. Zielona Góra, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego 2006.
2. Bruner J., *W poszukiwaniu teorii nauczania*, PIW, Warszawa 1974.
3. Furmanek M., (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Papert S., *Burze mózgow. Dzieci i komputery.*, PWN, Warszawa 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa 2000.

UWAGI: -

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MTI

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	30	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	16	2	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimediów wykorzystywanych offline i online.

Nabycie umiejętności związanych z realizacją komponentów oraz gotowych prezentacji multimedialnych i filmów wideo oraz witryn internetowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Aplikacje do tworzenia multimediów; Stymulacja procesów uwagi poprzez multimedia w praktyce.
2. Grafika rastrowa - obróbka plików graficznych.
3. Animowane pliki GIF – edycja oraz tworzenie własnych animacji.
4. Grafika i animacja w Microsoft PowerPoint. Podstawy tworzenia grafiki wektorowej.
5. Fotografia cyfrowa oraz morfing. Realizacja filmu (morfingu) w formacie AVI i WMV.
6. Różne formaty plików dźwiękowych. Nagrywanie i montaż dźwięku. Import dźwięku z plików filmowych. Efekty dźwiękowe oraz miksowanie. Generatory ludzkiego głosu.
7. Dźwięk w prezentacji multimedialnej. Aplikacje do komponowania muzyki (legalny podkład dźwiękowy).
8. Filmowanie kamerą internetową oraz cyfrową; konwersja; udźwiękawianie oraz podstawowy montaż.
9. Urządzenia do nagrywania cyfrowego sygnału wideo w wysokiej rozdzielczości – możliwości i ograniczenia oraz ochrona praw autorskich.
10. Filmy DVD realizacja i kopiowanie; elementy prawa autorskiego.
11. Filmy ekranowe (Cam studio; BB FlashBack - różne formaty wideo oraz efekty specjalne).
12. Aplikacje do tworzenia pokazów slajdów - udźwiękowane filmy tworzone z fotografii.
13. Interaktywna prezentacja zawierająca wszystkie komponenty multimedialne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	<ul style="list-style-type: none">- Definiuje zależność pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego zapamiętywania.- Wskazuje możliwości multimediiów w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się.
K_W16	<ul style="list-style-type: none">- Student identyfikuje zagrożenia związane ze swobodnym i nieograniczonym dostępem do treści multimedialnych w Internecie.- Omawia możliwości nielegalnego i nieetycznego wykorzystywania Internetu, wskazuje takie działania, jednak osobiście ich nie stosuje.- Konstruuje własne witryny internetowe respektuje założenia prawa autorskiego.- Samodzielnie przygotowuje komponenty witryn internetowych lub stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_U10	<ul style="list-style-type: none">- Student samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, zrzuty ekranowe), animacje nagrania audio i wideo oraz hipertekst i proste interakcje.- Realizuje proste - interaktywne symulacje procesów i zjawisk oraz interaktywne gry i zabawy w formacie Flash.- Korzysta z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze).- Konstruuje prezentacje multimedialne i witryny internetowe z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów.- Projektuje prezentację multimedialną lub witrynę internetową oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej.- Konstruuje przekazy multimedialne postępuje zgodnie z zasadami projektowania dydaktycznego.- Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego.
K_K05	<ul style="list-style-type: none">- Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej.- Konstruuje przekazy multimedialne unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię.- Dbą o ochronę danych osobowych uczniów; zabezpiecza dane przechowywane na serwerze (hasła dostępu, szyfrowanie plików).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac – ćwiczeń wykonywanych wg instrukcji (<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html>) na każdym ćwiczeniu – progi punktowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	39 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Mikom, Warszawa 2001.
- Jędryczkowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.

8. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
9. Jędrzyckowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>
10. Zimbardo P. G., *Psychologia i życie*. Warszawa, PWN 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa 2008.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław, 2001.
3. Furmanek M., (red.) *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
4. Papert S., *Burze mózgów. Dzieci i komputery*. Warszawa, PWN, 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa, 2000.
6. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań, 1977.
7. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży* Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie prowadzącego zajęcia:
<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>.

MULTIMEDIALNY WARSZTAT PEDAGOGA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MMWP

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	30	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do wykorzystania w praktyce pedagogicznej kompetencji związanych z realizacją multimediów. Przygotowanie zaplecza zawodowego pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - multimedialne technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wizualizacja procesów technicznych; zasada działania urządzeń elektrycznych (urządzenia związane z techniką komputerową, mass mediami itp.).
2. Wizualizacja wyprowadzenia wzoru, np. matematycznego lub fizycznego lub twierdzenia. Ilustracja treści związanych z funkcjonowaniem komputerów, mass mediów, internetu itp.
3. Wykład online opracowany z zastosowaniem aplikacji iSpring lub authorPOINT Lite wzbogacone o komentarze audio i wideo. Wizualizacje procesów technicznych, zasady działania urządzeń technicznych, wyprowadzenie wzoru, udowodnienie twierdzenia.
4. Excel – interaktywne i multimedialne testy i ankiety sieciowe.
5. Apel lub słuchowisko - montaż audio na zatwierdzony uprzednio temat. Nagrywanie z różnych źródeł. Zaawansowane opcje programu Audacity. Wypalanie płyty CD audio. Pogromy do projektowania okładek.
6. Płyta DVD z filmami edukacyjnymi na określony temat. Montaż wideo. Zatwierdzenie projektu.
7. Płyta CD/DVD jako interaktywne archiwum mediów edukacyjnych. Projektowanie ikon (pliki ICO). Tworzenie interaktywnego menu płyty.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Wskazuje zależności pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego uczenia się. - Omawia możliwości multimediiów w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimediiów. - Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student samodzielnie tworzy wizualizacje procesów i zjawisk. - Tworzy multimedia ilustrujące dowody wzorów i twierdzeń związanych ze współczesnymi technologiami informacyjnymi. - Konwertuje posiadane wizualizacje do postaci wykładów online wzbogaconych o komentarz audio i wideo. - Tworzy interaktywne, multimedialne testy i ankiety umożliwiające ocenianie w szkolnej pracowni z wykorzystaniem sieci komputerowej. - Przygotowuje słuchowisko, pogadankę lub apel na płycie audio CD. - Przygotowuje płytę DVD wideo zawierającą filmy dydaktyczne na ściśle określony temat (ICT, podstawy informatyki, zagrożenia medialne itp.). - Przygotowuje płytę DVD z danymi (multimedialne materiały do zajęć) zaopatrzoną w interaktywne menu. - Projektuje okładki oraz ikony.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Tworzy media edukacyjne poprawnie używając przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę i treść komunikatu multimedialnego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości, umiejętności oraz kompetencje społeczne będą oceniane na podstawie oceny projektów – progi punktowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie projektów	45 godz.	45 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2,5 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa 2008.
2. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzyckowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jdrzyck/mti.htm>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław, 2001.
2. Furmanek M., (red.) *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
3. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa, 2000.
4. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań, 1977.
5. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży* Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2000.

NOWE NARZĘDZIA ICT

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-NNI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: mgr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do wykorzystywania nowoczesnych narzędzi ICT do usprawniania pracy pedagoga, wykorzystanie nowych technologii do planowania i realizacji określonych zadań edukacyjnych, wykształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami w życiu codziennym

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość obsługi komputera PC oraz podstawowych pakietów narzędziowych. Umiejętności i wiedza z zakresu architektury komputera oraz systemów operacyjnych. Wiedza na temat funkcjonowania podstawowych narzędzi internetowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Model przetwarzania informacji oparty na zewnętrznych dostawcach. Serwisy i aplikacje do synchronizacji, udostępniania i zabezpieczania danych online. Praktyczne wykorzystanie systemów Dropbox, Windows Live SkyDrive i Ubuntu One.
2. Oprogramowanie narzędziowe on-line Google Docs, Microsoft Office Live Workspace. Udostępnianie i współpraca w czasie rzeczywistym. Zabezpieczenie i kontrola dostępu. Wykorzystanie środowiska Microsoft Expression Studio do tworzenia materiałów internetowych.
3. Wirtualizacja. Podstawowe pojęcia, zasady działania i cele stosowania. Praktyczne wykorzystanie oprogramowania VirtualBox. Zasady konfiguracji, dostosowywania, instalacji i administrowania wirtualnymi środowiskami. Przydzielanie zasobów.
4. Modelowanie graficzne z wykorzystaniem narzędzia Microsoft Visio. Tworzenie map myśli, schematów organizacyjnych, planów i szkiców. Wprowadzenie do języka UML.
5. Praca grupowa i planowanie projektów. Wspomaganie zarządzania projektami edukacyjnymi z wykorzystaniem Microsoft Project. Planowanie przedsięwzięć edukacyjnych z wykorzystaniem narzędzi planowania projektów open-source.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie dobrać odpowiednie narzędzia ICT i wykorzystać ich możliwości. Potrafi skorzystać z metod zabezpieczania, udostępniania i współdzielenia materiałów.
K_W05 K_U05 K_K01	Student przygotowuje i realizuje zadania o charakterze edukacyjnym z wykorzystaniem narzędzi ICT.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 20% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	16 godz.	23 godz.
Wykonanie projektu	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Sebastian Wilczewski, *MS Project 2010 i MS Project Server 2010. Efektywne zarządzanie projektem i portfelem projektów*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.
2. Marek Serafin, *Wirtualizacja w praktyce*, Wydawnictwo Helion, 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gottfried Vossen, Stephan Hagemann, *Serwis Web 2.0. Od pomysłu do realizacji*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010.
2. Gail Rahn Frederick, Rajesh Lal, *Projektowanie witryn internetowych dla urządzeń mobilnych*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010.
3. Sokół M., Sokół R., *Blog, więcej niż internetowy pamiętnik*, Helion, 2008.

UWAGI: -

PODSTAWY EDUKACJI MEDIALNEJ

Kod przedmiotu: 03.4.9-WP-PEM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Laboratorium	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	1	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie roli, znaczenia, istoty, głównych założeń edukacji medialnej, programów nauczania w zakresie edukacji medialnej na poziomie szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej, umiejętność krytycznego analizowania i odbierania treści przekazywanych za pośrednictwem mediów, poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania mediów na człowieka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu informatyki, technologii informacyjnych; podstawowa wiedza o mediach i multimediach; podstawowe przygotowanie w zakresie wykorzystania mediów w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Pedagogika medialna a edukacja medialna. Rozwój pedagogiki medialnej. Funkcje pedagogiki medialnej. Orientacje badawcze dotyczące zastosowania mediów w pedagogice.
2. Edukacja medialne – zakres, cele i zadania edukacji medialnej. Sposoby realizacji edukacji medialnej w szkole.
3. Program edukacji medialnej w szkole. Cele edukacyjne oraz osiągnięcia uczniów w zakresie edukacji medialnej na poszczególnych etapach kształcenia: szkoła podstawowa, gimnazjum oraz szkoła ponadgimnazjalna.
4. Telewizja jako czynnik wspomagający proces edukacji i wychowania. Znaczenie telewizji w edukacji. Pedagogiczne zasady funkcjonowania telewizji. Pozytywne skutki oddziaływania telewizji na odbiorcę. Telewizja jako czynnik wspomagający proces wychowania. Funkcje wychowawcze telewizji.
5. Przejawy ujemnego oddziaływania mediów. Dezintegracja rodziny przez technologie informacyjne. Zagrożenia wynikające z nieracjonalnego korzystania z mediów i multimediów. Media wyręczające rodziców w procesie wychowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	- Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych,
K_W05	- ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę,
K_W06	- ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym,
K_W12	- ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych.
K_U01	- posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych,
K_U03	- potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych,
K_U08	- potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych.
K_K01	- ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego,
K_K06	- odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywność na zajęciach, uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego zagadnienia wcześniej analizowane podczas zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	12 godz.	19 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	0,5 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

7. Filipiak M., (2004), *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, UMCS, Lublin
8. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., (2002), *Edukacja medialna*, Toruń
9. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
10. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
11. Lemish D., (2008), *Dzieci i telewizja. Perspektywa globalna*, Kraków
12. Siemieniecki B., (red.), (2007), *Pedagogika medialna*. Podręcznik akademicki 1i2, PWN, Warszawa
13. Śliwerski B., (red.), (2006), *Pedagogika subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*. Tom 3, GWP, Gdańsk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa Izdebska J., (2000), *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja”, nr 4
2. Lewowicki T., Siemieniecki B., (2004), (red.), *Współczesna technologia informacyjna i edukacja medialna*, Toruń

UWAGI: -

PROJEKT INFORMATYCZNY

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-PI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Projekt	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Projekt	16	2	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) mediów: gier edukacyjnych oraz interaktywnych symulacji procesów i zjawisk. Do wyboru programowanie w: ActionScript (Selfeco Alligator Flash Designer), Logo (Logomocja), Scratch, Silverlight.

Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogłdowanie treści przekazu edukacyjnego. Projektowanie i realizacja gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji o ściśle określonej tematyce i zawartości: elektroniczne formy diagnozy – możliwości i preferencje poznawcze, zakres opanowania wiadomości i umiejętności wstępnych (wiedza uprzednia); indywidualizacja procesu nauczania uczenia się (parametry przekazu, forma przekazu, zawartość merytoryczna, stopień trudności, stymulacja procesów uwagi w obrębie preferowanych form przekazu; ewaluacja

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu przedmiotów: technologie informacyjne, multimedialne technologie informacyjne lub multimedialny warsztat pedagoga oraz projekt medialny i języki programowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Metoda projektów. Zasady projektowania gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji procesów i zjawisk.
2. Projektowanie procesu edukacyjnego. Proces i przedmiot projektowania.
3. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz stosowanej w jej ramach gry edukacyjnej lub wizualizacji.
4. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki).
5. Planowanie – konspekt jednostki dydaktycznej. Dokumentacja gry edukacyjnej lub wizualizacji: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy.
6. Opracowanie (i zatwierdzenie) dokumentacji oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium.
7. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji.
8. Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium – zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej oraz przyjętym scenariuszem.

9. Realizacja multimedialnych komponentów gry edukacyjnej lub wizualizacji (tekst, grafika, animacja, filmy, interakcje, hipertekst).
10. Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Omawia uwarunkowania psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). - Wskazuje i omawia zasady projektowania procesu dydaktycznego oraz mediów edukacyjnych.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimedialnych. - Stosuje podstawowe sposoby utworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student w określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogładowienia. - Formuluje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz gry edukacyjnej lub wizualizacji ułatwiającej realizację zakładanych celów jednostki dydaktycznej. - Określa funkcje hipotetycznego gry lub wizualizacji oraz jej założenia konstrukcyjne. - Planuje jednostkę dydaktyczną oraz tworzy dokumentację gry edukacyjnej lub wizualizacji (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). - Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. - Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. - Konstruując grę edukacyjną lub wizualizację respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania samodzielnie realizowanych gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji. - Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości projektów – progi punktowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	32 godz.
Wykonanie projektów	68 godz.	68 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 128 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3,5 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2006.
2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, WSiP, Warszawa 1992
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I. (2000) *Uczymy się nauczać*. Warszawa, WSiP.
2. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa, 2008.
3. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C., Wrocław 2001.
4. Feibel T., *Zabójca w dzieciennym pokoju, Przemoc i gry komputerowe*, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 2006.
5. Filiciak M., *Wirtualny plac zabaw, Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej*. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2006.
6. Jędrzyckowski J. (2005) *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*. Toruń, Wyd. Adam Marszałek.
7. Król R., *Efektywność gier dydaktycznych w procesie kształcenia*, Impuls, Kraków 2007.
8. Niemierko B., *Ocenianie szkolne bez tajemnic*, WSiP Warszawa 2002.
9. Skrzypczak J., *Edukacyjne funkcje mediów w perspektywie metodologicznej*, eMPi2, Poznań 1997.
10. Szeja J. Z., *Gry fabularne. Nowe zjawisko kultury współczesnej*, Rabid, Kraków 2004.

UWAGI:

PROJEKT MEDIALNY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PrM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Projekt	30	2	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Projekt	18	2	3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) mediów o charakterze promocyjnym i edukacyjnym (audycja radiowa, film lub multimedialna witryna internetowa zawierająca nagrania audio i wideo). Projektowanie i realizacja multimediów o charakterze promocyjnym i edukacyjnym.

Zaopatrzenie w kompetencje umożliwiające planowanie i realizację projektu, z zastosowaniem elektronicznych form upogładowienia.

Przekazanie wiadomości dotyczących zasad projektowania (wystąpienia, pokaz, kampanii promocyjnej lub reklamowej): taksonomia celów; treści kształcenia; wymagania; planowanie pracy.

Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogładowienie treści przekazu. Projektowanie i realizacja multimediów o ściśle określonej tematyce i zawartości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu przedmiotów: technologie informacyjne, multimedialne technologie informacyjne lub multimedialny warsztat pedagoga.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Metoda projektów. Zasady projektowania.
2. Projektowanie procesu edukacyjnego, kampanii promocyjnej lub wystąpienia oraz mediów edukacyjnych. Proces i przedmiot projektowania.
3. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej / kampanii i stosowanego w jej ramach medium.
4. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki).
5. Planowanie – konspekt jednostki dydaktycznej / kampanii. Dokumentacja medium: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy.
6. Opracowanie (i zatwierdzenie) dokumentacji oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium.
7. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji.
8. Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium– zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej / kampanii oraz przyjętym scenariuszem.

9. Realizacja multimedialnych komponentów medium (tekst, grafika, animacja, filmy, interakcje, hipertekst).
10. Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Omawia uwarunkowania psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji multimediiów (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). - Omawia zasady projektowania procesu dydaktycznego oraz mediów edukacyjnych.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimediiów. - Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student w określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogłdowienia. - Formuluje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej (kampanii promocyjnej lub reklamowej) oraz medium ułatwiającego realizację zakładanych celów jednostki dyd. lub kampanii. - Określa funkcje hipotetycznego medium oraz jego założenia konstrukcyjne. - Planuje jednostkę dydaktyczną / kampanię oraz tworzy dokumentację medium (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). - Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. - Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. - Konstruuując własne przekazy multimedialne respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Projektuje proces dydaktyczny (kampanię promocyjną lub wystąpienie) z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów. - Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości projektów – progi punktowe.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie projektów	45 godz.	45 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2,5 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2006.

2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, WSiP, Warszawa 1992
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Barnes K. *Wywieranie wpływu. Ćwiczenia*, GWP, Gdańsk 2005.
2. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa, 2008.
3. Budzyński W., *Reklama. Techniki skutecznej perswazji*, Poltext, Warszawa 2005.
4. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C., Wrocław 2001.
5. Jędrzyckowski J. (2005) Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów. Toruń, Wyd. Adam Marszałek.
6. Laermer R., Prichinello M. *Public Relations*, GWP, Gdańsk 2004.
7. Leary M., *Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji*, GWP, Gdańsk 2005.
8. Smid W., *Język reklamy w komunikacji medialnej*, CeDeWu.pl Wydawnictwa Fachowe, Warszawa 2008.
9. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań 1977.
10. Stuart C., *Sztuka przemawiania i prezentacji*, Książka i Wiedza, Warszawa 2002.

UWAGI: -

PRZEKAZ FILMOWY I TELEWIZYJNY

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PED-PFT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. UZ, dr hab. Marek Furmanek

Prowadzący:

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Konwersatorium	30	2	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18	2	3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z środkami komunikacji w mediach oraz formami wypowiedzi stosowanymi w środkach przekazu. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie korzystania z mowy ciała w kontaktach z mediami. Przygotowanie do samodzielnego występowania przed mikrofonem i kamerą.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, mediów oraz teorii komunikowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Kontakt z mediami czyli jak właściwie korzystać z mediów.
2. Formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu (wypowiedź newsowa, wywiad w studio, dyskusja z wieloma uczestnikami, konferencja prasowa, rozmowa telefoniczna, itp.).
3. Wizerunek w mediach, znaczenie mowy ciała, wyglądu i sposobu mówienia. Jak w kontaktach z mediami korzystać z mowy ciała?
4. Środki komunikacji z mediami.
5. Podstawowe zasady, najczęściej popełniane błędy (o czym mówić i w jakiej formie, o czym nie mówić i jak unikać odpowiedzi na niewygodne pytania).
6. Wystąpienie publiczne, strategie budowania zwięzłych komunikatów. Ujawnianie emocji, optymizm i naturalność przekazu.
7. Jak występować przed kamerą i mikrofonem? Techniki błyskawicznego neutralizowania stresu, tremy, napięcia, czyli pokonywanie strachu przed kamerą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, metoda projektu, symulacja, metoda sytuacyjna, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W05	Student zna i rozumie mechanizmy oraz oddziaływania komunikatów medialnych. Zna tworzywo i język mediów oraz formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu.
K_U07	Potrafi krytycznie ocenić wizerunek medialny postaci. Potrafi wskazać rolę mowy ciała w kontaktach z mediami.
K_K02	Korzysta z technik neutralizowania strachu podczas pracy z kamerą

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez kontrolę pracy studenta na zajęciach oraz okresowe sprawdziany wiedzy studenta (kolokwium). 70% oceny końcowej stanowi ocena z kolokwium. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność i obecność na zajęciach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	64 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Fras J., Studia nad mediami i komunikowaniem masowym. Prawo, język, tekst, Wydawnictwo Adam Marszałek, 2007
2. Goban-Klas T., Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja, Wyd. WSiP, 2005
3. Kubicka D., Kołodziejczyk A., Psychologia wpływu mediów. Wybrane teorie, metody badania, Wyd. „Impls”, 2007
4. Reeves B., Nass C., Media i ludzie, Państwowy Instytut Wydawniczy, 2000
5. Uścińska B., Cianciara J., Komunikacja społeczna. Komunikowanie się z mediami w praktyce, Wyd. Astrum, 1999

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bandler R., La Valle J., Alchemia manipulacji, Wyd. Helion, 2006
2. Batko A., Sztuka perswazji, czyli język wpływu i manipulacji, Wyd. One Press, 2004
3. Cialdini R. B., Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2007
4. Pease A., Mowa ciała, Wyd. Jedność, 2001

UWAGI: -

SIECIOWE APLIKACJE EDUKACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SAE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	1	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadami zarządzania dynamicznymi stronami WWW. Nabycie przez studentów umiejętności instalacji i konfiguracji systemów CMS.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux oraz sieci Internet. Znajomość języka HTML.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do systemów Content Management System. Wybór planów hostingowych. Zasada działania, wymagania systemowe systemów CMS. Kryteria wyboru systemów, bezpieczeństwo, eksport danych.

Instalacja i konfiguracja systemów CMS - portali WWW, for dyskusyjnych, blogów, galerii zdjęć, grup dyskusyjnych, systemów Wiki, systemów ankietowych.

Wykorzystanie systemów CMS w edukacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student potrafi wybrać odpowiedni plan hostingowy do potrzeb strony WWW (K_K01). Student umie zainstalować system CMS (K_W05, K_U10, K_K01). Zna zasady administracji wybranego systemu CMS (K_K01). Potrafi dokonywać modyfikacji w strukturze systemu CMS (K_W05, K_U10, K_K01).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz końcowego kolokwium praktycznego z zakresu obsługi wybranego systemu CMS.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	37 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Lis M., Joomla! 1.5. Prosty przepis na własną stronę WWW, Helion, Gliwice, 2009.
2. Frankowski P., CMS. Jak szybko i łatwo stworzyć stronę WWW i zarządzać nią, Helion, Gliwice 2007.
3. Suma Ł., Mambo. Ćwiczenia, Helion, Gliwice, 2007.
4. Shreves R., Mambo. Tworzenie, edycja i zarządzanie stroną , Helion, Gliwice, 2007.
5. Limesurvey, <http://docs.limesurvey.org/>
6. WordPress, <http://www.wordpress.org/>
7. PhpBB, <http://www.phpbb.com>

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:-

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

SIECI KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	8	1	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą funkcjonowania sieci komputerowych. Nabycie przez studentów umiejętności tworzenia i zarządzania sieciami lokalnymi i firmowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do sieci komputerowych. Historia sieci komputerowych i Internetu. Podstawy działania sieci komputerowych. Media transmisyjne używane w sieciach. Okablowanie strukturalne. Topologie sieci komputerowych (przewodowych i bezprzewodowych). Adresowanie IP. Usługi sieciowe i wykorzystywane protokoły. Model ISO/OSI. Aktywne i pasywne urządzenia sieciowe. Konfiguracja sieciowa systemu operacyjnego oraz urządzeń sieciowych. Projektowanie sieci oraz praktyczna implementacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu Opis efektu

K_K01, Student zna teoretyczne podstawy działania lokalnych i
K_W05, globalnych sieci komputerowych

K_W05, Student posiada umiejętności projektowania oraz tworzenia sieci
K_K01, komputerowych oraz wykorzystania ich możliwości w edukacji
K_U10,

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy oraz wykonanie projektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć	16 godz.	23 godz.
Przygotowanie projektu	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kurose J.F., Ross K.W., *Sieci komputerowe. Ujęcie całościowe*, wyd. V, Helion, Gliwice, 2010.
2. Tanenbaum A.S., *Sieci komputerowe*, Helion, Gliwice, 2004.
3. Sportack M., *Sieci komputerowe. Księga eksperta*, wyd. II, Helion, Gliwice, 2004.
4. Józefiok A., *Domowe sieci komputerowe. Gotowe rozwiązania*, Helion, Gliwice, 2008.
5. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa sieci*, wyd. II, Helion, Gliwice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

STRUKTURY DANYCH I ELEMENTY PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SDEP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Piotr Bubacz

Prowadzący: dr inż. Piotr Bubacz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z algorytmami i strukturami danych i nowoczesnym językiem programowania. Nabycie przez studentów umiejętności formalnego i nieformalnego zapisywania algorytmów przy wykorzystaniu odpowiednich struktur danych. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku C#. Zachęcenie do korzystania z tego języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do algorytmiki: historia algorytmiki, dane a informacja, sposoby reprezentacji danych, algorytm, cechy algorytmu, zadanie algorytmiczne, zasoby niezbędne do wykonania algorytmu.

Formalny i nieformalny sposób zapisu algorytmów: opis słowny algorytmu, lista kroków, schemat blokowy algorytmu, pseudokod, języki programowania, zmienna, przypisanie, wyrażenie.

Wprowadzenie do programowania w języku C#: stałe, zmienne, typy danych, komentarze.

Zintegrowane środowisko programistyczne Microsoft Visual Studio: kompilacja, debugowanie, uruchamianie programów. podstawowa analiza błędów.

Struktury sterujące algorytmów: struktura „bezpośrednie następstwo”, struktura „wybór”, iteracje ograniczone i warunkowe, warunek logiczny, podstawowe operatory logiczne.

Instrukcje sterujące przebiegiem programu: instrukcja if, instrukcja case, instrukcje iteracyjne for i while do.

Podprogramy: dekompozycja zadań programistycznych na mniejsze fragmenty, które mogą być realizowane samodzielnie - procedury, funkcje.

Realizacja wybranych algorytmów w języku Visual C#.

Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student zapisuje typowe algorytmy w formalny i nieformalny sposób oraz w języku C#. Buduje algorytmy wykorzystując konstrukcje iteracyjne i warunkowe w języku C#. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka C# do rozwiązania prostych, szkolnych zadań.
K_W05 K_U05 K_K01	Student projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku C#.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Sysło M.: Algorytmy, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa, 2002
2. D. Harel, Rzecz i istocie informatyki. Algorytmika, WNT, 2000
3. Wirth N.: Algorytmy+struktury danych=programy, WNT, Warszawa, 2004
4. Włodarczyk M.: ITA 104 Wprowadzenie do programowania, Materiały elektroniczne IT Academy Lokalna
5. Liberty J.: C#. Programowanie, Helion, 2005

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wróblewski P.: Algorytmy, struktury danych i techniki programowania, HELION, Gliwice, 2003
2. Lis M.: C#. Praktyczny kurs, Helion, 2007
3. Pelland P.: Microsoft Visual C# 2005 Express Edition: Projektuj sam!, Promise, 2008
4. Celeda D.: Kurs C#, cz. I, http://www.centrumxp.pl/dotNet/20,1,kategoria,Kurs_C_cz_I.aspx

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

TECHNIKI ANIMACJI KOMPUTEROWEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-TAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Maciej Jackowski

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Konwersatorium	30	2	4	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18	2	4	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w obszarze projektowania materiałów multimedialnych, w tym komunikatu interakcyjnego (animacji graficzno-tekstowych), a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się cyfrowymi technikami przetwarzania obrazu (od obiektów statycznych do interakcyjnych i interaktywnych animacji).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych wiadomości i umiejętności z zakresu ICT (prezentacje multimedialne), edytorstwa i grafiki komputerowej, podstawowych zasad kompozycji obrazu, bardzo ogólna umiejętność wizualizowania komunikatów np. werbalnych, a także ogólna umiejętność rejestrowania i zapisu obrazu (realizacja i konwersja obrazu do postaci cyfrowej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Podstawy animacji. Terminy, pojęcia, krótka historia. Animacja realistyczna i stylizowana. Sztuka filmowa. Literatura: Manovich L., *Język nowych mediów*, Warszawa, 2006.
2. Rodzaje animacji komputerowej (poklatkowa, ramki kluczowe, skrypty i interakcja). Interpolacja, łańcuchy kinematyczne. Modele fizyczne, modelowanie obiektów. Literatura: Parent R., *Animacja komputerowa. Algorytmy i techniki*, Warszawa 2012.
3. Adobe Flash. Rysunki i tekst. Importowanie grafik (bitmapy), dźwięku i filmu. Oś czasu. Filtry i efekty. Narzędzia 3D. Animacja z użyciem kości. Ćwiczenia praktyczne. Literatura: Adobe Creative Team, *Adobe Flash cs5/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Gliwice 2011.
4. Wprowadzenie do języka i składnia *ActionScript 3.0*. Tworzenie elementów interaktywnych. Programowanie zorientowane obiektowo. Literatura: Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional*. Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2008.
5. Publikowanie i eksportowanie animacji. Realizacja projektu animowanego – prosta gra edukacyjna. (Adobe Flash z użyciem action script). Literatura: Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional*.

Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2008.

6. Zaawansowane narzędzia tworzenia animacji na przykładzie *Cinema4D*. Realizacja animacji prostego obiektu (budowa szkieletu i powłoki / tekstury oraz przemieszczenie w 3D); Oświetlenie obiektów. Literatura: *Quickstart Manual. Cinema 4D. Release 12, Maxon, 2010*

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad, technik i narzędzi projektowania i realizowania animowanego komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT), ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U10	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności projektowej przy konstruowaniu komunikatu wizualnego (animacja komputerowa – dokument elektroniczny animowany). potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (animacje) z zastosowaniem ICT.
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (rysunkowe i fotograficzne) z zastosowaniem ICT.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi.

Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z programów grafiki wektorowej i bitowej. Oceniane są na podstawie wykonanych prac, oceny ich jakości – projekt z progami punktowymi.

Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Wykonanie projektów	50 godz.	50 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 120 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3,5 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2009
2. Adobe Creative Team, *Adobe Flash cs5/cs5pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2011
3. Parent R., *Animacja komputerowa. Algorytmy i techniki*, Wyd. PWN, Warszawa 2012
4. *Quickstart Manual. Cinema 4D. Release 12, Maxon, 2010*
5. Żebruń A., Żebruń K., *Adobe Flash cs4 w praktyce*, Axel Springer Polska, Warszawa 2010

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gage J., *Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, TAIiPWN Universitas, Kraków, 2008
2. Manovich L., *Język nowych mediów*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2006
3. Młodkowski J., *Aktywność wizualna człowieka*, Wyd. PWN, Warszawa-Lódź, 1998
4. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa, 2006
5. Perkins T., *Adobe Flash CS5/CS5 PL Professional. Biblia*, Wyd. Helion, Gliwice 2011

UWAGI:-

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE W NAUCZANIU NA ODLEGŁOŚĆ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-TIDL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	3	Egzamin	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	3	Egzamin	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą kształcenia na odległość. Nabycie przez studentów umiejętności wyboru, instalacji oraz zarządzania aplikacjami wspomagającymi proces kształcenia opartego o e-learning.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy obsługi systemu operacyjnego Windows / Linux. Umiejętność tworzenie multimedialnych materiałów edukacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i historia nauczania na odległość. Prezentacja problematyki nauczania na odległość z historycznego punktu widzenia, komparacja ewolucji nauczania na odległość w Polsce i innych krajach.

Usytuowanie e-nauczania w teoriach pedagogicznych. Analiza wybranych koncepcji oraz teorii pedagogicznych uwzględniających problematykę nauczania na odległość.

E-learning – definicje oraz podstawowe pojęcia. Prezentacja wybranych definicji polskich oraz obcojęzycznych autorów dotyczących nauczania zdalnego, jak i niezbędnych pojęć funkcjonujących w tej tematyce.

Rozwiązania e-learningowe wybranych firm / ośrodków akademickich. Analiza polskiego rynku e-nauczania pod względem oferty edukacyjnej.

Wybór rozwiązań technologicznych w e-edukacji, budowa platform e-learningowych. Ogólna charakterystyka obecnie funkcjonujących aplikacji wspomagających nauczanie na odległość, analiza możliwości oraz ograniczeń platform e-learning, analiza kosztowa.

Dydaktyczne aspekty tworzenia kursów on-line. Standardy tworzenia i prowadzenia zajęć on-line, wymogi oraz zadania stawiane twórcom, uczestnikom oraz administratorom systemów e-learningowych.

Zapoznanie się z zasadami działania systemów CMS. Prezentacja oraz podstawowe zasady działania systemów opartych o język PHP oraz bazy danych - tzw. Content Management Systems.

Instalacja oraz obsługa wybranych darmowych platform zdalnego nauczania. Tworzenie kursu zdalnego nauczania. Przygotowanie kursu e-learningowego bazującego na platformie Moodle

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Potrafi zaprojektować proces nauczania-uczenia się w systemie e-learningu (K_W12, K_U09, K_U10, K_K01). Student potrafi dobrać odpowiednie oprogramowanie do potrzeb jednostki edukacyjnej (K_K01, K_U10). Instaluje i administruje systemem CMS – Moodle / Claroline / innymi (K_K01). Projektuje i zarządza kursami w systemie distance learning (K_K01). Buduje elektroniczną bazę multimedialnych materiałów edukacyjnych (K_K01). Moderuje przebiegiem procesu kształcenia na odległość (K_W12, K_U09, K_U10). Potrafi poprawnie przeprowadzić proces ewaluacji w systemie pracy zdalnej (K_W12, K_U09, K_U10).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy oraz wykonanie projektu. Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	39 godz.
Wykonanie projektu	70 godz.	70 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 148 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartkowiak J., (2005), Metodologia projektowania szkoleń e-learning, [w:] Mischke J., (red.) Akademia online, Łódź.
2. Górniewicz J. Z., (2004), Studia na odległość w USA i w Polsce na przełomie XX i XXI wieku, Białystok.
3. Juszczak S. (2002), Edukacja na odległość. Kodyfikacja pojęć, reguł i procesów, Wyd. Adam Marszałek, Toruń
4. Juszczak S., (2001), Kompetencje nauczyciela w kształceniu na odległość, [w:] Migdałek J., (red.) Informatyczne kształcenie nauczycieli, Kraków.
5. Kubiak M., (1997), Internet dla nauczycieli. Nauczanie na odległość, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Howard C., Schenk K., [2003], Distance Learning and University Effectiveness - Changing Education Paradigms for Online Learning, Londyn.
2. Duffy T. M., Kirkley J. R., [2003], Learner Centered Theory And Practice In Distance Education - Cases From Higher Learning, Londyn.
3. Moore M. G., Anderson W. G., [2003], Handbook of distance education, Londyn.
4. Juszczak S., (2001), Diagnoza i ewaluacja dydaktyczna w procesie telekształcenia, [w:] Wenta K., (red.) Diagnoza i ewaluacja w reformie edukacyjnej, Augustów-Białystok.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

MODUŁ 3
EDUKACJA Wczesnoszkolna i Przedszkolna

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-DP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Janion

Prowadzący: dr Ewa Janion

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabywanie wiedzy i umiejętności projektowania i poprawnego przeprowadzania badań służących diagnozie pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, teorii wychowania, pedagogiki rodziny, pedagogiki opiekuńczej, psychologii ogólnej, psychologii rozwoju, metod i technik badań pedagogicznych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznawcze podstawy diagnozy. Definicje diagnozy, przedmiot diagnozy, źródła poznania diagnostycznego. Typy diagnoz, etapy diagnozy, diagnoza pełna i niepełna.

Systematyka rodzajów cech diagnozowanych przedmiotów. Znaczenie cech dla stawianych diagnoz.

Szczegółowe aspekty diagnozy pedagogicznej. Specyfika diagnozy pedagogicznej na tle innych diagnoz, etapy diagnozy pedagogicznej i funkcje.

Etyczne aspekty diagnozy pedagogicznej.

Podstawowe środowiska wychowawcze i ich charakterystyka.

Kontakt diagnostyczny. Cechy kontaktu diagnostycznego. Podstawowe wskaźniki prawidłowego i pozornego kontaktu diagnostycznego. Techniki nawiązywania i podtrzymywania kontaktu diagnostycznego. Opór w kontakcie diagnostycznym i sposoby przewycięzania go.

Diagnoza sytuacji dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji socjalno-wychowawczej dziecka w rodzinie. Diagnoza potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia w rodzinie. Diagnoza przypadków przemocy wobec dziecka w rodzinie.

Diagnoza sytuacji dziecka w szkole. Diagnoza gotowości szkolnej dziecka. Diagnoza sytuacji społecznej w klasie szkolnej. Diagnoza zachowania się dziecka w szkole.

Wzory narzędzi diagnostycznych.

Analiza i interpretacja rysunków dzieci.

Samodzielne konstruowanie narzędzi diagnostycznych. Konstruowanie kwestionariusza ankiety i kwestionariusza wywiadu w celu zdiagnozowania wybranych obszarów rzeczywistości pedagogicznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: pedagogika

dyskusja, pokaz, metoda projektu, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, inscenizacja, praca indywidualna, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student zna różne środowiska wychowawcze, dostrzega ich specyfikę i rozumie procesy w nich zachodzące
K_W12	Posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych (diagnostycznych)
K_U01	Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne oraz analizować ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
K_U02	Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną, analizować i interpretować problemy pedagogiczne
K_U05	Potrafi przygotować i przeprowadzić badania diagnostyczne w zakresie, sformułować wnioski
K_K06	Ma świadomość istnienia etycznego wymiaru badań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną.

Ocena końcowa jest wyprowadzona z ocen cząstkowych uzyskiwanych przez studenta w ciągu całego kursu. Warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach i przygotowanie prac.

Metody weryfikacji: analiza i ocena gotowych narzędzi diagnostycznych, samodzielne konstruowanie narzędzi diagnostycznych, analiza i interpretacja indywidualnych przypadków, przeprowadzenie prostych badań diagnostycznych w środowisku i ich interpretacja, kolokwium pisemne.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	40 godz.	52 godz.
konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

59. Jarosz E., Wysocka E., *Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania*, Warszawa 2008.
60. Jarosz E., *Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego*, Katowice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Badura J., Lepalczyk I., *Elementy diagnostyki pedagogicznej*, Warszawa 1987.
2. Konarzewski S., *Jak uprawiać badania oświatowe. Metodologia praktyczna*. Warszawa 2000.
3. Niemierko B., *Diagnostyka edukacyjna*, Gdańsk 1998.
4. Skulicz D., *Diagnozowanie pedagogiczne*, w: S. Palka (red.): *Orientacje w metodologii badań pedagogicznych*, Kraków 1998.
5. Wallon P., Cambier A., Engelhart D., *Rysunek dziecka*, Warszawa 1993.

UWAGI:-

EDUKACJA REGIONALNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-ER

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Wykład	15	1		ZO	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			ZO	

CEL PRZEDMIOTU:

Umiejętność definiowania pojęć: region, regionalizm, lokalizm, „mała Ojczyzna”; Wiedza nt. historii i rozwoju regionalizmu w Europie oraz w Polsce; Ogólna wiedza nt. regionów Polski; Wiedza nt. własnego regionu; Znajomość dziedzictwa kulturowego regionu lubuskiego; Wiedza oraz umiejętności z zakresu popularyzowania edukacji regionalnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza o regionie, zawarta w programach szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły średniej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Region – regionalizm – dziedzictwo kulturowe – propozycje zdefiniowania i usystematyzowania pojęć. Dzieje regionalizmu w Europie (geneza, rozwój, charakterystyka). Regionalizm w Polsce – historia i współczesność. Regionalizm jako ruch społeczny. Dziedzictwo kulturowe a regionalizm. Z niej wyrosliśmy – „mała ojczyzna”, „ojczyzna prywatna”, „ojczyzna lokalna”. Rodzina a kultura narodowa.

Ćwiczenia:

Twórcy polskiego regionalizmu. Prasa regionalna. Stowarzyszenia społeczne i ich rola w popularyzowaniu walorów i dorobku „małych ojczyzn”. Edukacja regionalna. Program Regionalizmu Polskiego. Karta Regionalizmu Polskiego. Dziedzictwo kulturowe w regionie. Znaczenie i istota popularyzowania regionalizmu wśród młodego pokolenia. Pogranicze polsko-niemieckie, Środkowe Nadodrze – problemy kulturowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, dyskusja, praca z książką; Klasyczna metoda problemowa, burza mózgów; Metoda realizacji zadań

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Wie o stowarzyszeniach społecznych, działających w jego regionie.

K_W02	Wie o rozwoju regionalizmu europejskiego.
K_W03	Zna dzieje regionalizmu w Polsce.
K_W04	Potrafi wskazać czołowych animatorów oraz badaczy ruchu regionalnego w Polsce oraz wymienić ich zasługi dla rozwoju regionalizmu i krajoznawstwa.
K_W05	Rozumie potrzebę popularyzowania wiedzy o regionie wśród najmłodszego pokolenia Polaków.
K_W06	Zna cechy charakterystyczne dla kultury własnego regionu.
K_W07	Zna centra kultury regionalnej.
K_W08	Wie o roli, którą w regionie pełni jednostka naukowa (uczelnia).
K_U01	Zna i potrafi wskazać podobieństwa oraz różnice pomiędzy rozwojem myśli regionalnej w Europie i w Polsce.
K_U02	Potrafi określić różnorodność kulturową poszczególnych regionów Polski.
K_U03	Potrafi rozpoznać i nazwać specyficzne cechy kultury tak własnego regionu, jak i pozostałych regionów Polski.
K_U04	Umie umiejscowić i wskazać na mapie Polski poszczególne regiony.
K_U05	Umie zauważyć i docenić kulturową wartość zjawisk oraz obiektów, znajdujących się w jego „małej Ojczyźnie”.
K_U06	Potrafi dostrzec i analizować procesy społeczne zachodzące w jego „małej Ojczyźnie”.
K_K01	Potrafi zainicjować działania popularyzatorskie, dotyczące wiedzy o regionie najbliższym oraz znajomości innych regionów Polski.
K_K02	Może świadomie uczestniczyć, pomagać, a także inicjować imprezy o charakterze regionalnym.
K_K03	Rozumie i dostrzega znaczenie więzi z regionem.
K_K04	Ma poczucie przynależności regionalnej.
K_K05	Potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie na ocenę na podstawie oceny z ćwiczeń oraz kolokwium końcowego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
samodzielna praca studenta	15 godz.	21 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brenz Andrzej, *Oswajanie niemieckiego dziedzictwa kulturowego. Z badań etnologicznych na Środkowym Nadodrzu*, [w:] *Wokół niemieckiego dziedzictwa kulturowego na Ziemiach Zachodnich i Północnych*. Praca zbiorowa pod red. Zbigniewa Mazura, Poznań 1997, Instytut Zachodni, s. 191-216.

2. Damrosz Jerzy, *Obszary etnokulturowe a granice państw i regionów*, [w:] *Czym jest regionalizm? VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury. Radom, 23-26 września 1998*. Pod red. Stefana Bednarka, Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Stanisława Słowika, Jana Wojtasia, Andrzeja Zielińskiego, Wrocław-Ciechanów 1998, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 16-30.
3. Damrosz Jerzy, *Region i regionalizm. Studium interdyscyplinarne*, Warszawa 1987, Instytut Kultury.
4. Jastrzębski Jerzy, *Kultura i regionalizm*, [w:] *Folklorystyczne i antropologiczne opisanie świata*. Pod red. Teresy Smolińskiej, Opole 1999, Uniwersytet Opolski, s. 351-359.
5. Kaczmarek Urszula, *Młodość – regionalizm – kultura*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 146-153.
6. Kostarczyk Artur, *Dziedzictwo kulturowe regionów Polski*, [w:] *Polskie regiony. Podstawy kulturowe regionalizacji Polski*. Praca zbiorowa pod red. Elżbiety Wysockiej i Marka Konopki, Ciechanów 1977, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 21-25.
7. Kwaśniewski Krzysztof, *Elementy teorii regionalizmu*, [w:] *Region, regionalizm – pojęcia i rzeczywistość. Zbiór studiów*. Pod red. Kwiryny Handke, Warszawa 1993, Sławistyczny Ośrodek Wydawniczy, s. 75-85.
8. Omelaniuk Anatol Jan, *Z regionalizmem w XXI wiek. Referat programowy na VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury*. Wrocław-Ciechanów 1998, Wydawnictwo i Drukarnia DTSK „Silesia”.
9. Patkowski Aleksander, *W holdzie ziemi rodzinnej*. Wstępami poprzedzili: Stanisław Arnold i Piotr Banaczkowski, Warszawa 1958, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza.
10. Petrykowski Piotr, *Edukacja regionalna. Problemy podstawowe i otwarte*, Toruń 2003, Uniwersytet Mikołaja Kopernika.
11. Turowski Jan, *Regiony – regionalizm – lokalizm*, [w:] *Czym jest regionalizm? VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury. Radom, 23-26 września 1998*. Pod red. Stefana Bednarka, Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Stanisława Słowika, Jana Wojtasia, Andrzeja Zielińskiego, Wrocław-Ciechanów 1998, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 100-106.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dyczewski Leon, *Rola rodziny w tworzeniu, przekazaniu i zakorzenieniu w kulturze narodowej*, [w:] *1. Rodzina – młodość – regionalizm. Prace Krajowego Ośrodka Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Władysława Pilarczyka, Ciechanów 2000, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 19-35.
2. Godula Róża, Węclawowicz Tomasz, *Aspekty tożsamości kulturowej*, [w:] *Polskie regiony. Podstawy kulturowe regionalizacji Polski*. Praca zbiorowa pod red. Elżbiety Wysockiej i Marka Konopki, Ciechanów 1977, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 27-32.
3. Kaczmarek Urszula, *Zderzenie i mieszanie się społeczności i kultur na pograniczu polsko-niemieckim – casus Szczecińskiego*, [w:] *Kultury regionalne i pogranicza kulturowe a świadomość etniczna*. Pod red. Ireny Bukowskiej-Floreńskiej, Katowice 1991, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, t. II, s. 93-101.
4. Samsonowicz Henryk, *O większej i małej Ojczyźnie*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 57-61.
5. Simonides Dorota, *Więź regionalna a „mała ojczyzna”*, [w:] *Kultury regionalne i pogranicza kulturowe a świadomość etniczna*. Pod red. Ireny Bukowskiej-Floreńskiej, Katowice 1991, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, t. II, s. 65-75.
6. Szacki Jerzy, *Tożsamość narodowa w obliczu otwartej przestrzeni europejskiej*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 62-68.

INNOWACJE W PEDAGOGICE ELEMENTARNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-IPE

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-ADAMOWICZ

Prowadzący: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-ADAMOWICZ, dr I. Kopaczyńska, dr A. Nowak-Łojewska, dr M. Nyczaj-Drag

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2			
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	15	1			
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu innowacji pedagogicznych; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami innowacyjnej pracy nauczyciela z dziećmi; kształcenie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania własnego programu opartego na autorskiej koncepcji pracy z małym dzieckiem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz pedagogiki zdolności i twórczości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Nurt progresywizmu i nowego wychowania i ich znaczenie dla współczesnej edukacji.
2. Źródła, mechanizmy i cele innowacji. Proces zmian społecznych determinujący modernizowanie edukacji.
3. Kierunki przemian w oświacie światowej. Przemiany oświatowe w Polsce. Edukacja alternatywna w Polsce. Ruch innowacyjny w Polsce (od okresu między wojennego do dziś)
4. Instytucjonalne uwarunkowania innowacji. Szkoła organizacją innowacyjną. Funkcje rozwojowe systemu oświatowego
5. Piśmiennictwo pedagogiczne czynnikiem inspirującym innowacje
6. Rola nauk pedagogicznych w procesie innowacyjnym
7. Kompetencje twórcze nauczyciela. Praca pedagogiczna jako twórczość nauczyciela. Działalność innowacyjna procesem badawczym. Rola nauczyciela w procesie innowacyjnym. Cechy nauczyciela twórczego pedagogicznie. Nauczyciel innowatorem.
8. Nauczanie przez eksperymentowanie
9. Pedagogik zabawy
10. Sens pedagogiki Marii Montessorii

11. Pedagogika C. Freineta
12. Kinezylogia Edukacyjna Paula E. Dennisona
13. Szkoły twórczości
14. Tworzenie programów autorskich.
15. Idea pluralizmu programowego i jej skutki dla edukacji małego dziecka: klasyczne, romantyczne i ponowoczesne podejście do programu.
16. Programy własne w świetle ustaw oświatowych.
17. Podstawy filozoficzne, psychologiczne, socjologiczne konstruowania programów.
18. Planowanie programu: jego struktura, etapy i fazy pracy.
19. Zasady pracy nad programem autorskim.
20. Cele programu kształcenia – ich definiowanie, sposoby formułowania, operacjonalizacja i osiągnięcie.
21. Materiał nauczania: selekcja i gradacja treści kształcenia; wiedza szkolna i pozaszkolna.
22. Procedura oceniania uczniów: strategie oceniania, ujęcie metodyczne i ideologiczne, ocena opisowa i bieżąca.
23. Projektowanie rozwiązań praktycznych i ewaluacja programu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Ćwiczenia podające -praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania - projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, projekty i prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i innowacjach pedagogicznych oraz rozumie źródła innowacji pedagogicznych oraz potrzebę i możliwości ich zastosowania
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu innowacji pedagogicznych oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_K03	Student doceni znaczenie innowacji pedagogicznych dla rozwoju jednostki i oświaty, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin pisemny

Ćwiczenia – obecność na zajęciach, aktywność studentów, praca, projekty i prezentacje multimedialne. kolokwium zaliczenie z oceną

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium zaliczeniowego	40 godz.	55 godz.
konstruowanie projektu lub prezentacji multimedialnej	10 godz.	20 godz.
projektowanie własnego programu opartego na autorskiej koncepcji pracy z małym dzieckiem	15 godz.	14 godz.
Łącznie 145 godz. – 6 ECTS		

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Komorowska H., O programach prawie wszystko, Warszawa 1999.

2. Magda-Adamowicz M., Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej, Zielona Góra 2009.
3. Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk, 2001.
4. Szmidt K.J., Pedagogika twórczości, Gdańsk 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Magda-Adamowicz M., Paszenda I., Treningi twórczości a umiejętności zawodowe, Toruń 2011.
2. Popek S., Psychologia twórczości plastycznej, Kraków 2010
3. Uszyńska-Jarmoc J., Twórcza aktywność dziecka. Teoria – rzeczywistość -perspektywy rozwoju. Białystok 2003.

UWAGI:-

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-MPOW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Szczęsna, dr Elżbieta Turska

Prowadzący: dr Anna Szczęsna,
dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatorium	30	2	III MU	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		III MU	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie i adekwatne, refleksyjne zastosowanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć);
uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej;
rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej,

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do pracy z grupą: ustalenie kontraktu grupowego,
zasady funkcjonowania grup, zasady integracji grupy, dynamika rozwoju grupy.
Podstawowe problemy komunikacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Bariery komunikacyjne i ich znaczenie w procesie wychowania. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych.
Agresja-asertywność –uległość w pracy opiekuńczo-wychowawczej.
Wykorzystanie zachowań asertywnych w relacjach wychowawczych.
Budowanie obrazu własnej osoby w oparciu o relacje w grupie.
Wzmacnianie poczucia własnej wartości
Dokumentacja w pracy opiekuńczo-wychowawczej
Samodzielna realizacja zajęć wychowawczych według przygotowanych scenariuszy

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej
K_U10	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań
K_U13	wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej
K_K04	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną

- ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość)
- hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą,)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajewska G. (2004). Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka. Wybrane zagadnienia teorii, metodyki i praktyki opiekuńczo-wychowawczej. Zielona Góra
- Gajewska G., Doliński A., (2007) Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga, Zielona Góra
- Kamińska U. (2002), Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej. Katowice
- Vopel K.W. (1999) Poradnik dla prowadzących grupy. Kielce, Jedność

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gajewska G., Doliński A., Szczęśna A., (2002-2011). Teoretyczno-metodyczne aspekty zajęć wychowawczych z dziećmi i młodzieżą T.1-12 Zielona Góra,
- Diemut H. (2002). Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji. Kielce;
- Król – Fijewska M. (2007). Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa;

4. Nęcka E. (1998) Trening twórczości. Podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli. Kraków;
- Schenk C. (1996). Relaksacja-sposób na stres, Warszawa.
5. Vopel K.(2003) Jak pobudzić kreatywność grupy, Kielce;
6. Oyster C.K., (2002), Grupy, Poznań;
7. Hamer H.(1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa;
8. Dąbrowska-Jabłońska I.(red.) (2006) Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Kraków

UWAGI:-

OŚWIATA I POLITYKA EDUKACYJNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-OPE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Edyta Kahl

Prowadzący: dr Edyta Kahl, dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	30	2	II	ZALICZENIE Z OCENĄ	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	ZALICZENIE Z OCENĄ	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie, wyjaśnienie i ocena problemów oświaty i polityki edukacyjnej w okresie ograniczonej suwerenności Polski; zapoznanie z tendencjami przemian zachodzących w ideach oraz modelu kształcenia i wychowania pod wpływem transformacji ustrojowej; ukazanie oraz scharakteryzowanie zmian w szkolnictwie w wyniku reformy szkolnej 1999 roku, ze szczególnym uwzględnieniem celów i założeń edukacji poszczególnych szczebli szkolnictwa, dylematów związanych z ich realizacją oraz koncepcji modernizacyjnych projektu reformy; przedstawienie polityki edukacyjnej w Polsce w świetle unijnych uwarunkowań; rozpoznanie, nakreślenie i ocena głównych tendencji w przyjmowanych aktualnie rozwiązaniach edukacyjnych oraz ukazanie ich społecznych konsekwencji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych zagadnień z historii wychowania, pedagogiki, współczesnych tendencji w organizacji i kierowaniu placówkami edukacyjnymi.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polityka oświatowa – istota, cele, obszary zainteresowań.

Typy polityki oświatowej.

Oświata i polityka edukacyjna w łańdzu monocentrycznym.

Przemiany w oświacie i polityce edukacyjnej w czasach transformacji ustrojowej – obszary patologii i kryzysu, postulaty i koncepcje zmian.

Reforma oświatowa z 1999 roku - zmiany w założeniach, podstawach formalno - prawnych, organizacyjnych i merytorycznych edukacji przedszkolnej, szkole podstawowej i gimnazjum.

Struktura i zasady funkcjonowania systemu oświatowego w wybranych krajach UE.

Polityka kadrowa - status, prawa i obowiązki nauczyciela, wymagania kwalifikacyjne.

Polityka oświatowa Unii Europejskiej.

Związkowa organizacja nauczycielska – historia, podstawy formalno - prawne działalności, cele i zadania, obszary działalności.

Aktualne problemy oświaty i polityki edukacyjnej. Wybór problematyki przez studentów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	rozpoznaje i opisuje poszczególne typy polityki oświatowej; wskazuje na różnice w polityce edukacyjnej przed i po transformacji ustrojowej z 1989 roku; opisuje i wyjaśnia historyczne i kulturowe uwarunkowania obecnego kształtu systemu oświatowego w Polsce; wskazuje i określa aktualne problemy polityki edukacyjnej w Polsce; orientuje się w głównych założeniach polityki kadrowej; zna prawa i obowiązki nauczyciela oraz wymagane kwalifikacje zawodowe; zna główne założenia polityki oświatowej UE.
K_W10	zna główne założenia, cele i kierunki rozwoju oświaty w Polsce oraz organizacji instytucji edukacyjnych w Polsce oraz związkowej organizacji nauczycielskiej;
K_W14	zna strukturę i zasady funkcjonowania systemu oświatowego w Polsce oraz wybranych krajach UE;
K_W16	ma pogłębioną wiedzę na temat prawno - organizacyjnych założeń funkcjonowania instytucji edukacyjnych w Polsce oraz związkowej organizacji nauczycielskiej.
K_U01	potrafi zebrać i przetworzyć informacje na temat wybranego zagadnienia z zakresu polityki edukacyjnej i kadrowej w Polsce oraz polityki oświatowej UE; potrafi dokonać historycznego rysu polityki oświatowej w Polsce przed i reformie z 1999 roku;
K_U07	potrafi wyjaśnić i zinterpretować aktualne założenia polityki edukacyjnej i kadrowej; potrafi zdiagnozować i racjonalnie ocenić stan poszczególnych ogniw systemu szkolnictwa w Polsce pod względem organizacyjno - prawnym oraz strukturalno - funkcjonalnym, a także ocenić perspektywiczne plany jego rozwoju; potrafi określić rolę i znaczenie nauczycielskiej organizacji związkowej;
K_K02	jest świadom poziomu swojej wiedzy z zakresu polityki oświatowej i edukacyjnej w Polsce i polityki UE; jest chętny do ustawicznej aktualizacji wiedzy na temat bieżącej polityki oświatowej, praw i obowiązków nauczyciela oraz śledzenia zmian w formalno - prawnych i organizacyjnych w systemie oświatowym.
K_K07	wykazuje otwartość i zainteresowanie problemami z zakresu polityki oświatowej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA i WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie systematycznego uczestnictwa w wykładach oraz przeprowadzenia fragmentu wykładu w formie prezentacji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	25 godz.
konsultacje	5 godz.	7 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hejnicka - Bezwińska T., O zmianach w edukacji. Konteksty, zagrożenia i możliwości. Bydgoszcz 2000.
2. Hellwig J., Historia wychowania. Poznań 1994.
3. Jak organizować edukację w szkole podstawowej? MEN, Warszawa 2008.
4. Klus - Stańska D., Sensy i bezsensy wczesnej edukacji. Olsztyn 2005.
5. Kwaśniewska M., Ratajek Z. (red.), Edukacja elementarna w zintegrowanym systemie szkolnym. Kielce 2004.
6. Kwieciński Z., Socjopatologia edukacji. Warszawa 1992.

7. Mazińska M., Polityka oświatowa unii europejskiej. Warszawa 2005.
8. Muszkieta R., Nauczyciel w reformującej się szkole. Poznań 2001.
9. Pilch T., Przemiany oświaty. Warszawa 1995. J. Radziejewicz, Edukacja alternatywna. Warszawa 1992.
10. Skałdanowski H., Awans zawodowy nauczyciela, Toruń 2000.
11. Szefer E., Aktualne problemy edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Bydgoszcz 2001.
12. Waško P., Wrońska M., Zduniak A. (red.), Polski system edukacji po reformie 1999 roku. Stan, perspektywy, zagrożenia. Poznań - Warszawa 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Awans zawodowy nauczyciela: przepisy, procedury, przykłady. Jelenia Góra 2001.
2. Hejnicka - Bezwińska T., Zarys historii wychowania (1944-1989). Kielce 1996.
3. Kryńska E. J., Mauersberg S. W., Indoktrynacja młodzieży szkolnej w Polsce w latach 1945-1956. Białystok 2003.
4. Semków P. (red.), Propaganda PRL. Gdańsk 2004.
5. Stankiewicz R. (red.), Nauczyciel – Opiekun - Wychowawca (tradycje – teraźniejszość – nowe wyzwania). Poznań – Zielona Góra 2002.
6. Tadeusiewicz G., Edukacja w Europie. Warszawa 1997.

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr A. Nowicka

Prowadzący: dr M. Czerwińska, dr J. Lipińska-Lokóś, dr A. Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz zasad rehabilitacji i form edukacji (specjalnej, integracyjnej, inkluzywnej) dzieci z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY:

Pedagogika specjalna jako nauka - podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka /subdyscypliny/.

Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej.

Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej.

Znaczenie i zakres pojęcia *dziecko z niepełnosprawnością*.

Psychospołeczna sytuacja dzieci z niepełnosprawnością - stadialność procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności.

Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym – fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka.

Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej dla dzieci z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.

ĆWICZENIA:

Specyfika rozwoju, proces rehabilitacji i edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną.

Dzieci z wadą wzroku - specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, formy edukacji.

Dzieci z wadą słuchu – charakterystyka rozwoju, procesu rehabilitacji oraz form edukacji.

Dzieci przewlekle chore w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w placówce leczniczej (w szpitalu, sanatorium): charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych.

Dzieci z niepełnosprawnością ruchową: charakterystyka wybranych dysfunkcji narządu ruchu oraz ich wpływu na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia: dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K-WO5	Student definiuje terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności.
K_W10	Student charakteryzuje system wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych dla osób z niepełnosprawnością.
K_U02	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające.
K_U10	Student dokonuje wyboru i stosuje właściwe działania wspierające proces edukacji i rehabilitacji osób z różnego rodzaju niepełnosprawnością. Dobiera optymalne środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, związanych z pełnieniem funkcji opiekuńczo-wychowawczych wobec osób z niepełnosprawnością.
K_K01	Student jest chętny do podnoszenia poziomu swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej, otwarty na możliwości kontaktu z osobami z niepełnosprawnością.
K_K03	Student docenia znaczenie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie społecznej integracji i normalizacji warunków życia osób z niepełnosprawnością. Jest zorientowany na kształtowanie pozytywnych relacji społecznych między osobami pełno- i niepełnosprawnymi. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
Godziny kontaktowe		
wykład	15 godz.	9 godz.
ćwiczenia	15 godz.	9 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
Razem:	40 godz.	28 godz.
Praca samodzielna		
przygotowanie do wykład	5 godz.	5 godz.
przygotowanie do ćwiczeń	5 godz.	5 godz.
przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	10 godz.	5 godz.
Razem:	20 godz.	15 godz.

Razem za cały przedmiot: 60 godz. (2 CTS) [studia niestacjonarne – 43 godz. (2 ESTC)]

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego – 2 ECTS

Zajęcia o charakterze praktycznym studenta – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dykcik W. [red.], Pedagogika specjalna, UAM, Poznań, 2007
2. Dykcik W., Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej. Osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością, Poznańskie Towarzystwo Pedagogiczne, Poznań, 2010
3. Obuchowska I. [red.], Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, WSiP, Warszawa, 1990
4. Kirenko J., Oblicza niepełnosprawności, UMCS, Lublin, 2006
5. Maciarz A., Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej, WSiP, Warszawa 1992
6. Wyczęsany J., Pedagogika upośledzonych umysłowo - wybrane zagadnienia. Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków, 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

61. Borkowska M., Derulska I., Eysymont-Barańska H. [red.], Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. Jak wspomagać rozwój psychoruchowy, PZWL, Warszawa, 2012
62. Dykcik W., Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych, UAM, Poznań, 2005
63. Gorajewska D. [red.], Rodzina - normalność w niepełnosprawności, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji, Warszawa, 2007
64. Korzon A., Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2010
65. Kowalik S., Psychologia rehabilitacji, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007
66. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących, WSiP, Warszawa, 1996
67. Lipińska-Lokś J., Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu zielonogórskiego, Zielona Góra, 2011
68. Maciarz A., Pedagogika lecznicza i jej przemiany. Wybrane problemy, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa, 2001
69. Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z., Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2006
70. Majewski T., Tyflopsychologia rozwojowa, Wydawnictwo PZN, Warszawa, 2002
71. Nowicka A., Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2001

72. Ochonczenko H., Czerwińska M., Garbat M., Osoby z niepełnosprawnością w szkole wyższej. Wybrane zagadnienia, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra, 2011
73. Pedagogika specjalna. Różne poszukiwania – wspólna misja. Pamięci Profesora Jana Pańczyka [praca zbiorowa], APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
74. Piekut-Brodzka D.M., Kuczyńska-Kwapisz J. [red.], Pedagogika specjalna dla pracowników specjalnych, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
75. Pilecka W. [red.], Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży : perspektywa kliniczna, UJ, Kraków, 2011
76. Sękowska Z., Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2001
77. Sowa J., Pedagogika specjalna w zarysie, Fosze, Rzeszów, 1997
78. Szczepankowski B., Niestyszący, głusi, głuchoniemi. Wyrównywanie szans, WSiP Warszawa, 1999
79. Woynarowska A., Niepełnosprawność intelektualna w publicznym i prywatnym dyskursie, UJ – GWP, Kraków - Gdańsk, 2010
80. Zamkowska A., Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji, Politechnika Radomska, Radom, 2009

UWAGI:

W ramach realizacji ćwiczeń uwzględnia się zajęcia terenowe – hospitację zajęć w ośrodku szkolno-wychowawczym lub innej placówce edukacji specjalnej, rehabilitacyjnej, terapeutycznej.

PEDAGOGIKA ZDOLNOŚCI I TWÓRCZOŚCI

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-PZT

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-ADAMOWICZ

Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-ADAMOWICZ

Prowadzący: Dr L. Kataryńczuk-Mania, dr A. Olczak, dr M. Nycz-Drąg

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	3	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	15		3	egzamin	
Ćwiczenia	15			zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu pedagogiki zdolności i twórczości (istota, rodzaje zdolności i twórczości oraz metody diagnozowania dzieci zdolnych, uzdolnionych i twórczych); kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami pracy nauczyciela z dziećmi zdolnymi, uzdolnionymi i twórczymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

81. Pojęcie zdolności i ich typologia.
82. Dziecko zdolne w świetle ustaw oświatowych
83. Koncepcje zdolności
84. Charakterystyka osób zdolnych
85. Identyfikacja uczniów zdolnych. Psychologiczne, strategiczne i nominacyjne metody identyfikacji
86. Strategie kształcenia uczniów zdolnych
87. Modele kształcenia uczniów zdolnych w historii i współcześnie
88. Specyfika programów szkolnych i pozaszkolnych ukierunkowanych na uczniów zdolnych. Metody i narzędzia ewaluacji pracy nauczyciel z dzieckiem zdolnym.
89. Ewolucja pojęcia twórczość oraz terminy bliskoznaczne.
90. Wymiary twórczości. Podmiotowość i przedmiotowość twórczości.

91. Aspekty istotne dla twórczości obiektywnej i subiektywnej
92. Rozwój twórczości i jej kryzysy u człowieka
93. Systemowe koncepcje twórczości Interakcyjne teorie twórczości
94. Model twórczej osobowości dziecka i znaczenie środowiska rodzinnego
95. Uwarunkowanie endogenne twórczości
96. Rodzaje aktywności twórczej dziecka i młodzieży
97. Czynniki zewnętrzne twórczości – rodzina, przedszkole, szkoła, grupa rówieśnicza, miejsce pracy. Stymulatory i inhibitory twórczości.
98. Koncepcja twórczości pedagogicznej nauczyciela
99. Diagnozowanie dzieci twórczych
100. Metody i techniki rozwijania twórczości dzieci. Treningi i lekcje twórczości
101. Nauczyciel uczenia zdolnego i twórczego
102. Uczniowie zdolni i twórczy z problemami w uczeniu się i w zachowaniu. Syndrom nieadekwatnych osiągnięć dzieci zdolnych i twórczych
103. Opieka psychologiczna i pedagogiczna nad osobami zdolnymi i twórczymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny.

Ćwiczenia podające -praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania - projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student zna uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodykę, na temat pedagogiki zdolności i twórczości
K_U02	Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki zdolności i twórczości w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych
K_U09	Potrafi on ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym
K_U11	Student potrafi animować prace nad rozwojem dzieci zdolnych i twórczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym wobec dzieci zdolnych i twórczych; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki zdolności i twórczości
K_K07	Jest on przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne wobec dzieci zdolnych i twórczych oraz porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin pisemny

Ćwiczenia – obecność na zajęciach, aktywność studentów, prezentacje multimedialne, kolokwium zaliczenie z oceną

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
konsultacje	20 godz.	10 godz.

przygotowanie do ćwiczeń i kolokwium zaliczeniowego	25 godz.	29 godz.
projektowanie zestawu ćwiczeń rozwijających zdolności i twórczość	15 godz.	15 godz.
przygotowanie do egzaminu	15 godz.	15 godz.

Łącznie 145 godz. – 6 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

104. Limont W., Uczeń zdolny. Jak go rozpoznawać i jak z nim pracować, Sopot, 2010.
105. Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk, 2001.
106. Popek S., Człowiek jako jednostka twórcza, Lublin 2003.
107. Szmidt K.J., Pedagogika twórczości, Gdańsk 2007.
108. Magda-Adamowicz M., Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej, Zielona Góra 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- A. Kubicka D., Twórcze działanie dziecka w sytuacjach zabawowo-zadaniowych, Kraków 2003.
- B. Magda-Adamowicz M., Paszenda I., Treningi twórczości a umiejętności zawodowe, Toruń 2011.
- C. Popek S., Psychologia twórczości plastycznej, Kraków 2010
- D. Uszyńska-Jarmoc J., Twórcza aktywność dziecka. Teoria – rzeczywistość -perspektywy rozwoju. Białystok 2003.
- E. Żuk T., Uzdolnienia twórcze a osobowości, Poznań 1986.

UWAGI:-

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA MAGISTERSKA W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PR

Typ przedmiotu: Praktyka pedagogiczna

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Agnieszka Olczak

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	25			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	25			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Doskonalenie umiejętności zastosowania zgromadzonej wiedzy w toku działań praktycznych.

Gromadzenie doświadczeń w zakresie planowania pracy z dziećmi, prowadzenia dialogu z nauczycielami i rodzicami.

Zapoznanie z organizacją funkcjonowania instytucji przedszkolnej.

Wymagania wstępne:

Podstawowe umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej, dydaktyki ogólnej i metodyk szczegółowych

Zakres tematyczny przedmiotu:

Przez cały okres trwania praktyki student wspiera się wiedzą teoretyczną i metodyczną, którą zdobył między innymi podczas zajęć z pedagogiki przedszkolnej i metodyk szczegółowych na studiach licencyjnych.

W czasie trwania praktyki zadaniem studenta jest hospitacja zajęć Nauczyciela – Opiekuna, obserwacja organizacji sytuacji edukacyjnych wspierających dziecko w uczeniu się, nabywaniu umiejętności, gromadzeniu doświadczeń oraz samodzielne prowadzenie autorskich zajęć z dziećmi.

W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych Studenta poprzez:

- 1) Dalsze zapoznawanie ze specyfiką funkcjonowania przedszkola, realizowanych w nim zadań, organizacji pracy nauczyciela, działania dzieci, prowadzonej dokumentacji, bieżących zmian w tym zakresie;
- 2) Obserwowanie aktywności dzieci, interakcji dzieci z nauczycielem i nauczyciela z rodzicami, obserwowanie czynności dydaktycznych nauczyciela-opiekuna;
- 3) Współdziałanie z nauczycielem w celu sprawowania opieki nad grupą, podejmowania działań dydaktycznych i wychowawczych, samodzielne prowadzenie zajęć edukacyjnych;
- 4) Dalsze doskonalenie umiejętności pełnienia roli wychowawcy, w tym rozpoznawanie potrzeb i możliwości dzieci w wieku przedszkolnym, samodzielne prowadzenie zajęć dydaktycznych, podejmowanie indywidualnej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
- 5) Analizę i interpretację sytuacji pedagogicznych, poprzez prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyczną, konsultacje z opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu przedszkola pogłębioną w wybranych zakresach, m.in. w zakresie dokumentacji przedszkolnej
K_U05	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_K06	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy z dziećmi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny za jakość własnej pracy z dziećmi i ich przygotowanie do dalszej edukacji.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, odpowiedniej liczby godzin praktyki w grupie przedszkolnej, potwierdzonych opinią Nauczyciela - Opiekuna.

Aktywny udział w działaniach dzieci i pracach przedszkola. Rozliczenie się z obowiązującej dokumentacji z organizatorem praktyki z ramienia Uniwersytetu Zielonogóskiego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	25 godz.	25 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	35 godz.	35 godz.
Łącznie 60 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Waloszek D., Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań. Wyd. AP, Kraków 2006.
2. Waloszek D., Program w edukacji dzieci. Geneza. Istota. Kryteria, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2006.
3. Edukacja przedszkolna na przełomie tysiącleci. Wybrane zagadnienia, red. S. Guz, PTP, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wilgocka-Okoń B., Gotowość szkolna dzieci sześciolletnich, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2003.
2. Falkiewicz-Szult M., Przemoc symboliczna w przedszkolu, IMPULS, Kraków 2006.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W KL. I-III

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-PP3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr A. Nowak-Łojewska

Prowadzący: Dr A. Nowak-Łojewska, dr I. Kopaczyńska,
dr M. Nyczaj-Drag

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Praktyka	25	5	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych podczas praktyk w szkole; doskonalenie umiejętności prowadzenia szkolnej dokumentacji; konfrontowanie wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej z praktyką; doskonalenie umiejętności prowadzenia zajęć zintegrowanych z dziećmi wczesnoszkolnymi w powiązaniu z oceną własnego funkcjonowania studenta w toku realizowania zadań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych.

Wymagania wstępne:

- znajomość sylwetki psychofizycznej dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego,
- opanowanie wiadomości i umiejętności w zakresie metodyk szczegółowych i kształcenia zintegrowanego,
 - znajomość założeń reformy systemu edukacji i wynikających z niej rozwiązań.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole trwa 1 tydzień (20 godzin). Realizowana jest w wybranej przez studenta klasie (I, II lub III) w asyście nauczyciela –opiekuna wyznaczonego przez dyrektora szkoły, w której odbywa praktyki. Praktyka ma charakter aktywnego udziału w realizacji powierzonych zadań.

Po pierwszym dniu obserwowania uczniów, diagnozowania dynamiki grupy, rozeznaniu sposobu oceniania oraz metod i form pracy stosowanych przez nauczyciela student przystępuje do samodzielnego prowadzenia zajęć (4 dni). Prowadzenie zajęć poprzedza planowanie lekcji, formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych, które muszą być zatwierdzone przez nauczyciela-opiekuna. Wszystkie prowadzone zajęcia (z każdego dnia) są oceniane przez nauczyciela, zaś spostrzeżenia notowane są w postaci arkusza hospitacji i dodatkowej dokumentacji. Student dokonuje również charakterystyki szkoły i stosowanego w szkole systemu oceniania, uczestniczy (jeśli tylko to jest możliwe) w radach pedagogicznych oraz spotkaniach z rodzicami. Każde zajęcia prowadzone przez studenta są oceniane i stanowią podstawę oceny całościowej, którą nauczyciel przygotowuje na specjalnym druku oceny zamieszczonym na stronie Wydziału.

METODY KSZTAŁCENIA:

- zależą od podejmowanej przez studenta tematyki i zaleceń nauczyciela.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu szkoły jako instytucji

	realizującej funkcje edukacyjne i socjalizacyjne oraz o uniach i nauczycielach jak głównych podmiotach
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania rzeczywistości szkolnej i interpretowania zachodzących w niej zjawisk, a także umiejętności prezentowania własnych pomysłów i prowadzenia zajęć w klasach I-III
K_U08	uczy się rozstrzygania wątpliwości i trudnych sytuacji dostrzeganych podczas praktyk w szkole, popierając je argumentacją zaczerpniętą z poznawanych teorii edukacyjnych, koncepcji psychologicznych
K_U05	umie korzystać z dorobku naukowego pedagogiki wczesnoszkolnej w przygotowaniu zajęć, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_K06	odznacza się odpowiedzialnością za przygotowane i prowadzone zajęcia w klasach I-III, podejmowane decyzje, prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec uczniów, z którymi prowadzi zajęcia; różnicuje metody i formy pracy stosownie do ich możliwości i umiejętności, umie współpracować nauczycielem-opiekunem oraz dyrekcją szkoły

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- prowadzenie zeszytu hospitacji,
- gromadzenie dokumentacji ilustrującej system szkolnego oceniania i funkcjonowania szkoły w środowisku lokalnym,
- gromadzenie konspektów prowadzonych zajęć,
- ocena studenta przez nauczyciela-opiekuna przygotowana na uczelnianym druku

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	25 godz.	25 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentacji	10 godz.	10 godz.
Opracowanie konspektów prowadzonych zajęć:	15 godz.	15 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 pkt. ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aktualne podręczniki do kształcenia zintegrowanego realizowane w danej klasie; literatura popularno-naukowa dla dzieci; wybrane propozycje metodyczne dla nauczycieli typu:
2. D. Klus-Stańska, W nauczaniu początkowym inaczej, Impuls, Kraków 1999.
3. Edukacja polonistyczna na rozdrożach, red. M. Dągiel, D. Klus-Stańska, WSP, Olsztyn 1994.
4. Dąbrowski M., Pozwólmy dzieciom myśleć, CKE, Warszawa 2008.
5. Żytko M., Pozwólmy dzieciom pisać i mówić, CKE, Warszawa 2009.
6. Kalinowska A., Pozwólmy dzieciom działać, CKE, Warszawa 2010.
7. Klus-Stańska D., Kalinowska A., Rozwijanie myślenia matematycznego młodszych uczniów, Żak, Warszawa 2004.
8. Uczenie metodą projektów, red. B.D. Gołębiak, WSiP, Warszawa 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez jej odbywania reguluje Regulamin Studiów UZ.

TEORETYCZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI PRZEDSZKOLNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-TPEP

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Agnieszka Olczak

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	1	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		1	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi teoriami człowieka jako podstawą pedagogiki i edukacji w dzieciństwie. Poszerzenie wiedzy studentów w zakresie wybranych zagadnień dotyczących edukacji przedszkolnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza w zakresie pedagogiki przedszkolnej i metodyki pracy w przedszkolu.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wybrane teorie człowieka jako podstawa pedagogiki i edukacji w dzieciństwie

Konstruktywizm, etnocentryzm, emancypacja, fenomenologiczna perspektywa pedagogiki.

Optymalny model w wychowaniu małego dziecka. Wychowanie liberalne, autorytarne, demokratyczne

Paradygmaty edukacji – adaptacyjny, krytyczno-twórczy. Argumenty za i przeciw.

Programy w edukacji dzieci.

Pojęcie programu. Cechy programu (jasność, jawność, odpowiedzialność nauczyciela). Istota programowania edukacyjnego. Kryteria poprawności programu.

Rodzaje programów edukacyjnych.

Dokumenty regulujące edukację przedszkolną dzieci.

Omówienie aktualnych dokumentów, raportów, ustaw regulujących pracę przedszkola.

Kadra pedagogiczna przedszkoli i form przedszkolnych.

Tendencje w podejściu do wychowawców dzieci w wieku przedszkolnym: rodzice – wychowawcami i nauczycielami własnych dzieci, zorganizowane formy opieki, zakłady kształcenia nauczycielek, wzrost poziomu wykształcenia nauczycieli przedszkola.

Przedszkole miejscem przemocy symbolicznej.

Teoria przemocy symbolicznej P. Bourdieau. Pojęcie przemocy symbolicznej. Przejawy przemocy symbolicznej w przedszkolu. Kategorie przemocy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład - konwencjonalny i konwersatoryjny,

Ćwiczenia - praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych – szczególnie tych dotyczących edukacji przedszkolnej, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia zajęć jest obecność, aktywność na zajęciach oraz zdanie egzaminu końcowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	40 godz.
Przygotowanie do egzaminu i egzamin:	15 godz.	23 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 pkt. ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bourdieu P., Zaproszenie do socjologii refleksyjnej, Oficyna Naukowa, Warszawa, 2001.
2. Falkiewicz-Szult M., Przemoc symboliczna w przedszkolu, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków, 2006.
3. Waloszek D., Program w edukacji dzieci. Geneza, istota, kryteria, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa, 2005.
4. Waloszek D., Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań, Wyd. Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków, 2006.
5. Bruner J., Poza dostarczone informacje. Studia z psychologii poznania, Wyd. PWN, Warszawa 1978.
6. Lewowicki T., W stronę paradygmatu edukacji podmiotowej. Edukacja 1991 nr 1.
7. Orłowska B.A., Olczak A., Program i podręcznik we wczesnej edukacji dzieci – wybrane zagadnienia, Wyd. PWSZ, Gorzów 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

3. Olczak A., Między wolnością a powinnością w wychowaniu. „Wychowanie na Co Dzień” 2004 nr 9.
4. Siarkiewicz E., Ostatni bastion, czyli jawne i ukryte wymiary pracy przedszkola, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków, 2000.
5. Śliwerski B., Współczesne teorie i nurty wychowania, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków, 2001.
6. Waloszek D., Nauczyciel i dziecko. Organizacja warunków edukacji przedszkolnej, Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, Zielona Góra, 1998.

UWAGI:-

TEORETYCZNE PODSTAWY EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-TPEW

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. M. Magda-Adamowicz, prof. UZ

Prowadzący: Dr A. Nowak-Łojewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		II	egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie na oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy w zakresie kluczowych zagadnień edukacji wczesnoszkolnej dotyczących teorii edukacyjnych, uczenia się, różnic indywidualnych, tworzenia wiedzy, strategii pracy nauczyciela; rozwijanie umiejętności stymulowania i wspierania aktywności uczniów z wykorzystaniem zróżnicowanych metod, form oraz środków dydaktycznych dopasowanych do możliwości, potrzeb i dziecięcych doświadczeń; krytyczne weryfikowanie metodycznych propozycji zajęć dostępnych w literaturze w świetle teorii pedagogicznych i psychologicznych; projektowanie własnych rozwiązań rozwijających procesy umysłowe dziecka wczesnoszkolnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

- znajomość i rozumienie podstawowych pojęć pedagogiki wczesnoszkolnej,
- wiedza psychologiczna z zakresu rozwoju poznawczego i emocjonalnego dziecka wczesnoszkolnego oraz z zakresu teorii leżących u podstaw procesu kształcenia (behawiorystyczne, poznawcze, kulturowe),
- znajomość treści z zakresu pedagogiki ogólnej i dydaktyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Zmiana współczesnych kontekstów edukacji dzieci; kulturowe, polityczne i społeczne warunki transformacji.
2. Wymiary aktualnych sporów o wczesną edukację: podejście redukcjonistyczne i konstruktywistyczne, funkcjonalizm i interakcjonizm symboliczny w edukacji dzieci.
3. Cykl rozwojowy dziecka i znaczenie interwencji zewnętrznej w procesie kształcenia.
4. Ideologie myślenia o edukacji i dziecku: odmiany dyskursów wczesnej edukacji, tworzenie warunków dla rozwojowej zmiany poznawczej – metodologia kształcenia.
5. Rodzaje wiedzy w edukacji i ich odniesienia do edukacji wczesnoszkolnej. Społeczeństwo wiedzy a podstawa programowa po reformie.
6. Edukacja w planie otwartym – indywidualizacja i samodzielność w procesie kształcenia dzieci.

7. Edukacja nauczycieli w nurcie metodycznym i teoretycznym – modele kształcenia nauczycieli sprzyjające przełamywaniu barier mentalnych.
8. Pozorowanie zmiany w edukacji dzieci – mapa mitów edukacyjnych i ich przejawy.
9. Wspieranie i stymulowanie rozwoju – podobieństwa i różnice w perspektywie psychologii humanistycznej i rozwiązań konstruktywistycznych.
10. Behawioryzm i konstruktywizm w edukacji wczesnoszkolnej – analiza i interpretacja sytuacji budowanych na obu teoriach.
11. Zdarzenia krytyczne w pracy z dziećmi. Kompetencje nauczyciela w konstruowaniu zdarzeń krytycznych.
12. Bankowa koncepcja edukacji jako narzędzie opresji. Projektowanie rozwiązań alternatywnych wywiedzionych z idei edukacji wyzwalającej.
13. Przestrzeń w szkole. Fizyczny, mentalny i społeczny wymiar aranżacji klasy szkolnej.
14. Kultura i klimat szkoły – szkoła adekwatna i nieadekwatna kulturowo (imitacja, indoktrynacja, izolacja i indolencja).
15. Piaget, Bernstein, Bruner – trzy teorie wartościowe dla edukacji wczesnoszkolnej. Próba uzasadnienia ich znaczenia.
16. Edukacja i płeć kulturowa – nauczycielskie obraz szkolnego funkcjonowania uczniów i uczennic w szkole.
17. Organizacja pracy dzieci: praca w grupach, parach, indywidualna i zbiorowa. Dobór zadań i projektowanie sytuacji właściwych dla danej formy organizacyjnej M. Lipmana w projektowaniu i rozwiązywaniu sytuacji problemowych.
18. Socjalizacja w szkole jako perspektywa identyfikacji procesów szkolnych – praktyki socjalizacyjne na lekcjach w klasach początkowych; dyrektywność/niedyrektywność nauczyciela, zachowania oporowe ucznia (zawieszenie, wycofanie, wyjście z roli, opór pragmatyczny, opór agresywny).
19. Mnemotechniki w edukacji wczesnoszkolnej – możliwości i ograniczenia.
20. Rywalizacja w klasie szkolnej
21. Wiedza i umiejętności społeczne młodszych uczniów jako zaniedbany obszar wczesnej edukacji. Poszukiwanie nowych perspektyw.

METODY KSZTAŁCENIA:

- metody podające: wykład,
- metody poszukujące: nauczanie problemowe, dyskusja, analiza przypadków,
- metody praktycznego działania: projektowanie zadań i ich weryfikacja w praktyce, obserwacja dzieci, konstruowanie zdarzeń krytycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedagogiki wczesnoszkolnej w zakresie teorii edukacyjnych, uczenia się, różnic indywidualnych, strategii pracy nauczyciela, tworzenia wiedzy, sposobów motywowania uczniów do nauki, itd.
K_W05	rozumie znaczenie edukacji wczesnoszkolnej dla rozwoju poznawczego, emocjonalnego i społecznego dziecka oraz wynikającą z tego metodykę pracy w klasach I-III,
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej, psychologii, socjologii, dydaktyki i innych subdyscyplin w celu analizowania problemów edukacyjnych i wychowawczych na poziomie klas I-III, a także projektowania własnych rozwiązań stymulujących procesy umysłowe i rozwój społeczno-emocjonalny młodszych uczniów,
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi teoriami psychologicznymi, ideologiami myślenia o edukacji, teoriami wiedzy, koncepcjami socjalizacji w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych w zakresie identyfikowania i modyfikowania działań praktycznych na lekcjach w klasach początkowych,
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w sferze doskonalenia swoich kompetencji merytorycznych, psychologicznych i dydaktycznych; podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki wczesnoszkolnej; angażuje się we współpracę podczas opracowywania zadań i projektów

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- egzamin z całości materiału obejmującego wykłady i ćwiczenia,
- zaliczenie kolokwium,
- przygotowanie serii zadań stymulujących aktywność dzieci wczesnoszkolnych,
- opracowanie projektu zajęć ilustrującego zastosowanie wybranej teorii edukacyjnej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	8 godz.
Opracowanie projektu zajęć ilustrującego zastosowanie wybranej teorii psychologicznej	10 godz.	10 godz.
Opracowanie serii zadań stymulujących aktywność dzieci	10 godz.	10 godz.
Konstruowanie zdarzenia krytycznego na podstawie obserwacji dziecka szkolnego w sytuacjach dydaktycznych	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie się do egzaminu i egzamin	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 105 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak E., Rozwijanie zdolności uczenia się. Z Wygotskim i Brunerem w tle, GWP, Sopot 2012. Narracja jako sposób rozumienia świata, red. J. Trzebiński
2. Nowak-Łojewska A., Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń. Wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela, Wyd. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011.
3. Nowicka M., Socjalizacja na lekcjach w klasach początkowych, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2010.
4. Pedagogika wczesnoszkolna – dyskursy, problemy rozwiązania, red. D. Klus-Stańska, M. Szczepka-Pustkowska, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Uczenie się jako przedsięwzięcie na całe życie, red. T. Bauman, „Impuls”, Kraków 2005. Filipiak E., Z Wygotskim i Brunerem w tle. Słownik pojęć kluczowych, Wyd. UKW, Bydgoszcz 2011.
3. Klus-Stańska D., Konstruowanie wiedzy w szkole, Wyd. UWM, Olsztyn 2002.
4. Schafer H.R., Rozwój społeczny. Dzieciństwo i młodość, Wyd. UJ, Kraków 2006.
5. Tripp D., Zdarzenia krytyczne w nauczaniu. Kształtowanie profesjonalnego osądu, WSiP, Warszawa 1996.
6. Wood D., Jak dzieci uczą się i myślą, Wyd. UJ, Kraków 2006.

TEORETYCZNE PODSTAWY INTEGRACJI W KSZTAŁCENIU

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-TPIK

Typ przedmiotu: SPECJANOŚCIOWY

Język nauczania: POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: dr I.KOPACZYŃSKA

Prowadzący: dr I.KOPACZYŃSKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II	EGZAMIN	
Ćwiczenia	30	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			EGZAMIN	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką integracji w kształceniu, z jej istotą, poziomami i warunkami; zapoznanie z różnymi koncepcjami integracji kształcenia realizowanymi na podłożu różnych teorii psychologiczno-pedagogicznych, rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności i wartości określonej koncepcji integracji, rozwijanie umiejętności projektowania działań zgodnie z warunkami integrowania wiedzy ucznia, kształtowanie potrzeby pogłębiania wiedzy o możliwościach realizacji kształcenia zintegrowanego oraz o możliwościach integrowania wiedzy ucznia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologiczna wiedza o dziecku w wieku wczesnoszkolnym oraz o procesach uczenia się. Wiedza o metodach nauczania oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia, znaczeniu środków dydaktycznych. Zaliczony kurs metodyki edukacji polonistycznej w klasach I-III, metodyki edukacji matematycznej w klasach I-III, metodyki edukacji przyrodniczo-społecznej w klasach I-III. Umiejętność czytania ze zrozumieniem. Umiejętność poprawnego posługiwania się językiem mówionym i pisanym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie integracji. Historyczne uwarunkowania i polskie myśli pedagogiczne w zakresie integracji. Psychologiczno-pedagogiczne teorie podstaw integracji (humanizm, behawioryzm, konstruktywizm, odniesienia do rozwoju dziecka). Przemiany społeczno-filozoficzne u podstaw integracji (holizm, globalizacja). Poziomy integracji-od asocjacji do integracji wiedzy (od integracji zewnętrznej do wewnętrznej). Rodzaje wiedzy i integrowanie wiedzy, warunki integrowania wiedzy. Koncepcje integracji w kształceniu: Teoria wielostronnego kształcenia W. Okonia jako integrowanie osobowości; Kształcenie integralne jako continuum informacyjno-reformacyjne w ujęciu W. Andrukowicza; Model pracy zintegrowanej inspirowany technikami C. Freineta; Teoria zadań zintegrowanych jako integracja działań odtwórczo-twórczych; Wyobraźnia jako oś integrująca we Wrocławskiej Szkole Przyszłości R. Łukaszevicza, Socjopedagogiczna teoria kodów integracji i kolekcji B. Bernsteina; Metoda projektów jako integrowanie wiedzy i umiejętności społecznych; Kinezylogia edukacyjna jako integracja sensomotoryczna, Model szkoły środowiskowej jako integracja instytucjonalna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Podające -praca z tekstem, wykład, problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania- projektowanie sytuacji i zajęć zintegrowanych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach wyjaśnia istotę pojęcia integracji w ujęciu pedagogicznym, wskazuje źródła kształcenia zintegrowanego, potrafi omówić (wymienić i scharakteryzować) pod kątem ciągłości i zmiany realizację idei integracji kształcenia w Polsce, wyjaśnia istotę integracji kształcenia w świetle teorii humanistycznej, behawioralnej, konstruktywistycznej oraz dokonuje krytycznej oceny, porównuje i wyjaśnia różnicę między integracją zewnętrzną i wewnętrzną, potrafi omówić warunki integrowania wiedzy ucznia i uzasadnić ich wartość, charakteryzuje różne koncepcje integracji w kształceniu (zgodnie z zakresem tematycznym) wskazując scalane elementy
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych potrafi korzystać z wiedzy teoretycznej-psychologicznej, socjologicznej, pedagogicznej w projektowaniu sytuacji edukacyjnych służących integrowaniu wiedzy ucznia; potrafi krytycznie analizować, oceniać i modyfikować różne propozycje działań zintegrowanych, korzystając z wiedzy psychologicznej, pedagogicznej, socjologicznej
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia ma świadomość potrzeby ciągłego doksztalcania się w zakresie nowych sposobów myślenia o integracji w kształceniu oraz nowych sposobów działania prowadzącego do integracji wiedzy ucznia; potrafi krytycznie spoglądać na własne sposoby działania w celu doskonalenia własnych umiejętności pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin w formie pisemnej, zalecenie ćwiczeń przygotowanie pracy pisemnej na temat wybranej koncepcji kształcenia zintegrowanego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium	20 godz.	23 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do egzaminu	10 godz.	10 godz.
przygotowanie pracy pisemnej na temat wybranej koncepcji kształcenia zintegrowanego	10 godz.	10 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. W. Okoń, Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Żak, Warszawa 1998
2. A.Nowak-Łojewska, Zintegrowane zadania w edukacji wczesnoszkolnej, Impuls, Kraków 2004
3. C.Hannaford, Zmysłne ruchy, które doskonalą umysł. Podstawy kinezylogii edukacyjnej, Medyk, Warszawa 1998
4. D.Klus-Stańska, Sensy i bezsensy edukacji wczesnoszkolnej, WSiP, Warszawa 2005
5. Renesans (?) nauczania całościowego, (red.) D.Klus-Stańska, M.S.Szymański, M.J.Szymański, Żak, Warszawa 2003.
6. Edukacja zintegrowana w reformowanej szkole, (red.) H.Moroz, Impuls, Kraków 2001

7. W.Andrukowicz, Teoria kształcenia integralnego, WOM, Gorzów Wlkp
8. H.Semenowicz, Nowoczesna Szkoła Francuska technik C.Freineta, Warszawa 1966
9. B.Bernstein, Odtwarzanie kultury, PIW, Warszawa 1990
10. Teoretyczne i praktyczne aspekty kształcenia zintegrowanego, (red.) H.Kosetka, J.Kuźma, Kraków 2000
11. R.Łukaszewicz, Edukacja z wyobraźnią czyli jak podróżować bez map, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1994
12. J.Walczyna, Integracja nauczania początkowego, PAN, Wrocław-Warszawa-Kraków 1968

MODUŁ 4
PEDAGOGIKA OPIEKUNCZO-WYCHOWAWCZA

METODY PRACY PROFILAKTYCZNEJ W ŚRODOWISKU LOKALNYM

Kod przedmiotu:	05.9-WO-PED-PPŚL
Typ przedmiotu:	obowiązkowy
Język nauczania:	polski
Odpowiedzialny za przedmiot:	dr Agnieszka Nowicka
Prowadzący:	dr Agnieszka Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9		IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z mechanizmami funkcjonowania środowiska lokalnego oraz realizatorami strategii profilaktycznej w środowisku. Przygotowanie studentów do planowania i realizacji programów i zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu patologii i profilaktyki społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY

Ramy prawne i organizacyjne lokalnej strategii profilaktycznej.

Tworzenie lokalnej strategii profilaktycznej oraz w jej ramach konstruowanie lokalnych projektów.

Planowanie budżetu.

Szukanie sojuszników działań i współpraca z władzami lokalnymi.

Zasady finansowania programów profilaktycznych i pozyskiwanie sponsorów.

Promocja lokalnej strategii profilaktycznej oraz współpraca z lokalnymi mediami.

Realizacja i monitoring lokalnej strategii profilaktycznej.

ĆWICZENIA

Pojęcie, właściwości i funkcje środowiska lokalnego.

Współczesny kontekst zagrożeń i jego rozpoznawanie na poziomie lokalnym.

Istota i poziomy profilaktyki społecznej.

Model budowy programów profilaktycznych.

Analiza wybranych programów profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień, zachowań agresywnych, bezrobocia i bezradności.

Standardy jakości programów profilaktycznych i sposoby ich ewaluacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia – dyskusja, praca w małych grupach, metoda programowana z wykorzystaniem komputera

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student definiuje pojęcia z zakresu profilaktyki społecznej. Zna i charakteryzuje poszczególne etapy tworzenia lokalnej strategii profilaktycznej oraz konstruowania programów profilaktycznych.
K_W08	Student opisuje właściwości i funkcje środowiska lokalnego. Rozróżnia i charakteryzuje instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne podejmujące działania profilaktyczne w środowisku lokalnym.
K_U09	Student generuje oryginalne rozwiązania służące profilaktyce, prognozuje ich przebieg oraz przewiduje ich konsekwencje.
K_U10	Student analizuje i ocenia przydatność istniejących strategii, programów i procedur profilaktycznych. Dokonuje wyboru najbardziej optymalnych z punktu widzenia ich efektywności. Potrafi je dostosować do potrzeb ich odbiorców (dobrać odpowiednie metody i środki pracy) oraz posłużyć się nimi.
K_K02	Student jest otwarty i przygotowany do podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym. Potrafi poszukiwać sojuszników w tym zakresie, wyznaczać i przyjmować wspólne cele działania oraz efektywnie je realizować. Przy realizacji zadań związanych z pracą nauczyciela – profilaktyka odznacza się kreatywnością, zaangażowaniem i wytrwałością.
K_K04	Student utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej z zakresu profilaktyki społecznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań profilaktycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), ocena przygotowanego w zespole programu profilaktycznego oraz scenariusza i sposobu realizacji zajęć profilaktycznych w instytucji, ocena przygotowanej przez studenta prezentacji multimedialnej, kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% - db, 60% - dst).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	62 godz.
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	15 godz.	15 godz.
Przygotowanie scenariusza zajęć profilakt.	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie pracy w zespole	15 godz.	15 godz.
Przygotowanie do kolokwium	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	15 godz.	10 godz.
Łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., Profilaktyka i środki probacyjne, [w:] B. Urban, J. Stanik [red.], Resocjalizacja, t. 2, PWN, Warszawa 2008
2. Bielecki E., Z problematyki resocjalizacji, Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa, Bydgoszcz 2005
3. Gaś Z. B., Profilaktyka w szkole, WSiP, Warszawa 2006
4. Świątkiewicz G. [red.], Profilaktyka w środowisku lokalnym, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2002

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Albański L. [red.], Profilaktyka niedostosowania społecznego – teoria i praktyka, Wydawnictwo Kolegium Karkonoskiego, Jelenia Góra 2006
2. Arendarska A., Wojcieszek K., Przygotowanie do profilaktyki domowej, PARPA, Warszawa 1996
3. Gaś Z.B., Działania wychowawcze w gimnazjum, Fundacja „Masz Szansę”, Lublin 2001
4. Gaś Z.B., Psychoprofilaktyka, Wydawnictwo UMCS, Lublin 1998
5. Karasowska A., Profilaktyka na co dzień: jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Wydawnictwo Edukacyjne PARPA, Warszawa 2006
6. Kołodziejczyk J., Agresja i przemoc w szkole : konstruowanie programu przeciwdziałania agresji i przemocy w szkole, Wydawnictwo Sophia, Kraków 2004
7. Macander D., Profilaktyka uzależnień w szkole, „Narkomania” 2007, nr 1
8. Ostaszewski K., Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Warszawa 2003
9. Pilch T., Lepalczyk I. [red.], Pedagogika społeczna, Wydawnictwo Żak, Warszawa 1995
10. Sztuka M., Izdebski Z., Specjalistyczne programy korekcyjno- resocjalizacyjne, [w:] B. Urban, M. Stanik [red.], Resocjalizacja, t. 2, PWN, Warszawa 2008
11. Szymańska J., Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, CMPP-P MEN, Warszawa 2000
12. Wojcieszek A. K., Na początku była rozpacz. Antropologiczne podstawy profilaktyki, Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2005
13. Wronkowska S., Zmierczak M. [red.], Kompendium wiedzy o społeczeństwie, państwie i prawie, PWN, Warszawa-Poznań 2007
14. Zajączkowski K., Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2003

UWAGI:

Brak

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr A. Nowicka

dr M. Czerwińska

Prowadzący: dr J. Lipińska-Lokś

dr A. Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnych i swoistych zasad edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Poznanie uwarunkowań i form integracji społecznej i edukacyjnej osób z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY:

Pedagogika specjalna jako nauka - podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka /subdyscypliny/, metody i techniki badawcze, podstawowa terminologia. Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej.

Osoba z niepełnosprawnością – koncepcja stadialności procesu przystosowania do niepełnosprawności.

Rodzina osoby z niepełnosprawnością - psychospołeczne uwarunkowania procesu przystosowania do niepełnosprawności dziecka. Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej.

Niepełnosprawność sensoryczna i jej konsekwencje dla psychospołecznego funkcjonowania - osoby z niepełnosprawnością słuchu: specyfika psychospołecznego funkcjonowania, edukacja i rehabilitacja. Możliwości i ograniczenia integracji edukacyjnej i społecznej. Paradygmaty surdopedagogiki.

Autyzm wczesnodziecięcy i zespół Aspergera: etiologia, symptomatyka, koncepcje istoty autyzmu, koncepcje postępowania rewalidacyjnego /metody terapii/, system wsparcia dziecka i rodziny.

ĆWICZENIA:

Podstawy oligofrenopedagogiki: pojęcie, klasyfikacja, etiologia definicja niepełnosprawności intelektualnej, specyfika psychospołecznego funkcjonowania osób z lekką i głębszą niepełnosprawnością intelektualną, system kształcenia i opieki nad osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Możliwości i ograniczenia integracji edukacyjnej i społecznej.

Wybrane metody postępowania terapeutycznego wobec osób z lekką i głębszą niepełnosprawnością intelektualną.

Zespół Downa i mózgowie porażenie dziecięce: etiologia, symptomatyka, pomoc pedagogiczna i socjalna dziecku i rodzinie.

Dzieci z inteligencją niższą niż przeciętna; dzieci z parcjalnymi deficytami w rozwoju – etiologia, symptomatyka, konsekwencje dla funkcjonowania psychospołecznego, kierunki i zasady wsparcia.

Osoby z niepełnosprawnością wzroku: specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, możliwości i ograniczenia integracji edukacyjnej i społecznej; system Braille'a i orientacja przestrzenna a umiejętności pedagoga; paradygmaty współczesnej tyflopädagogiki.

Dziecko przewlekłe chore, dziecko z niepełnosprawnością ruchu w środowisku rodzinnym, rówieśniczym, w szkole, w placówce leczniczo-rehabilitacyjnej: charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i dysfunkcji narządu ruchu i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych oraz wsparcia rodziny.

Odmienność somatyczna: koncepcja psychologiczna wg Adlera, typologia, formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Pedagog wobec problemu anoreksji i bulimii.

Możliwości i ograniczenia w pracy z uczniem zdolnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia: dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K-WO5	Student definiuje terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności.
K_W10	Student charakteryzuje system wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych dla osób z niepełnosprawnością.
K_U02	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych,

	wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające.
K_U10	Student dokonuje wyboru i stosuje właściwe działania wspierające proces edukacji i rehabilitacji osób z różnego rodzaju niepełnosprawnością. Dobiera optymalne środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, związanych z pełnieniem funkcji opiekuńczo-wychowawczych wobec osób z niepełnosprawnością.
K_K01	Student jest chętny do podnoszenia poziomu swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej, otwarty na możliwości kontaktu z osobami z niepełnosprawnością.
K_K03	Student docenia znaczenie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie społecznej integracji i normalizacji warunków życia osób z niepełnosprawnością. Jest zorientowany na kształtowanie pozytywnych relacji społecznych między osobami pełno- i niepełnosprawnymi. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), kolokwium z treści realizowanych na ćwiczeniach, samodzielnie przygotowanej przez studenta pracy zaliczeniowej.

Egzamin pisemny z całości materiału.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.	65 godz.
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	15 godz.	15 godz.
Przygotowanie do kolokwium	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	12 godz.	10 godz.
Przygotowanie do egzaminu	15 godz.	15 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dykcik W. [red.], Pedagogika specjalna, UAM, Poznań, 2007
2. Dykcik W., Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej. Osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością, Poznańskie Towarzystwo Pedagogiczne, Poznań, 2010
3. Obuchowska I. [red.], Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, WSiP, Warszawa, 1990
4. Kirenko J., Oblicza niepełnosprawności, UMCS, Lublin, 2006
5. Maciarz A., Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej, WSiP, Warszawa 1992
6. Wyczęsany J., Pedagogika upośledzonych umysłowo - wybrane zagadnienia. Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków, 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Borkowska M., Derulska I., Eysymont-Barańska H. [red.], Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. Jak wspomagać rozwój psychoruchowy, PZWL, Warszawa, 2012
2. Dykcik W., Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych, UAM, Poznań, 2005
3. Gorajewska D. [red.], Rodzina - normalność w niepełnosprawności, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji, Warszawa, 2007
4. Korzon A., Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2010
5. Kowalik S., Psychologia rehabilitacji, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007
6. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących, WSiP, Warszawa, 1996
7. Lipińska-Lokś J., Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu zielonogórskiego, Zielona Góra, 2011

8. Maciarz A., Pedagogika lecznicza i jej przemiany. Wybrane problemy, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa, 2001
9. Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z., Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2006
10. Majewski T., Tyflopsychologia rozwojowa, Wydawnictwo PZN, Warszawa, 2002
11. Nowicka A., Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2001
12. Ochonczenko H., Czerwińska M., Garbat M., Osoby z niepełnosprawnością w szkole wyższej. Wybrane zagadnienia, Oficyna Wydawnicza UZ., Zielona Góra, 2011
13. Pedagogika specjalna. Różne poszukiwania – wspólna misja. Pamięci Profesora Jana Pańczyka [praca zbiorowa], APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
14. Piekut-Brodzka D.M., Kuczyńska-Kwapisz J. [red.], Pedagogika specjalna dla pracowników specjalnych, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
15. Pilecka W. [red.], Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży : perspektywa kliniczna, UJ, Kraków, 2011
16. Sękowska Z., Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2001
17. Sowa J., Pedagogika specjalna w zarysie, Fosze, Rzeszów, 1997
18. Szczepankowski B., Nieślyszący, głusi, głuchoniemi. Wyrównywanie szans, WSiP Warszawa, 1999
19. Woynarowska A., Niepełnosprawność intelektualna w publicznym i prywatnym dyskursie, UJ – GWP, Kraków - Gdańsk, 2010
20. Zamkowska A., Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji, Politechnika Radomska, Radom, 2009

UWAGI:

W ramach realizacji ćwiczeń uwzględnia się zajęcia terenowe – hospitację zajęć w ośrodku szkolno-wychowawczym lub innej placówce edukacji specjalnej, rehabilitacyjnej, terapeutycznej.

PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PedR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Lipińska - Lokś

Prowadzący: dr Jolanta Lipińska - Lokś

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów problematyki pedagogiki resocjalizacyjnej, jej istoty, zasad, metod, twórców oraz placówek realizujących cele resocjalizacji. Nabycie przez studentów umiejętności rozpoznania problemów wymagających oddziaływań resocjalizacyjnych, projektowania i realizowania oddziaływań w pracy resocjalizacyjnej z dziećmi i młodzieżą oraz dorosłymi przejawiającymi różne rodzaje i stopnie niedostosowania społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje nabyte w ramach realizacji kursów z: pedagogiki, psychologii, socjologii, niedostosowania społecznego, diagnozy pedagogicznej, profilaktyki społecznej, metodyki opiekuńczo – wychowawczej i metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

1. Pedagogika resocjalizacyjna jako nauka: pojęcie, przedmiot zainteresowań, działy, cele, zadania, miejsce w systemie nauk;
2. Norma i patologia w zachowaniu człowieka; Zjawiska patologii społecznej; Modele osobowości a przystosowanie i nieprzystosowanie społeczne; „Klient” w resocjalizacji;
3. Koncepcje i modele resocjalizacji;
4. Diagnoza w resocjalizacji;
5. Strategie, zasady i fazy procesu resocjalizacji;
6. Systemy resocjalizacji (penitencjarne) w Polsce i na Świecie;

Ćwiczenia:

Podstawowe pojęcia pedagogiki resocjalizacyjnej (norma, dewiacja, patologia, niedostosowanie (nieprzystosowanie) społeczne, zagrożenie niedostosowaniem, zaburzenia w zachowaniu, zachowania

ryzykowne, wykołajenie, przestępczość, wychowanie, wychowanie resocjalizujące, socjalizacja, aspołeczność, destrukcja, demoralizacja, profilaktyka, resocjalizacja;

Przedstawiciele polskiej pedagogiki resocjalizacyjnej;

Proces diagnostyczny w resocjalizacji – diagnoza przejawów niedostosowania społecznego, projektowanie oddziaływań;

Metody twórczej resocjalizacji;

Prawne podstawy resocjalizacji;

Instytucje wychowania resocjalizacyjnego;

Tworzenie klimatu placówki resocjalizującej;

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz;

Ćwiczenia: pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metody ekspresyjne, metoda sytuacyjna;

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student po zakończeniu kursu ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedagogiki resocjalizacyjnej jako subdyscypliny pedagogiki, definiuje terminy stosowane na gruncie pedagogiki resocjalizacyjnej, nazywa i opisuje teoretyczne podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej, wskazuje i charakteryzuje założenia metodyki resocjalizacji.
K_W08	Posiada rozszerzoną wiedzę o strukturach osobowości człowieka, strukturach i instytucjach życia społecznego rozpatrywanych w kategoriach normy i dewiacji, patologii, objaśnia związki między homeostazą wewnętrzną, zewnętrzną a przystosowaniem społecznym jednostki, tłumaczy przesłanki do podejmowania pracy resocjalizacyjnej.
K_W015	Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach procesu resocjalizacji, rozpoznaje przejawy niedostosowania społecznego „klienta”, proponuje i wybiera możliwe oddziaływania wobec niego, realizowane przez różne podmioty.
K_U02	Student potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób niedostosowanych społecznie.
K_U07	Ocenia i interpretuje stan i sytuację społeczną osób z zaburzeniami w zachowaniu, analizuje motyw i wzory zachowania dzieci i młodzieży oraz dorosłych, projektuje proces oddziaływań resocjalizacyjnych, wdraża działania praktyczne, współpracuje z „klientem” i innymi uczestnikami procesu resocjalizacji w placówce.
K_K04	Student jest świadomy znaczenia wartości i norm w praktyce resocjalizacyjnej, etyczny w swym postępowaniu, kreatywny i rozważny w projektowaniu i realizowaniu oddziaływań o charakterze profilaktycznym – resocjalizacyjnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną – warunkiem otrzymania pozytywnej oceny jest: aktywny udział w zajęciach, pozytywna ocena z kolokwium sprawdzającego poziom wiedzy studenta z zakresu treści realizowanych w ramach pedagogiki resocjalizacyjnej, samodzielne zaprojektowanie, przygotowanie i realizowanie zajęć o charakterze profilaktycznym – resocjalizującym w grupie wychowanków,

Wykłady: Egzamin – warunkiem przystąpienia do egzaminu jest otrzymanie pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie pisemnej. Pytania egzaminacyjne obejmują swoim zakresem całość realizowanego materiału. Poprawność każdej odpowiedzi punktowana w skali od 0 do 2. Pozytywna ocena z egzaminu po uzyskaniu min. 51% punktów.

Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć (w tym zajęć praktycznych):	45 godz.	48 godz.

Konsultacje	10 godz.	15 godz.
Realizacja zajęć praktycznych (terenowych)	4 godz.	2 godz.
Przygotowanie do kolokwium i egzaminu	18 godz.	25 godz.
Kolokwium i egzamin	4 godz.	3 godz.
Łącznie 111 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 2001.
2. Urban B., Stanik J., M., Resocjalizacja, Warszawa 2007.
3. Konopczyński M., Metody twórczej resocjalizacji, Warszawa 2007.
4. Wysocka E., Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pospiszył K., Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań, Warszawa 1998.
2. Szczęsny W., Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki, Warszawa 2003.
3. Kalinowski M., Pełka J., Zarys resocjalizacji nieletnich, Warszawa 1996.
4. Makowski A., Niedostosowanie społeczne młodzieży i jej resocjalizacja, Warszawa 1994.
5. Akty prawne – wybrane.
6. „Opieka – Terapia – Wychowanie”.

UWAGI:

Na studiach stacjonarnych zajęcia praktyczne realizowane także w terenie.

PRAWNE PODSTAWY OPIEKI

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PED-PPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- zapoznanie studentów z podstawowymi przepisami prawa dotyczącego opieki,
- uzmysłowienie bliskości prawa z procesem dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczym,
- kształtowanie umiejętności korzystania z przepisów prawa,
- zapoznanie z procedurami postępowania związanymi z opieką i wychowaniem zgodnymi z obowiązującymi normami prawnymi

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Formy opieki prawnej i ich zróżnicowanie.

Pojęcie i ogólna charakterystyka.

Podmiotowość prawna osoby fizycznej/prawnej w prawie cywilnym i administracyjnym a problem opieki.

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych podmiotów prawa cywilnego i administracyjnego.

Dziecko i osoba dorosła jako podmiot prawa.

Cywilno-prawne formy opieki kwalifikowanej.

Opieka wychowawcza rodziców naturalnych.

Opieka wychowawcza rodziców przysposabiających.

Opieka wychowawcza sprawowana przez opiekuna.

Kuratela.

Administracyjno-prawne formy opieki kwalifikowanej.

Opieka sprawowana przez nauczycieli/wychowawców.

Opieka sprawowana przez zakłady i placówki opiekuńczo-wychowawcze.

Prawne podstawy opieki w szkole i placówce.

Opieka nad uczniami w czasie zajęć i dyżurów.
Postępowanie w sytuacjach trudnych.
Wypadki w szkole. Procedury postępowania w ww. zakresach.

Opieka nad uczniami podczas wycieczek szkolnych.

Przygotowanie i realizacja wycieczek szkolnych.
Zakres odpowiedzialności kierownika wycieczki i opiekunów.
Sposób zapewnienia opieki i bezpieczeństwa przez szkołę uczniom podczas wycieczek i imprez.

Bezpieczeństwo w szkole i placówce.

Podstawowe obowiązki prawne nauczycieli/wychowawców w zakresie bezpieczeństwa (nauczyciele prowadzący zajęcia z zakresu wychowania fizycznego i innych przedmiotów o dużych zagrożeniach wypadkowych, obowiązkowe działania nauczycieli/ wychowawców; wymogi bezpieczeństwa dot. pomieszczeń szkolnych, terenu wokół szkoły, bezpieczeństwa przeciwpożarowego i ogólnych przepisów bhp). Podstawowe obowiązki uczniów/wychowanków. Odpowiedzialność prawna wychowawców i nauczycieli (rodzaje i zasady generalne).

Procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją.

Działania interwencyjne. Metody współpracy szkoły/nauczyciela z policją.
Zatrzymanie lub przesłuchanie nieletniego w szkole. Procedury postępowania.

Opieka nad dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

(z niepełnosprawnością, zagrożonych niedostosowaniem społecznym – procedury prawne).

Opieka nad uczniami pozostającymi w trudnej sytuacji materialnej i życiowej.

Możliwości prawne wspomaganie rodziny i szkoły w tym zakresie.

Prawne podstawy opieki zastępczej.

Rodziny zastępcze.
Placówki opiekuńczo-wychowawcze.

Zasiłki i ich funkcja.

Rodziny, wychowawczy, opiekuńczy, pogrzebowy, macierzyński – praca własna studenta.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, metoda problemowa (rozwiązywanie przypadków), dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student zna systematykę i źródła prawa powszechnie obowiązującego w RP, zna podstawowe dokumenty prawne z zakresu prawa opiekuńczego i prawa dotyczącego opieki, potrafi definiować i rozróżnić podmioty prawa, zna terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących opieki i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W15	Ma uporządkowaną wiedzę o cywilno-prawnych i administracyjno-prawnych formach opieki, pogłębioną w wybranych zakresach
K_W16	Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm prawnych rządzących opieką
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu prawa opiekuńczego i prawa dot. opieki oraz powiązanych z nimi dyscyplin (np. pedagogiki, socjologii) w celu analizy procesu dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczego, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych w zakresie procedur postępowania (rodziców, wychowawców, nauczycieli) w różnych sytuacjach opiekuńczo-wychowawczych.
K_U12	Potrafi posługiwać się zasadami i normami prawnymi w podejmowanej działalności dot. sposobów zapewnienia opieki i zakresu odpowiedzialności prawnej, przewiduje skutki konkretnych czynności prawnych.
K_K03	Docenia znaczenie nauk z zakresu prawa dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga.
K_K05	Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; procedur prawnych dot. opieki, bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w szkole i placówce oraz jest świadomy odpowiedzialności prawnej osób uprawnionych do nadzoru.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych, poprawne rozwiązanie przypadków i zinterpretowanie określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne (praca z dokumentem prawnym).

Kolokwium pisemne – test z progami punktowymi – 60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% - dst+; 80% - db; 90% - db+; 100% - bdb.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 65 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	ECTS	ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Ustawy i rozporządzenia dot. prawa oświatowego, administracyjnego i rodzinnego, w szczególności:

- Ustawa o systemie oświaty
- Ustawa o pomocy społecznej
- Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Prawo międzynarodowe ratyfikowane w Polsce:
 - Powszechna Deklaracja Praw Człowieka i Obywatela
 - Konwencja o Prawach dziecka
 - Europejska Karta Społeczna

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

14. Andrzejewski M., Prawna ochrona rodziny, Warszawa 1999r,
15. Bojarski Ł., Płatek M., Z prawem na ty, Zakamycze 1999.
16. Borowski R, Wysocki D, Placówki Opiekuńczo – Wychowawcze. Novum, Płock 2001.
17. Głowacka B., Pilch T., (red.), Dzieci gorszych szans, Warszawa 2001.
18. Heine M., Pedagogiczne następstwa ograniczenia władzy rodzicielskiej
19. Homplewicz J., Zagadnienia prawne działalności opiekuńczo-wychowawczej, Rzeszów 1992.
20. Zieliński A., Prawo rodzinne i opiekuńcze w zarysie, Warszawa 2000.
21. Zmarzlik J., Piwnik E., Dziecko pod parasolem prawa. Poradnik dla osób pomagających dzieciom, Warszawa 1999.

UWAGI:

Wykaz aktualnych aktów prawnych niezbędnych w realizacji przedmiotu otrzymuje student w chwili rozpoczęcia zajęć.

Na studiach niestacjonarnych ograniczona liczba godzin przeznaczonych na realizację treści przedmiotu zmusza do wybiórczego ich potraktowania.

PORADNICTWO PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PorP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					7
Wykład	15	1	III	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- przygotowanie przyszłych pedagogów zajmujących się pracą opiekuńczo-wychowawczą w szkołach lub innych placówkach (opieki całkowitej, częściowej, poradniach psychologiczno-pedagogicznych itd.) do prowadzenia na terenie tych placówek i w środowisku lokalnym prawidłowo rozumianej i właściwie organizowanej pracy w zakresie poradnictwa wychowawczego, społeczno-opiekuńczego oraz w zakresie przygotowania dzieci i młodzieży do świadomego i racjonalnego, odpowiadającego zainteresowaniom, uzdolnieniom i możliwościom psychofizycznym – wyboru zawodu i szkoły do niego prowadzącej,
- wyposażenie studentów w możliwie duży zasób wiadomości i umiejętności z wymienionych wyżej zakresów i przygotowanie ich do wykorzystania nabytych wiadomości i umiejętności w praktyce zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw psychologii rozwoju człowieka, procesów wychowania, socjalizacji, uwarunkowań związanych z rozwojem bio-psycho-fizycznym człowieka (dziecka)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Rys historyczny, przedmiot, cele i zadania poradnictwa pedagogicznego
- Poradnictwo jako działanie niezinstytucjonalizowane i zinstytucjonalizowane
- Proces postępowania poradniczego, doradca jako podmiot działania, porada, jej struktura, treść i charakter, niektóre zasady działania poradniczego, metody pracy w poradnictwie
- Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w przedszkolu, szkole i innych placówkach
- Kierunki działalności poradni psychologiczno-pedagogicznej
- Poradnictwo dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawcze
- Kompetencje poradnicze nauczyciela – wychowawcy
- Poradnictwo i doradztwo w toku rehabilitacji osób niepełnosprawnych, chorych, innych odstających od normy

- Wybór zawodu (i szkoły do niego prowadzącej) w świetle teorii rozwoju zawodowego i psychologicznej teorii decyzji
- Wybrane aspekty poradnictwa specjalistycznego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną; praca w grupach, burza mózgów, prelekcja praca z dokumentem źródłowym, pokaz narzędzi, jakimi posługują się doradcy (pedagog, psycholog, doradca zawodowy – wizyta w poradni psychologiczno-pedagogicznej)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę o wspomaganiu poradniczym uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach (poradnictwo dydaktyczne, opiekuńcze, wychowawcze). Zna etapy postępowania poradniczego i potrafi zastosować podstawowe formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej, jakie można prowadzić w szkole/placówce, oraz zasady ich udzielania. Umie opisać i wskazać podstawowe zadania poradni psychologiczno-pedagogicznej w zakresie udzielania pomocy uczniom, rodzicom, nauczycielom. Zna i umie zinterpretować podstawowe przepisy prawa dotyczące poradnictwa pedagogicznego.
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu poradnictwa oraz powiązanych z nim dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych z zakresu udzielania porad
K_U10	Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności poradniczej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, w szczególności: określić czynności poradnicze nauczyciela w relacji pomocowej oraz procedury postępowania związane z nimi, także procedury związane z wydaniem opinii i orzeczeń.
K_K03	Docenia znaczenie poradnictwa w procesie wspomaganie rozwoju jednostki i prawidłowego jej funkcjonowania w środowisku społecznym. Student ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu poradnictwa pedagogicznego i budowania warsztatu pracy pedagoga/doradcy
K_K04	Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce poradniczej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań poradniczych. Student potrafi: zinterpretować aktualną praktykę poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; ocenić i wyjaśnić popularność poradnictwa we współczesnym społeczeństwie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena aktywnego udziału w ćwiczeniach przez prowadzącego (na każdym ćwiczeniu), kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach; przygotowanie i zaliczenie pracy kontrolnej;
Egzamin z całości materiału; (ustny lub pisemny – wybór studenta)

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	80 godz.	90 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	7 godz.	5 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 165 godz. – 7 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	ECTS	ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

23. Kargulowa A., O teorii i praktyce poradnictwa, Warszawa 2004.

24. Kargulowa A., Jędrzejczak M.(red.), Społeczne i jednostkowe znaczenie poradnictwa, Wrocław 1982.
25. Kargulowa A. (red.), Poradnictwo w okresie transformacji kulturowej, Wrocław 1995.
26. Kukła D (red.), Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka. Wybrane obszary, Warszawa 2009
27. Krawczyk L., Kulpa A., Maicka M., Orientacja zawodowa, Warszawa-Łódź 1999.
28. Pawłowska R., Poradnictwo pedagogiczne, Warszawa 1986.
29. Siarkiewicz E., Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia- iluzje- ambiwalencje, Zielona Góra 2010
30. Skałbiana B., Poradnictwo pedagogiczne. Przegląd wybranych zagadnień, Kraków 2009.

Akty prawne:

Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1487 – obowiązuje od 1 lutego 2011).

Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1488 – obowiązuje jw.).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz.U. z 2008 r., nr 173, poz. 1072).

Rozporządzenie MEN z dnia 3 lutego 2009 w sprawie organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci (Dz.U. z 2009 r. , nr 23, poz. 133).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

31. Brejnak W. (red.), Poradnictwo wychowawczo-zawodowe, Warszawa 1980.
32. Czerniawska O., Poradnictwo jako wzmocnienie środowiska wychowawczego, Warszawa 1977.
33. Guichard J., Huteau M., Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego, Kraków 2005.
34. Hajduk B., Hajduk E., O pomocy skutecznej i nieskutecznej, Zielona Góra 2008
35. Paszkowska-Rogacz A., Psychologiczne podstawy wyboru zawodu. Przegląd koncepcji teoretycznych. Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Ustawicznej, Warszawa 2003:
36. Wołk Z., Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży.: Uniwersytet Zielonogórski: Zielona Góra 2006
37. Herr E. L., Cramer S. H. Planowanie kariery zawodowej. Centrum Metodyczne Informacji i Poradnictwa Zawodowego, Krajowy Urząd Pracy Andragogów, cz. 3, pod red. J. Karguła, Zielona góra 2002

UWAGI:

Wybrane zajęcia ćwiczeniowe organizowane są poza uczelnią w placówkach zajmujących się poradnictwem, w szczególności w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

PROCEDURY POZYSKIWANIA ŚRODKÓW FINANSOWYCH W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-PPŚF

Typ przedmiotu: konwersatorium

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Agata Ast

Prowadzący: mgr Agata Ast

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	9		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami współfinansowania przedsięwzięć edukacyjnych z funduszy unijnych (w tym w szczególności funduszy strukturalnych w ramach dostępnych Programów Operacyjnych) oraz programów krajowych. Podczas przygotowywania projektów, studenci zapoznają się w praktyce z zasadami i procedurami aplikowania o środki wspólnotowe, a także zasadami realizacji projektów współfinansowanych z funduszy unijnych i krajowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Słowniczek pojęć.
2. Mapa instrumentów finansowych w obszarze edukacji – przegląd i charakterystyka:
 - a) fundusze unijne twarde EFRR;
 - b) fundusze unijne miękkie EFS (PO KL), ze szczególnym uwzględnieniem środków na edukację (priorytet III i IX PO KL)
 - c) fundusze norweskie i szwajcarskie ze szczególnym uwzględnieniem projektów mikro
 - d) fundusze prywatne (sponsorzy prywatni: biznes i organizacje pozarządowe)
 - e) fundusze administracji centralnej (m.in. FIO, Ministerstwa)
 - f) fundusze administracji regionalnej (środki samorządowe wojewódzkie, powiatowe, gminne)
3. Procedury pozyskiwania środków i realizacji projektów:
 - a) procedura aplikacyjna (ocena formalna i merytoryczna)
 - b) procedura partnerska (list intencyjny, umowa partnerska)
 - c) procedura negocjacyjna (negocjacje założeń projektowych)
 - d) procedura odwoławcza
4. Praca z GWA i formularzami aplikacyjnymi (FOP i wnioski o sfinansowanie zadania publicznego): praca w podgrupach w sali komputerowej
5. Generowanie pomysłów na projekty: praca warsztatowa (grupy 4 – 5 osobowe)

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody poszukujące, projektowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, źródłach ich finansowania i możliwościach pozyskiwania dodatkowych środków. Potrafi posługiwać się, ze zrozumieniem, słownikiem pojęć nomenklatury unijnej, którego znajomość jest niezbędna przy ubieganiu się o finansowanie inicjatyw w obszarze edukacji.
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej i środkach finansowych przeznaczanych na ich realizację,
K_U10	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi właściwie zdiagnozować źródło finansowania przedsięwzięcia w obszarze edukacji
K_U12	potrafi samodzielnie posługiwać się aplikacją służącą przygotowaniu projektu finansowanego w ramach PO KL(generator wniosków)
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w opracowywaniu projektów pozyskiwania środków na działalność edukacyjną, angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy w grupie i z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie – przygotowanie projektu/wniosku o dofinansowanie ze środków unijnych lub krajowych w oparciu o wybrane programy operacyjne realizowane w Polsce.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	16 godz.
Realizacja projektu (student samodzielnie zaprojektuje działania współfinansowane z funduszy unijnych i krajowych	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

7. Podręcznik przygotowania wniosków o dofinansowanie projektów w ramach PO KL.
8. Instrukcja do wniosku o dofinansowanie w ramach PO KL.
9. Poradnik „Jak promować projekty współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego”, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym, Warszawa, czerwiec 2009.
10. Poradnik beneficjenta "Fundusze unijne dla oświaty – kształcenie i doskonalenie nauczycieli", Ministerstwo Edukacji Narodowej - Departament Funduszy Strukturalnych

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Przepisy wspólnotowe i dokumenty programowe dotyczące korzystania z dostępnych środków unijnych oraz krajowych. W szczególności:

1. Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013
2. Szczegółowy Opis Priorytetów Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
3. System Realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013

4. Zasady przyznawania i rozliczania dotacji w ramach Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich w 2010 roku
5. Wytoczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
6. „Zasada równości szans kobiet i mężczyzn w projektach Programu Operacyjnego
7. Kapitał Ludzki”, M. Branka, M. Rawłuszko, A. Siewiera, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2009

UWAGI:

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY DZIECI I MŁODZIEŻY

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-WPD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- zapoznanie studentów z możliwie szerokim spektrum współczesnych problemów dzieci i młodzieży,
- przyczyn ich występowania,
- strategii rozwiązywania

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Dzieciństwo i młodość jako fazy w cyklu życia człowieka.
Specyfika i uwarunkowania współczesnych zagrożeń dzieci i młodzieży.
Sens życia a depresje i samobójstwa wśród dzieci i młodzieży.
Dziecko w sieci - zagrożenia
Agresja i przemoc - wśród dzieci, młodzieży, w rodzinie.
Portale społecznościowe (Facebook) a komunikacja interpersonalna w stosunkach między dziećmi i młodzieżą.
Wczesna inicjacja seksualna w życiu dzieci i młodzieży.
Zaburzenia odżywiania - anoreksja, bulimia, kompulsywne objadanie się.
Subkultury w życiu młodzieży
Zjawisko rywalizacji dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym („wyścig szczurów”).
Hazard w życiu dzieci i młodzieży
Nikotynizm, alkoholizm i narkomania wśród dzieci i młodzieży
Mobbing i bullying w szkole.
Zjawisko sponsoringu.
Konflikt pokoleń – czy można go uniknąć?

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z prezentacją slajdów, wykład z prezentacją multimedialną (power-point) połączony z elementami dyskusji

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych problemach dzieci i młodzieży, rozumie ich przyczyny i uwarunkowania.
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną i empiryczną z zakresu różnych problemów dzieci i młodzieży w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań naprawczych
K_K01	Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz samodoskonalenia się w kierunku poszukiwania jak najlepszych i jak najskuteczniejszych strategii rozwiązywania problemów nurtujących młodzież i dzieci.
K_K06	Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki na rzecz dzieci, młodzieży, także ich środowisk bytowania. Czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród dzieci, młodzieży i ich rodzin.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach, napisanie referatu na temat związany z problematyką przedmiotu, zaliczenie kolokwium pisemnego / ustnego – wybór studenta.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do zajęć	10 godz.	12 godz.
Przygotowanie do zaliczenia i zal.	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

38. Anthony T. M., Dlaczego? Czyli samobójstwo i inne zagadnienia wieku dorastania. Warszawa 1994.
39. Carr A., Depresje i próby samobójcze wśród młodzieży. Gdańsk 2004.
40. Gardian R., Zjawisko sponsoringu jako forma prostytucji kobiecej. Kraków 2010.
41. Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.), Psychologia rozwojowa człowieka, t. 3. Warszawa 2002.
42. Jablow M., Na bakier z jedzeniem. Anoreksja, bulimia, otyłość. Gdańsk 2000.
43. Kolbowska A., Dopalacze. „Narkomania” 2009, nr 1.
44. Moszczyńska U., Pałyska M., Raduj J., Mobbing jako czynnik potęgujący przemoc w szkole. „Problemy Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego” 2002, nr 1-2.
45. Niewiadomska I., Brzezińska M., Lelonek B., Hazard. Lublin 2005.
46. Nowak A., Wysocka E., Problemy i zagrożenia społeczne we współczesnym świecie. Elementy patologii społecznych i kryminologii. Katowice 2001.
47. Prejs B., Subkultury młodzieżowe, bunt nie przemija, Katowice 2005.
48. Rola J., Depresja u dzieci. Kraków 2001.
49. Wysocka E., Doświadczenie życia w młodości – problemy, kryzysy i strategie ich rozwiązywania, Katowice 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- a. Badora S., Mudrecka I. (red.), Strategie rozwiązywania problemów uzależnień. Opole 2006.
- b. Birch A., Malim T. (red.), Psychologia rozwojowa w zarysie. Warszawa 1998.

- c. Cierpiałowska L. (red.), Oblicza współczesnych uzależnień. Poznań 2006.
- d. Dambach E. K., Mobbing w szkole. Jak zapobiegać przemocy grupowej. Gdańsk 2003.
- e. Ginowicz H., Hazardzista u psychoterapeuty – problem czy wyzwanie? „Świat Problemów” 2004, nr 3.
- f. Gleń M., Studentka szuka sponsora... „Eurostudent” 2004, nr 96.
- g. Hołyst B., Wiktymologia. Warszawa 1997.
- h. Janukowicz M., Stankowski A. (red.), Przegrane życie nastolatka. Częstochowa 2001.
- i. Jarosz M. Samobójstwa. Ucieczka przegranych. Warszawa 2004.
- j. Kawula S., Machel H., Podkultury młodzieżowe w środowisku szkolnym i pozaszkolnym, Toruń 2000.
- k. Kijaczko S. (red.), Samobójstwo. Specyfika problemu, horyzonty badawcze. Opole 2003.
- l. Kitlińska E., Erotyczny sponsoring. „Gazeta Studencka” 2005, nr 9.
- m. Kurzępa J., Młodzież pogranicza – „Świnki”, czyli o prostytutce nieletnich. Kraków 2001.
- n. Lelonek B., Ofiary jednoręcznych bandytów. „Charaktery” 2009, nr 12.
- o. Malczewski A., Stuzik M., Młodzież a substancje psychoaktywne, cz. 1. „Remedium” 2009, nr 7/8
- p. Młodożeniec A., Janiak J., Uwarunkowania zachowań samobójczych dzieci i młodzieży. „Remedium” 2009, nr 7-8.
- r. Olweus D., Mobbing fala przemocy w szkole. Jak ją powstrzymać? Warszawa 1989.
- s. Orłowski S., Szkoła wobec agresji i przemocy. {w:] B. Kamińska-Buśko, J. Szymańska (red.), Profilaktyka w szkole. Poradnik dla nauczycieli. Warszawa 2005.

UWAGI:

brak

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-WPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska

Prowadzący: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska,
dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					8
Wykład	30	2	III	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		III	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie współczesnych teoretycznych, metodycznych i praktycznych problemów opieki i wychowania w Polsce i na Świecie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza z zakresu opieki i wychowania, metodycznych uwarunkowań organizacji i funkcjonowania form (instytucji) opieki i wychowania, ich systemowego integrowania oraz realnej rzeczywistości opiekuńczo-wychowawczej w Polsce.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Współczesne problemy opieki i wychowania. Wprowadzenie do problematyki z perspektywy polskiej i światowej.

System opieki i wychowania w Polsce. Model placówki opiekuńczo-wychowawczej. Kierunki przemian w opiece – standardy Unii Europejskiej.

Problemy opieki i wychowania w tworzących się systemach lokalnych

Teoria opieki i wychowania Związki, zależności, współczesne problemy.

Środowisko - jego modernizacja opiekuńczo-wychowawcza (nadawanie wartości edukacyjnych)

Ciągłość i zmiana w procesie opieki i wychowania dziecka koniecznością i warunkiem prawidłowego rozwoju.

Współczesne problemy adopcji, opieki uzupełniającej i zastępczej.

Profesjonalizacja warsztatu wychowawcy – opiekuna. Wypalenie zawodowe opiekuna – wychowawcy.

Innowacje w opiece i wychowaniu (Wybrane przykłady).

Współczesne problemy diagnozy w opiece i wychowaniu.

Ćwiczenia

Pojęcie oraz cele opieki i wychowania. Przypomnienie istoty oraz celów opieki i wychowania. Swoistości i zależności tych procesów. Podmiotowość w opiece i wychowaniu.

Współczesne tendencje zmian w opiece nad dzieckiem i rodziną w Polsce i Europie. Zasady pomocy, najważniejsze problemy: wspieranie rodziny zagrożonej dysfunkcją, rozwój form opieki dziennej w środowisku, promocja rodzinnych form opieki, zmniejszanie się liczby instytucji zastępujących rodzinę, modyfikacje w instytucjach, krótki pobyt poza rodziną, proces reintegracji, indywidualizacja wszelkich przedsięwzięć, profesjonalizacja w opiece i wychowaniu, planowanie stałości opieki, ewaluacja. Trudności związane z wdrażaniem reformy systemu opieki w Polsce.

Pomoc dziecku i rodzinie w środowisku lokalnym. Wsparcie rodziny w zreformowanym systemie opieki, koordynacja działań podmiotów udzielających wsparcia, programy wspierania rodziny w Polsce i w Europie, przykłady dobrej praktyki na świecie: Ośrodki Rodziny, Konferencje Grupy Rodzinnej.

Specyficzne problemy organizacji procesu opieki i wychowania w placówkach opiekuńczo – wychowawczych. Trudności i bariery w działalności placówek socjalizacyjnych, interwencyjnych. Rola i pozycja wychowawcy. Modyfikacje i innowacje w opiece instytucjonalnej w Polsce i na świecie

Wspieranie samodzielności życiowej w opiece i wychowaniu. Proces dochodzenia do samodzielności życiowej wychowanków placówek opieki zastępczej. Dynamika rozwoju samodzielności dziecka. Rozwijanie samodzielności dziecka w rodzinie w różnych okresach rozwojowych. Problemy rozwoju samodzielności w opiece zastępczej. Trudności w usamodzielnianiu wychowanków i ich ograniczanie (formy i metody pracy w procesie usamodzielniania, indywidualny program usamodzielnienia, grupy usamodzielnień, mieszkania chronione). Opieka następcza – wsparcie po uzyskaniu pełnoletności i opuszczeniu placówki

Problemy rodzicielstwa adopcyjnego i zastępczego w Polsce i na świecie. Kwalifikowanie i przygotowanie kandydatów do rodzicielstwa adopcyjnego i zastępczego, swoiste trudności w funkcjonowaniu rodzin, adopcje dzieci starszych i ze specjalnymi potrzebami, wsparcie udzielane rodzinom, zapobieganie niepowodzeniom adopcyjnym.

Spółeczność lokalna. Elementy konstytuujące społeczność lokalną, rola więzi społecznej (w tym więzi sąsiedzkiej), sposoby i skutki aktywizacji społeczności lokalnej na rzecz efektywności opiekuńczo – wychowawczej. Działalność organizacji pozarządowych, jako przejaw aktywności społeczności lokalnej.

Budowanie lokalnego systemu opieki nad dzieckiem i rodziną – stan aktualny i nowe perspektywy.

Sieci wsparcia społecznego. Pojęcia: wsparcie i oparcie w środowisku, typy i cele wsparcia, podmioty oparcia dla dzieci i dorosłych, „spirala życzliwości” S. Kawuli, znaczenie pierwotnej sieci wsparcia, umiejętności i techniki przydatne w pracy osoby udzielającej wsparcia, grupy wsparcia, jako typowa grupa samopomocowa

Wsparcie rówieśnicze, jako forma samopomocy młodzieży. Istota i rodzaje wsparcia rówieśniczego, ograniczenia i bariery wsparcia rówieśniczego, idea programu „Starszy Brat, Starsza Siostra”

Institucje publiczne koordynujące opiekę i wychowanie dziecka. Rola Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Ośrodka Adopcyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny połączony z prezentacją multimedialną.

Praca w grupach, możliwa realizacja projektu opisowo - modyfikującego rzeczywistość opiekuńczo-wychowawczą z zastosowaniem wiedzy ogólnej z zakresu współczesnych problemów opieki i wychowania w Polsce wynikających z porównań z innymi, wybranymi krajami na świecie (forma do wyboru z uwzględnieniem potrzeb studenta: pisemna lub/i z prezentacją medialną i dyskusją przed grupą. Dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W1	zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W5	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z pedagogiki opiekuńczej oraz pedagogiki ogólnej, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_W7	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów opiekuńczo-wychowawczych
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu wybranych instytucji opiekuńczo-wychowawczych i pomocowych w Polsce oraz w wybranych innych krajach, która będzie odnoszona do refleksji zintegrowanej wobec systemowych rozwiązań
K_W13	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach opiekuńczo-wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących
K_W14	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu oświatowo-wychowawczego oraz pomocy społecznej w zakresie placówek opiekuńczo-wychowawczych, zna wybrane adekwatne do polskich systemy innych krajów
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej i opiekuńczej, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych natury opiekuńczo-wychowawczej, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów opiekuńczo-wychowawczych
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów wychowawczych i opiekuńczych i pomocowych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U05	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji opiekuńczo-wychowawczych oraz analizowania ich źródeł, stanów i skutków
K_U09	potrafi zaproponować oryginalne rozwiązania złożonych problemów opiekuńczo-wychowawczych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z obszaru opiekuńczo-wychowawczego oraz rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce opiekuńczo-wychowawczej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie oceny poziomu aktywnego i merytorycznego uczestnictwa w zajęciach, oceny z kolokwium połówkowego i końcowego.

Zaliczeniem wykładu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Zaliczeniem przedmiotu jest egzamin pisemny z treści ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: pedagogika

Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	46 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	9 godz.	7 godz.
Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie godz. 130 – 8 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	3 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

50. Dąbrowski Z. (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Część pierwsza i druga. Olsztyn;
51. Gajewska G. (2009, 2006). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra;
52. Gajewska G. (2009). Wsparcie dziecka w rozwoju. Konteksty opieki i edukacji. Zielona Góra;
53. Kelm A. (2000). Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej. Warszawa;
54. Gajewska G. (2002). Edukacja środowiskowa w przestrzeni życiowej dzieci i młodzieży. Toruń;
55. Kwak A. (2006) (red.). Z opieki zastępczej w dorosłe życie. Założenia a rzeczywistość. Warszawa, Instytut Spraw Publicznych;
56. Łobocki M. (2004). Teoria wychowania w zarysie. Kraków;
57. Raclaw – Markowska M. (2005) (red.). Pomoc dzieciom i rodzinie w środowisku lokalnym. Debata o nowym systemie. Warszawa, Instytut Spraw Publicznych;
58. Stelmaszuk Z.W. (1999) (red.). Współczesne kierunki w opiece nad dzieckiem. Warszawa;
59. Stelmaszuk Z.W. (2001) (red.). Zmiany w systemie opieki nad dziećmi i młodzieżą. Perspektywa europejska. Biblioteka Pracownika Socjalnego, Katowice;
60. Brągiel J., Badora S. (2005) (red.). Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej. Opole
61. Analiza stron internetowych, np.: www.unicef.pl (raporty o opiece na świecie), strony ukazujące innowacje w opiece i wychowaniu na świecie i w środowiskach lokalnych, ekspertyzy Rady Europy dotyczące spraw opieki i wychowania dzieci

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

62. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” – numery z lat 1998-2012
 63. Fengler J. (2001). Pomaganie mężczyznom. Wypalenie w pracy zawodowej. Gdańsk, GWP;
 64. Gajewska G. (2009). Rodzinna opieka zastępcza. Z perspektywy województwa lubuskiego. Zielona Góra. Gajewska G. (2008). Mity na temat rodzin zastępczych. „Problemy Opiekuńczo – Wychowawcze”, nr 8. Gajewska G., Doliński A. (2002, 2007). Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.1 oraz kolejne tomy serii z A. Szczęsną, E. Rewińską, K. Bazydło-Stodolną t.2-12;
 65. Gnitecki J. (2007). Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej. Poznań;
 66. Goleman D. (2007). Inteligencja społeczna. Poznań, Wyd. „Rebis”;
 67. Maciarz A. (2004). Macierzyństwo w kontekście zmian społecznych. Warszawa, Wyd. Akad. „Żak”;
 68. Rurka A. (2009). Rola stowarzyszeń i organizacji pozarządowych w realizacji polityki społecznej we Francji. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 10;
 69. Śliwerski B. (2006). Pedagogika. T.1-3, Gdańsk, GWP;
- Inne: podane stosownie do ćwiczeń.

UWAGI:

WSPÓŁCZESNE TENDENCJE W PROFILAKTYCE I RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-WTPR

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ
mgr Joanna Chrzanowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

W efekcie realizacji przedmiotu student posiadać będzie wiedzę na temat przemian zachodzących we współczesnej resocjalizacji i profilaktyce; będzie potrafił krytycznie odnieść się do rozwiązań resocjalizacyjnych realizowanych w przeszłości oraz obecnie, w wybranych krajach oraz w Polsce; będzie znał założenia i cele współczesnej resocjalizacji i profilaktyki, głównie w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Będzie umiał dostrzegać działania profilaktyczne realizowane w środowisku oraz możliwość własnej aktywności w ich realizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu niedostosowania społecznego, profilaktyki i resocjalizacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Charakterystyka współczesnych systemów resocjalizacyjnych w krajach Unii Europejskiej i w Polsce. Kierunki rozwoju (i zmian) systemów resocjalizacyjnych. Krytyczna analiza polskiego systemu resocjalizacji instytucjonalnej. Resocjalizacja w środowisku otwartym. Współczesne środki i środki resocjalizacyjne w Polsce i wybranych krajach Unii Europejskiej a także Stanów Zjednoczonych i Kanady. Tendencje zmian w resocjalizacji nieletnich w Polsce w Europie oraz ich uwarunkowania. Charakterystyka wybranych instytucji penitencjarnych oraz działalności postpenitencjarnej.

Przemiany w profilaktyce. Wyzwania współczesności w zakresie profilaktyki. Rola kuratora dla nieletnich w profilaktyce zaburzeń w zachowaniu i resocjalizacji.

Rola profilaktyki w neutralizowaniu zachowań aspołecznych.

Ćwiczenia:

Perspektywa humanistyczna w profilaktyce: dialog i spotkanie, a profilaktyka; perspektywy w profilaktyce.

Profilaktyka w środowisku lokalnym: świetlice socjoterapeutyczne, środowiskowe programy pedagogiczne, program Teaching Family w warunkach polskich.

Wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci: formy przemocy wobec dziecka; syndrom dziecka potrząsanego i jego zapobieganie (metoda 5S), syndrom FAS; programy wizyt domowych; program „Dobry rodzic dobry start”.

Kierunki, przebieg i sens reformy resocjalizacji nieletnich

Prakseologiczne zasady projektowania systemów resocjalizacji i profilaktyki

Oddziaływanie resocjalizacyjne w warunkach probacji: pojęcie probacji, praca kuratora rodzinnego jako przykład pracy z przypadkiem; mediacje- skuteczna metoda pojednawcza.

Teoretyczne podstawy profilaktyki i działania profilaktyczne w środowisku lokalnym:

- Wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci
- Zmiany prawne w słuchaniu nieletnich świadków
- ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie .

Zachowania dewiacyjne w założeniach symbolicznego interakcjonizmu: pojęcie dewianta, dewiacja pierwotna, dewiacja wtórna, rodzaje stygmatów.

Twórcza resocjalizacja: kształtowanie nowych tożsamości; zalecenia, strategie i procedury w twórczej resocjalizacji.

Prezentacje wybranych stowarzyszeń i fundacji działających na rzecz zapobiegania przestępczości (Patronat, Karan, Parpa, Monar, fdn, Komitet Ochrony Praw Dziecka, Komisje do spraw rozwiązywania problemów alkoholowych.

ART przykładem pracy profilaktycznej i resocjalizacyjnej: główne założenia; wywiad z trenerem ART-u, ćwiczenie wybranych elementów treningu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, wykład problemowy, wykład dyskusyjny

Ćwiczenia: dyskusja, praca w małych grupach, prezentacje, film.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych tendencjach w profilaktyce i resocjalizacji, rozumie istotę ich przemian w Polsce i na świecie, rozumie ich historyczne i społeczno-kulturowe uwarunkowania
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o formach i metodach działań profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym oraz o metodach i środkach resocjalizacji w środowisku otwartym i zamkniętym. Potrafi wskazać na akty prawne stanowiące źródło zmian w działalności profilaktycznej oraz wynikające z nich zadania edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, pomocowe i terapeutyczne instytucji i osób..
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych stanowiących zagrożenie dla rozwoju dzieci i młodzieży oraz potrafi zaproponować działania profilaktyczne mające na celu zapobieganie ich negatywnym skutkom.
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki i resocjalizacji oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także opracowania i realizacji działań w środowisku szkolnym i lokalnym.
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego pogłębiania własnej wiedzy i kompetencji wychowawczych, rozwoju osobistego i zawodowego,
K_K05	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady – obecność na wszystkich zajęciach; egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk zachodzących we współczesnej profilaktyce i resocjalizacji w kraju i na świecie, wyjaśnianiu i interpretacji programów i projektów, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Zaliczenie ćwiczeń: obecność na wszystkich zajęciach, aktywny udział w rozwiązywaniu podjętych problemów, samodzielność w ocenie zjawisk i procesów, współpraca z zespołem nad realizacją projektu oraz pozytywna ocena z kolokwium

Ocenę łączną stanowiła będzie średnia ocen z ćwiczeń i wykładu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	48 godz.
Realizacja projektu	17 godz.	20 godz.
Konsultacje	8 godz.	5 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., Propozycja nowego systemu profilaktyki przestępczości w Polsce. „Opieka-Wychowanie-Terapia” 2001/2
2. Borowski R., Wysoki D., Instytucje wychowania resocjalizującego. Płock, 2001M. Kalinowski, M. Pełka, Zarys dziejów resocjalizacji nieletnich. APS, Warszawa 2003Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 32, poz.228)
3. Kalinowski M., Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich. PWN, Warszawa 1991
4. Klecka M., Fascynujące dzieci. Wyd. św. Stanisława BM, Kraków 2007
5. Konopczyński M., Metody twórczej resocjalizacji: teoria i praktyka. WN, PWN, Warszawa 2006
6. Miłkowska G., O potrzebie profesjonalnej profilaktyki w szkole. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2006/2
7. Pospiszył K., Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań, Warszawa 1998
8. Urban B, Stanik J.M., Pedagogika resocjalizacyjna. T. 1 i 2 PWN, Warszawa 2007
Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. APS, Warszawa 2003
M. Kalinowski, Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich. PWN, Warszawa 1991
9. Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży. Wyd. UJ, Kraków 2000
10. Węgliński A., Resocjalizacja nieletnich w warunkach wolności dozorowanej oraz izolacji zakładowej, Wyd. UMCS. Lublin1993
11. Węgliński A., Zahamowanie modernizacji służb kuratorskich w Polsce. „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2002/3

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Albański L. (red.), Profilaktyka niedostosowania społecznego – teoria i praktyka, Jelenia Góra 2006
2. Bałandynowicz A., Probacja. System sprawiedliwego karania. Kodeks, Warszawa 2002,
3. Gaś Z.B., Profilaktyka w szkole. WSiP, Warszawa 200
4. Pytka L., Poprawczak – ostatni bastion „utopijnego re-socjalizmu”. „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2006/1
5. Szecówka A., Między swobodą, a rygoryzmem w resocjalizacji nieletnich. „Nasza Szkoła” 1996/10
6. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z dnia 12 września 2001)
7. Węgliński A., Zahamowanie modernizacji służb kuratorskich w Polsce. „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2002/3

MODUŁ 5
POMOC SPOŁECZNA I SOCJOTERAPIA

INSTYTUCJE POMOCY SPOŁECZNEJ

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PED PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Halina Borcz

Prowadzący: Dr Halina Borcz
Dr Marcin Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	II/4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		II/4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z umiejscowieniem instytucji pomocy społecznej w strukturach samorządu terytorialnego. Ukazanie zróżnicowania zadań realizowanych na poszczególnych szczeblach organizacyjnych pomocy społecznej w Polsce; Ukazanie ścieżek kompetentnego kierowania sprawami klientów do właściwych jednostek organizacyjnych pomocy społecznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polski system pomocy społecznej i zasady jej udzielania; instytucja pomocy społecznej i jej aksjologiczne podstawy; jednostki organizacyjne pomocy społecznej na poszczególnych szczeblach: rządowym i samorządowym oraz gminnym; Umiejscowienie pomocy społecznej w strukturach polityki społecznej państwa; wybrane modele polityki społecznej (R.Titmussa, N.Furnissa i D.Tilton, G.Esping-Andersena); istota samorządu terytorialnego; struktura administracyjna – jednostki samorządu terytorialnego; Zasada subsydiarności. Model federalny a model unitarny; wybrane aspekty funkcjonowania pomocy społecznej w krajach rozwiniętych w ujęciu porównawczym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką i z dokumentem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	potrafi wskazać i scharakteryzować różnorodne instytucje działające w strukturach samorządu lokalnego, powołane do realizacji zadań zgodnie z Ustawą o pomocy społecznej
K_W10	
K_U08	potrafi sprawnie kontaktować ze sobą różnorodnych specjalistów, w celu zwiększenia

skuteczności rozwiązania zdiagnozowanego problemu, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych

K_K07 jest otwarty na współpracę z jednostkami i organizacjami pozarządowymi w celu rozwiązywania problemów z obszaru pomocy społecznej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywny udział w zajęciach, zaliczenie pisemne.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	15 godz.	9 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	21 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 40 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Auleytner J., Głębińska K., Polityka społeczna pomiędzy opiekuńczością a pomocniczością, Warszawa, 2000.
2. Frąckiewicz L. (red). , Polityka społeczna. Zarys wykładu wybranych problemów, Katowice, 2000.
3. Głębińska K., Polityka społeczna w Unii Europejskiej. Aspekty aksjologiczne i empiryczne, Warszawa, 2001.
4. Golinowska S., Kopińska I., Pomoc społeczna – zmiany i warunki skutecznego działania, Warszawa, 2002.
5. Kańduła S., Samodzielność finansowa samorządu gminy po 1983 roku, Poznań, 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

72. Ustawa o pomocy społecznej z 12.03.2004 z póź.zm. (ost.zm. Dz.U. z 2010 r. nr 81 poz. 527).

KIEROWANIE ZESPOŁAMI LUDZKIMI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-KZL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Daria Zielińska - Pękał

Prowadzący: Daria Zielińska - Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9	-	2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9	-		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

1. Pogłębienie wiedzy o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi regułach (ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności kierowania zespołami);
2. Ćwiczenie umiejętności animowania pracami nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych;
3. Poznanie i utrwalenie wiadomości na temat zasad pracy grupy oraz reguł nią rządzących;
4. Ćwiczenie podstawowych umiejętności kierowania grupą (podejmowanie decyzji, motywowanie, rozwiązywanie konfliktów, ustalanie ról grupowych itd.)

WYMAGANIA WSTĘPNE:

umiejętności interpersonalne; superwizja, znajomość zasad pracy grupy

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ćwiczenia: 1) istota kierowania (sposoby definiowania); cechy dobrego kierownika; umiejętność podejmowania decyzji; umiejętności komunikacyjne; role grupowe; rozwiązywanie konfliktów grupowych, ćwiczenie umiejętności motywowania zespołów do pracy.

Wykłady: 1) Kierowanie i przewodzenie grupą (style kierowania); 2) Proces podejmowania decyzji (modele podejmowania decyzji, rodzaje decyzji, techniki i narzędzia podejmowania decyzji); 3) Rozwiązywanie konfliktów (istota konfliktu; kierowanie konfliktem); 4) Motywowanie ludzi do działania (modele motywacji, teorie motywacji, narzędzia motywacji); 5) Teorie kierowania (Modyfikacja zachowania Skinnera; Dyscyplina asertywna Lee Canter; Model Jonesa).

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny, wykład, konwersatoryjny, metoda projektu, inscenizacja, gry

dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, giełda pomysłów, metody ekspresyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student rozróżnia i opisuje rodzaje więzi społecznych; potrafi zidentyfikować rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych
K_W08	identyfikuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych
K_W15	Potrafi scharakteryzować działalność edukacyjną, wychowawczą, opiekuńczą, kulturalną, pomocową i terapeutyczną, pogłębiającą w wybranych zakresach
K_U10	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobrać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych
K_U11	animuje prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspiera ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspiruje do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_U12	analizuje i interpretuje różne wytwory kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny; stosuje oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

1. wykłady: test (ocena dostateczna – 50-60 % prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra – 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%)
2. ćwiczenia: projekt do opracowania przez studentów (ocena dostateczna – słabe powiązanie z treściami wykładowymi, częściowa orientacja w problematyce, odtwórcze pomysły rozwiązania problemu; odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – umiejętność połączenia opracowania z treściami wykładowymi, mało elementów twórczy w proponowanych propozycjach rozwiązania problemu;; ocena bardzo dobra – umiejętność płynnego łączenia prezentowanych treści z problematyka wykładów, konstruktywne i autorskie pomysły rozwiązania problemów)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć + projekt	35 godz.	45 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
Łącznie 70 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

109. B. Wyrzykowska, K. Karbowski, *Kierowanie zasobami ludzkimi w organizacji*,
110. K. Piotrkowski, M. Świątkowski, *Kierowanie zespołami ludzi*
111. M. Fullan, *Odpowiedzialne i skuteczne kierowanie szkołą*,
112. E.Clifford, *Dyscyplina i kierowanie klasą*

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

113. E. Brudnik, A.Moszyńska, B.Owczarska, *Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie*

METODYKA PRACY Z GRUPA

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-MPzG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Szumigraj

Prowadzący: dr Ewa Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: prowadzić zajęcia grupowe o charakterze edukacyjnym, ogólnorozwojowym, z wykorzystaniem metod aktywnych i warsztatowych; rozpoznawać i nazywać podstawowe mechanizmy rządzące dynamiką grupy, rolę grupowe uczestników, korzystać z wiedzy źródłowej na temat metod i technik prowadzenia grup, oraz twórczo pracować przy tworzeniu narzędzi pomocnych do prowadzenia zajęć grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, socjologia ogólna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Budowanie zaufania w grupie. Zawieranie kontraktu w relacji pomagania. Zadania integrujące grupy. Kontakt i komunikacja w relacji pomagania. Motywacja do pomagania. Pozycje słuchania terapeutycznego. Granice i terytorium psychologiczne. Elementy treningu asertywności. Praca nad stresem. Metody relaksacji. Specyfika pracy terapeutycznej z młodzieżą w okresie dorastania. Terapia uzależnień. Relacja i więź w procesie grupy. Superwizja. Zamykanie procesu grupowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja grupowa, analiza tekstów, warsztat grupowy, prezentacja filmowa fragmentów sesji grupowych

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w zakresach teorii i praktyki prowadzenia grup edukacyjnych i rozwojowych
K_W13	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, mających znaczenie dla uczestników grup edukacyjnych i rozwojowych, w zakresie budowania relacji z innymi ludźmi, problemów uczestników grup, itd.

K_W15	Student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w zakresach związanych z występowaniem ewentualnych trudności w relacjach interpersonalnych
K_U01	Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat nawiązywania i utrzymywania relacji społecznych, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych, analizowanych w pracy grupowej o charakterze edukacyjnym, rozwojowym i terapeutycznym
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, które mogą być realizowane w grupach celowych różnego typu
K_U07	Student ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji społecznych w grupach edukacyjno- pomocowych, oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, które są odzwierciedlane w ramach spotkań grupowych
K_U11	Student potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów grupowych, oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_K06	Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać inicjując spotkania grupowe, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Analiza wybranych tekstów źródłowych, co najmniej 90 % obecność na zajęciach, uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń, praca semestralna- zaprojektowanie zajęć grupowych na wybrany temat i przeprowadzenie ich fragmentu w grupie studenckiej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	20 godz.
Praca semestralna	40 godz.	40 godz.
Konsultacje	15 godz.	20 godz.
Łącznie 90 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

114. Bernard H. S., MacKenzie K. R. (red.) (2000), Podstawy terapii grupowej, GWP, Gdańsk.
115. Corey, G. Corey M.S. Grupy- zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej
116. Olster C. K. (2002), Grupy, Zysk i S-ka, Poznań.
117. Praszkie R., Różycki A. (1983), Bliskie spotkania rzecz o treningu grupowym, Nasza Księgarnia, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

118. Egan G.(2002), Kompetentne pomaganie. Poznań: Zysk i S-ka.
119. Enright J. (1993), Poradnictwo i terapia bez oporu. (red.) Santorski J., ABC pomocy psychologicznej. Warszawa.
120. Tokarczuk O. red., Grupa bawi się i pracuje cz. 1 i 2.

PODSTAWY GERONTOLOGII

Kod przedmiotu: 129_WP, PED GP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Dr Dorota Niewiedział

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		IV	E	
Ćwiczenia	15			Zo	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	E	
Ćwiczenia	9			Zo	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu gerontologii, kluczowych pojęć i mechanizmów prowadzących do zmian społeczno – demograficznych, starzenia się społeczeństw oraz konsekwencji indywidualnego i społecznego procesu starzenia się jednostki i społeczeństwa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę z zakresu psychologii ogólnej i rozwoju człowieka w cyklu życia oraz orientację teoretyczną w płaszczyźnie zjawisk społecznych zachodzących w rodzinie i społeczeństwie

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Gerontologia społeczna – charakterystyka dyscypliny, wybrane teorie.
Psychologiczne starzenie się człowieka; straty w starości i *coping*, starzenie się w teoriach *ego*
Historia starości w europejskim kręgu kulturowym.
Faza starości w cyklu życia człowieka.
Kryzysy w fazie starości.
Człowiek stary w rodzinie. Relacje międzypokoleniowe w rodzinach.
Poczucie jakości życia ludzi starych
Aktywność ekonomiczna człowieka starego.
Zbiorowość ludzi starych w polskim społeczeństwie.
Starość i ludzie starzy w społecznej świadomości.
Demograficzne starzenie się ludności.
Społeczne i ekonomiczne skutki starzenia się ludności.
Sieć bezpieczeństwa socjalnego i polityki społeczna wobec ludzi starych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, klasyczna metoda problemowa, dyskusja panelowa, prezentacje

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student posiada podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w okresie starzenia się zarówno w aspekcie biologicznym psychologicznym jak i społecznym
K_U10	Po zakończeniu zajęć student powinien być świadomy i zdeterminowany w planowaniu działań kreujących prawidłowe wsparcie starzejącego się człowieka. W swojej pracy zawodowej powinien wykazywać wrażliwość i krytycyzm w stosunku do problemów zakłócających prawidłowe mechanizmy opieki i wsparcia starzejącej się jednostki

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia zostaną zweryfikowane poprzez sprawdzenie wiedzy w formie testu. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z testu. Zaliczenie z ćwiczeń student uzyska w wyniku obecności na zajęciach i ocenę merytorycznej aktywności na ćwiczeniach. Na ocenę merytoryczną aktywności składa się: znajomość zdanych treści merytorycznych, umiejętność analitycznego myślenia przy omawianiu materiału teoretycznego i możliwości zaplanowania działań wspierających ludzi starych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA STUDIA STACJONARNE:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach i wykładach	30 godz	18 godz
Przygotowanie do zajęć	30 godz	40 godz
Przygotowanie do egzaminu	15 godz	25 godz
Konsultacje	15 godz	10 godz
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	45 godz. – 2 ECTS	28 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA

121. Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (red.) (2001). Psychologia rozwoju człowieka, tom 2. Warszawa: PWN
122. Turner, S. J. i Helms, D.B. (1999). Rozwój człowieka. Warszawa: WSiP
123. B.Szatur-Jaworska, P. Błędowski, M. Dzięgielewska, Podstawy gerontologii społecznej, Warszawa 2006.
124. P. Błędowski, Lokalna polityka społeczna wobec ludzi starych, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

125. B.Szatur-Jaworska, Ludzie starzy i starość w polityce społecznej, Warszawa 2000.
126. B.Synak (red.), Polska starość, Gdańsk 2002.

UWAGI: -

PODSTAWY PSYCHIATRII

Kod przedmiotu: 12.2 - WP-PED-PPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr n. med. Wioletta Giemza - Urbanowicz

Prowadzący: Dr n. med. Wioletta Giemza - Urbanowicz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15		IV	egzamin	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat objawów i postępowania w podstawowych zaburzeniach psychicznych, znajomość aktów prawnych regulujących postępowanie wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, nabycie umiejętności współpracy ze specjalistami zajmującymi się diagnostyką, leczeniem oraz profilaktyką zaburzeń psychicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Teoretyczne podstawy z psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Podstawy psychopatologii ogólnej, omówienie poszczególnych zaburzeń psychicznych, aktów prawnych regulujących postępowanie wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, organizacja opieki psychiatrycznej.

Ćwiczenia:

Pogłębienie wiedzy na temat wybranych zaburzeń psychicznych, dylematy związane z postępowaniem wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, promowanie zdrowia psychicznego, nowe wyzwania psychiatrii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, praca z książką, dyskusja, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę w zakresie przedmiotowego i metodologicznego powiązania pracy socjalnej i socjoterapii z dziedziną psychiatrii

K_W01	potrafi zastosować terminologię używaną w pracy socjalnej i socjoterapii w dziedzinie psychiatrii
K_W11	rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii
K_W06	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym i społecznym
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji pomocowych i terapeutycznych
K_U02	ma pogłębione umiejętności w zakresie diagnozowania i analizowania kryzysowych sytuacji jednostkowych i grupowych, a także projektowania działań pomocowych
K_U07	
K_U09	
K_U10	doboru odpowiednich metod i środków
K_K04	jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej, utożsamia się z wartościami i celami i zadaniami pracy socjalnej i socjoterapii, odznacza się odpowiedzialnością za podejmowane działania i ludzi na rzecz, których podejmuje działania
K_K05	
K_K06	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – praca pogładowa dotycząca problemów współczesnej psychiatrii.

Ćwiczenia – przygotowanie prezentacji wybranego zagadnienia, poprowadzenie dyskusji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	45 godz.
Napisanie pracy pogładowej	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
Łącznie 100 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	50 godz. – 2 ECTS	20 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

3. A. Bilikiewicz, S. Pużyński, J. Rybakowski, J. Wciórka (red.), *Psychiatria*, Wrocław 2002.
4. L. Grzesiuk, H. Suszek (red), *Psychoterapia*, Warszawa 2011.
5. J. Meder (red), *Rehabilitacja przewlekle chorych psychicznie*, Kraków 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. J. Rybakowski, F. Rybakowski (red), *Sedno. Psychiatria*, Wrocław 2008.

UWAGI:-

PODSTAWY SOCJOTERAPII

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PSt

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: DR HALINA BORCZ

Prowadzący: DR HALINA BORCZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II/1	EGZAMIN	
Warsztaty	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II/1	EGZAMIN	
Warsztaty	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przybliżenie praktycznego zastosowania zajęć socjoterapeutycznych w korygowaniu lęku u dzieci, niepożądanego zachowań młodzieży oraz możliwości wykorzystania w kształtowaniu i nabywaniu oczekiwanych kompetencji społecznych; Ukazanie miejsca socjoterapii w ofercie pomocy psychologicznej i pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu: pedagogiki, pedagogiki społecznej, psychologii rozwoju i zadań rozwojowych, socjologii rodziny.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Socjoterapia, jako proces i metoda pracy z dziećmi i młodzieżą. Cele i zadania socjoterapii w obszarach rozwojowym, edukacyjnym i terapeutycznym. Socjoterapia, jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej, psycho-korekcyjna skierowana do pracy z dziećmi i młodymi ludźmi w okresie dorastania, w celu eliminowania, zmniejszenia poziomu zaburzeń zachowania. Formy pracy z dziećmi i młodzieżą z wykorzystaniem bajki terapeutycznej w oddziaływaniu „twarzą w twarz”, Struktura i dynamika zajęć socjoterapeutycznych. Proces grupowy i techniki pracy z grupą. Kontakt terapeutyczny w socjoterapii. Wpływ ustrukturalizowanych zajęć grupowych na zmianę poprzez doświadczenia korekcyjne i oddziaływanie grupy. Socjoterapia w pracy socjalnej i pomocy społecznej, zastosowanie w pracy z jednostką i grupą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, praca w grupach, z wykorzystaniem metody warsztatowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W01	dobiera właściwą terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, definiuje i łączy wiedzę z różnych dziedzin psychologii, socjologii, pedagogiki w celu holistycznego rozumienia problemów przeżywanego przez dziecko i młodego człowieka. Rozróżnia i rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii
K_W02	
K_W05	
K_W11	
K_U01	obserwuje, wnioskuje, interpretuje zachowania dzieci i młodzieży. Formułuje informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł w celu analizy złożonych problemów wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także ich diagnozowania i projektowania działań korekcyjnych
K_U02	
K_U08	
K_K01	rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; ma świadomość konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K_K05	
K_K06	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywny udział w zajęciach, przygotowanie scenariusza zajęć socjoterapeutycznych dla wybranej grupy dzieci i młodzieży i przeprowadzenie zajęć. Weryfikacja wiedzy teoretycznej podczas egzaminu z przedmiotu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie do egzaminu	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	6 godz.	6 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 88 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	38 godz. – 2 ECTS	20 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

127. Sawicka J., (red.), Podstawy socjoterapii, Warszawa, 1999.
128. Jagieła J., Socjoterapia w szkole, Kraków 2007.
129. Bernard H., MacKenzy K., Podstawy terapii grupowej, Gdańsk 2001

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

130. Molicka M., Bajki terapeutyczne, Poznań, 1999.
131. Molicka M., O lękach i nowej metodzie terapii, Poznań 2002.
132. Kozłowska A., Zaczarowane bajki, które leczą, dla dzieci i dorosłych, Warszawa, 2007.
133. De Barbaro B. (red.) Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny, Kraków, 1997.
134. Płopa M., Psychologia rodziny, Warszawa, 2005, ss.19-112 oraz ss 241-337.

PORADNICTWO I POMOC- FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PiP

Typ przedmiotu: fakultatywny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marcin Szumigraj

Prowadzący: dr hab. Elżbieta Siarkiewicz prof. UZ; dr Marcin Szumigraj; dr Daria Zielińska-Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: zinterpretować aktualną praktykę poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; ocenić i wyjaśnić popularność poradnictwa we współczesnym społeczeństwie, prowadzić podstawowe badania poradoznawcze

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw teorii poradnictwa oraz metod pracy doradcy

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rola i miejsce poradnictwa w życiu jednostki, codzienne formy poradnictwa, poradnictwo internetowe, poradnictwo w instytucjach tradycyjnych i niekonwencjonalnych środowiskach, skuteczność działań poradniczych, potencjał rozwojowy i ograniczenia poradnictwa, doświadczenia doradców, rozwój zawodowy i superwizja pracy doradcy

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, prezentacja, dyskusja grupowa, projekt badawczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat poradoznawstwa, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania

	złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Analiza literatury naukowej w zakresie poruszanych treści. Przygotowanie i przeprowadzanie badań nad wybranym zagadnieniem. Prezentacja przebiegu badań i wyprowadzonych wniosków.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i przeprowadzenie badań	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Łącznie 47 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

135. Siarkiewicz E., Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia- iluzje- ambiwalencje, Zielona Góra 2010
136. Kukła D (red.), Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka. Wybrane obszary, Warszawa 2009
137. Hajduk B., Hajduk E., O pomocy skutecznej i nieskutecznej, Zielona Góra 2008
138. Kargulowa A., (red.) Poradownictwo – kontynuacja dyskursu, Warszawa 2009
139. Zielińska-Pękał D., Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców, Zielona Góra 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

140. Siarkiewicz E., Wojtasik B., Być doradcą! Doświadczenia i refleksje, Wrocław 2008

UWAGI:-

PRAWO RODZINNE I OPIEKUŃCZE

Kod przedmiotu: 10.9-WP-PED-PrO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Katarzyna Kijowska

Prowadzący: mgr Katarzyna Kijowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	15	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	6		2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami prawa rodzinnego i opiekuńczego z elementami prawa cywilnego dotyczącymi rodziny

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Źródła Prawa Rodzinnego z uwzględnieniem Prawa Międzynarodowego i Standardów Europejskich, Pojęcie Małżeństwa i Rodziny, Zawarcie Małżeństwa – Przesłanki, Przeszkody Oraz Forma Zawierania Związku, Małżeńskie Ustroje Majątkowe, Ustanie Małżeństwa – Śmierć, Rozwód, Separacja – Przesłanki, Postępowanie w Sprawach o Rozwód i Separację, Pochodzenie Dziecka – Ustalenie/Zaprzeczenie Rodzicielstwa, Uznanie Dziecka, Stosunki Między Rodzicami a Dziećmi – Władza Rodzicielska, Przystosowanie, Rodziny Zastępcze i inne instytucje opieki nad dzieckiem, Obowiązek Alimentacyjny, Opieka, Kuratela, Postępowanie w wypadku przemocy w rodzinie – Aspekty Karne, Cywilne I Pomocowe, Prawne podstawy postępowania ze zdemoralizowanym dzieckiem – Postępowanie wobec nieletnich, Przymusowe Leczenie Odwykowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pogadanka, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji systemu prawa pogłębiając w wybranych zakresach
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych

K_K01 ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną. Analiza sytuacji prawnej i potencjalnych rozwiązań niekorzystnej sytuacji rodzinnej (kazus)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 28 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

141. Andrzejewski M., Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2011
142. Ereciński T., (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz 2012, Warszawa 2012
143. Piasecki K., (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. Warszawa 2012

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

144. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Tekst ujednolicony
145. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. Tekst ujednolicony
146. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Tekst ujednolicony

UWAGI:

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-ProS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Szumigraj

Prowadzący: dr Ewa Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	6		2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: posługiwać się aparatem pojęciowym z obszaru profilaktyki społecznej, dokonywać wstępnej analizy potrzeb z zakresu opieki i kompensacji społecznej, stworzyć projekt przeciwdziałania zjawiskom patologicznym i dewiacyjnym w wybranych środowiskach, planować działania zapobiegające niedostosowaniu społecznemu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, pedagogika społeczna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Typy i rodzaje profilaktyki, zakres oddziaływań profilaktyki społecznej, instytucje zajmujące się profilaktyką społeczną; norma i patologia; czynniki ryzyka i czynniki chroniące; główne problemy p.s.: uzależnienie, przemoc, przestępczość, agresja i nietolerancja, ubóstwo, bezrobocie, bezdomność, wykluczenie społeczne; uległość, konformizm i emancypacja w życiu społecznym;

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja grupowa, analiza tekstów, analiza wybranych przypadków

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych,

	kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
K_U09	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Analiza wybranych tekstów źródłowych, co najmniej 90 % obecność na zajęciach, uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń i z kolokwium, praca semestralna - projekt profilaktyczny

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	15 godz.
Praca semestralna	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	6 godz.
Łącznie 45 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kwaśniewski Jerzy red., Profilaktyka społeczna i resocjalizacja, 2008.
2. Moczydłowska Joanna, Pelszyńska Izabela, Profilaktyka w szkole dla młodzieży niedostosowanej społecznie, 2005.
3. Urban Bronisław zachowanie dewiacyjne młodzieży w interakcjach rówieśniczych, 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ciągłość i zmiana w obszarze profilaktyki społecznej i resocjalizacji. red. Dorota Rybczyńska. - Kraków : Oficyna Wydaw. "Impuls", 2003
2. Clarke David : Zachowanie prospołeczne i antyspołeczne / przeł. Milena Bianga. - Gdańsk : GWP, 2005
3. DEWIACJE Wśród Młodzieży : Uwarunkowania i profilaktyka / red. Bronisław Urban. - Kraków : WUJ, 2001
4. Zjawiskowe formy patologii społecznych oraz profilaktyka i resocjalizacja młodzieży / red. Teresa Sołtysiak, Jolanta Sudar-Malukiewicz, 2007.

UWAGI:

PSYCHOPEDAGOGIKA - FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-P

Typ przedmiotu: wybierany

Język nauczania: język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Daria Zielińska - Pękał

Prowadzący: Daria Zielińska - Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	-	I	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

1. utrwalenie terminologii pedagogicznej
2. uporządkowanie i pogłębienie wiedzy na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki,
3. ćwiczenie umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii; popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych,
4. ćwiczenie umiejętności optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1) Sposoby definiowania pomocy, pomagania; strategie pomagania. 2) Teoretyczne nurty pomagania. 3) Koncepcja behawioralna (karanie, nagradzanie); poznawcza (terapia poznawcza Becka i racjonalno-emotywna Ellisa); psychodynamiczna (mechanizmy obronne, analityczna teoria Junga, indywidualna psychologia Adlera); humanistyczna (pomaganie nastawione na klienta wg Rogersa) ; egzystencjalna (logo terapia Frankla, psychoterapia wg May'a); inne podejścia (strategiczna terapia M.Ericksona).

METODY KSZTAŁCENIA:

praca z dokumentem źródłowym, symulacja, metoda przypadków, gry dydaktyczne, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, prezentacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student używana terminologii pedagogicznej i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W05	potrafi dokonać charakterystyki i opisu subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki (w tym terminologię, teorię i metodykę)
K_W07	potrafi dokonać analizy więzi społecznych, jak również rządzących nimi

	prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U01	obserwuje, wyszukuje i przetwarza informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin; analizuje i interpretuje problemy edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U05	prezentuje własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popiera je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_K05	przestrzega zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

1. projekt (ocena dostateczna – odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – prezentacja treści wraz z zaangażowaniem grupy do pracy; ocena bardzo dobra – prezentacja treści na odpowiednim przykładzie i zaangażowaniem grupy do pracy)
2. test (ocena dostateczna – 50-60 % prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra – 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Koziński, „Koncepcje psychologiczne człowieka”, Warszawa 1998
2. red. L.Grzesiuk, „Psychoterapia”, Warszawa 1998
3. Corey, Teoria i praktyka poradnictwa i psychoterapii.
4. C.G.Jung, „Archetypy i symbole. Pisma wybrane”, Warszawa 1981
5. V.E.Frankl, „Homo patiens”, Warszawa 1984
6. A.Adler, „Sens życia”, Warszawa 1986
7. C.R.Rogers, „Terapia nastawiona na klienta”, Wrocław 1991
8. J.Haley, „Niezwykła terapia. Techniki terapeutyczne Milтона Ericksona”, Gdańsk 1995
9. R.May, „O istocie człowieka. Szkice z psychoterapii egzystencjalnej”, Poznań 1995

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. red. L.Grzesiuk, „Psychoterapia”, Warszawa 1998
2. M.Kościelniak, „Rozumieć Rogersa”, Impuls 2004,
3. red. J.Strelau, „Psychologia”, Gdańsk 2000

UWAGI:-

SOCJOLOGIA SPOŁECZNOŚCI TERYTORIALNEJ

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SST

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Izabela Kaźmierczak – Kałużna

Prowadzący: dr Izabela Kaźmierczak – Kałużna,
dr Magdalena Pokrzyńska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	6		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy na temat socjologicznej problematyki społeczności terytorialnych oraz wiedzy z zakresu miejsca w strukturze społecznej zbiorowości lokalnych i ich znaczenia dla życia społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści ćwiczeń:

1. Pojęcie społeczności lokalnej i zbiorowości terytorialnej.
2. Ład makrospołeczny a ład lokalny, wybrane zagadnienia rozwoju lokalnego.
3. Wieś i miasto jako formy życia zbiorowego.
4. Region, regionalizm, regionalizacja. Specyfika regionów w Polsce zachodniej.
5. Terytorialny wymiar tożsamości społecznej. Kapitał społeczny a funkcjonowanie społeczności lokalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca w grupach, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student ma wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach.
K_W17	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu socjologicznej problematyki społeczności terytorialnych.
K_U04	Potrafi w sposób klarowny i precyzyjny wypowiadać się (w mowie i na piśmie) na tematy dotyczące zjawisk i procesów zachodzących we współczesnych zbiorowościach lokalnych i regionalnych, na temat ich przemian oraz znaczenia dla życia społecznego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Na końcową ocenę składa się: a) ocena pracy studenta w trakcie zajęć (wypowiedzi ustne, praca w grupach), b) ocena z pisemnego kolokwium sprawdzającego wiadomości z materiału omówionego podczas zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	6 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	24 godz.
Konsultacje	5 godz.	10 godz.
Łącznie 40 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

147. Bartkowski J., Tradycja i polityka. Wpływ tradycji kulturowych polskich regionów na współczesne zachowania społeczne i polityczne, Warszawa 2003.
148. Gorlach K., Seręga Z., Instytucjonalizacja wsi – szansa czy zagrożenie?, W: P. Starosta (red.), Zbiorowości terytorialne i więzy krwi, Łódź 1995.
149. Sowa K. Z., Środowisko społeczne mieszkańca wielkiego miasta, W: M. Malikowski, S. Solecki (red.), Socjologia miasta. Wybór tekstów, Rzeszów 1999.
150. Starosta P., Poza metropolią. Wiejskie i małomiasteczkowe zbiorowości lokalne a wzory porządku makrospołecznego, Łódź 1995.
151. Szczepański M. S., Tożsamość regionalna – w kręgu pojęć podstawowych i metodologii badań, W: L. Gołdyka (red.), Transgraniczność w perspektywie socjologicznej. Kontynuacje, Zielona Góra 1999.
152. Turowski J., Socjologia wsi i rolnictwa, Lublin 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

153. Pokrzyńska M., Bukowińczycy w Polsce. Socjologiczne studium rozwoju wspólnoty regionalnej, Zielona Góra 2010. Putnam R., Społeczny kapitał a sukces instytucji, W: Sztompka P., Socjologia. Lektury, Kraków 2005. Szacka B., Wprowadzenie do socjologii, Warszawa 2003.

UWAGI: -

SYSTEMY POMOCY SPOŁECZNEJ NA ŚWIECIE

Kod przedmiotu: 14.5- WP-PED SyPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Halina Borcz

Prowadzący: Dr Halina Borcz
Dr Marcin Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II/4	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II/4	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z mechanizmami tworzenia zabezpieczenia społecznego występującego w różnych krajach Europy, Ameryki i Azji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości kształtowania polityki społecznej państwa, podstawowe rozumienie problemów społecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pomoc społeczna w ujęciu systemowym; Pomoc społeczna w wybranych krajach OECD; koordynacja zabezpieczenia społecznego w krajach członkowskich UE, konwencja 102- zasady analizy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Werbalna, praca z książką, praca z dokumentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	formuluje najważniejsze problemy społeczne w kraju i na świecie będące w polu zainteresowania pomocy społecznej. Objaśnia różnice w systemach zabezpieczenia społecznego w różnych krajach
K_U08	potrafi zaprezentować różnice w realizacji zadań z pomocy społecznej w wybranych krajach Europy, Azji i Ameryki
K_K01,	jest otwarty na zmieniającą się rzeczywistość, świadomy permanentnego dokształcania

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywny udział w zajęciach, praca pisemna

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	17 godz.
Praca pisemna	6 godz.	16 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 54 godz. –2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	40 godz. – 2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Uściska G., Europejskie standardy zabezpieczenia społecznego a współczesne rozwiązania polskie, IPiSS, Warszawa, 2008.
2. Grewiński M, Malinowski K., Europejski fundusz socjalny i rynek pracy w Unii Europejskiej, Warszawa 1999.
3. Świątkowski M., Prawo socjalne Rady Europy, Kraków 2006
4. Mikkola M., Prawo do zabezpieczenia społecznego w Europie – prawem człowieka i prawem podstawowym (w:) Dorobek Rady Europy w zakresie kształtowania i ochrony praw społecznych, pod red. A.M. Świątkowskiego, Kraków 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Świątkowski M., Karta Praw Społecznych Rady Europy, Warszawa 2006. Nazet-Allouche D., Wpływ prawa wspólnotowego na francuskie prawo socjalne (w:) Wpływ prawa wspólnotowego (Unii Europejskiej) na prawo wewnętrzne. Przykład Francji i Polski, Warszawa 2003

TEORIA I PRAKTYKA PRACY SOCJALNEJ

Kod przedmiotu: 14.5 - WP-PED-TPPs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr E. Lipowicz

Prowadzący: Dr E. Lipowicz, Dr H. Borcz

Studia stacjonarne				
Wykład	15		III	egzamin
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną
Studia niestacjonarne				
Wykład	9		III	egzamin
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną

7

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy w zakresie różnorodnych koncepcji (modeli) teoretyczno-praktycznych w obszarze pracy socjalnej na rzecz wybranych grup i osób zagrożonych marginalizacją; rozwijanie umiejętności krytycznej analizy i świadomego wyboru stosowanych w działaniach socjalnych metod, technik i programów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

pedagogika społeczna, teoretyczne podstawy pracy socjalnej, metody pracy socjalnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Współczesne wyzwania pracy socjalnej jako zawodu. Wybrane uwarunkowania pracy socjalnej. Idea *empowerment* w pracy socjalnej – możliwości i ograniczenia. Podejście skoncentrowane na rozwiązaniach – inspiracje, główne założenia, strategie postępowania.

Ćwiczenia:

Dylematy praktyki socjalnej z wybranymi grupami społecznymi – analiza wybranych przypadków i sytuacji, przykłady dobrych praktyk. Profesjonalizm w pracy socjalnej. Wypalenie zawodowe wśród pracowników socjalnych i sposoby przeciwdziałania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład - wykład konwersatoryjny

Ćwiczenia - praca z książką, dyskusja, praca w grupach, analiza wybranych przypadków, projektowanie.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi definiować i objaśniać podstawowe pojęcia i zjawiska z obszaru pracy socjalnej, rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W02	
K_W03	potrafi scharakteryzować współczesne nurty pracy socjalnej i jej kierunki rozwoju
K_W11	potrafi wskazać i objaśnić bio-psycho-społeczne uwarunkowania pracy socjalnej z różnymi osobami i grupami społecznymi; rozpoznaje i rozróżnia sytuacje funkcjonalne i dysfunkcjonalne

K_U02	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pracy socjalnej w celu obserwacji i analizy złożonych sytuacji życiowych jednostek i grup społecznych
K_U07	
K_U09	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów socjalno-wychowawczych, dobierać odpowiednie środki i metody
K_U10	
K_K04	jest świadomy dylematów etycznych w obszarze pracy socjalnej, kreatywny, otwarty na nowe rozwiązania, odpowiedzialny za podejmowane decyzje
K_K05	
K_K06	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin pisemny

Ćwiczenia – przygotowanie i prezentacja projektu; kolokwium (test punktowy)

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	48 godz.
Przygotowanie do egzaminu	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Człowiek wobec krytycznych sytuacji życiowych. Z teorii i praktyki pracy socjalnej, E. Włodarczyk, I. Cytlak, Poznań, 2011
2. Praca socjalna wobec współczesnych problemów społecznych, S. Pawlas-Czyż (red.), Toruń 2007
3. Szczepkowski J. , Praca socjalna- podejście skoncentrowane na rozwiązaniach, Toruń 2010

TEORIA I PRAKTYKA PORADNICTWA ZAWODOWEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TPPz

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marcin Szumigraj

Prowadzący: dr Marcin Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	2	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		2	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: zaprezentować współczesne stanowiska teoretyczne dotyczące kariery i procesu jej wspomaganie; porównać i powiązać działania praktyczne w poradnictwie zawodowym z podstawami teoretycznymi; odnieść się krytycznie do celów i metod działania doradców zawodowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Paradoznawstwo, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, socjologia ogólna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Aktualne podstawy prawne poradnictwa kariery w Polsce. Koncepcja trzech etapów interwencji w doradztwie i poradnictwie zawodowym. Teorie cechy i czynnika, psychoanaliza i jej wpływ na poradnictwo kariery. Koncepcja Edwarda Bordina, wpływy psychologii rozwojowej na poradnictwo kariery - koncepcja Donalda Supera, teorie kognitywne - orientacja dynamiczna w poradnictwie kariery - podejście oparte na dylematach, wykorzystanie teorii chaosu w karierze, teoria „przypadków” Johna Krumboltza, podejście narracyjne w poradnictwie kariery. Konstruowanie kariery Jeana Guicharda, orientacja holistyczna w poradnictwie kariery. Koncepcja „*creating the work you love*” Ricka Jarow, „akcja ja” Joanny Zugmann i Wenera Lanthalera. Koncepcje socjologiczne w poradnictwie kariery. Poradnictwo grupowe: Metoda edukacyjna, kurs inspiracji. Wybrane praktyki działania doradcy zawodowego: techniki autodiagnostyczne, bilans kompetencji, indywidualny plan działania, rola informacji zawodowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, prezentacja, poznawanie środowiska, dyskusja grupowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W02	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat teorii poradnictwa zawodowego obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji poradnictwa zawodowego pogłębioną w wybranych zakresach
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Analiza wybranych tekstów źródłowych, Praca semestralna – krytyczna analiza tygodnia pracy doradcy zawodowego w wybranej instytucji w formie pisemnej, egzamin – test (ocena pozytywna min. 60% poprawnych odpowiedzi).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	35 godz.
Konsultacje	15 godz.	15 godz.
Praca semestralna	35 godz.	35 godz.
Przygotowanie do egzaminu	15 godz.	20 godz.
Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie 125 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

156. Bańka A., (2007), Psychologiczne doradztwo karier. Poznań: Print-B.
157. Guichard J., Huteau M., (2005), Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego. Oficyna Wydawnicza Impuls: Kraków.
158. Paszkowska-Rogacz A. (2003), Psychologiczne podstawy wyboru zawodu. Przegląd koncepcji teoretycznych. Warszawa: Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Ustawicznej.
159. Wołk Z., (2006)., Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży. Zielona Góra: Uniwersytet Zielonogórski:
160. Herr E. L., Cramer S. H. (2001), Planowanie kariery zawodowej. Warszawa: Centrum Metodyczne Informacji i Poradnictwa Zawodowego, Krajowy Urząd Pracy

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szumigraj M., (2011), Poradnictwo kariery. Oficyna Wydawnicza Łośgraf: Warszawa.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PED-WMD5

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Elżbieta Siarkiewicz

Prowadzący: dr hab. Elżbieta Siarkiewicz prof. UZ; dr
Marcin Szumigraj; dr Daria Zielińska-Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Wykład	30	2		zal	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18			zal	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: zaprezentować współczesne stanowiska teoretyczne z zakresu teorii i praktyki poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; potrafi porównać i powiązać podstawy teoretyczne poradnictwa z poradniczą praktyką

Wymagania wstępne:

Znajomość podstaw psychologii, socjologii, filozofii, pedagogiki

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoretyczne podstawy poradnictwa z uwzględnieniem koncepcji poradnictwa życia, poradnictwa życiowego i biodromalnego. Koncepcje poradnictwa w kontekście filozoficznych podstaw koncepcji człowieka i jego roli w świecie. Rola i miejsce poradnictwa w życiu jednostki, poradnictwo rozumiane jako pomoc społeczna, jako działanie instytucjonalne realizowane w instytucjach pomocy społecznej, instytucjach edukacyjnych, opiekuńczych, poradnich, mediach czy w codzienności.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, prezentacja, film

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat poradnictwa, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_W15	ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U08	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich

K_K01	rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Analiza literatury naukowej w zakresie poruszanych treści. Egzamin w formie testu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.	15 godz.
Konsultacje	2 godz.	4 godz.
Łącznie 37 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

161. Siarkiewicz E., Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia- iluzje- ambiwalencje, Zielona Góra 2010
162. Kukła D (red.), Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka. Wybrane obszary, Warszawa 2009
163. Hajduk B., Hajduk E., O pomocy skutecznej i nieskutecznej, Zielona Góra 2008
164. Kargulowa A., (red.) Poradownawstwo – kontynuacja dyskursu, Warszawa 2009
165. Zielińska-Pękał D., Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców, Zielona Góra 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

166. Zierkiewicz E., Drabik-Podgórna V., Poradnictwo w kulturze indywidualizmu, 2010

UWAGI:

MODUŁ 6
RESOCJALIZACJA Z PORADNICTWEM SPECJALISTYCZNYM

AKSJOLOGICZNE ASPEKTY DIAGNOZY RESOCJALIZACYJNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PRED

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15			Egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest pogłębienie wiedzy studenta na temat diagnozy resocjalizacyjnej z uwzględnieniem jej aksjologicznego wymiaru.

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

1. Problem diagnozy resocjalizacyjnej w perspektywie metaanalitycznej
2. Stanowiska aksjologiczne; typy myślenia i postępowania resocjalizującego oraz ich aksjologiczne i antropologiczne przed założenia
3. Definicje diagnozy – analiza założeń teoretycznych (specyfika, funkcje, przedmiot, uwarunkowania diagnozy w resocjalizacji)
4. Metodologia procesu diagnozy w resocjalizacji
5. IPS- inwentarz osobowości w kontekście sytuacyjnym jako narzędzie diagnozowania obszarów niedostosowania (etyczny charakter badań testowych w diagnozie resocjalizacyjnej)

Ćwiczenia

1. Diagnosta – model wzorzec
2. Metaumiejetności i umiejętności specjalne w diagnozie resocjalizacyjnej resocjalizacyjnego
3. Etyczne aspekty diagnozy
4. Projekt diagnostyczny w uwarunkowaniach aksjologicznych
5. Ewaluacja efektów diagnozy

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład interakcyjny, metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi dobrać terminologię używaną w diagnostyce i wytłumaczyć jej źródła oraz etyczne aspekty i możliwości zastosowania w obrębie resocjalizacji
K_W07	Student potrafi opisać rodzaje więzi społecznych i o rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów diagnozy
K_U07	Student potrafi zaprojektować proces diagnozy i obserwacji, potrafi zastosować kryteria racjonalnego oceniania złożonych sytuacji resocjalizacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_K07	Student jest wrażliwy na problemy społeczne, zdolny do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania diagnostyczne i resocjalizacyjne dbając o aksjologiczne ramy tego procesu

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – przygotowanie projektu diagnostycznego z uwzględnieniem aksjologicznych ram tego procesu w resocjalizacji

Egzamin – testowa forma sprawdzenia wiedzy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	82 godz.	90 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie do egzaminu	10 godz.	10 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Wysocka E. (2008), Diagnostyka w resocjalizacji, Warszawa
2. Pospiszyl K. (1998), Resocjalizacja, Warszawa
3. Pytka L. (2001), Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa
4. Urban B., Stanik J (2008) Resocjalizacja. Teoria i praktyka T1 i T2 Kraków
5. Barczyk P, Stankowski A.(1982), Pedagogika resocjalizacyjna. Katowice
6. Górski S. (1987), Podstawy procesu resocjalizacji; Instytut Kształcenia Nauczycieli im. Władysława Spasowskiego Warszawa
7. Doliński A. (2004), Zachowania młodzieży w sytuacjach społecznych jako transmisja wzorów rodzinnych, Kraków
8. Przybyliński S. (2007) Podkultura więzienna. Wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej, Kraków
9. Bałandynowicz A. (2007), Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa, Kraków
10. Skafiriak B. (red) (2007) Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych, Kraków
11. Kozak S. (2007), Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Kraków
12. Siemaszko A. (1993), Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiantycznych, Warszawa
13. Machel H., (2007), Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej, Kraków
14. Urban B., Stanik J (2008) Resocjalizacja. Teoria i praktyka T1 i T2 Kraków
15. Kaczyńska W. (1992), Przedzałożeniowość myślenia i postępowania pedagogicznego, Warszawa
16. Świda-Ziemia H. (1995), Wartości egzystencjalne młodzieży lat 90, Warszawa 1995

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Osobowość nieletnich przebywających w placówkach resocjalizacyjnych / Bazyli Baran, Aleksander Bielawiec. Szczecin 1994
2. Podstawy procesu resocjalizacji : pod red. Stanisława Górskiego ; Instytut Kształcenia Nauczycieli im. Władysława Spasowskiego w Warszawie. Warszawa : 1987
3. Resocjalizacja / Włodzimierz Brzeziński. Szczecin : 1995
4. Resocjalizacja nieletnich : red. nauk. Kazimierz Pospiszył. Warszawa : 1990
5. Wybrane problemy psychokorekcji w resocjalizacji skazanych : red. Janusz Górski i Tadeusz Kolarczyk ; Centralny Zarząd Zakładów Karnych; Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy. Warszawa : 1982

UWAGI:-

KRYMINOLOGIA Z ELEMENTAMI KRYMIANLISTYKI

Kod przedmiotu: 10.4-WP-PED-KrKr

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	2	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	15	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym z zakresu kryminologii i kryminalistyki w stopniu niezbędnym do prowadzenia działalności pedagogicznej w obszarze resocjalizacji. Wskazanie różnic dyscyplinarnych między kryminologią i kryminalistyką z uwzględnieniem podobieństw przedmiotowych (zróżnicowane formy przestępczości). Zapoznanie z różnymi przejawami przestępczości i głównymi kierunkami oraz formami jej wykrywania i zwalczania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Miejsce kryminologii i kryminalistyki w systemie nauk. Kontekst historyczny i współczesny.

Wzajemne relacje kryminalistyki i kryminologii z uwzględnieniem celu i przedmiotu badań oraz funkcji aplikacyjnych.

Charakterystyka przestępczości i przestępców używających przemocy.

Charakterystyka przestępczości pospolitej (kryminalnej) oraz sprawcy tychże czynów.

Cechy przestępczości gospodarczej, zorganizowanej i mafijnej.

Determinanty i oblicza przestępstw seksualnych.

Przestępstwa z nienawiści.

Treści ćwiczeń:

Źródła informacji o przestępcstwie i przestępcach.

Znaczenie terminu *modus operandi* w zwalczaniu przestępstw oraz specyfika języka używanego w kryminalistyce.

Specyfika przestępczości rozbójniczej. Relacje: sprawca – ofiara - działalność rutynowa - lokalizacja. Tworzenie programów prewencyjnych.

Wybrane metody popełniania przestępstw kryminalnych oraz sposoby wykrywania ich sprawców.

Znaczenie śladów kryminalistycznych i możliwości ich wykorzystania w procesie wykrywczym i dowodowym.

Znaczenie śledczych oględzin miejsca zdarzenia o charakterze kryminalnym.

Przestępstwa komunikacyjne i ich sprawcy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład (metoda podająca), dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student potrafi wskazać i opisać miejsce kryminologii i kryminalistyki w systemie nauk oraz ich przedmiotowo-metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami, szczególnie z pedagogiką resocjalizacyjną i penitencjarną
K_U01	Student potrafi zinterpretować i zweryfikować informacje dotyczące różnych obszarów przestępczości. Umie wykorzystywać wiedzę na temat zjawisk o potencjale kryminogennym do celów profilaktycznych i edukacyjnych
K_U02	Student potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu kryminologii i kryminalistyki w powiązaniu z zagadnieniami edukacyjnymi, wychowawczymi, profilaktycznymi i terapeutycznymi. Potrafi również zastosować zdobytą wiedzę do projektowania działań praktycznych w obszarze przeciwdziałania przestępczości.
K_U08	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu kryminologii i przetwarzać ją w sposób aplikacyjny w działaniach praktycznych. Potrafi konstruktywnie krytykować poszczególne stanowiska teoretyczne i zaprezentować własne stanowisko.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest pisemna interpretacja trzech problemów postawionych w formie pytań otwartych. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji jest aktywny udział w dyskusjach problemowych, grupowa prezentacja i ocena projektu prewencyjnego zapobiegającego określonej kategorii przestępstw. Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	40 godz.	50 godz.
Przygotowanie do egzaminu	25 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 99 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., *Kryminologia*, InfoTrade, Gdańsk 2001
2. Hołyst B., *Kryminologia*, PWN, Warszawa 1999 i nowsze wydania
3. Hołyst B., *Kryminalistyka*, PWN, Warszawa 1996 i nowsze wydania
4. Jaworska A., (red.) *Kryminologia i kara kryminalna. Wybrane zagadnienia*, wyd. Impuls, Kraków 2008
5. Krajewski K., *Przestępczość przeciwko mieniu w Polsce w latach 1924 – 2005 w świetle danych statystyki policyjnej*, Archiwum Kryminologii, Tom XXIX-XXX, Warszawa 2009
6. Piotrowski P., *Rozbój. Uwarunkowania psychospołeczne, motywacja i racjonalność sprawców*, wyd. Żak, Warszawa 2011
7. Widacki J., *Kryminalistyka*, wyd. C.H.Beck, Warszawa 2008

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. A. Gołębiewski J., Praca operacyjna w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, WAIp, Warszawa 2008
2. Hanausek T., Kryminalistyka. Zarys wykładu, wyd. Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2009
3. Kossowska A., Sytuacyjne zapobieganie przestępczości, Archiwum Kryminologii, Tom XXI, Warszawa 1994
4. Kuć M., Kryminologia skrypty, wyd. C.H.Beck, Warszawa 2010
5. Lipowska-Teutsch A., Ryłko E., (red.) Przemoc motywowana uprzedzeniami. Przepęstwa z nienawiści, Towarzystwo Interwencji Kryzysowej, Kraków 2007
6. Mocarski W., Świerczewski J., Rozboje na drogach publicznych [w:] W. Pływaczewski, J.Świerczewski (red.) Policja polska wobec przestępczości zorganizowanej, WSPol, Szczytno 1997
7. Pospiszyl K., Przepęstwa seksualne, wyd. APS PWN, Warszawa 2006
8. Wolska A., Model czynników ryzyka popełnienia przestępstwa agresywnego, Wyd. US, Szczecin 2002

UWAGI:-

METODYKA RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-MR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Barbara Toroń

Prowadzący: Dr Barbara Toroń

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	III	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	Egzamin	
Konwersatorium	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wykorzystywania sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych (w jednostkach penitencjarnych) postaw społecznie nieakceptowanych. Pojęcie i zadania metodyki pracy resocjalizacyjnej. Poznanie pracy wychowawcy penitencjarnego w oparciu o określone metody penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii, patologii, kryminologii i aksjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład;

1. Teoria socjalizacji J. Tillmana.
2. Praca pedagoga w środowisku szkolnym.
3. Praca pedagoga w środowisku socjoterapeutycznym.
4. Praca pedagoga w jednostkach penitencjarnych.
5. Obowiązki i zadania pedagoga w środowisku: szkolny, socjoterapeutycznym oraz w jednostkach penitencjarnych.
6. Poznanie metod, technik i celów działalności streetworkingu.

Ćwiczenia:

1. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w środowisku szkolnym
2. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w środowisku socjoterapeutycznym
3. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w jednostkach penitencjarnych

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student potrafi scharakteryzować teorie socjalizacji i potrafi wskazać jej znaczenie w procesie resocjalizacji.
K_U01	Student potrafi zaprojektować działania resocjalizacyjne z wykorzystaniem różnorodnych metod pracy.
K_U09	Student potrafi zastosować techniki badawcze oraz diagnostyczne w rozwiązywaniu problemów w środowisku zamkniętym i otwartym.
K_K05	Student jest przekonany do wykorzystania różnych metod i technik w pracy resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w różnych środowiskach (rodzinne, szkolne, instytucjonalne – totalne i otwarte, praca pedagoga ulicznego).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Na podstawie zdobytych wyników przez studenta wystawiona będzie ocena. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną, składową tej oceny jest przygotowanie scenariuszy zajęć w środowisku szkolnym, socjoterapeutycznymi w jednostkach penitencjarnych. Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	38 godz.	40 godz.
przygotowanie do egzaminu	38 godz.	40 godz.
konsultacje	8 godz.	10 godz.
egzamin	5 godz.	5 godz.
Łącznie 119 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Machel H. 1994 *Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej*. Wyd. Uniwersytetu. Gdańskiego.
2. Dybalska J. (2009), *Kobieta w więzieniu*. Warszawa.
3. Bonda K. (2009), *Polskie morderczynie*. Warszawa.
4. Ambrozik W. (2003), *Młodociani mordercy*. Poznań.
5. Ciosek M. (2003), *Psychologia sądowa i penitencjarna*. Warszawa
6. Hołyst B. (2007), *Socjologia kryminalistyczna*. Warszawa.
7. Kozaczuk F. (2008), *Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych*. Rzeszów.
8. Przybyliński S. (2008), *Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej*. Kraków.
9. Tillman K. J. (1996), *Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie*. Warszawa.
10. Pastwa-Wojciechowska B. (2007), *Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka*. Kraków.
11. Kraków.
12. Jaworska A. (2009), *Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne*. Kraków.
13. Miller A. (2006), *Gdy runą mury milczenia*. Poznań.
14. Kamiński M. (2006), *Gry więzienne*. Warszawa

15. Sitaczyk N. (2004), Nieletni sprawcy zabójstw. Lublin.
16. Urban B. (2004), Zachowania dewiacyjne młodzieży. Kraków.
17. Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pytka L. (1995), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne.
2. Wolska A. (1999), Wybrane warunki socjalizacji zabójców

UWAGI:-

PRAWNE ASPEKTY POMOCY POSTPENITENCJARNEJ

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PED-PrPR

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Maciej Małolepszy

Prowadzący: dr Maciej Małolepszy, dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	III	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy w zakresie przepisów prawnych dotyczących pomocy postpenitencjarnej oraz organizacji podmiotów pozarządowych zajmujących się świadczeniem pomocy osobom opuszczającym jednostki penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość przepisów dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności oraz aresztu tymczasowego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie, podstawowe pojęcia. Społeczeństwo obywatelskie a pomoc postpenitencjarna. System pomocy postpenitencjarnej w Polsce (ogólna charakterystyka). Przygotowanie skazanego do opuszczenia zakładu karnego (opracowanie programu wolnościowego w trybie art. 164 kkw., rola wychowawcy). Rola kuratora w systemie pomocy postpenitencjarnej (przed opuszczeniem skazanego zakładu karnego i po opuszczeniu skazanego zakładu karnego, rola kuratora w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia, pomoc z funduszu pomocy postpenitencjarnej). Fundusz pomocy postpenitencjarnej. Pomoc społeczna w systemie pomocy postpenitencjarnej (świadczenia pieniężne i niepieniężne, przesłanki uzyskania pomocy). Centrum Integracji Społecznej (reintegracja zawodowa i społeczna, zatrudnienie wspierane). Organizacje pozarządowe (Patronat i inne organizacje).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny (wykład), Prezentacja multimedialna (ćwiczenia)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu Opis efektu

K_W16 Student potrafi scharakteryzować reguły prawne i organizacyjne dotyczące pomocy

	postpenitencjarnej.
K_U04	Student potrafi stosować przepisy prawne dotyczące pomocy postpenitencjarnej. Potrafi kompleksowo przedstawić funkcjonowanie wybranej organizacji pozarządowej zajmującej się pomocą postpenitencjarną.
K_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie przepisów prawnych, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4.5.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest ocena przedstawionej przez studenta prezentacji multimedialnej na temat wybranej organizacji pozarządowej zajmującej się pomocą postpenitencjarną.

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne:	Studia niestacjonarne:
1/ udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
2/ przygotowanie do zajęć	63 godz.	65 godz.
3/ przygotowanie do egzaminu	45 godz.	55 godz.
4/ Konsultacje	1 godz.	1 godz.
5/ Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie 140 godz. 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:	1.5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

167. T. Szymanowski, Powrót skazanych do społeczeństwa, 1989.
168. G.B. Szczygieł, Społeczna readaptacja skazanych w polskim systemie penitencjarnym, 2002.
169. T. Bulenda, R. Musiadowski (red.), System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- A. Szymanowska, Więzienie i co dalej?, 2003.

UWAGI:-

PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PED-PrPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Maciej Małolepszy

Prowadzący: dr Maciej Małolepszy, mgr Lidia Iwanowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest:

- przekazanie wiedzy w zakresie przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji
- wyrobienie umiejętności stosowania przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji w praktyce

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie w system prawa. Kara grzywny, kara ograniczenia wolności, kara pozbawienia wolności, kara 25 lat pozbawienia wolności, kara dożywocia. Wykonanie kary grzywny, kary ograniczenia wolności, kary pozbawienia wolności. Systemy wykonywania kary pozbawienia wolności. Typy zakładów karnych. Rodzaje zakładów karnych. Klasyfikacja skazanych. Prawa i obowiązki skazanych. Środki oddziaływania penitencjarnego (praca, nauka, zajęcia w czasie wolnym, nagrody, ulgi i kary dyscyplinarne). Areszt tymczasowy. Postępowanie z nieletnimi. Środki zabezpieczające. Środki karne. Wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, rozwiązywanie przypadków

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu

Opis efektu

K_W16

Student potrafi scharakteryzować reguły prawne dotyczące orzekania i wykonywania kar, środków karnych, środków zabezpieczających oraz środków wychowawczych

K_U12	Student potrafi zinterpretować i zastosować normy prawne w celu rozwiązania konkretnego zadania
K_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy prawnej i umiejętności w zakresie przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4.5.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest pisemne kolokwium, w ramach którego student ma do rozwiązania trzy kazusy. Za każdy kazus student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów potrzebna do zaliczenia ćwiczeń do 4.5 pkt.

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia dzienne:	Studia zaoczne:
1/ udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
2/ przygotowanie do zajęć	40 godz.	56 godz.
3/ przygotowanie do egzaminu	38 godz.	46 godz.
4/ Konsultacje	1 godz.	1 godz.
5/ Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie 140 godz. 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:	2.5 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- 170. Małgorzata Kuć, Prawne podstawy resocjalizacji, 2011.
- 171. Barbara Stańdo Kawecka, Prawne podstawy resocjalizacji, 2000.
- 172. Andrzej Marek, Prawo karne, 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- A. Joanna Hołda, Zbigniew Hołda, Prawo karne wykonawcze, 3 wydania, 2006.

UWAGI:-

PROBACJA I POMOC POSTPENITENCJARNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PomP

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykłady	15	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat probacji w systemie resocjalizacji oraz przygotowanie do świadczenia pomocy postpenitencjarnej osobom zwalnianym z zakładów karnych i ich rodzinom. Uwrażliwienie na potrzeby osób zwalnianych z instytucji penitencjarnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki penitencjarnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Filozofia probacji

Działalność probacyjna czyli resocjalizacja wspierająca z udziałem społeczeństwa

Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy pracy probacyjnej

Strategia *casework* w warunkach probacji

Przygotowanie skazanego do życia na wolności

Pedagogiczne wymiar pomocy postpenitencjarnej

Idea pomocy postpenitencjarnej

Udział społeczeństwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności

Treść ćwiczeń:

Instytucje i podmioty opieki i wsparcia

Praca środowiskowa i opieka rezydencjalna

Terapia grupowa w warunkach probacji

Resocjalizacyjne podejście systemowe w warunkach probacji

Metodyka pracy ze skazanym przygotowywanym do życia na wolności

Przygotowanie i realizacja programu wolnościowego
Zasada kontraktu w programie wolnościowym
Praca socjalna przy realizacji pomocy postpenitencjarnej

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, dyskusja, pogadanka heurystyczna,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student potrafi opisać miejsce probacji i pomocy postpenitencjarnej w systemie nauk o wychowaniu oraz o jej przedmiotowo-metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami, szczególnie z pedagogiką resocjalizacyjną i penitencjarną
K_U03	Student potrafi samodzielnie zweryfikować wiedzę związaną z wybraną sferą działalności pedagogicznej jaką jest pomoc udzielana osobom zwalnianym z zakładów karnych i ich rodzinom (wyszukiwać informacje i materiały, analizować je, sprawnie posługiwać się aktami prawnymi)
K_K06	Student jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z osobami poddawanych próbie a także z osobami wymagającymi udzielania pomocy postpenitencjarnej po zwolnieniu z zakładu karnego oraz ich rodzinom. Jest wrażliwy na problemy ludzi dla dobra których stara się działać.
K_K07	Student jest wrażliwy na problemy osób zwalnianych z zakładów karnych i ich rodzin. Jest gotowy i otwarty na współpracę z osobami, instytucjami i stowarzyszeniami powołanymi do świadczenia pomocy byłym skazanym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie z oceną – przygotowanie w formie pracy pisemnej koncepcji przygotowania pomocy postpenitencjarnej dla osoby występującej w kasusie z wykorzystaniem podejmowanych w trakcie zajęć prób interpretacji i konceptualizacji zjawisk. Praca powinna zawierać następujące części: przedstawienie problemu, dyskusja z istniejącymi rozwiązaniami, wskazanie dylematów, szans i zagrożeń, sformułowanie propozycji rozstrzygnięć ze wskazaniem argumentacji. Oceną końcową z przedmiotu będzie średnia ocen z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	50 godz.
Przygotowanie do zaliczeń	20 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
zaliczenie	2 godz.	2 godz.

Łącznie 99 godz. – 4 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
---	-----------------	---------------

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., Resocjalizacja wspierająca z udziałem społeczeństwa, oparta na paradygmacie tożsamości osobowej, społecznej i kulturowej [w:] M. Konopczyński, B.M. Nowak (red.) Resocjalizacja ciągłość i zmiana, Warszawa 2008
2. Bałandynowicz A., Profilaktyka i środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej [w:] B. Urban, J.M. Stanik (red.), Resocjalizacja tom 2, Warszawa 2007
3. Jedynak T., Stasiak K. (red.), Zarys metodyki pracy kuratora sądowego, Warszawa 2008 wyd. 1 i następne
4. Skafiriak B.(red.), Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych, Kraków 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Anossi – Sołtysiak M., Praca z indywidualnym przypadkiem jako model pracy kuratora sądowego [w:] I. Pospiszyl, Konopczyński M., (red.) Resocjalizacja – w stronę środowiska otwartego, Warszawa 2007

2. Bałandynowicz A., Filozofia probacji. Podstawy aksjologiczne systemu sprawiedliwego karania [w:] T. Bulenda, R. Musidłowski (red.) System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003
3. Bałandynowicz A., System probacji. Kary średniej mocy i środki wolności dozorowanej jako propozycja sprawiedliwego karania [w:] T. Bulenda, R. Musidłowski (red.) System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003
4. Hołda J., Hołda Z., Prawo karne wykonawcze, Kraków 2004
5. Kiryluk M., Przygotowanie skazanego do życia na wolności, „Biuletyn RPO – Materiały” 2000, nr 42
6. Korecki J., Przygotowanie do wolności skazanych odbywających kary długoterminowe, „Przegląd Więziennictwa Polskiego” 1999, nr 22/23
7. Kuć M., Indywidualizacja wykonywania kary pozbawienia wolności, Lublin 2007
8. Musidłowski R., Pomoc postpenitencjarna w systemie pomocy społecznej [w:] [w:] T. Bulenda, R. Musidłowski (red.) System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003
9. Szymanowski T., Polityka karna i penitencjarna w Polsce w okresie przemian prawa karnego, Warszawa 2005

UWAGI:-

PROFILAKTYKA NIEDOSTOSOWANIA SPOŁECZNEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PNS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Lidia Wawryk

Prowadzący: dr Lidia Wawryk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowej wiedzy z zakresy profilaktyki społecznej I,II i III stopnia w wybranych aspektach niedostosowania społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki niedostosowania społecznego. Kształtowanie umiejętności diagnozowania i analizy zjawisk patologicznych oraz realizacji działań profilaktycznych - jednostkowych i grupowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tworzenie mapy diagnozy dziecka z zaburzeniami zachowania - podstawy planowania programów korekcyjnych w wybranych formach niedostosowania społecznego.

Profilaktyka narkomanii – programy oraz poznanie procedur profilaktycznych.

Analiza programów profilaktycznych przeciwko agresji.

Zjawisko cyberprzemocy – przejawy, zapobieganie, konstruowanie procedur.

Analiza programów profilaktycznych przemocy wobec dzieci.

Profilaktyka subkultur dewiacyjnych.

Zasady konstruowania programów profilaktycznych w środowisku lokalnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K-W11	Student potrafi rozpoznać i nazwać przejawy niedostosowania społecznego. Potrafi określić sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym i lokalnym.
K_W13	Student posiada wiedzę na temat profilaktyki społecznej – zna jej poziomy oraz stosowane strategie. Student zna przyczyny, przejawy, mechanizmy form niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży. Student zna strategie postępowania profilaktycznego na różnych szczeblach w środowisku lokalnym.
K-U01	Student potrafi diagnozować i planować pracę profilaktyczną wybranych form niedostosowania społecznego.
K-U09	Student poszukuje sposobów w planowaniu strategii tworzenia programów profilaktyki niedostosowania społecznego – w zakresie grupowym i indywidualnym.
K-K06	Student jest kreatywny w projektowaniu pracy profilaktycznej wybranych form niedostosowania społecznego w środowisku lokalnym. Jest zdolny do projektowania i wdrażania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Test z wiedzy/opracowanie problemowe zagadnień z przedmiotu; aktywność studentów na zajęciach - ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia dydaktyczne	30 godz.	18 godz.
Samodzielne przygotowanie studenta do zajęć	40 godz.	50 godz.
Samodzielne projektowanie działań profilaktycznych – indywidualnych i grupowych - wybranych form niedostosowania na różnych poziomach profilaktyki I,II,III rzędowej	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z. Profilaktyka w szkole. Warszawa 2006, WSiP.
2. Szymańska J. Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa 2002, CMPP-P.
3. Zajęczkowski K. Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży. Toruń 1998, Wyd. Adam Marszałek.
4. Karasowska A, Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Warszawa, CMPPP.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pasek M. Narkotyki przy tablicy. Warszawa 2000, Fundacja ETOH.
2. Dziecko Krzywdzone. Teoria. Badania. Praktyka" numery z ostatnich 5 lat.
3. Jędrzejewski M. Młodzież a subkultury. Warszawa 1988, Wyd. Żak.
4. Prejs B. Subkultury młodzieżowe. Katowice 2005, Wyd. Kos.
5. McWhirter J.J i inni. Zagrożona młodzież, Warszawa 2005, PARPA.

UWAGI: -

PSYCHOLOGIA SĄDOWA

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PED-PsS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: dr Iwona Grzegorzewska, dr M.Farnicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1		Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			zo	
Ćwiczenia	9			zo	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej. Rozwijanie wiedzy z zakresu psychologicznych aspektów pracy sądowniczej i więziennictwa. Poznanie głównych teorii przestępczości. Umiejętność charakteryzowania antyspołecznego zaburzenia osobowości oraz określenia przyczyn i metod leczenia, a także możliwości zapobiegania przestępczości

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Kurs z psychologii ogólnej, rozwojowej i klinicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treść wykładów:

Przedmiot psychologii sądowej i penitencjarnej, podstawowe definicje: zachowania aspołeczne, zachowania antyspołeczne, wiktyzmność, wiktyzmizacja, ofiara, obszary i kierunki badań i praktyki.

Agresja i przemoc w ujęciu psychologicznym. Hydrauliczny model agresji (Freud, Lorenz). Model frustracja – agresja (Dollard, Miller). Model neosocjacionizmu poznawczego (Berkowitz). Model społeczno-poznawczy.

Geneza zachowań aspołecznych. Socjalizacja: sposoby rozumienia socjalizacji, podstawowe elementy socjalizacji, mechanizmy socjalizacji, zaburzenia procesu socjalizacji.

Psychologiczne koncepcje przestępczości.

Psychologia zeznań świadków.

Sprawcy zabójstw: czynniki kryminogenne, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne zabójstw, charakterystyka sprawców zabójstw (wyznaczniki biologiczne, funkcjonowanie poznawcze, cechy nieprawidłowej osobowości, typologia zabójców, motywacja u sprawców zabójstw)

Przestępcy seksualni: charakterystyka, typologia, mechanizmy przestępstwa, cykl dewiacyjny, czynniki recydywy, nieletni sprawcy przestępstw

Opiniowanie psychologiczno-sądowe w sprawach karnych, rodzinnych i cywilnych

Przemoc domowa: charakterystyka, uwarunkowania, mechanizmy konsekwencje

Treść ćwiczeń:

Problemy krzywdzenia dzieci- formy i skutki emocjonalnego krzywdzenia, fizyczne znęcanie się nad dziećmi, seksualne wykorzystywanie, problemy badań psychologicznych.

Psychologia przesłuchania. Specyfika zeznań dzieci. Przygotowanie dziecka do zeznań w sądzie

Kazirodztwo: charakterystyka, mechanizmy, konsekwencje

Rola psychologa w procesie karnym - opiniowanie w sprawach dorosłych sprawców przestępstw

Psychopatologia a zachowania przestępcze, epigeneza zaburzeń, profilowanie psychologiczne sprawców zabójstw.

Zachowania przestępcze nieletnich: uwarunkowania, mechanizmy, czynniki ryzyka, zaburzenia psychiczne nieletnich, recydywa.

Psychologia penitencjarna, pomoc sprawcom i ofiarom przestępstw.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student potrafi scharakteryzować funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości (na etapie przygotowawczym, sądowym i penitencjarnym) z perspektywy psychologii sądowej
K_W11	Student potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy zachowań aspołecznych i antyspołecznych; definiuje istotę funkcjonalności i dysfunkcyjności, adaptacji i niedostosowania, normy i patologii; rozumie istotę więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowości istotnych z punktu widzenia psychologii sądowej
K_W13	Student definiuje istotę różnych środowiska wychowawczych, ich wpływu na zachowania agresywne i powstawanie przestępczości, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących w odniesieniu do funkcjonowania sprawcy i ofiary
K_W 17	Student potrafi wytłumaczyć zastosowanie psychologii sądowej dla potrzeb resocjalizacji
K_U01	Student obserwuje, wyszukuje i przetwarza informacji na temat zjawisk społecznych różnej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretuje z punktu widzenia problemów psychologii sądowej
K_U02	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania i interpretowania złożonych problemów terapeutycznych, wychowawczych, opiekuńczych, resocjalizacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U03	Student potrafi posługiwać się złożonymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji kryminologicznych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do pracy ze sprawcą i ofiarą przestępstwa
K_K01	Student jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej i/lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym. Wiedza z ćwiczeń jest sprawdzana podczas kolokwium semestralnych.

Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia.

Ocena końcowa jest wypadkową oceny aktywności na zajęciach, wyników kolokwium, prezentacji lub referatu i końcowego wyniku sprawdzenia wiedzy i kompetencji

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Praca własna	10 godz.	15 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	15 godz.
Przygotowywanie prezentacji lub referatu	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie się do zaliczenia	8 godz.	9 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 71 godz. – 3 ECTS		

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ciosek M. (2003). Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa: Lexinexis.
2. Akerman M. (2005). Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk: GWP.
3. Memon, A., Vrij, A., Bull, R. (2003). Prawo i psychologia. Gdańsk: GWP.
4. B.Krahe. (2006). Agresja. Gdańsk: GWP.
5. Beisert M.(2004) Kazirodztwo Wyd. Scholar
6. Poznaniak W.(2005) Psychologia sądowa-wybrane zagadnienia. W: H. Sęk(red)Psychologia Kliniczna GWP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Hare, R. (2007). Psychopaci są wśród nas. Kraków: Wydawnictwo Znak.
2. Buss. D. (2007). Morderca za ścianą. Gdańsk: GWP
3. Giannangelo S. (2007). Psychopatologia seryjnego morderstwa. Poznań: Wydawnictwo JPTQ.
4. Pospiszył. K. (2000). Psychopatia. Warszawa: Wydawnictwo Żak
5. Osobowość przestępcy a proces resocjalizacji (2005). Pod red. J.Świtka, M.Kuć, I.Niewiadomska, Lublin: Wydawnictwo KUL.
6. Z. Majchrzak (2003). Nieletni, młodociani, dorośli zabójcy i mordercy.
7. J.Gierowski (2010) Psychologia w postępowaniu karnym
8. E.Gruza (2011) Psychologia sądowa dla prawników
9. MacFarlane K., Feldmeth J.R. (2002). Przesłuchanie i diagnoza małego dziecka. Fundacja Dzieci Niczyje, Warszawa

UWAGI:-

RESOCJALIZACJA I TERAPIA OSÓB UZALEŻNIONYCH

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-RiT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Andrzej Zygadło

Prowadzący: dr Andrzej Zygadło

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	3	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom pogłębionej i rozszerzonej wiedzy na temat uzależnień, ich uwarunkowań, rodzajów, faz rozwoju i funkcjonowania osób uzależnionych. Wykorzystanie wiedzy na temat różnych metod terapii osób uzależnionych do stworzenia własnych prób diagnozy i propozycji działań terapeutycznych wobec osób uzależnionych. Zapoznanie studentów z metodami ewaluacji podejmowanych działań terapeutycznych i resocjalizacyjnych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu metodyki terapii uzależnień

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Legalizacja narkotyków – społeczne i kulturowe uwarunkowania uzależnień od substancji psychoaktywnych
Zdrowie seksualne i reprodukcyjne osób uzależnionych
Programy Redukcji Szkód. Leczenie substytucyjne – poglądy zwolenników i przeciwników
Programy substytucyjne w jednostkach penitencjarnych
Uzależnienia a nowoczesne technologie
Oczekiwania pacjentów wobec programów terapeutycznych
Nawroty w uzależnieniach – jak im przeciwdziałać
Polityka narkotykowa w Polsce i na świecie
Prawne uwarunkowania terapii i resocjalizacji osób uzależnionych
Metody ewaluacji programów terapeutycznych i resocjalizacyjnych

Treści ćwiczeń:

Charakterystyka osób uzależnionych – przyczyny, przebieg uzależnienia, czynniki biologiczne, rodzinne i środowiskowe

Różne rodzaje uzależnień i możliwości terapii osób uzależnionych – omówienie na podstawie indywidualnych projektów diagnostycznych zawierających wskazania i propozycje różnorodnych oddziaływań terapeutyczno resocjalizacyjnych:

- uzależnienie od alkoholu
- uzależnienie od innych substancji odurzających
- hazard
- anoreksja/bulimia
- uzależnienie od seksu
- uzależnienie od Internetu
- uzależnienie od telewizji
- uzależnienie od portali społecznościowych
- uzależnienie od zakupów

Ewaluacja poszczególnych propozycji działań terapeutycznych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, studium przypadków, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student potrafi scharakteryzować instytucje zajmujące się terapią i resocjalizacją osób uzależnionych – opisuje ich cele, organizację i funkcjonowanie
K_W15	Student potrafi rozpoznać i scharakteryzować osoby uzależnione jako adresatów działalności placówek zajmujących się terapią i resocjalizacją w obszarze uzależnień
K_U10	Student potrafi wybrać i wdrożyć właściwy (ze względu na osobę uzależnioną i rodzaj uzależnienia) sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy resocjalizacyjnej i terapeutycznej w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych
K_K06	Student jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy terapeutycznej i resocjalizacyjnej z osobami uzależnionymi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki. Jest świadomy własnej odpowiedzialności wobec osób uzależnionych dla których dobra stara się działać. Wyraża taką postawę w stosunku do specjalistów w obszarze uzależnień i pośrednio modeluje to podejście wśród innych osób

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny w formie testu z określonymi progami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć oraz ocena prezentacji diagnozy przypadku osoby uzależnionej i prezentacji proponowanych działań resocjalizacyjnych i terapeutycznych – praca w małych grupach (2-3 osoby). Ocena końcowa to średnia arytmetyczna z ocen z ćwiczeń i wykładów

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	60 godz.	65 godz.
Przygotowanie do egzaminu	25 godz.	35 godz.
Konsultacje	5 godz.	2 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 123 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

173. Baran-Furga H., Steinbarth-Chmielewska K., *Uzależnienia. Obraz kliniczny i leczenie*, PZWL, Warszawa 1999
174. Erickson C.K., *Nauka o uzależnieniach. Od neurobiologii do skutecznych metod leczenia*, Wydawnictwo UW 2010
175. De Leon G., *Spółeczność terapeutyczna. Teoria, Model, Metoda.*, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2003
176. Kaczmarczyk I., *Wspólnota Anonimowych Alkoholików w Polsce. Alkoholowe dno i co to znaczy trzeźwieć*, Wydawnictwo Eneteia, Warszawa 2008
177. Miller W., R., *Wzmacnianie motywacji do zmiany w terapii nadużywania substancji*, PARPA Media 2009
178. Woronowicz B. T.: *Na zdrowie. Jak poradzić sobie z uzależnieniem od alkoholu*. Media Rodzina, Poznań 2008”
179. Corey M. S., Corey G., *Grupy. Metody grupowej pomocy psychologicznej*, IPZiT, Warszawa 2002
180. Czabała J. Cz., *Czynniki leczące w psychoterapii*, Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 2002
181. Tatarsky A., *Redukcja szkód w psychoterapii. Nowe podejście w leczeniu uzależnień od narkotyków i alkoholu*”, Krajowe Biuro do spraw Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gossop M., *Nawroty w uzależnieniach*, Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Warszawa 1997
2. Hornowska E., *Temperament – czynnik ryzyka w uzależnieniach? Cz. I i II*, Remedium Nr 8, sierpień 2005 i Nr 9, wrzesień 2005
3. Izdebski Z., Zygadło A., Capiga M., *Sexual and reproductive health of injective drug users*, Open Society Institute, Uniwersytet Zielonogórski New York, Zielona Góra 2009
4. Woititz Janet G.: *Dorośle Dzieci Alkoholików*. IPiN, Warszawa 1992
5. AAWS: *Dwanaście kroków i dwanaście tradycji*. Apostolicum 1996

UWAGI:-

TRENING STYLU PRACY W RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TPOO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Warsztaty	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Warsztaty	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z możliwością stosowania różnych stylów pracy w zależności od specyfiki kontekstu sytuacji, w której prowadzony jest proces resocjalizacji. Celem jest również jest dokonanie autoanalizy pod kontem preferowanego stylu pracy i gotowości do jego modyfikacji

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praca z osadzonymi

- Przepisy określające wykonywanie kary pozbawienia wolności, tymczasowego aresztowania.
- Badania osobopoznawcze w oddziaływaniach penitencjarnych.
- Oddziaływania penitencjarne w systemie programowanego oddziaływania.
- Prognoza kryminologiczno-społeczna.
- Szczegółowe zasady prowadzenia organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych.
- Teoretyczne aspekty wykonywania kary pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej.
- Postępowanie ze skazanym zidentyfikowanymi z nurtem drugiego życia w więzieniu.
- Zapobieganie samobójstwom w środowisku więziennym.
- Postępowanie regulaminowe i prawne wobec skazanych dokonujących samouszkodzenia.
- Postępowanie ze skazanym z zaburzeniami czynności psychicznych
- Postępowanie ze skazanym chorymi na padaczkę.
- Postępowanie ze skazanym uzależnionymi od alkoholu, środków psychoaktywnych, chorymi na AIDS i HIV

Praca ze sprawcami przemocy

Typologie i klasyfikacje sprawców przemocy seksualnej oraz sposoby ich działania

Określanie celów w pracy ze sprawcami przemocy i z rodziną

Techniki pracy ze sprawcą przemocy – model behawioralno-poznawczy
 Komunikacja ze sprawcą przemocy – charakterystyka, techniki, standardy, pułapki
 Charakterystyka i rozpoznawanie mechanizmów przemocy seksualnej w rodzinie – interwencje
 Sytuacje trudne w kontakcie diagnostycznym ze sprawcą przemocy – techniki i strategię postępowania
 Sposoby radzenia sobie z emocjami w kontakcie ze sprawcą przemocy, ofiarą i rodziną
 Recydywa przestępców seksualnych i profilaktyka nawrotów
 Kontrola społeczna nad sprawcami przestępstw seksualnych
 Kodeks etyczny w pracy ze sprawcami przemocy

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, dyskusja, symulacja, metoda sytuacyjna, praca na procesie grupowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii i socjologii oraz powiązać z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów przestrzeni resocjalizacyjnej
K_U05	Student potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestii, poparte rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi. Potrafi zaprezentować własny punkt widzenia na problem stylu pracy w obszarze resocjalizacji
K_K05	Student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny. Jest etyczny w swoich działaniach. Jest wrażliwy na problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą w obszarze resocjalizacji; jest kreatywny w stosowaniu optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań w obszarze resocjalizacji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – na ocenę końcową złożą się dwie oceny częściowe. Pierwszą student uzyska za przygotowanie do zajęć i aktywności na zajęciach, druga uzyskana zostanie w wyniku przygotowania pracy pisemnej

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	35 godz. – 1 ECTS	23 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. R. Kościelak – Funkcjonowanie psychospołeczne osób niepełnosprawnych umysłowo- WSiP Warszawa 1996
2. Słownik psychologii(J. Siuta red) Wyd. Zielona Sowa Kraków 2005
3. M.Jarosz (red) Podstawy psychiatrii PZWL 1988
4. R. Goldman S. Scott Psychiatria dzieci i młodzieży Urban & Partner .Wrocław 2003
5. K. Horney – „Nerwica a rozwój człowieka „ PIW Warszawa 1980
6. M. Jarema, T. Szafranski – Lęki i depresje w praktyce lekarza rodzinnego- Warszawa 2004

7. Wybrane zagadnienia psychospołeczne instytucji penitencjarnych. Red. H. Chmielewska, A. Grafowski, K.
8. Jędrzeja, G. Pilecki, I. Wesołowska-Krzysztofek, D. Żywicka, COSSW Kalisz 1996
9. Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej. Red. S. Bednarczyk, K. Jędrzeja, B. Nowak, P.
10. Szczepaniak, I. Urbańska, COSSW Kalisz 1994
11. Wybrane Zagadnienia penitencjarne. Skrypt dla słuchaczy szkoły podoficerskiej SW, COSSW Kalisz 2004
12. Samouszkodzenia. Red. M. Chojnicka, T. Karczewski. COSSW Kalisz 2003
13. Zachowanie człowieka w jednostkach penitencjarnych. Wybrane zagadnienia, COSSW Kalisz 2007
14. Zapobieganie samobójstwom. Poradnik dla funkcjonariuszy SW, Genewa-Warszawa 2003,
15. Machel H., Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna. Arche, Gdańsk 2003 Służba więzienna wobec problemów resocjalizacji penitencjarnej. Red. W. Ambrozik, P. Stępnik. Poznań-Warszawa –Kalisz 2004
16. Zarządzenie nr 32/08 Dyrektora generalnego Służby Więziennej z 24 grudnia 2008 roku

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:-